40. ÉVFOLYAM, 51–52. SZÁM

HARMINCKÉT OLDAL – ÁRA: 6,– Ft

1984. DECEMBER 20.

Ludas Matyi

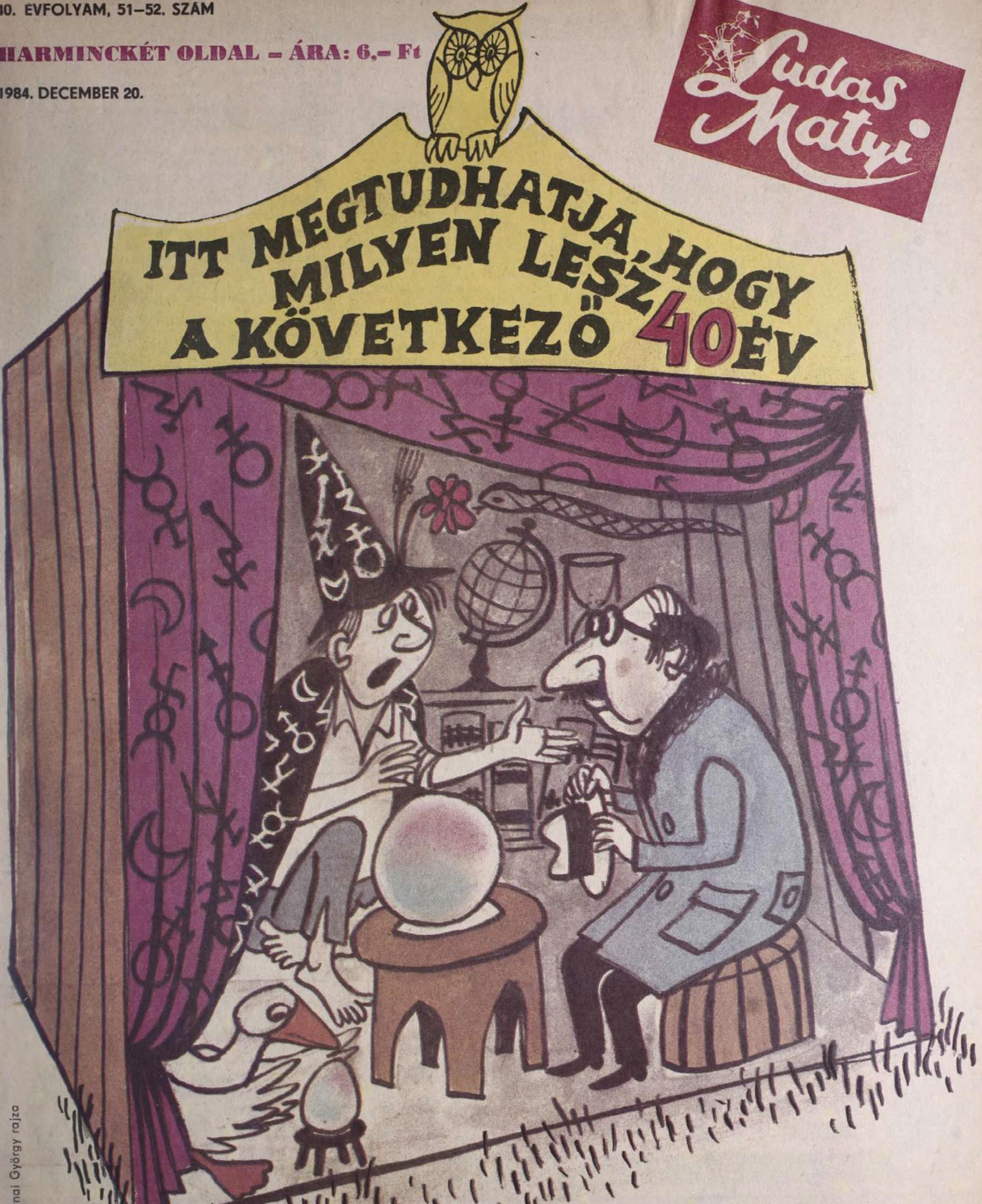
ITT MEGTUDHATJA, HOGY MILYEN LESZ A KÖVETKEZŐ 40 ÉV
várnai

Várnai György rajza

– Biztos benne, hogy tudni akarja?

(HA MÉGIS: JÓSLATAINKAT MEGTALÁLJA A 2–24. OLDALAKON)

RADVÁNYI BARNA:

PÉLDÁZAT

Ó, azok a kilencvenes évek, boldog kilencvenes évek!

Amikor felengedtek végre az előző évtized szorításai, amikor kiláboltunk ezeregy bajunkból, amikor kezdett végre jól menni mindannyiunknak.

Most már csak mosolygunk (most már könnyű), milyen jókat aggódtunk, szorongtunk a huszadik század nyolcvanas éveiben. Már felidézni is nehéz ilyen távolból, mi minden keserített bennünket azidőben.

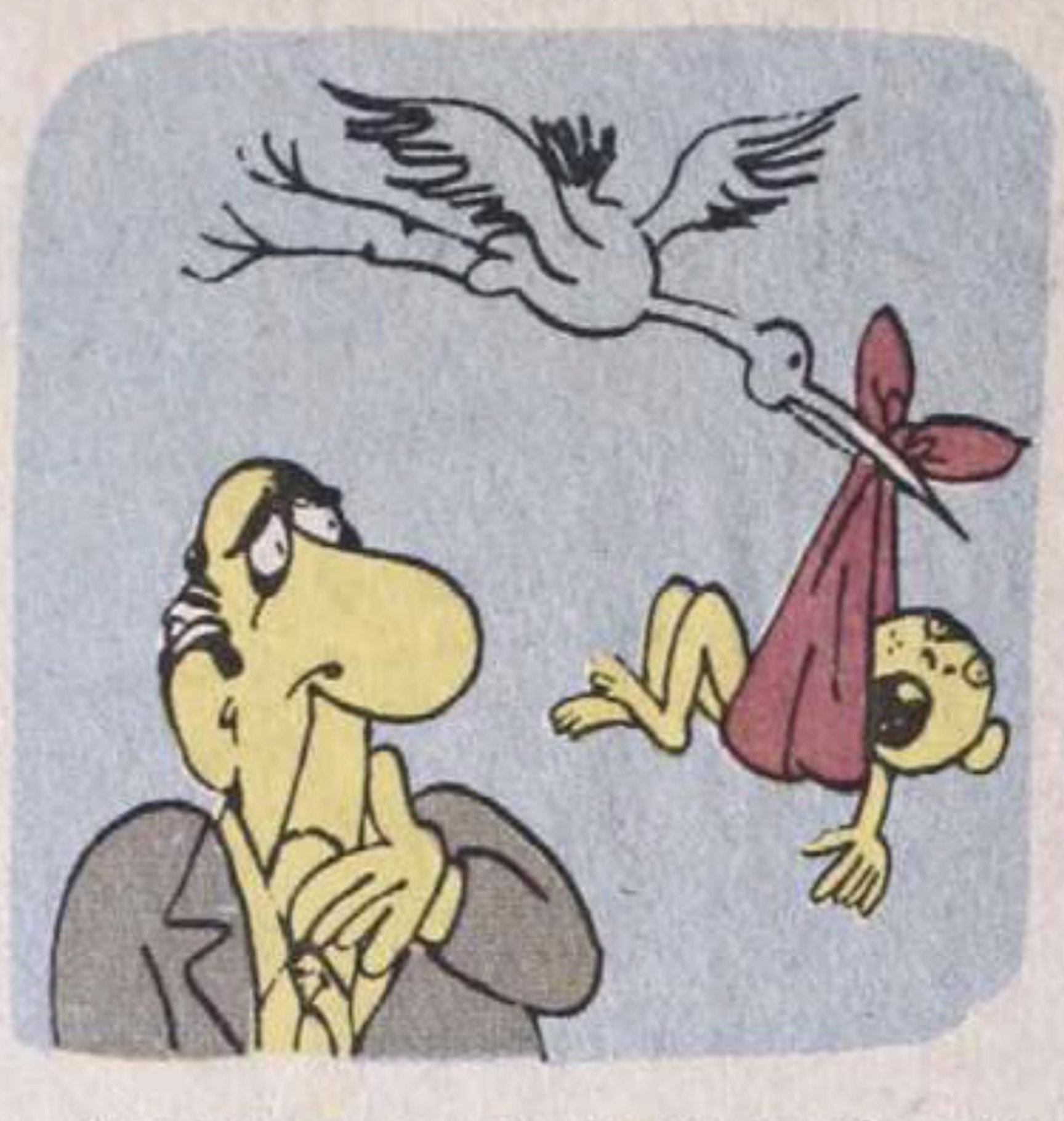

Aggódtunk azon, hogy kevés gyerek születik, féltettük fogyó nemzetünket. De aggódtunk a kevéske megszületett gyerekért is, mi lesz velük, hogyan teremtünk nekik majd önálló otthont, saját fészket az akkori csillagászati lakásárak mellett. Az önerő és az állami segítség elég sajátosan oszlott meg akkoriban. Az állam a népesedés elősegítésén fáradozott, a lakásépítést rábízta a polgárokra, oldják meg önerőből. Aztán rájöttek, hogy fordított a szereposztás, az állam inkább a lakásépítésben segítsen, s akkor a népesedést megoldják a polgárok önerőből.

A nagy fordulatot az hozta, amikor kitartó kutatómunkánk eredményeként sikerült a homokból olajat nyernünk. Ez egy csapásra megoldotta gondjainkat, s mire fordult a század, az ezred, már a világ élvonalában voltunk.

Most, hogy közben felfedezték a homokban rejlő energiaforrást, s átértek az összes gépek, járművek homokkal való üzemeltetésére, megint mutatkoznak gondok. De én szilárdan bízom a magyar tudományban, hamarosan kikutatják, hogyan lehet az olajból homokot nyerni és akkor újból szép lesz, jó lesz minden. Emiatt csöppet sem aggódom.

Magam dolgai aggasztanak inkább.

Azokban az áldott kilencvenes években, amikor megvalósult a „mindenkitől képességei szerint, mindenkinek munkája szerint" elv, kicsit megszedtem magamat. Az újságírást nálunk mindig is kvalifikált, kiemelkedően fontos munkának tekintették, szépen kerestem, és mivel dolgos is vagyok, takarékos is — mit mentegessem magamat —, felgyülemlett egy kis pénzecském.

Költhettem volna kártyára, italra, nőkre — de én inkább aranyat, ezüstöt vettem rajta. Ebből is egy félvékányit, abból is egy félvékányit.

Persze, azért nem tagadtam meg magamtól a jót, sokat áldoztam kedvenc szórakozásomra, az utazásra. Telente afrikai szafarikra jártam, egyik ilyen utamról a testvéri Zairéből hazahoztam a nagy Mobutu-gyémántot, kedvező áron jutottam hozzá, balgaság lett volna meg nem venni. A vámos, amikor meglátta a gyermekfej nagyságú követ, szalutált, s mosolyogva kívánt sok örömöt hozzá.

Anyagi lehetőségeim azt is megengedték, hogy olyan költséges szenvedélynek is hódolhassak, mint a képgyűjtés. Harminchat márkás, védett festménynek lettem a boldog tulajdonosa. Nem is akármilyen képeké! A dolgozószobám főfalán díszelgő „A paksi erőmű LXXII. szektorának ünnepélyes átadása" című festményt egyszer — kíváncsiságból — áruba bocsátottam, rögvest ölre ment érte egymással a Prado és a British Museum igazgatója, én, persze, egyiknek sem adtam, nem volt szívem megválni tőle.

A bajok akkor kezdődtek, amikor hírét vettem, hogy betörések voltak a környékünkön. Bizalmas értesülésem volt arról is, hogy egy banda az én lakásom kifosztására készülődik. Hetvenkét lánc, lakat, rigli, vaspánt védte az ajtómat. De ezek a mechanikus zárak nem teljesen tökéletesek. Úgy véltem, többet kell tennem a biztonságomért. Rendeltem hát egy számítógépes vezérlésű automata zárrendszert. A számkombináció tetszés szerint változtatható, csak a tulajdonos által áttekinthető, s amellett az egész roppant érzékeny, még ha éppen Kiskunhalason vagyok is, rögtön csipogni kezd a zsebemben a riasztó, amint valaki kétméternyire megközelíti az ajtómat. Meg is csinálták, fel is szerelték, fél véka ezüstért, fél véka aranyért. Nem volt olcsó, de így legalább a nagy Mobutu és a képek biztonságban voltak.

Igen ám, de a gép is csak gép, tehát tévedhet. Egyszer rosszul táplálom be a programot, vagy ő értelmezi félre a jeleket... A számítógépek balfogásairól annyit olvastunk, hallottunk már!

Kellett valami biztonságosabbat keresni. Akkor jöttek divatba a lézerzárak. Sugarakkal hermetikusan lezárták az ajtót, ablakokat, velem lenyelettek egy izotópot, s csak annak hatására lehetett a sugárzárat felnyitni.

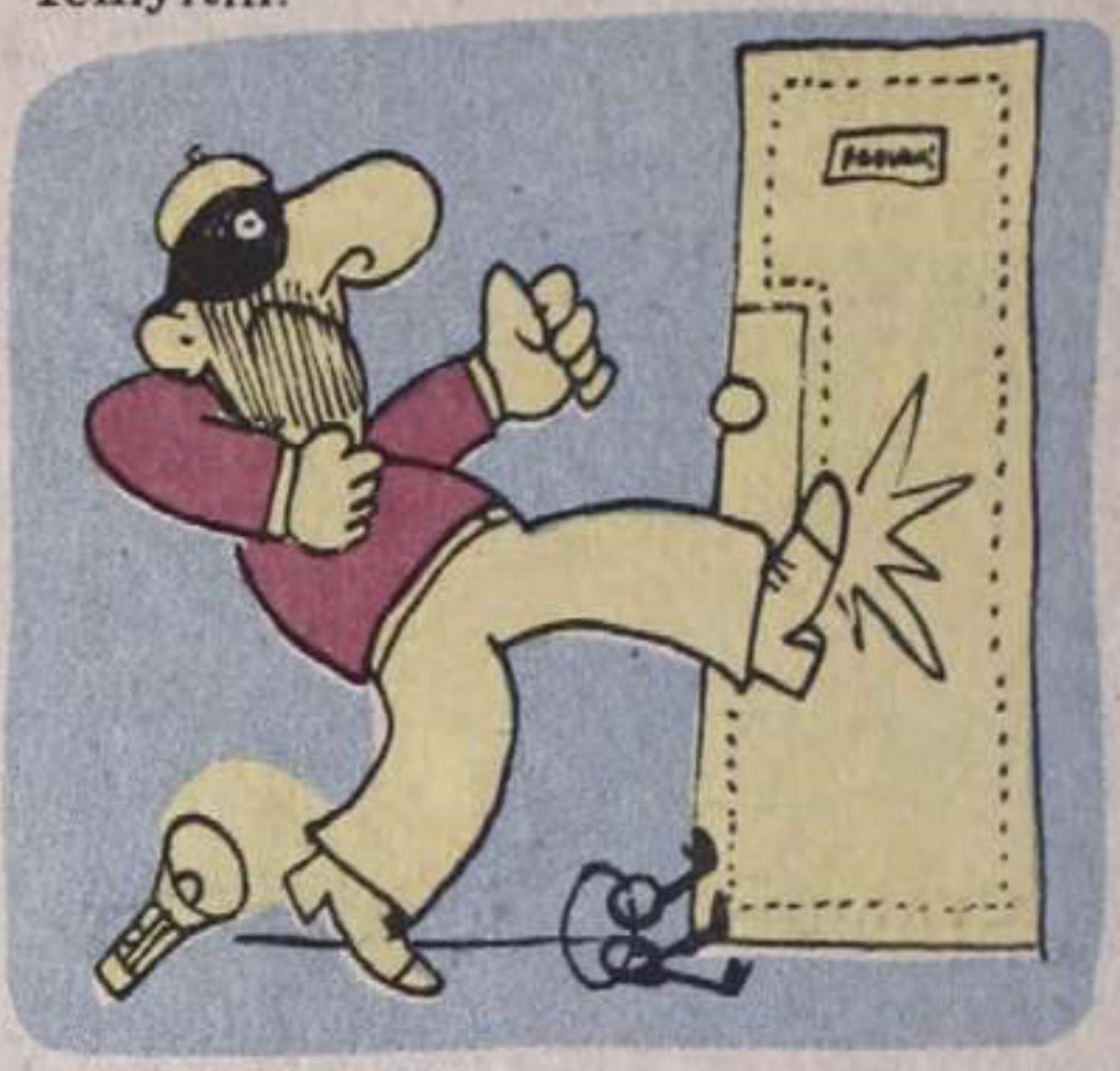

Sokba került, bizony sokba. El kellett adnom mind a harminchat festményt. Annak az árából kifutotta, még maradt is egy fél unikumra való.

De így legalább a nagy Mobutu biztonságban maradt.

Biztonság, biztonság! De könnyen is dobálózunk a szavakkal. Az ember mennyivel megbízhatóbb, mint a gép?

Hátha a bennem levő izotóp lemerül? Hátha a szervezetemben folyó vegyi aktusok hatására átalakul? Hátha rosszul nyelek, s az izotóp félrecsúszik, s bekerül abba a körforgásba, amelynek a vége...

És én akkor soha többé be nem jutok a lakásomba.

Vagy ami még rosszabb: az az álnok betörő is lenyel egy izotópot, s átsétál a lézeren...

Mit tegyek? Mit tegyek? Még szerencse, hogy tudomásomra jutott: felfedezték az obszcillén-zárat. Ez olyan titkos eljárás, hogy még nekem sem árulták el, hogyan működik. Egy biztos: áthatolhatatlan. És az is biztos, hogy a világon egyelőre egyesegyedül csak nekem van ilyen. Nem mondom, megkérték az árát.

Eladtam igen jó áron gyermekfejnyi gyémántomat, a nagy Mobutut. Nem fedezte teljesen a zárfelszerelés költségeit, még három forint nyolcvanat kölcsön kellett kérni hozzá.

Viszont most már tökéletesen záródik a szobám.

Szenzáció a jövő századból:

AZ OKTATÁSI REFORM DIADALA:
FOLYÉKONYAN ÍR, OLVAS ÉS BESZÉL
AZ ÉRETTSÉGI ELŐTT ÁLLÓ CSODAGYEREK.

BALAZS-PIRI BALÁZS:

KELETEN A HELYZET VÁLTOZATLAN

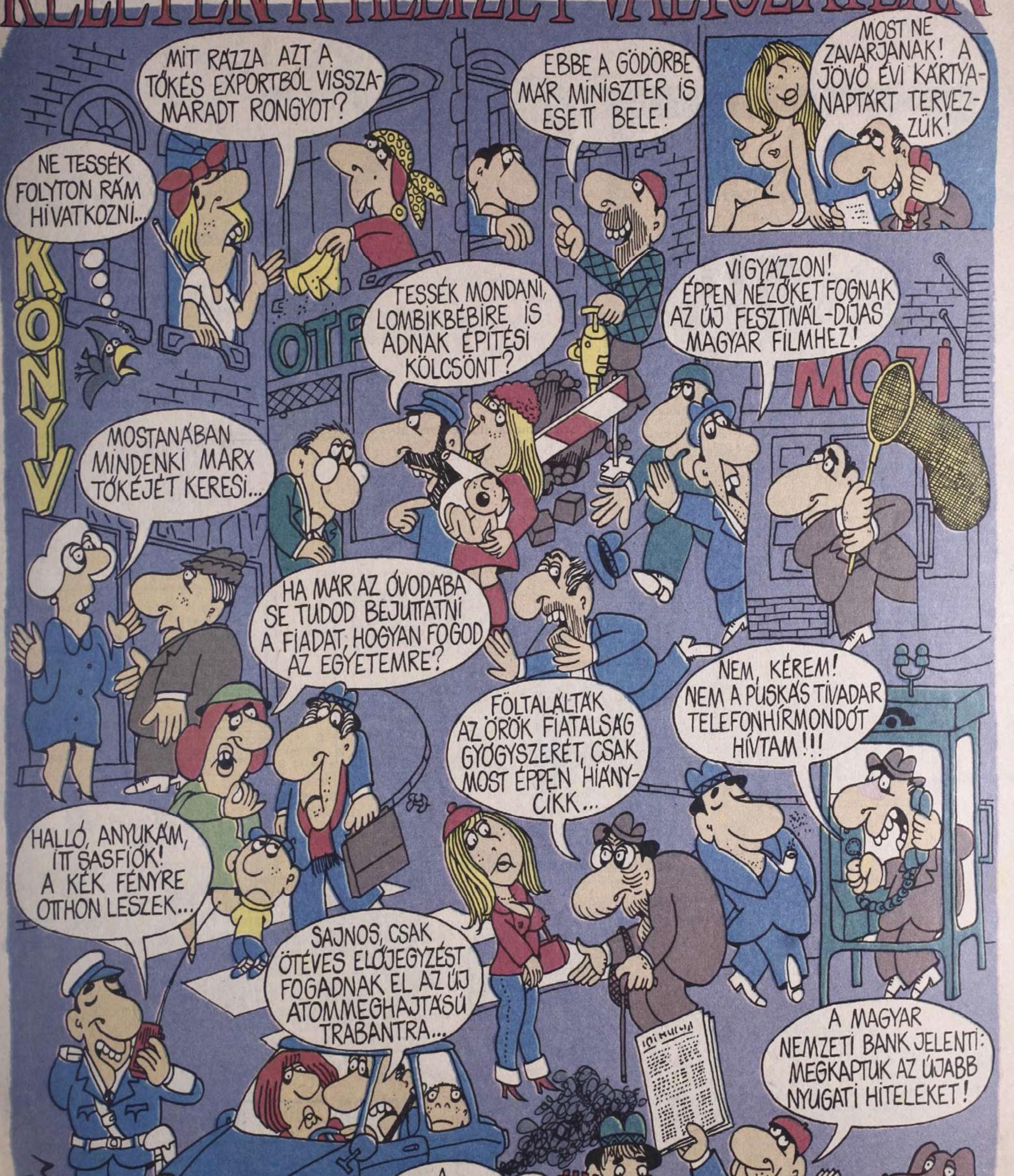
MIT RÁZZA AZT A TŐKÉS EXPORTBÓL VISSZAMARADT RONGYOT?
EBBE A GÖDÖRBE MÁR MINISZTER IS ESETT BELE!
MOST NE ZAVARJANAK! A JÖVŐ ÉVI KÁRTYANAPTÁRT TERVEZZÜK!
NE TESSÉK FOLYTON RÁM HIVATKOZNI...
KÖNYV
OTP
TESSÉK MONDANI, LOMBIKBÉBIRE IS ADNAK ÉPÍTÉSI KÖLCSÖNT?
VIGYÁZZON! ÉPPEN NÉZŐKET FOGNAK AZ ÚJ FESZTIVÁL-DÍJAS MAGYAR FILMHEZ!
MOZI
MOSTANÁBAN MINDENKI MARX TŐKÉJÉT KERESI...
HA MÁR AZ ÓVODÁBA SE TUDOD BEJUTTATNI A FIADAT, HOGYAN FOGOD AZ EGYETEMRE?
FÖLTALÁLTÁK AZ ÖRÖK FIATALSÁG GYÓGYSZERÉT, CSAK MOST ÉPPEN HIÁNYCIKK...
NEM, KÉREM! NEM A PUSKÁS TIVADAR TELEFONHÍRMONDÓT HÍVTAM!!!
HALLÓ, ANYUKÁM, ITT SASFIÓK! A KÉK FÉNYRE OTTHON LESZEK...
SAJNOS, CSAK ÖTÉVES ELŐJEGYZÉST FOGADNAK EL AZ ÚJ ATOMMEGHAJTÁSÚ TRABANTRA...
A MAGYAR NEMZETI BANK JELENTI: MEGKAPTUK AZ ÚJABB NYUGATI HITELEKET!
A SZABÓ CSALÁD ADÁSÁT HALLOTTÁK...

TÓT GYULA:

HIRDETÉSEK 2024-BŐL

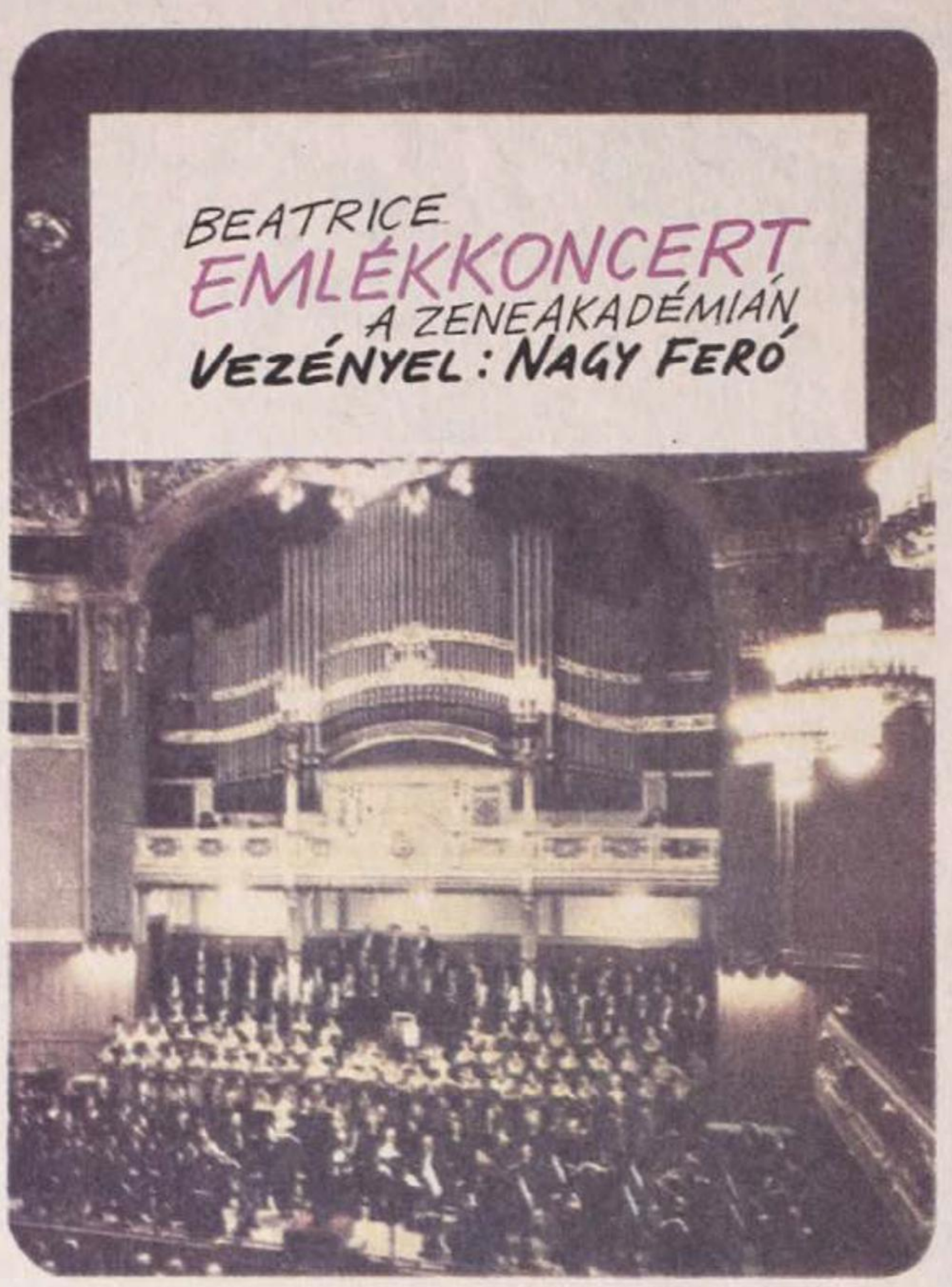
BEATRICE
EMLÉKKONCERT
A ZENEAKADÉMIÁN
VEZÉNYEL: NAGY FERÓ

NINCS TELEFON LAKÁSÁBAN?
FELSZERELJÜK ÖNNÉL MÁMA!
MAGYAR POSTA

(ÚJ TÁVBESZÉLŐ ELŐFIZETŐINK
KÖZT TELEFONOS HÉTVÉGI
NYARALÓKAT SORSOLUNK KI!)

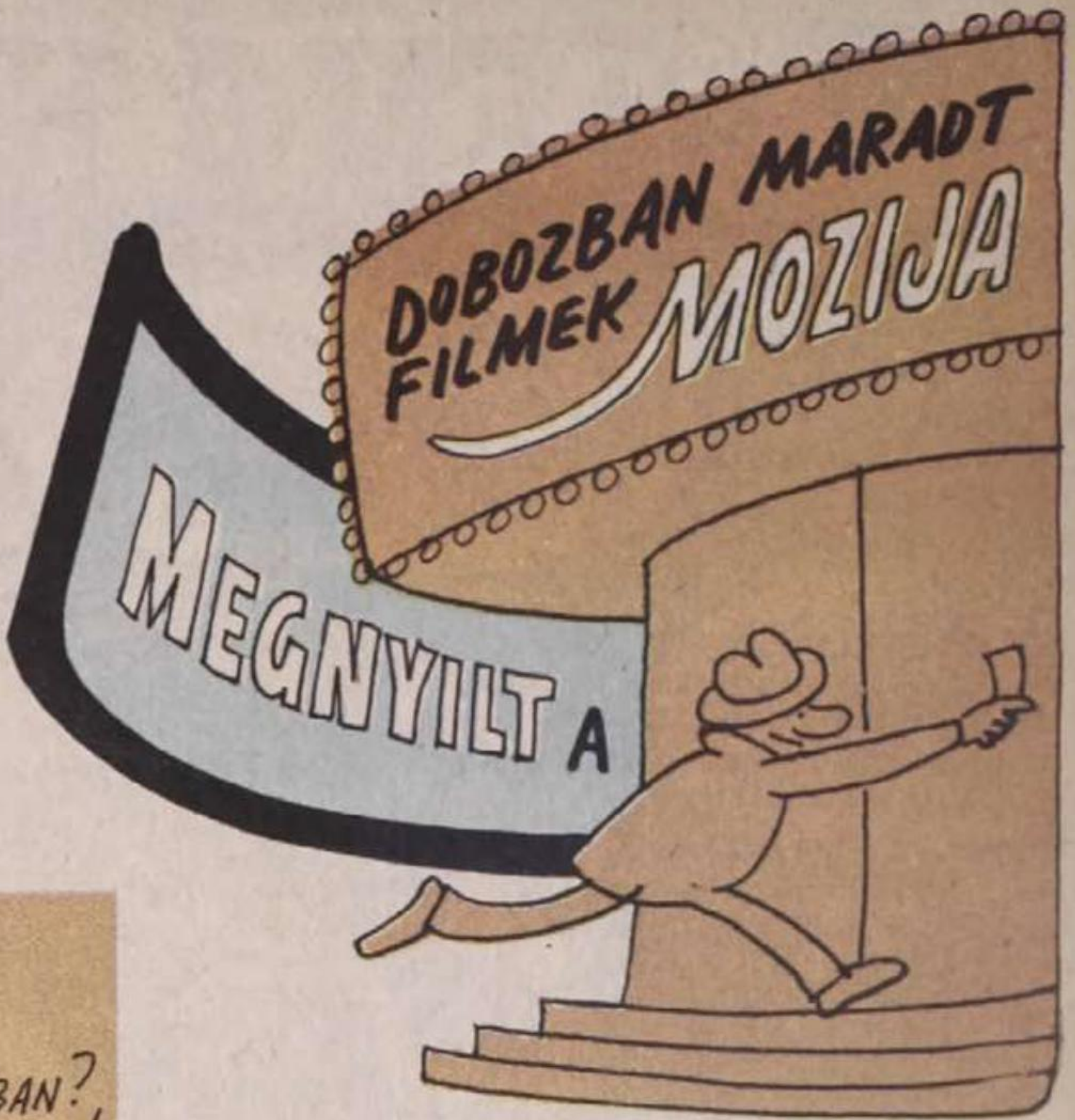
MEGNYILT A
DOBOZBAN MARADT
FILMEK MOZIJA

2024. KÖNYVÚJDONSÁGA:

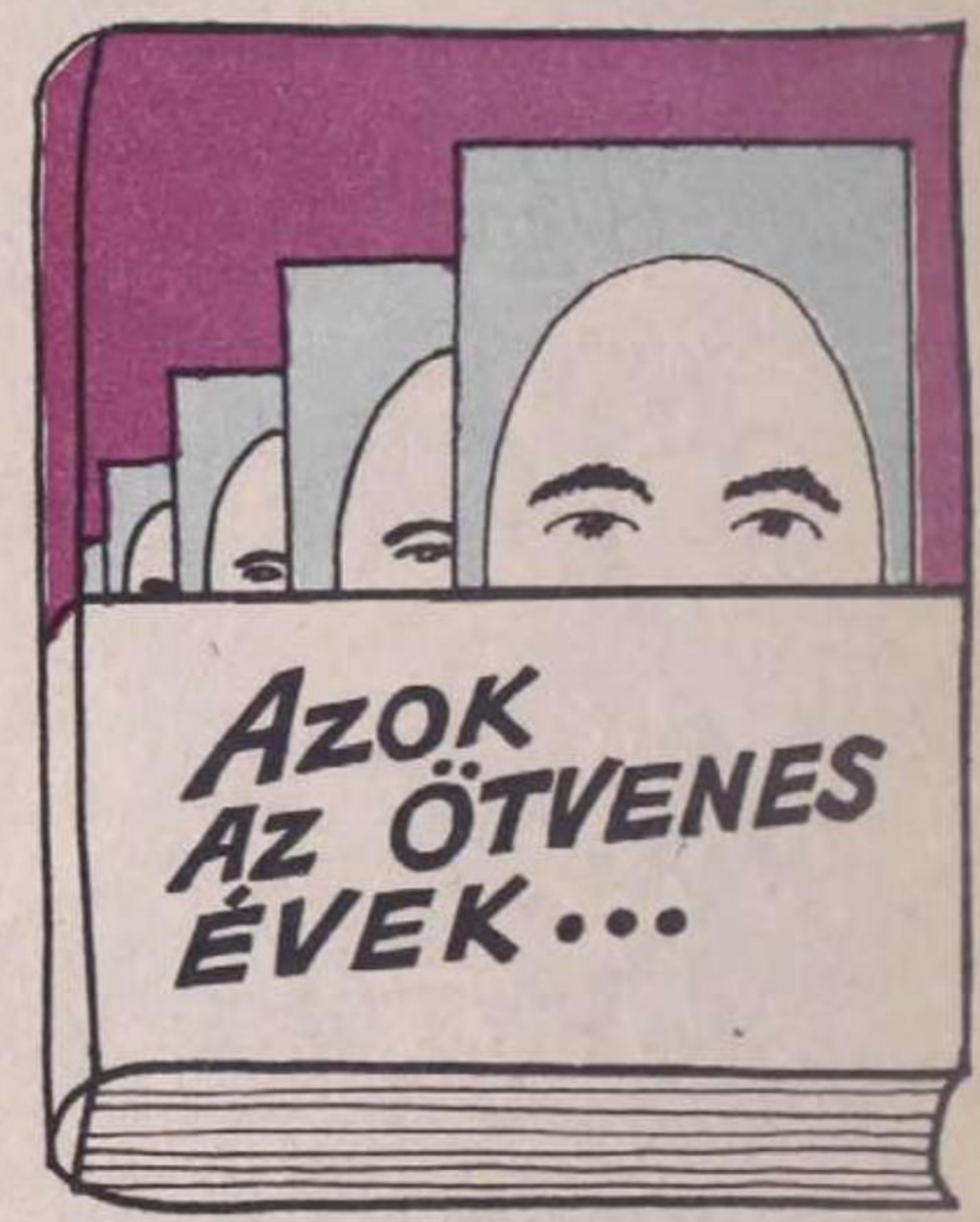
AZOK
AZ ÖTVENES
ÉVEK...

OLVASÓINKHOZ!

Ludas Matyi
RÉSZVÉNY
Árkus Mikes Radványi

RÉSZVÉNYEIKET MAGAS ÁRON ÉRTÉKESITHETIK A SZABADSÁG TÉRI KÖTVÉNYKÖZPONTBAN.
(AZELŐTT A MAGYAR TELEVIZIÓ SZÉKHÁZA.)

HETI VILÁGGAZDASÁG
hvg
JAPÁN SZAKÉRTŐK
NYILATKOZNAK:
MI A VILÁGHIRŰ
MAGYAR IPAR
TITKA?

A SZÉPMŰVÉSZETI MÚZEUM
ÚJ KIÁLLITÁSA:

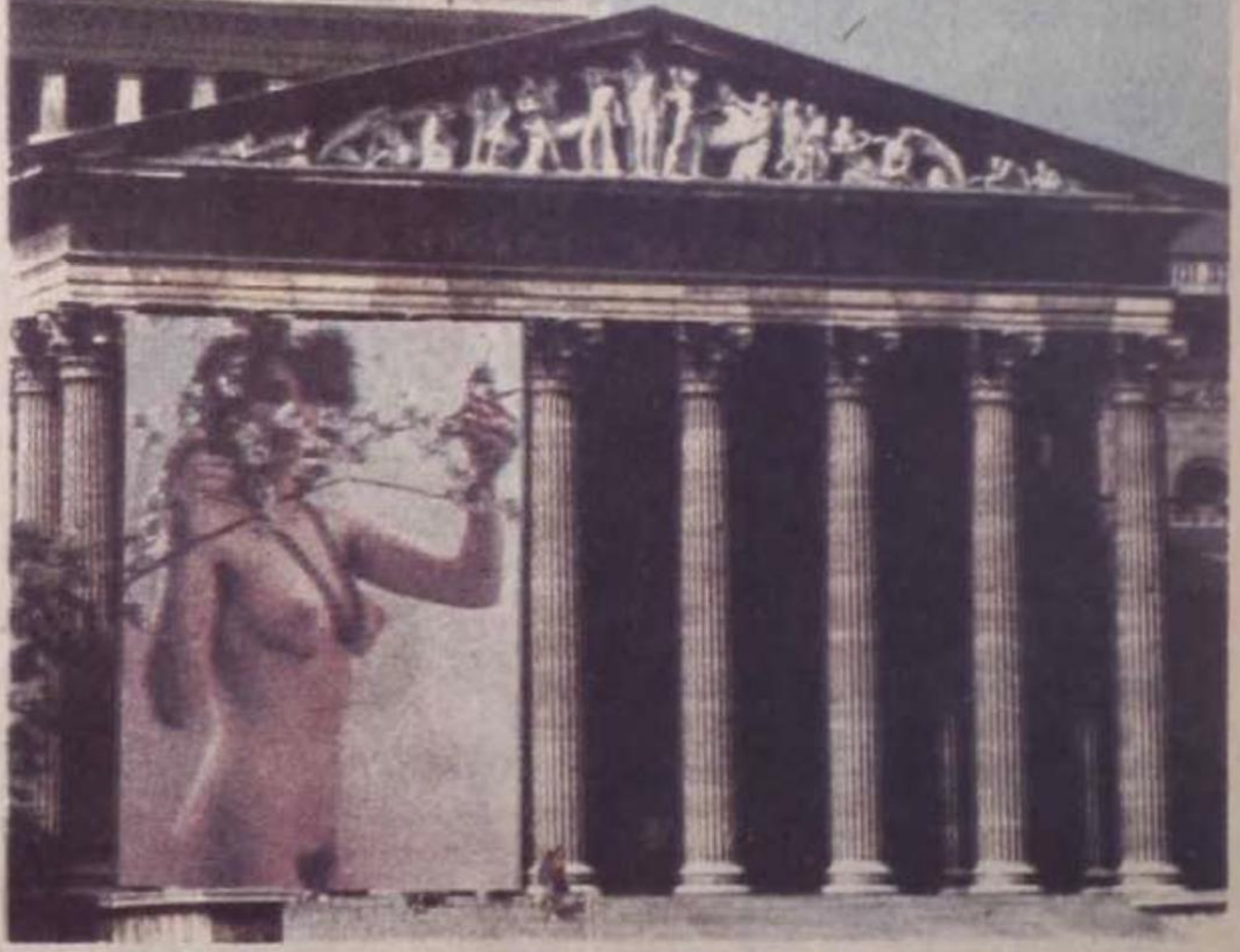

MINISZTERNŐINK
IS
A DIANA
DIVATSZALON
modelleit viselik!

A NYOLCVANAS ÉVEK
KÁRTYANAPTÁR
MŰVÉSZETE

ÁRKUS JÓZSEF:

VICCZÁRLAT

A kétezerhúszas évek legelején már csak a múzeumokban lehetett rakétákat látni. Az apák vasárnaponként elvitték csemetéiket, hogy megmutassák nekik, milyenek is voltak azok a félelmetes rakéták, amelyektől a múlt században őseik annyira rettegtek. A gyerekeket nem hozta izgalomba a gigantikus méretű fémszivarok látványa, ásítozva hallgatták a tudálékos magyarázatokat az interkontinentális, a közép-hatótávolságú vagy a több robbanófejes rakétáról, néha az űrlézer-kiállításon felcsillant a szemükben a kíváncsiságnak egy halvány szikrája, ám gyorsan ki is hunyt és átadta helyét az otthoni ebéd iránti szokásos érdeklődésnek. Dél körül kiürültek a múzeumok, az emberiség világszerte asztalhoz ült, s kanalazta az aranyló húslevest daragaluskával, miközben mindenütt jó ebédhez szólt a nóta.

— Milyenek voltak a rakéták? — kérdezték az anyák a világ minden részén gyermekeiktől.

— Halálunalmasak — felelték a gyermekek a mamájuknak a világ minden nyelvén, két szürcsölés között.

— Ne szürcsöljétek a levest — szólt rájuk az anyjuk, de mintha csak a falnak beszélt volna a világ minden részén. Az egyes fogások között persze minden családban vicceket meséltek egymásnak, mivel a humor egyrészt étvágygerjesztő, másrészt elősegiti az emésztést.

Ez volt az emberiségnek az a felejthetetlen aranykora, amelyben a vicc nem ismert határokat. Hogy pontosan mikor és mi okból keletkeztek az első nézeteltérések, erről különféle verziók keringenek. A legelterjedtebb változat szerint az egyik fél nagykövete útján hivatalos jegyzéket nyújtott át a másik fél kormányának. Az átadás az előírt formaságok között, szívélyes légkörben folyt, egészen addig, amíg ki nem derült, hogy mit tartalmaz a jegyzék. Abban ugyanis az állt, hogy: „Hülye, aki olvassa!" A jegyzék átvevője kormánya nevében magyarázatot követelt. A nagykövet kijelentette, hogy nincs felhatalmazása szóbeli kiegészítésre, de kétséget kizáróan viccről van szó. A kormányfő nem fogadta el a magyarázatot és fagyosan közölte, hogy a jegyzéket alaposan tanulmányozni fogják, a megfelelő válaszlépést pedig a megfelelő időben megteszik. Ez a soron következő nemzetközi tárgyaláson történt meg, ahol az említett jegyzéket küldő fél vezetőjének a székét, pontosabban annak két lábát úgy befűrészelték, hogy azt csak az imádság tartotta. Ennek következtében a nagytekintélyű személyiség még a tárgyalás érdemi része előtt a tévékamerák kereszttüzében az asztal alá esett. Előkerülése után első dolga az volt, hogy magyarázatot kérjen az incidensért. Amikor azt a választ kapta, hogy ez vicc volt, küldöttsége élén tiltakozásul kivonult a tárgyalóteremből.

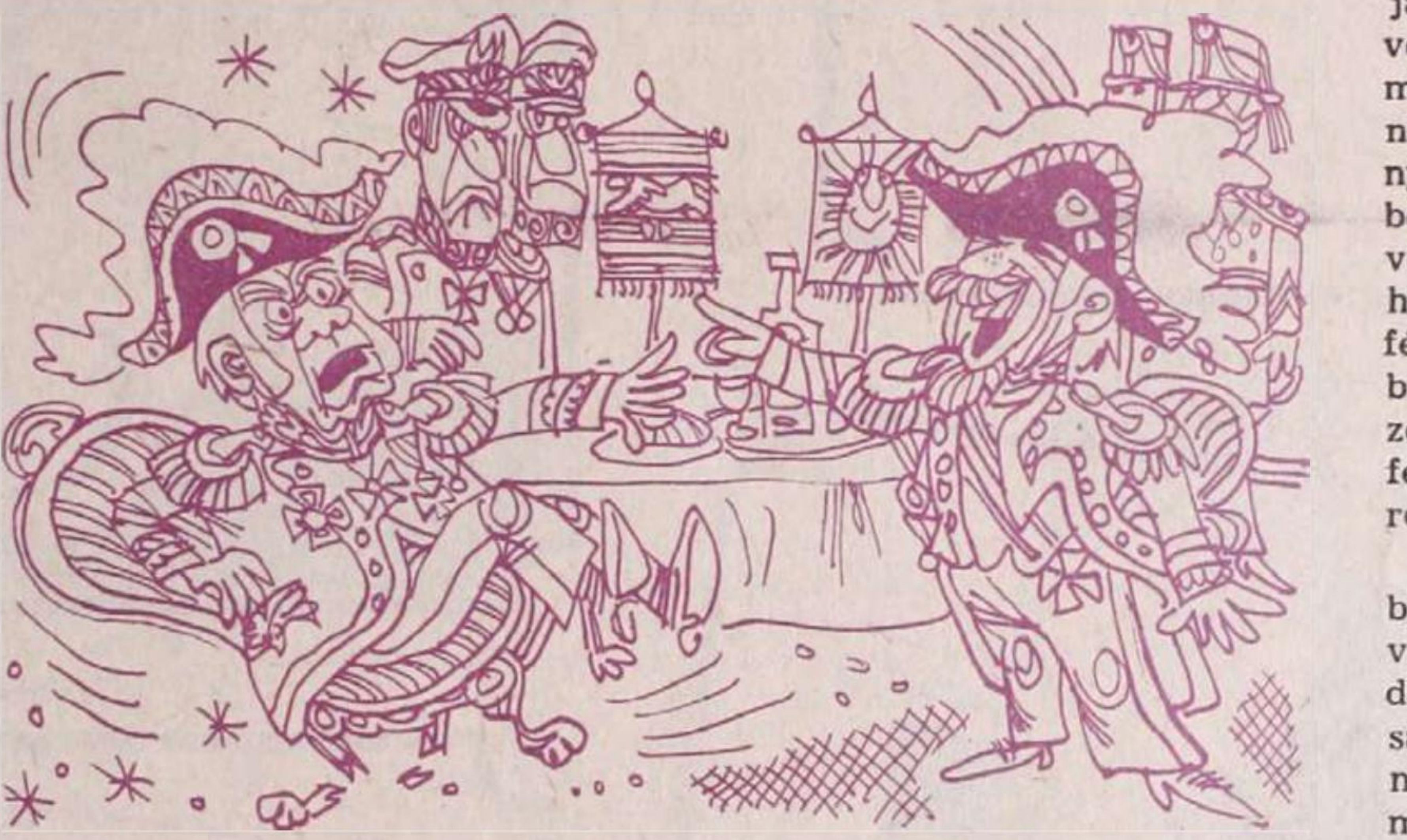

Az emberiség egyszer csak azon vette észre magát, hogy nyakig benne van egy vicc-hidegháborúban, ami minden korábbinál komorabbnak bizonyult. A helyzetet egy sajátos ellentmondás jellemezte. Mindkét fél egyre nagyobb erőfeszítéseket tett vicciparának fejlesztésére, a családok mégis mind kevesebb új vicchez jutottak. A vicceket ugyanis a külvilágtól gondosan elzárt laboratóriumokban állították elő, tömeggyártásuk biztonságosan őrzött üzemekben folyt, a telepítésük után pedig a viccsilók közelébe se engedtek civileket. A szigorú titoktartás ellenére azért sokan tudták, hogy vannak interkontinentális viccek, akadnak közép-hatótávolságúak, és nem utolsósorban úgynevezett cirkáló viccek, ezek a legmozgékonyabbak, többnyire sikerült átjutniuk a legfejlettebb védekezési rendszereken is.

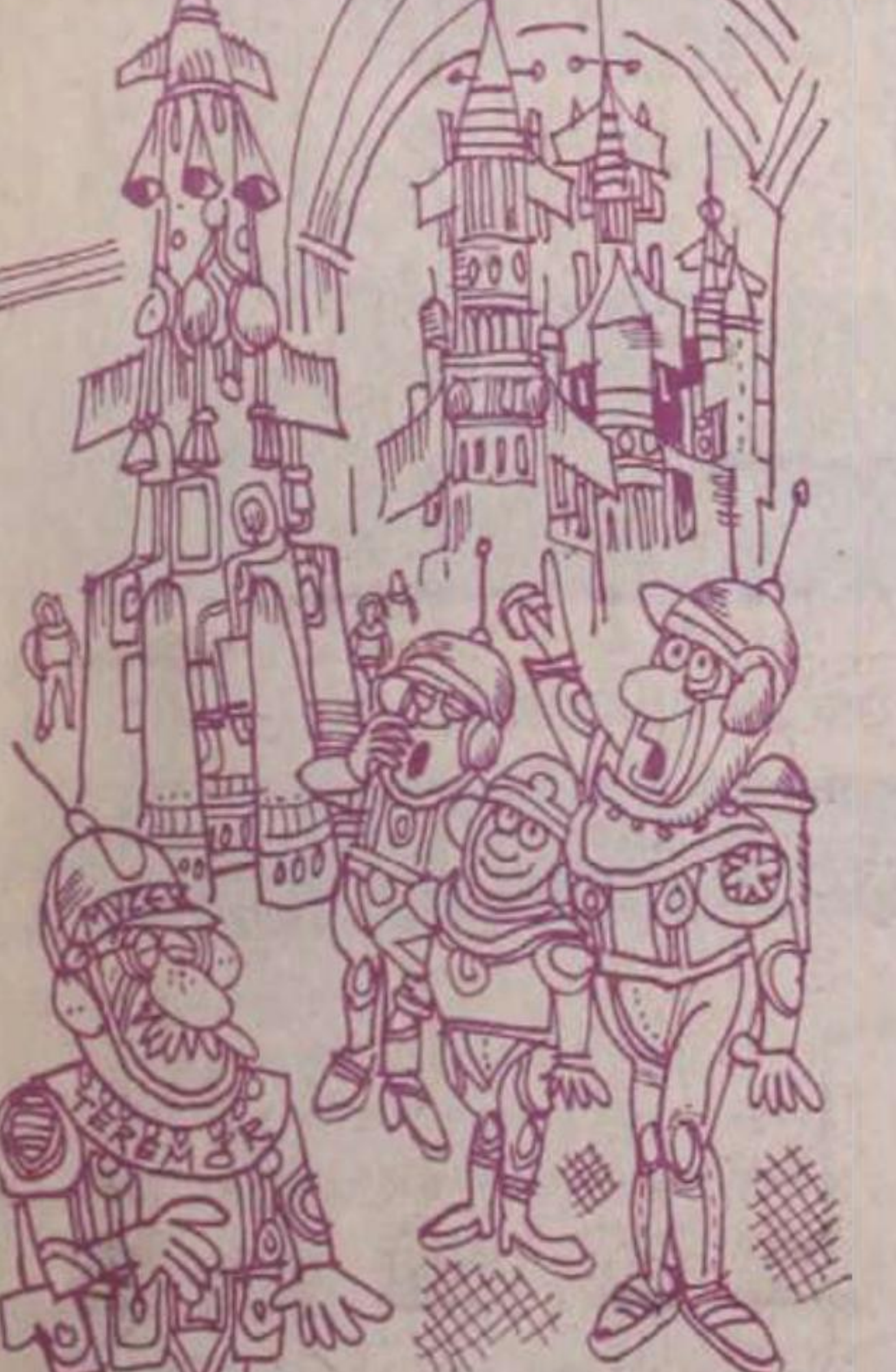

Azt persze mondani se kell, hogy gőzerővel beindult a viccipari kémkedés. Napirenden volt, hogy leleplezték az egyik fél viccipari kémjét, elítélték száztizenöt évi börtönre, a másik fél cáfolta a kémkedés vádját, majd mihelyt mindkét oldalon összefogtak négy-öt vicckémet, lebonyolították a fogolycserét. A kor romantikus hőse a vakmerő viccszerző lett, aki az egész viccelhárítást az orránál fogva vezeti és ezer veszély között hazajuttatja a külföldön megszerzett legtitkosabb poénokat. Erre nagy szükség is volt, mert az eredményes védekezéshez ismernie kellett az ellenséges viccek csattanóit. A legveszedelmesebb vicceket preventív, megelőző módszerrel hatástalanítani lehetett, ami abból állt, hogy az ellenséges vicc feltűnésekor késedelem nélkül le kellett lőni a poént.

A mélypontot az jelentette, amikor az egyik fél vádolni kezdte a másikat, hogy felborította a korábbi években kialakult viccegyensúlyt és fölényre tett szert a hagyományos viccek terén, különösen az Arisztid—Tasziló fajtákban. A másik fél ezt tagadta és viszontváddal élt, leplezve, hogy az egyik fél veszedelmes űrvicc kisérleteket végez. Erre az egyik fél nyilatkozatot tett közzé, amelyben tiltakozott a másik fél vicceinek rendszerbe állítása ellen. A másik fél viszont rámutatott, hogy az egyik fél megkezdte a több robbanópoénnal ellátott viccek sorozatgyártását.

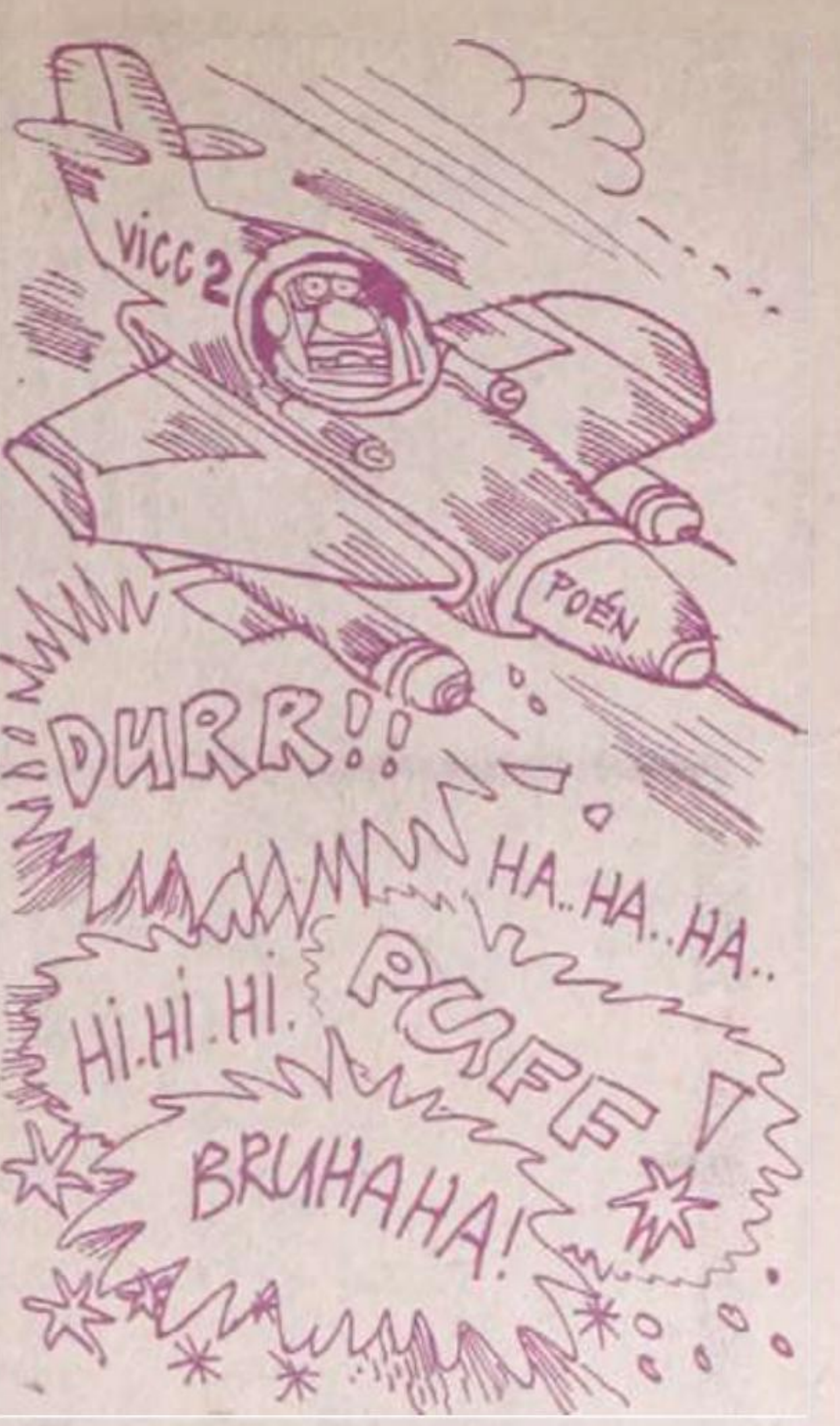
VICC 2
POÉN
DURR!!
HA..HA..HA..
HI.HI.HI.
PUFF!
BRUHAHA!

E vésztjóslóan feszült, komor légkörben, mivel hazánk lakosságának létérdeke fűződik a békés egymás mellett viccelés politikájának folytatásához, elégedetten vette tudomásul, hogy a felek ismét tárgyalóasztalhoz ülnek. A nagy eseményt a világ valamenynyi jelentős tévéállomása egyenesben közvetítette. Hétfői nap lévén a Magyar Televízió a keddi híradóban felvételről adott egy félperces összefoglalót, ebből egyebek között az a jelenet s hiányzott, amelyben a magas tárgyalófelek felfújt papírzacskókat durrogtatnak egymás mögött.

Feloldották a vicczárlatot és békés termelésre állították át a viccgyárakat. A következő szerdán már bárki megvehette az új ságárusnál a Ludas Matyit. A nyomdai átfutási idő miatt a legmodernebb viccek csak az egy héttel későbbi számban jelenhettek meg, de az olvasók nem háborogtak.

Már régen beletörődtek, hogy az igazi jó viccek mindig a következő számban vannak.

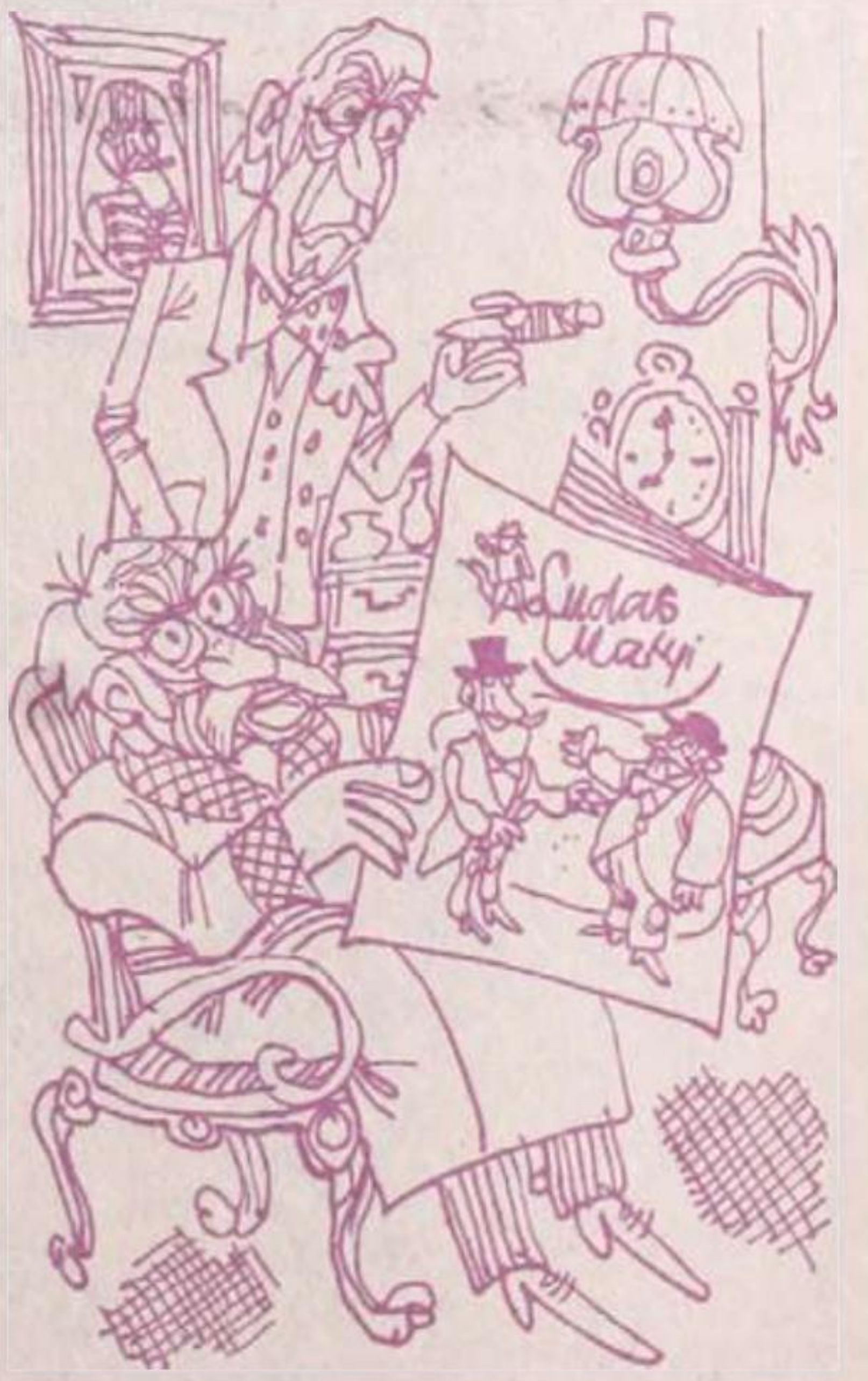

Szenzáció a jövő századból:

2024-BEN A BARÁTI OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG ÚJ MINISZTERELNÖKE: TIBOR VON NYILASI

SZÜR-SZABÓ JÓZSEF:

Kultúrával a csillagokig

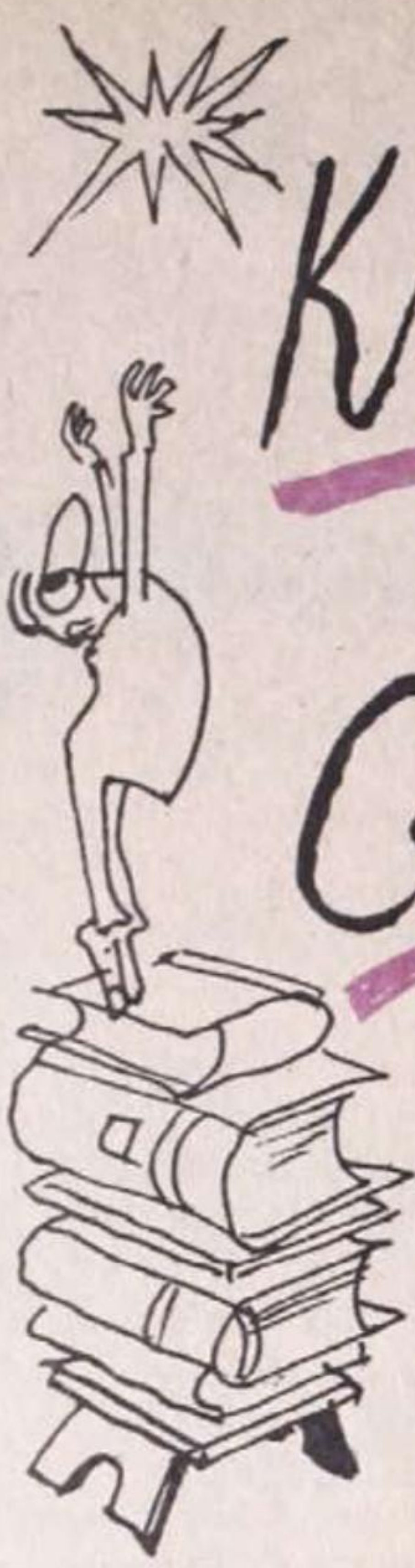

SÚLYA LESZ A MAGYAR FILMGYÁRTÁSNAK

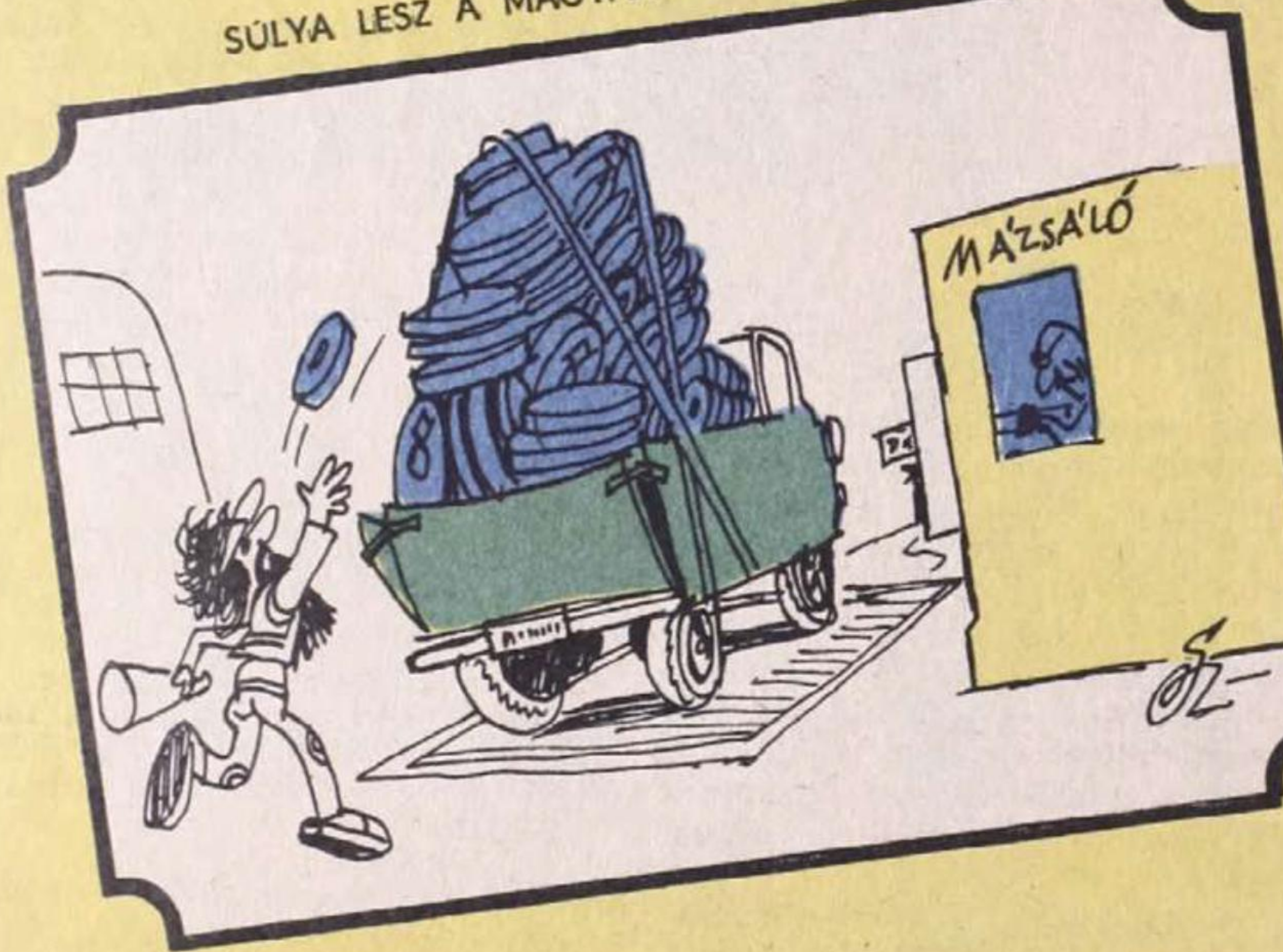

KOZMETIKA KOSSUTH-DIJAS SZOBRÁSZOKKAL

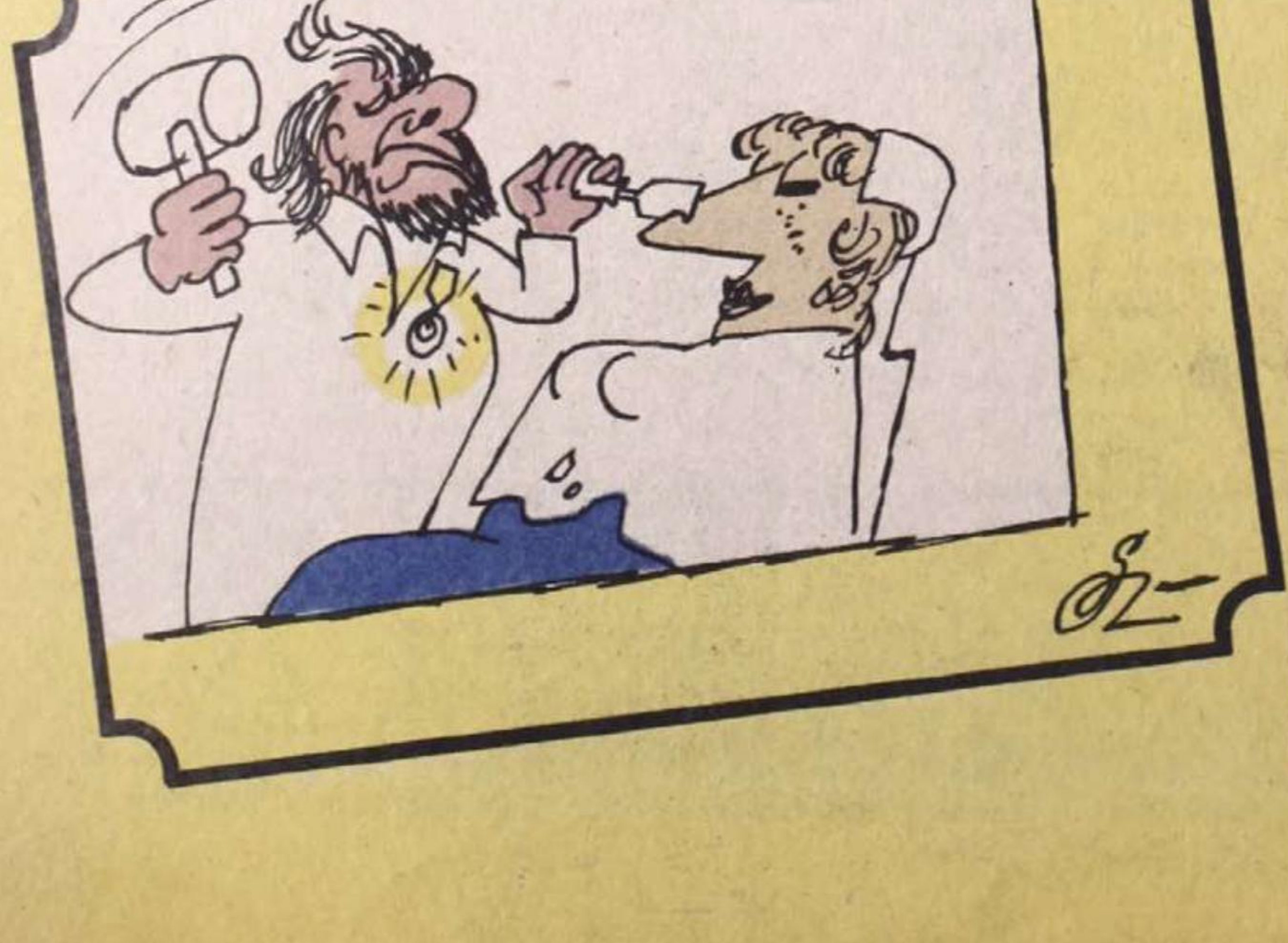

POSZTERES LAKÁSKULTÚRA

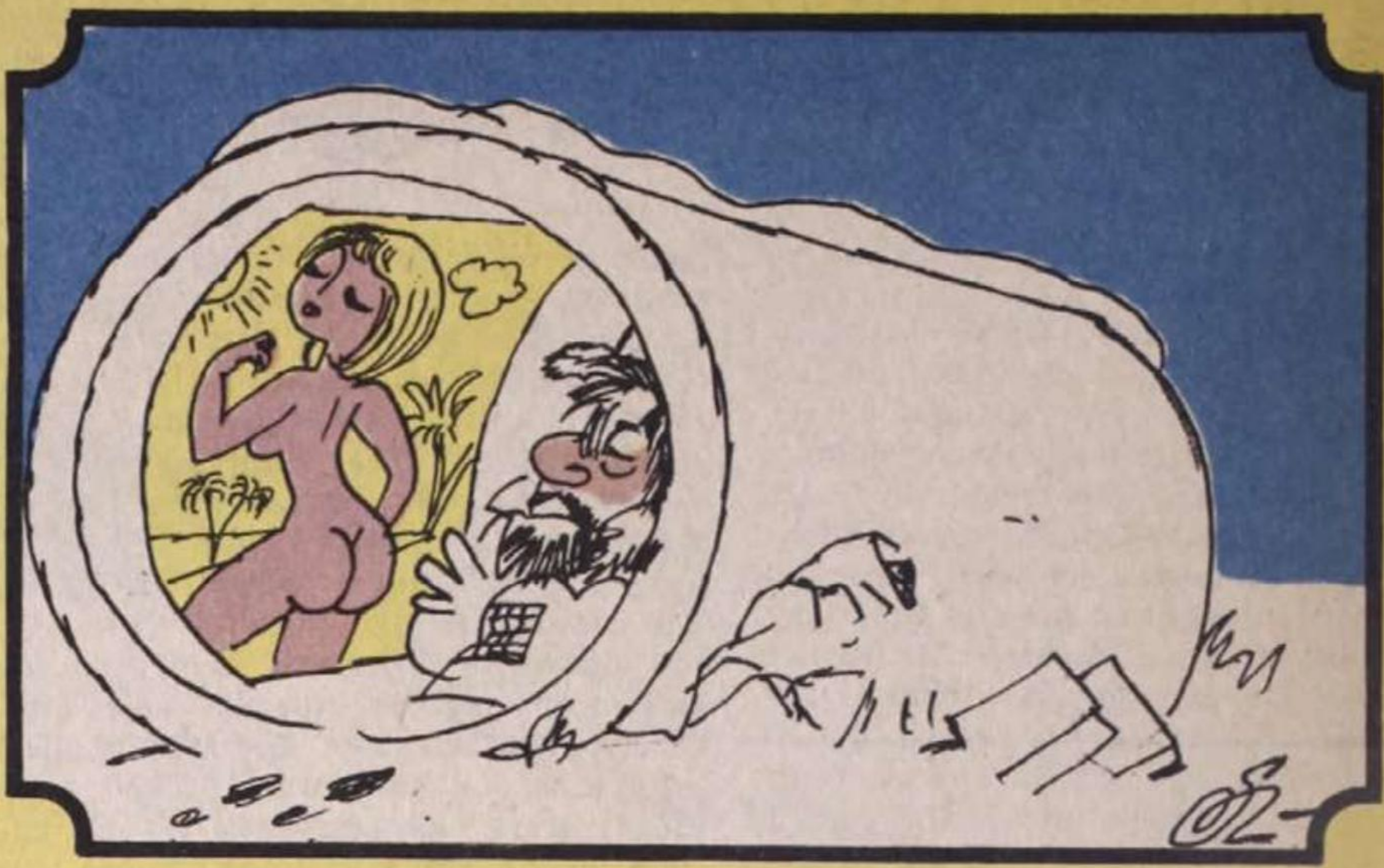

NŐ A TÉVÉ IRÁNTI ÉRDEKLŐDÉS

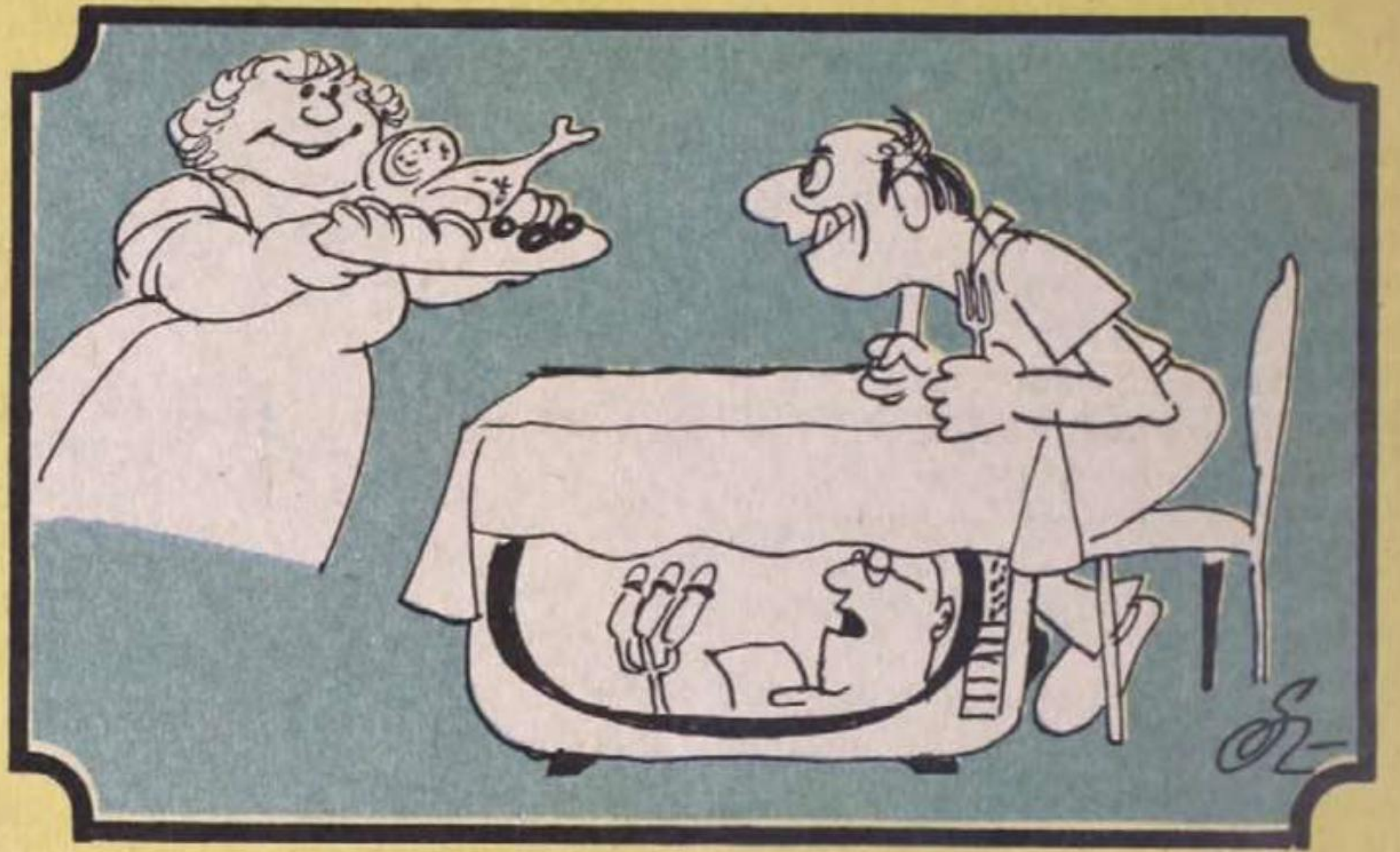

SZÉPSÉG A SPORTBAN

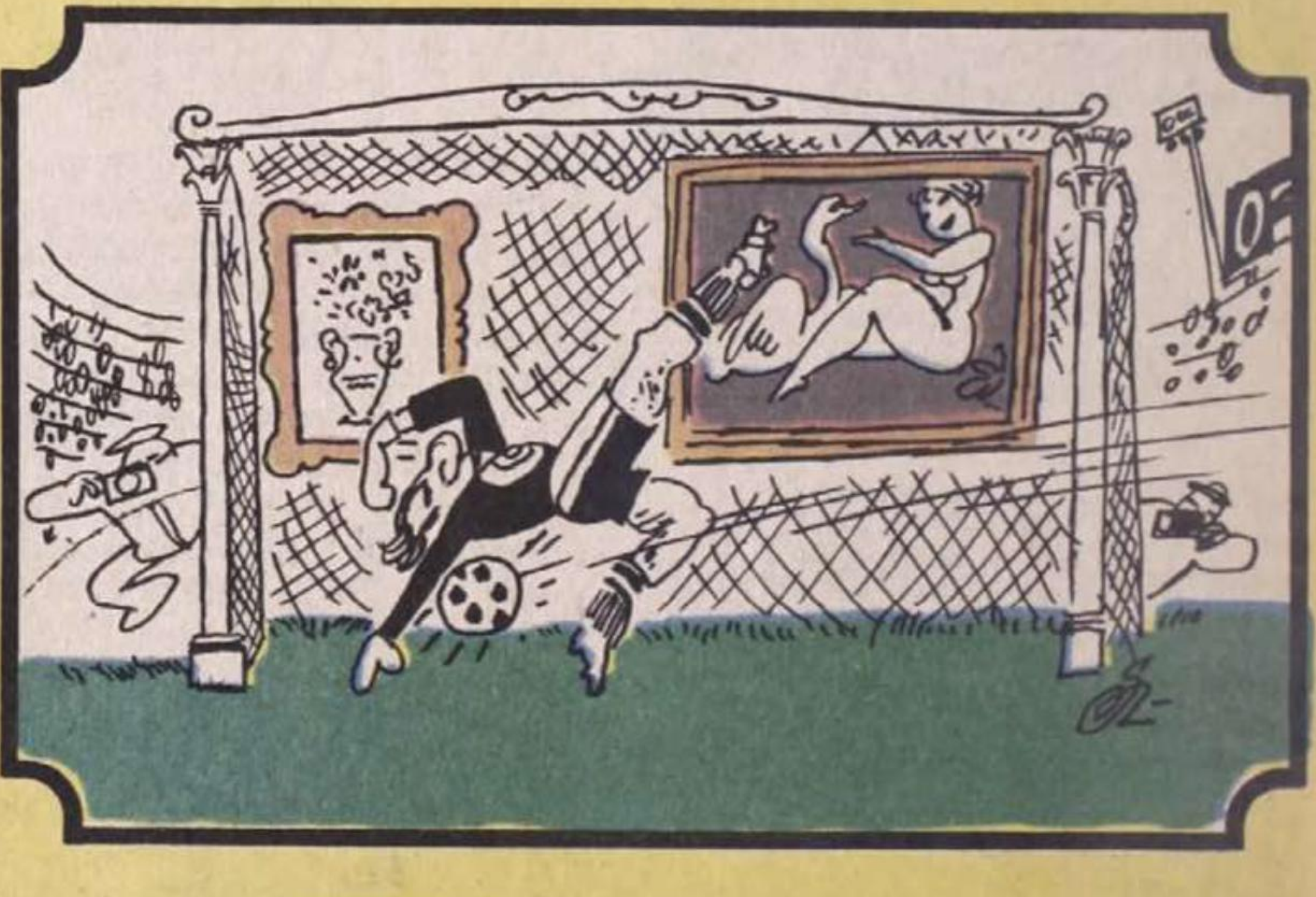

HÁROMDIMENZIÓS OSCAR-DIJAS FILMEK

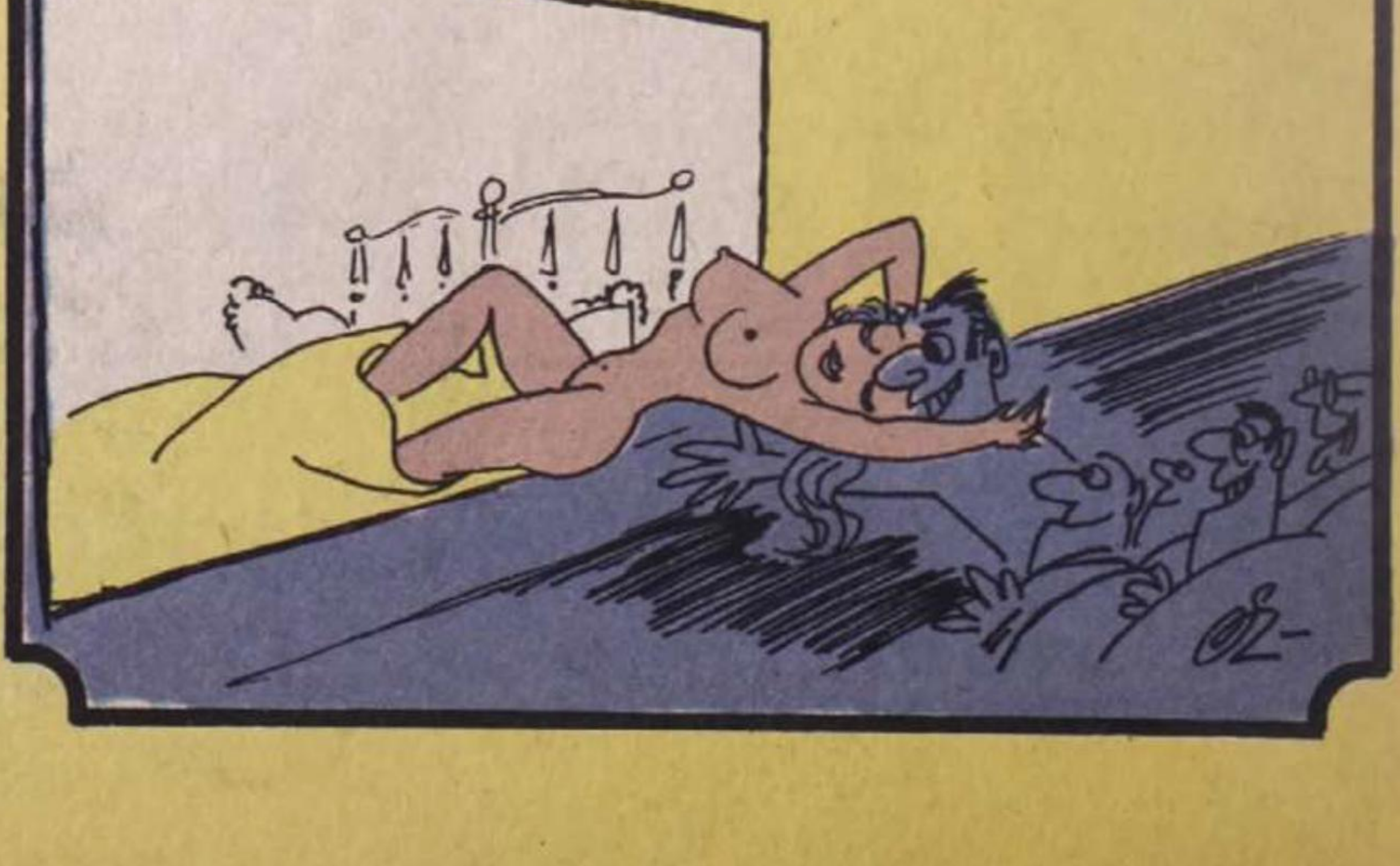

GYÖRE IMRE:

Átváltozások

A röhögő tehén
nem más,
mint egy négylábú
birka, amelynek
hátul a feje,
és elöl a farka,
de megfordítva
semmi különbség
közte, meg a többi
birkafélék között,
mindegy: melyik oldalon
béget s csóválja farkát.

Jobban szemügyre véve:
egy dagadtra hízott pulyka
álcázza eképpen magát
a pulykára váró
ünnepek előtt.

Így megrezzen
mindannyiszor, ha hallja:
a ronda páva szebb,
mint akár a legszebb pulyka.
Nem is csodálható hát,
hogy elmegy Angiiába,
hol gesztenyével töltve
egész jól fest a tálon,
mellette szilva, zöldség,
s titkon kuncog magában:
amikor itthon,
pusztán a leltár miatt
már két hete keresik
a röhögő tehenet,
esetleg tejes bornyát,
és persze vele együtt
a négylábú birkát is
a latyakos mezőkön.

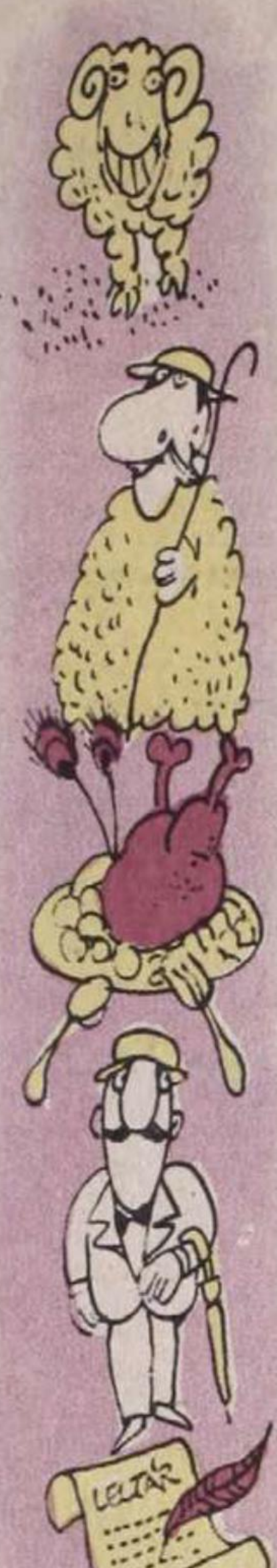

Valószínű, hogy negyven
év múlva sem találják,
még komputerrel sem,
talán csak száz év múlva.

Télapó-dilemma

Mit is hozzunk ajándékba,
köznépeknek okulásra? –
kérdi Télapó.

Az alma drága
és unalmas,
szaloncukortól
fáj az alhas,
s mellesleg
férges a dió.
Ezzel szemben
drága a sonka
s a mogyoró.
– Legjobb a plafoncsiszoló –
gondolja,
– ezt még nem találták
fel, s emiatt sose látták –
szép ajándék egy ünnepen.

De rájött:
legolcsóbb a hó,
mely fenn, a felhőkben terem,
s hógolyót gyúrt,
feszítve izmát,
s ezzel töltött meg
minden csizmát
eme Télapó-ünnepen,
vagyis naponta,
tíz éven át,
vagy ötvenen.

MIKES GYÖRGY:

Anyám...

Moziban voltam. Láttam egy tudományos-fantasztikus filmet. (Jegyüzértől vettem a jegyet.) Valamikor a jövő században játszódott, hogy mikor, azt nem tudom. Harminc év múlva vagy negyven év múlva? A rendezőnek élénk fantáziája volt és a producernek sok pénze. Volt ebben a filmben minden: robotemberek, távirányítású háziállatok, beprogramozott nemi élet, űrutazás, nacionalista bolygók háborúja, előre eltervezett napkitörés, holdfogyatkozás, vagy holdtölte, más égitestekről támadásba induló katonák, akik énekelve indulnak el a háborúba és az űrállomáson síró lányok, asszonyok búcsúztatják őket.

Negyven év az nagy idő. Miközben a filmet néztem, arra gondoltam: négy évtized alatt mennyit fog fejlődni a technika? Hiszen már most többet fejlődik négy év alatt, mint a múlt század végén negyven év alatt, és még régebben, legalább négyszáz év kellett ahhoz, amihez mostanság negyven év is elegendő. Fantasztikus! Micsoda fejlődés!

Néztem a filmet és hirtelen magam előtt láttam az anyámat, aki kézen fogva vitt el az elemibe és mindig megvárt az iskola előtt, aki összekuporgatta a pénzt, hogy tovább tanulhassak. Anyámat láttam: a fehér hajú, kicsi asszonyt, akinek még az élete végén sem volt egyetlen ránc az arcán és mindig mosolygott.

A filmen óriási, több emelet magas, lomhán cammogó, döngő léptű, kattogó hangú szörnyek jelentek meg. Iszonyatos látvány volt. A mellettem ülő fiatal nő hörögni kezdett, mert ijedtében lenyelte a rágógumit és az a torkán akadt.

Ez volt az a pillanat, amikor felfedeztem anyámat a félelmetes szörnyek között. Vagy lehet, hogy csak én láttam? Azt mondtam neki: „Vigyázz, anyám! Hová mégy?” Mire ő azt felelte: „Tejért megyek a közértbe. Remélem, már kaptak tejet. Üres gyomorral mégsem indulhatsz el. Ha van friss zsemlye, azt is hozok...”

Kiabálni akartam, de nem mertem. Figyelmeztetni akartam, de nem mertem. Mit szólnának a mellettem ülők? A rágógumis lány, vagy az a szemüveges férfi, aki aludt és egy picikét horkolt is. Lehet, hogy én is elaludtam és álmodtam? Nem. A film izgalmas volt. Profi munka. A világon mindenütt sikert aratott. Azt hiszem, hogy Oscar-díjat kapott. Ebben nem voltam biztos, de hogy valahol, valamikor kapott egy díjat, az fix.

Aztán megjelentek a filmvásznon a mittudoménkicsodák, a szemük akkora volt, mint egy ablak és ha pislogtak, halált okozó sugarak lövelltek ki a szemükből. Az emberek menekültek: nők, férfiak, gyerekek. Egy-két bátor ember megpróbálta felvenni a küzdelmet, de hiába... És akkor a menekülő emberek között ráismertem anyámra. (Lehet, hogy csak képzelődtem?) „Nem látod mi történik körülötted?” — kérdeztem tőle. „Látok én mindent, de újra ki kell mennem a közértbe, mert elfelejtettem zsírt venni. Tudod, a memóriám már nem a régi. Mindent felírok magamnak egy cetlire, de a cetlit mindig elfelejtem magammal hozni.”

Beszélgetésünket nem hallotta senki, mert nem pisszegtek, nem szóltak rám, és nem löktek oldalba, hogy fogjam be a pofámat. Pedig én láttam az anyámat az ablakszemű, veszedelmes, halált okozó mittudoménkicsodák között. Láttam? Lehet, hogy csak én láttam? Egy biztos, láttam anyámat annak idején, a háborúban, amikor repülők szórták a bombákat és szovjet páncélosok tűzpárbajt vívtak német páncélosokkal. Akkor is bátor volt. Felment az óvóhelyről a lakásba és reggelit készített. Köménymagos levest. „Mert enni kell” — mondta nekünk. És milyen jó volt az a meleg köménymagos leves! Az Atrium Hyattben sem főznek olyan jót.

A film pergett tovább. Titokzatos emberek, fantasztikus egyenruhában, papírcsákóval a fejükön (mindegyiket Napóleonnak hívták) parancsot adtak beosztottjaiknak, ha van egy kis idejük, semmisítsék meg a Földet. Munkaidő után. Géemkában. A beosztottak nem tudták, hogy melyik bolygó a Föld, de egy gyorstalpaló tanfolyamon kioktatták őket. Az egyik hallgató, megtudván, hogy melyik bolygóról van szó, így szólt: „Ja, az a kicsi?! Az ükanyám vagy annak az anyja mintha mesélt volna róla.”

Megkezdődött a Föld elpusztítása. A filmen. A rendező, az operatőrök, látványtervezők, technikusok (mérnökök, fizikusok?) több hónapig dolgoztak ezen a jeleneten. Természetesen jól megfizették őket, hogy elpusztítsák a Földet. A filmen. A kritikusok ennek ellenére nem voltak megelégedve a Föld elpusztításával. Azt írták — kevés kivétellel —, hogy nem volt eléggé izgalmas ez a támadás, amelyet a titokzatos, fantasztikus egyenruhába öltözött emberek terveztek. (Barbarossa-tervnek nevezték el.)

Csillaghullással kezdődött a jelenet. A földi emberek figyelték az égboltot és amikor lehullott egy csillag, kívántak valamit. (Szerelmet, sok pénzt, beutalót egy szociális otthonba, gépkocsit, az áremelésekkel egyformán emelkedő nyugdíjat stb.) Aztán egyre sűrűbben hullottak a csillagok. Egy-két város el is tűnt a Föld felszínéről, a záporszerű csillaghullás következtében. Borzasztó látvány volt. Kezdtem ideges lenni. Pláne akkor, amikor megláttam az anyámat. A zöldségeshez ment. „Fordulj vissza!” — kiáltottam rá. Mire ő: „Valamit kell főznöm ebédre. Mit akarsz, mit főzzek?” „Fordulj vissza! Menekülj!” „Lencsefőzeléket főzzek vagy bablevest?”

Már nem tudtam válaszolni.

A film véget ért. A jegyszedők kinyitották az ajtókat...

FEHÉR KLÁRA:

Csak úgy firkálgatok

VALAHOL MINDENKI CSÁSZÁR

Reggel fél nyolc óra, nyakig szappanozva állok a zuhany alatt. Egyszerre csak, teremtett egek! nincs víz. Rémülten csavargatom, forgatom a csapot. Félkilencre egy megbeszélésre kell mennem. Csípős réteg szárad a bőrömre, nincs víz. Férjem is a fürdőszobára vár, neki is most kell elmennie. Nincs víz a teánkhoz, nincs víz a borotválkozáshoz, nem lehet használni a.... szóval nem lehet.

Ha mindezt valami elemi csapás okozná, előre nem látható baj, elháríthatatlan tragédia, egy szót se szólnék. De hát egész más az ábra. Amint később megtudtam, tegnap délután óta tart a csőrepedés az egyik lakásban, ma reggelig ráért a szerelőnek, reggel váratlanul megjelent és se szó, se beszéd, elzárta a házban a vizet. Reggel, amikor mindenütt mosakodnak, főznek, takarítanak, bekapcsolják a mosógépet. Annyit sem tett meg, hogy mielőtt elzárja a főcsapot, kikolompolta volna. kiabálni, szólni méltóztatott volna, hogy vizet vegyenek. Annyit sem tett meg, hogy mielőtt elzárja a főcsapot, informálta volna a társadalmat, hogy ennyi és ennyi ideig nem lesz víz. Ehhez nem kell paragrafus, szabálysértési eljárás, ehhez csak egydekányi józan ész és egy féldekányi tisztesség kell. De hát a szerelő kartársban ez nincs. Mert életének ez az a pontja, ahol ő lehet a császár.

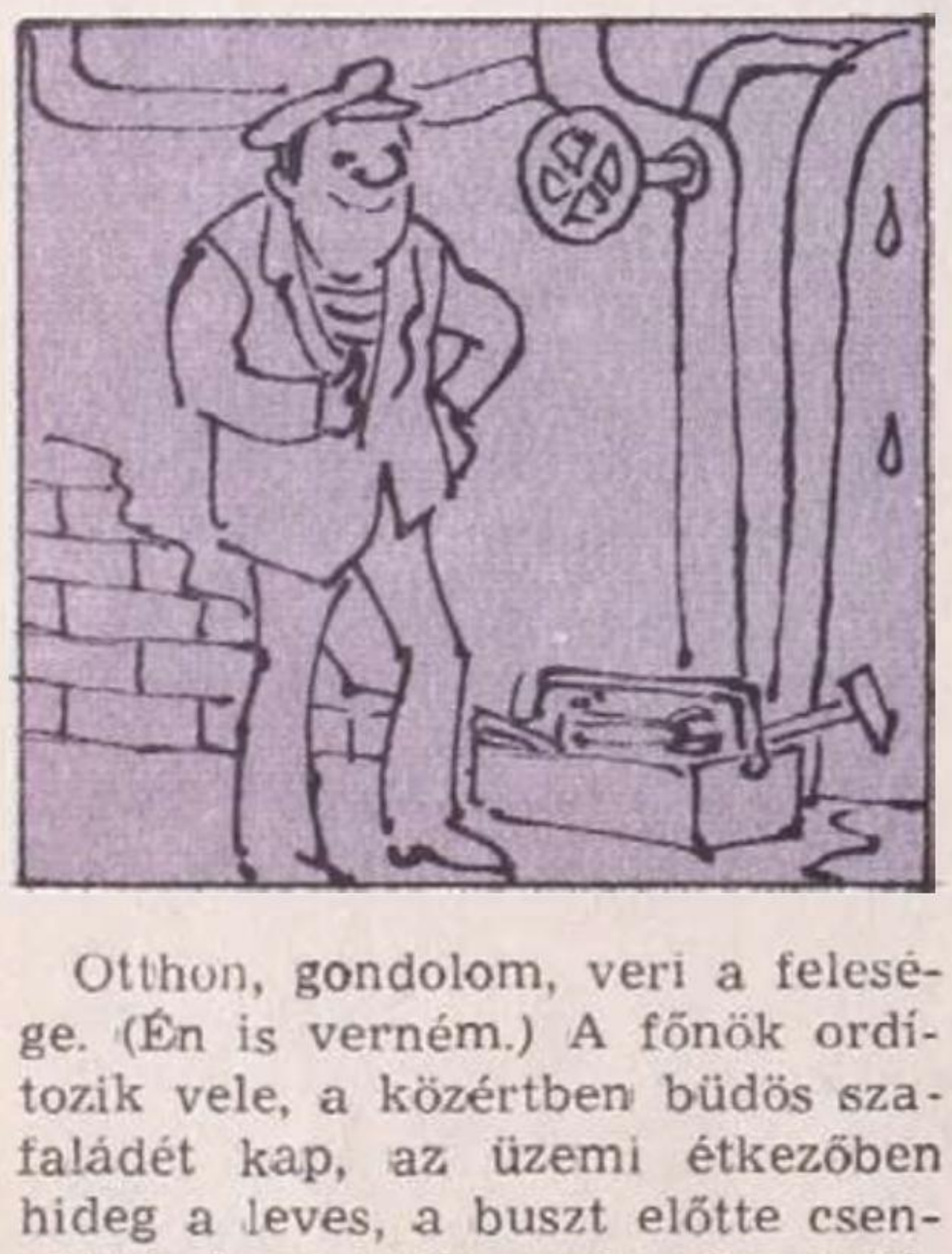

Otthon, gondolom, veri a feleségé. (Én is verném.) A főnök ordítozik vele, a közértben büdös szaláadét kap, az üzemi étkezőben hideg a leves, a buszt előtte csengették le, a totón csak négy találata van, a sör az orra előtt szokott kifogyni, az élete csupa macera. Ha egyszer, valahol ő lehet a császár, ha valahol ő is kiélheti magát és dühítheti, tiporhatja a nekik kiszolgáltatottat... Hát ne legyen vizük az istenadtáknak, szaladjanak egy fél korsóért a szomszédba, hogy legalább a teához, szomszédasszony, legalább annyi vizet, hogy a csípősebb helyekről is le lehessen mosni a szappant, legalább egy kortyot, legalább...

Perc-ember császár uralkodik, azután mélyen meghajol a borravalóért.

ÜLTESSÜNK FÁT!

Ültessünk fát, ültessünk erdőt, ültessünk tiszta levegőt, ültessünk életet, egészséget, oxigént. Az ember boldog, ha új fát láthat, tavasszal kilombosodót, fiatalt, gyönyörűt!

Gondos kezek a Rottenbiller utca elejére is fákat ültettek. Vékonyka törzsüket karóval is megerősítették. Öt év múlva, tíz év múlva árnyas, terebélyes fák lesznek.

Ha megérik.

Ugyanis kettő-hármat pontosan a harminchármas busz megállójába ültettek, olyan szerencsétlenül, hogy a hatalmas, csuklós busz ajtói többnyire pontosan a fácskák előtt nyílnak. Az utasok felszálláskor, leszálláskor nem tudják kikerülni a fát, nekiesnek vagy éppen megkapaszkodnak benne, mert a fa körül felásott puha földön, a lépcsőről leszállva, megcsúsznak.

Sajnálom a gyönge fácskákat, amelyek előbb-utóbb ki fognak törni, sajnálom az utasokat is, akik jól megrándíthatják, vagy eltörhetik itt kezüket-lábukat. És legjobban azt sajnálom, hogy amikor sok költséggel, sok munkával, sok jó szándékkal csinálunk valamit, nem látjuk meg a fától az autóbuszt.

REMÉNYTELEN

Író-olvasó találkozó. Arról folyik a vita, hogy mit lehetne tenni az olvasás érdekében. Gyermekeink nem olvasnak. Először is nem tudnak olvasni. Ötödikesek, hatodikosok hebegnek, dadognak, makognak, nem értik, mit olvasnak. És nem is szeretnek olvasni. Van magnó, van személyi komputer, vannak elektronikus játékok. Kinek kell a Légy jó mindhalálig, vagy az Twist Olivér?

Egyik szülő azt javasolja, kérjük fel a televíziót, hogy vetítsenek érdekes történeteket, de csak a közepéig, a folytatást a gyerek keresse meg egy szép könyvben.

— Nem fogja megkeresni a folytatást — mondta erre lemondóan egy mama. — Tudjátok, hogy az én tizenegyéves fiam hol hagyta abba a Pál utcai fiúkat? Ott, ahol Nemecsek haldoklik. Betett egy könyvjelzőt, azt mondta „Jaj, most jön a Breki" — és kinyitotta a tévét.

RÁGÓGUMI

Iskoláink nagyobb dicsőségére nemcsak olvasni nem tudnak gyermekeink. Ha nem lettem volna szemtanúja a jelenetnek, nem hinném el. A szomszéd trafikban vásároltam valamit, amikor bejött két leányzó. Hetedikesek voltak, mint később bevallották.

— Mibe kerül ez a rágógumi? — érdeklődött egyikük.

— Három forint — felelte az eladó.

— Nagyszerű — mondta rövid töprengés után a matematikabajnok —, akkor tessék hármat adni, mert éppen hat forintom van...

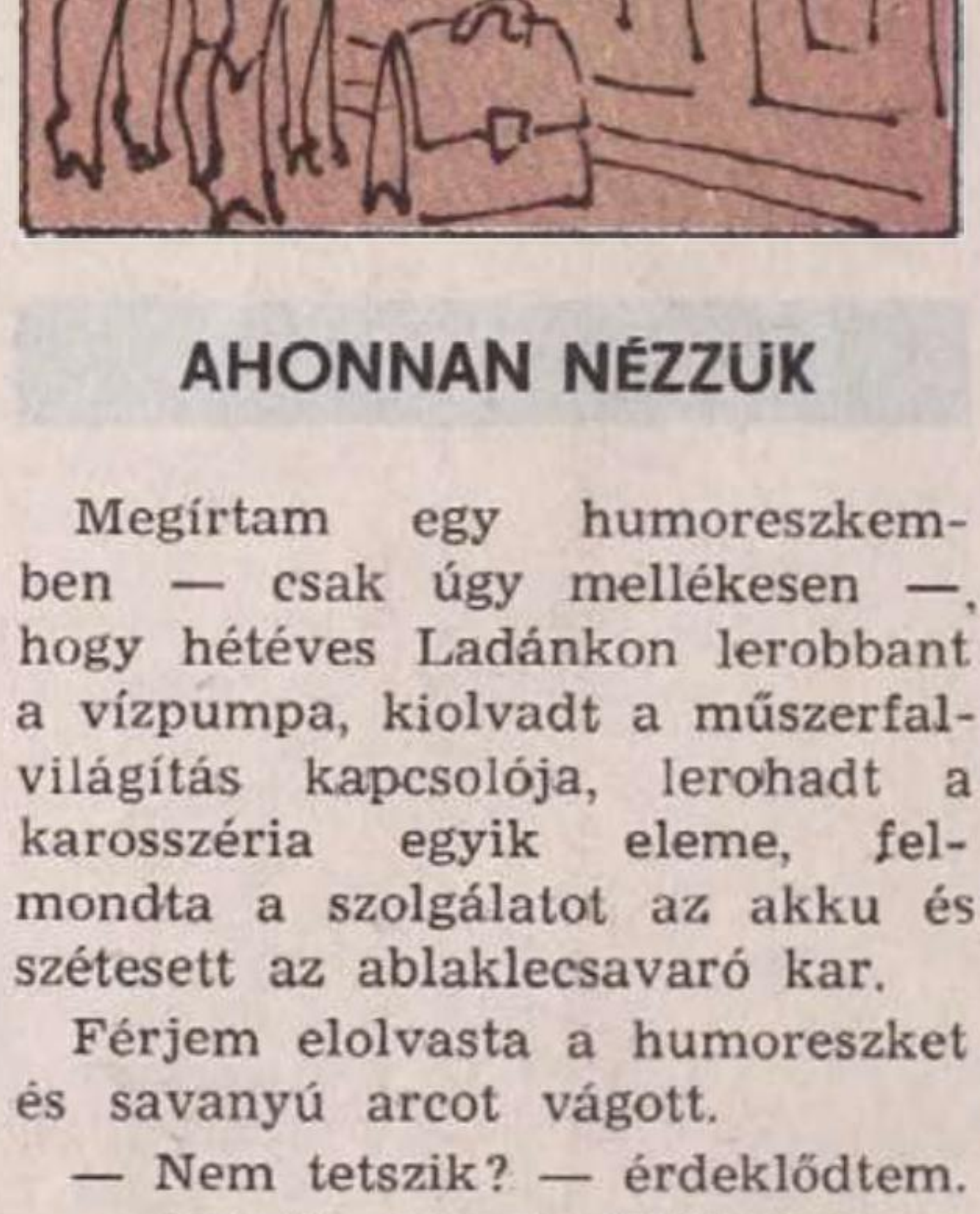

AHONNAN NÉZZÜK

Megírtam egy humoreszkemben — csak úgy mellékesen —, hogy hétéves Ladánkon lerobbant a vízpumpa, kiolvadt a műszerfalvilágítás kapcsolója, lerohadt a karosszéria egyik eleme, felmondta a szolgálatot az akku és szétesett az ablaklecsavaró kar.

Férjem elolvasta a humoreszket és savanyú arcot vágott.

— Nem tetszik? — érdeklődtem.

— Tetszik, tetszik. Különösen az, hogy azok után, amiket a kocsinkról megírtál, majd ha eladásra kerül, tízezer forinttal kevesebbet kapunk érte.

— Már miért? — képedtem el.

— Hiszen amit írtam, kifejezetten reklámszöveg: hétéves Lada, vadonatúj vízpumpával, vadonatúj karosszériaelemmel, vadonatúj műszerfalvilágítás-kapcsolóval, vadonatúj ablakfelcsavaró karral és most született akkuval... Verekedni fognak érte.

NEGYVEN ÉVE TÖRTÉNT

Azon a feledhetetlen januári napon, a szabadságtól megrészegülve, elindultam, hogy megkeressem, a szétbombázott városban, létezik-e még az iroda, ahol dolgoztam?

Lábamon édesapám rongyos bakancsa volt, újságpapírral kitömve, lesoványodott testemen földig érő ócska bőrkabát, fejemen nagy, fekete kendő, állig behúzva. Akkoriban fiatal lány csak így merészkedett ki az utcára, ha egyáltalán kimerészkedett. Minél ormótlanabb öltözékben, öregre görnyedve, nehogy egy katona szeme megakadjon rajta.

Elhaladtam a romos Uránia mozi mellett a Vas utca sarkáig, amikor megláttam egy fiatal szovjet katonát. Ő is meglátott. Biciklijét a falnak támasztotta és egyenesen felém tartott.

Jaj! Most, ez az a pillanat!

Kihagyott a szívem verése, azután magamhoz tértem és futni kezdtem. Hóbuckákon, romokon, szétdúlt villamossíneken, téglatörmeléken, lóhullán keresztül. Nem is futottam, repültem, szárnyakat adott a félelem. Átszáguldottam a Rákóczi úton, be a Nagydiófa utcába, elsüvítettem egészen a Klauzál térig. A katona a nyomomban. A téren túl elfogyott az erőm, fulladozva megálltam. Most már lesz, ami lesz. A fiatalember utolért, elkapta a vállamat és elfúló hangon könyörögve mondta: „Gyevocska, kgye Vas utca?"

Vagy úgy. Megfordultam, és zihálva, lihegve visszavittem a Vas utcáig.

Nem tudom, mi lesz negyven év múlva. Az sajnos biztos, hogy én már nem leszek huszonhárom éves, szőke kislány...

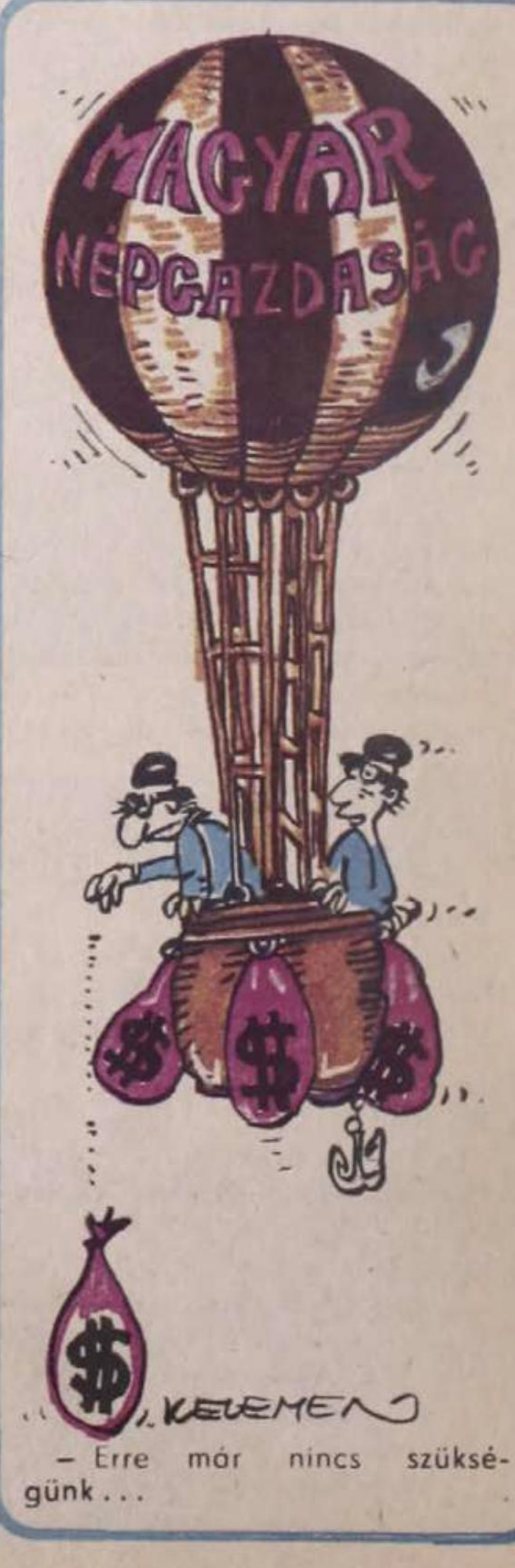

– Erre már nincs szükségünk...

Szenzáció a jövő századból:

AZ 1985 ÓTA ÉPÜLŐ NEMZETI SZÍNHÁZAT HATÁRIDŐ ELŐTT ÁTADTÁK.

HEGEDŰS ISTVÁN:

Mi lesz még?

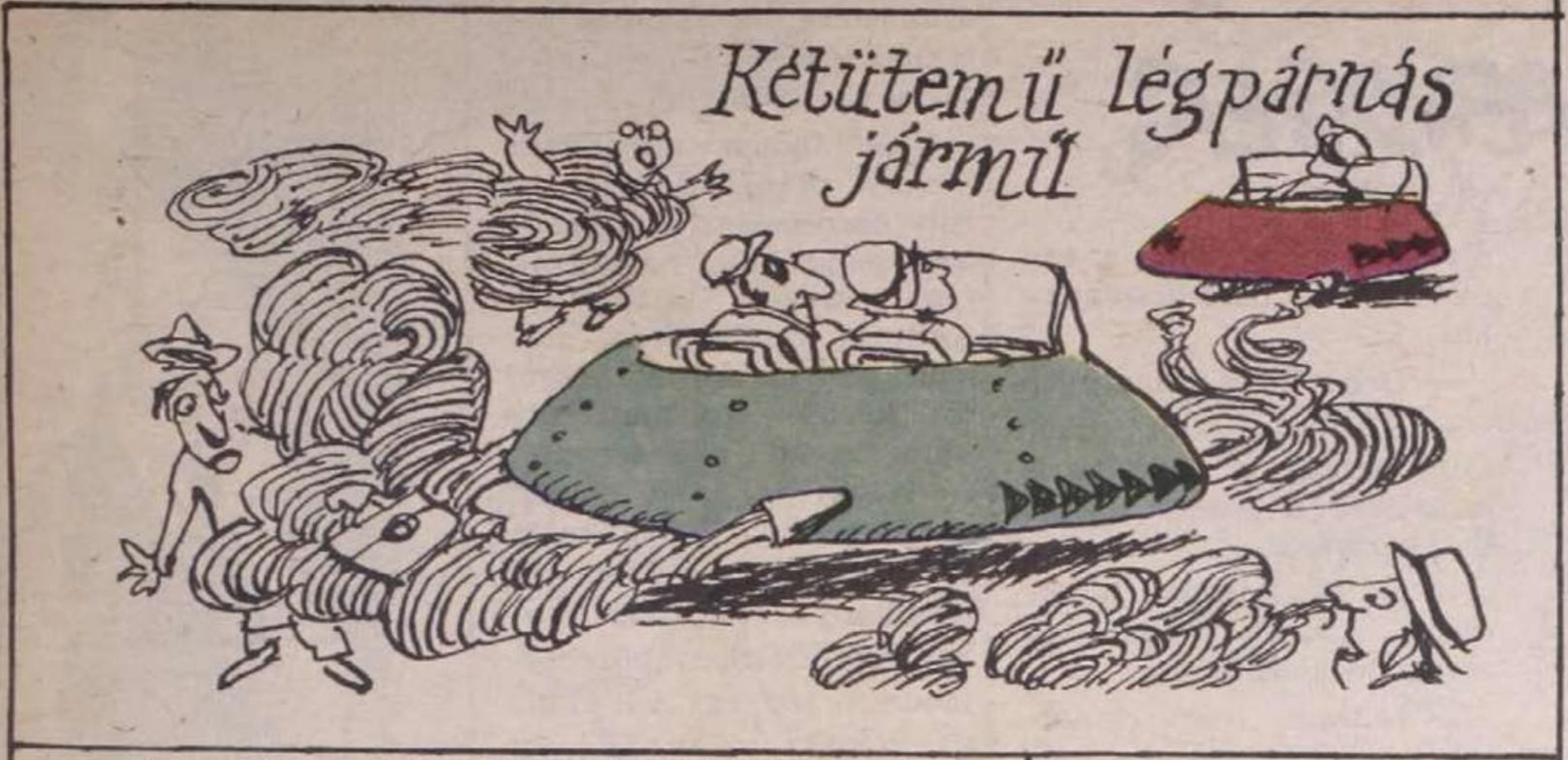
Kétütemű légpárnás jármű

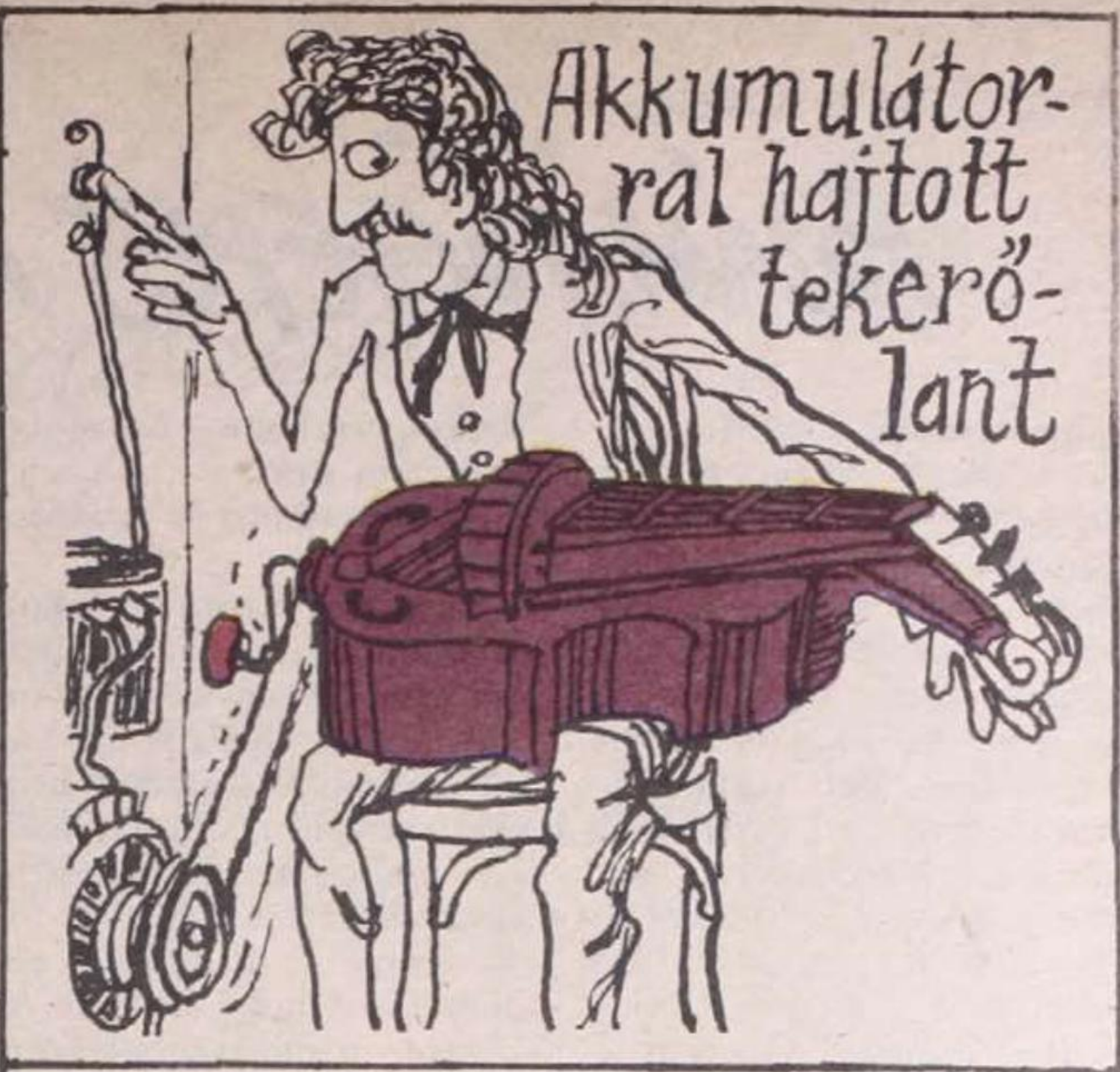
Akkumulátorral hajtott tekerőlant

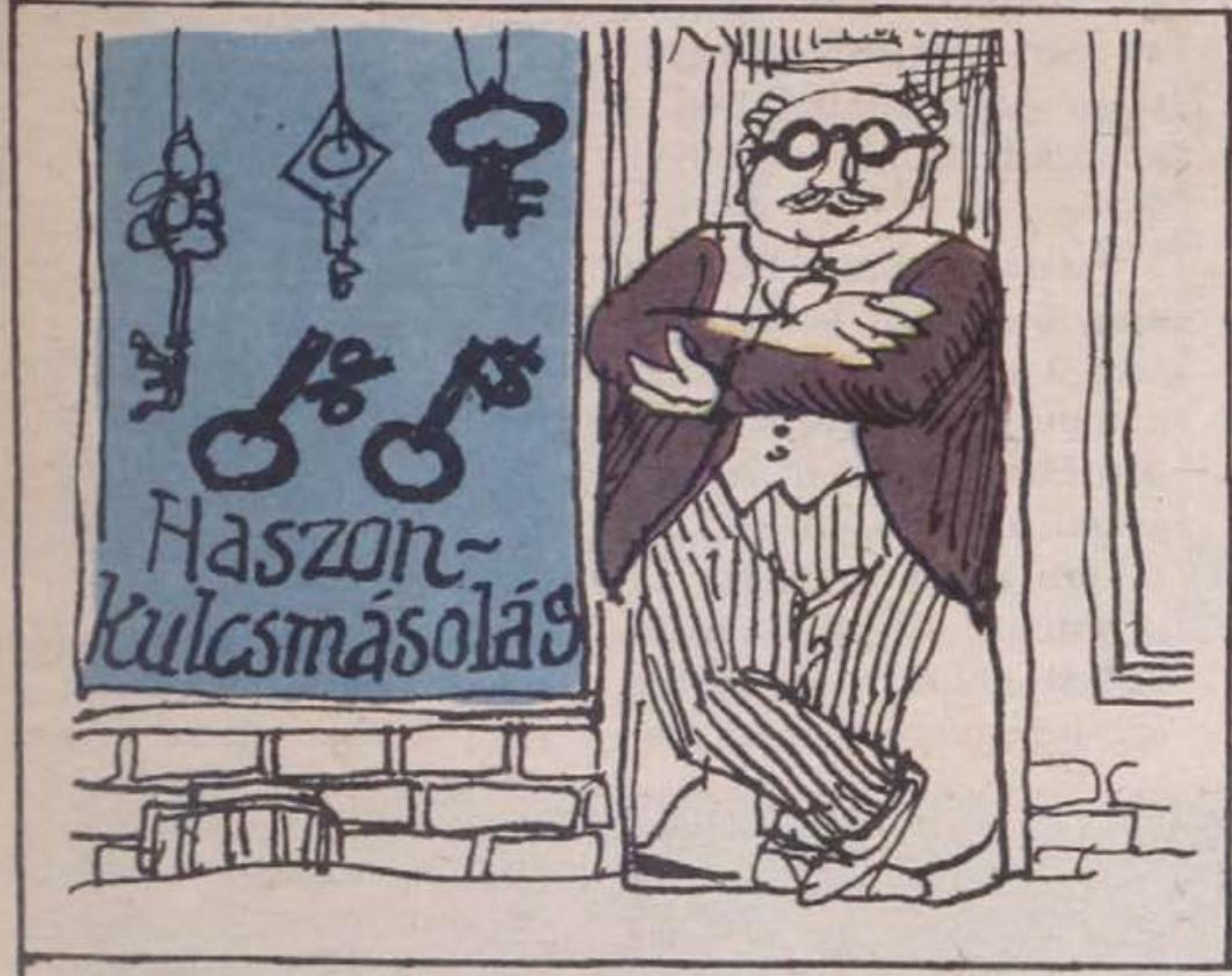
Haszon-Kulcsmásolás

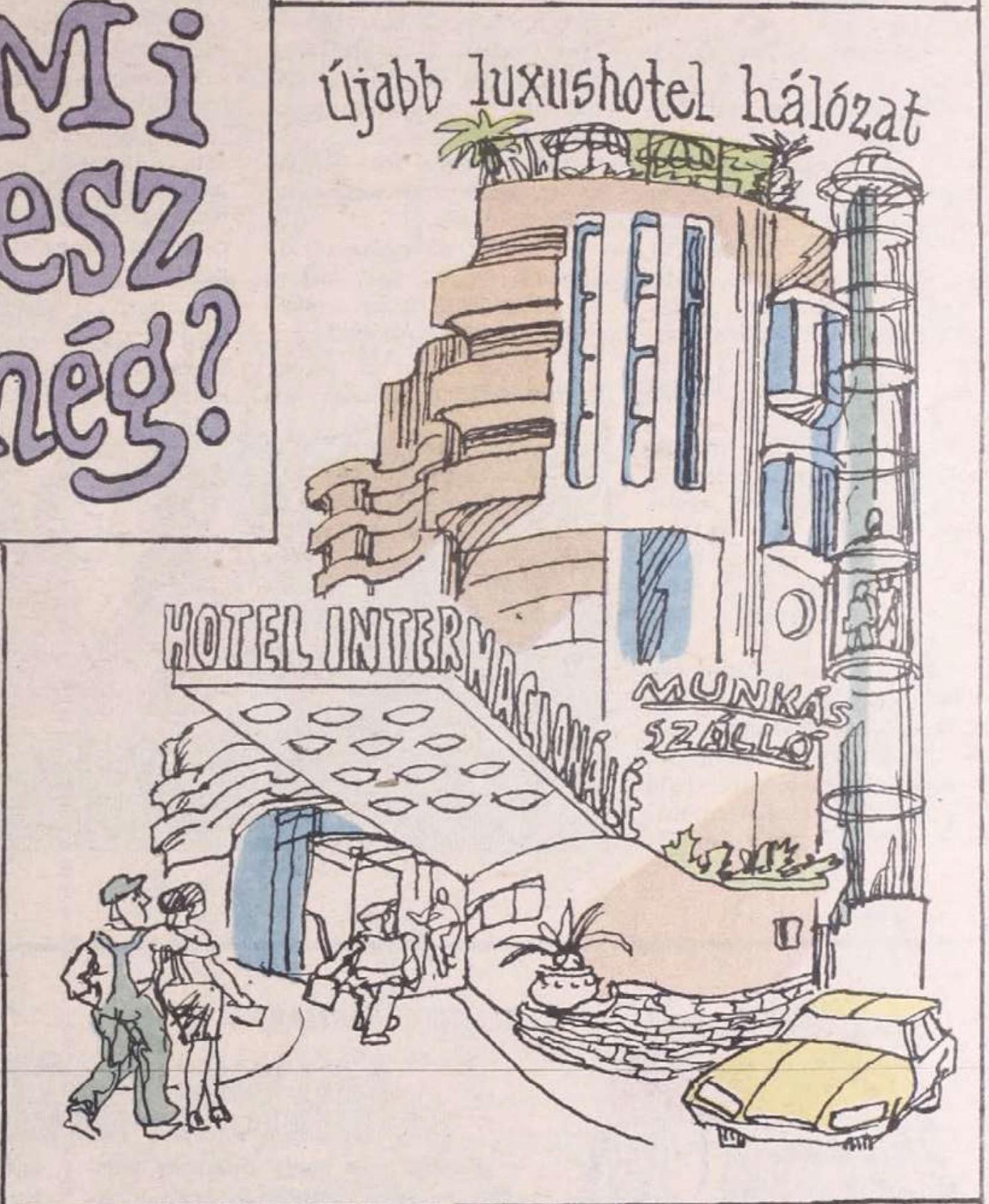
Újabb luxushotel hálózat
HOTEL INTERNACIONÁLÉ
MUNKÁS SZÁLLÓ

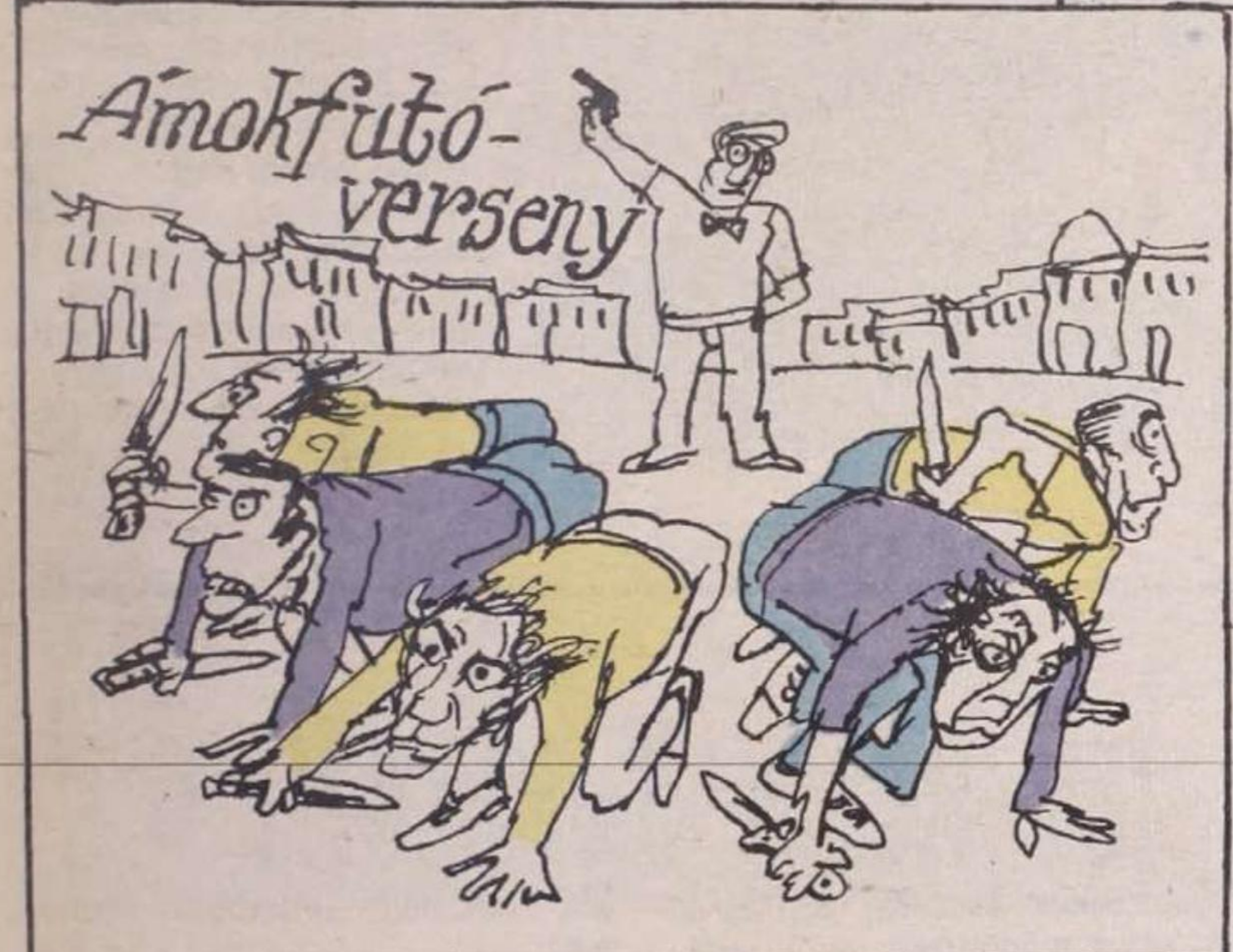
Ámokfutó-verseny

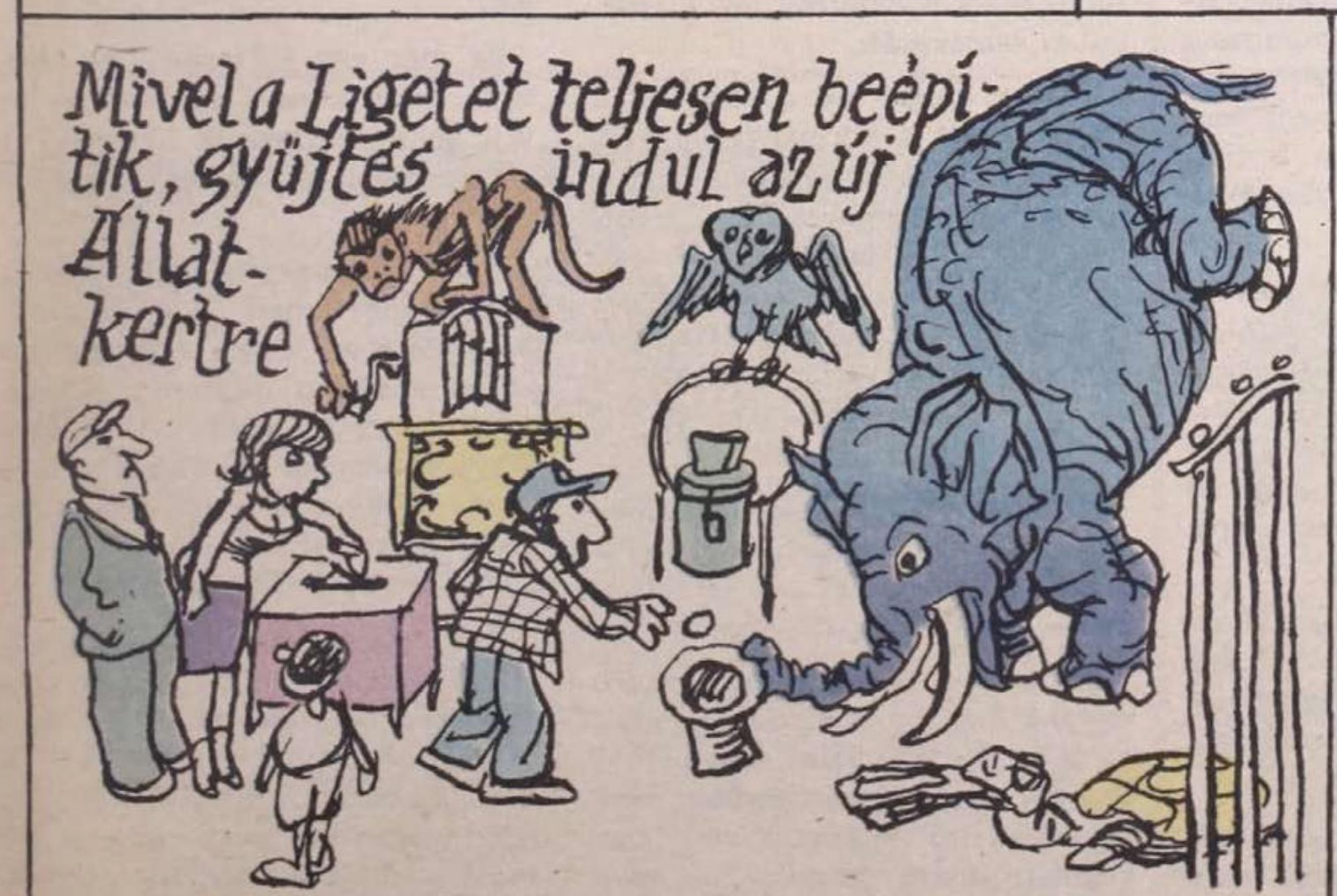
Mivel a Ligetet teljesen beépítik, gyűjtés indul az új Állatkertre

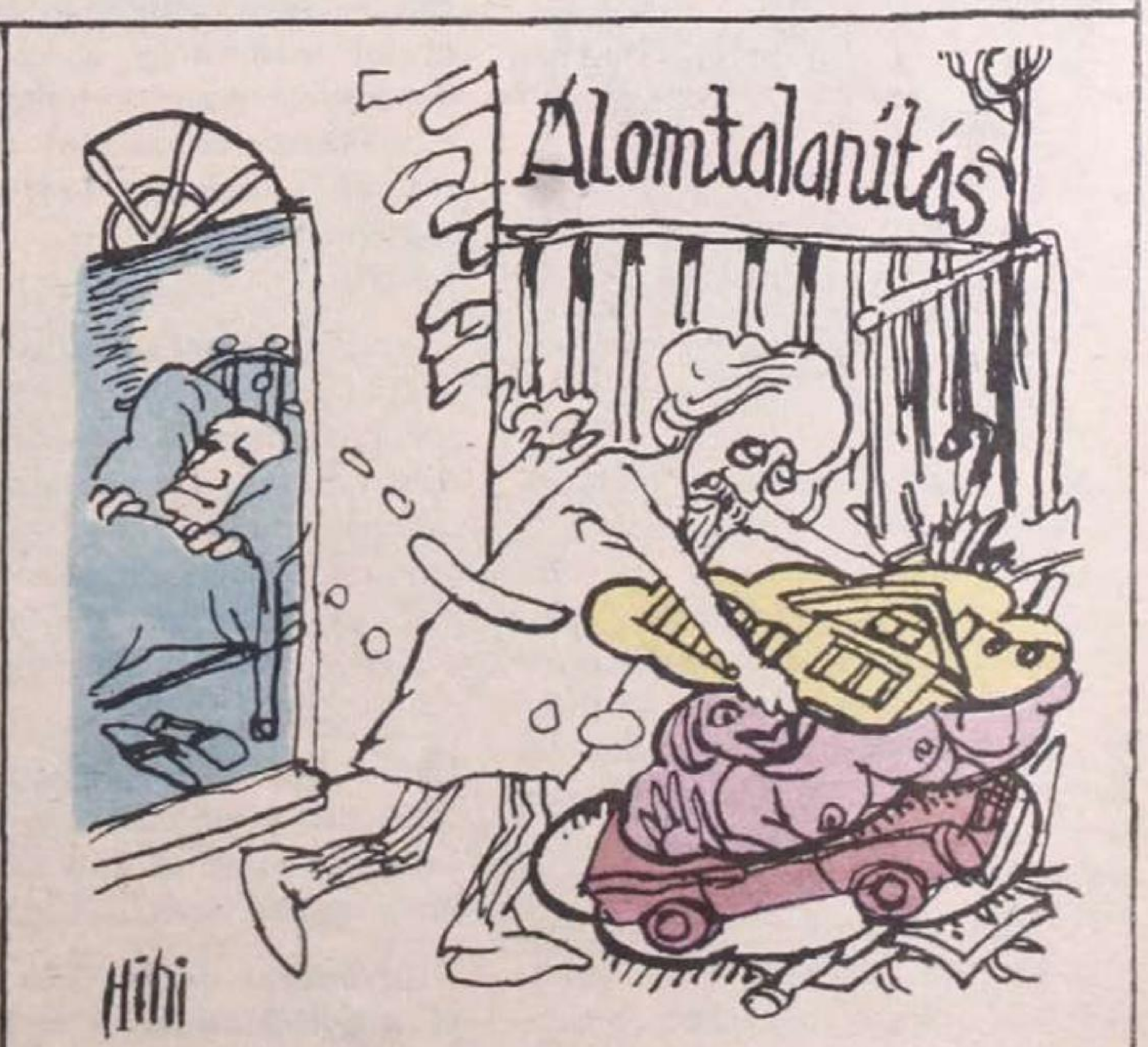
Álomtalanítás
Hihi

MOLDOVA GYÖRGY:

SZÁMÍTÓGÉPES RENDSZER

Egy barátom meséli:

— Neked bevallom: az én legendás háztartási hűségemnek az az alapja, hogy már évek óta van egy szeretőm — sokkal jobban bírja az ember az éhezést, ha időnként eszik is valamit. Ezt a kis kapcsolatomat Rózsikának hívják, kiszolgálónő egy élelmiszeráruház gyümölcs és főzelék részlegén. Ha találkozni akarok vele csak bemegyek a boltba és azt mondom:

— Kisasszony, a szokásosat!

Ezután nagyon kell figyelni, mert ha beleegyezik a randevúba akkor egy répát tesz a zacskóba, ha aznap estére már mással beszélt meg pásztorórát, akkor egy almát, ha pedig egyéb akadályok jöttek közbe, akkor egy paradicsomot. Ilyenkor néhány nappal később újra jelentkeztem.

Randevú után mindig ottfelejtettem az éjjeliszekrényén egy jelképes összeget, általában egy ötszázforintost, ami azért jelképes, mert rajta van a Magyar Népköztársaság jelképe.

Egyik nap a korábbi vonattal jöttem haza a kiszállásról, a Nyugati előtt beleszagoltam a levegőbe: igazi házasságtörésre való idő van! — bementem Rózsikához a gyümölcs és főzelék részlegre. Kacsintva mondom neki:

— Kisasszony a szokásosat!

Erre egy citromot rakott a zacskóba, ami azt jelenti: várjon meg zárás után! Egy órát sétálgattam az aluljáróban, közben nem találkoztam senkivel, csak az apósommal, feleségem régi udvarlójával és a főnökömmel. Mindnek azt mondtam, hogy a kerületi tanács megbízásából társadalmi munkában felmérést készítünk az aluljárók forgalmáról és rám a félhat és negyedhét közti időszak jutott.

Aztán végre jött Rózsika is, komoran összevonta a szemöldökét.

— Ennek az egész rendszernek véget kell vetni!

— Úgy érti, hogy a szerelmünknek, Rózsika?

— Nem, csak az egész ügyvitelnek, olyan ósdi és divatjamúlt ezekkel a répákkal meg paradicsomokkal.

— Dehát hogy csináljuk?

— Komputerizálni kell, mint nálunk az áruházban csinálták. Átteszem magát lyukkártyára.

— No de Rózsika! Maga eddig mindig kerülte a trágár kifejezéseket.

— Láttam, hogy csinálták az áruházban, be kell táplálni minden fontosabb részletet: mikor van nekem szabad időm és mikor magának, az én kapcsolataimat, magának a feleségével folytatott kapcsolata jellemzőit, szerelmünk hőfokát az adott pillanatban és a gép kidobja a randevú megfelelő időpontját.

— És ezt ki csinálja meg? Vagy ezentúl ne zöldséget vegyek, hanem komputert?!

— Ó, nálunk bent az áruházban az alkalmazottaknak olcsón megcsinálják a programjaikat.

Nem tudom elmondani mennyi utánjárásomba került összeszedni a szükséges papírokat; nem csak régi iskolai bizonyítványaimra volt szükség, hanem vérnyomási görbékre, sőt kérték szolgálati útjaim vasúti menetrendjét is. Aztán az egész paksamétát leadtam Rózsikának, aki egy teherautóval két fordulóra bevitte az áruház számítógépes központjába. A gép egy hét múlva kidobta az eredményt: az lesz a legjobb, ha egyáltalán nem találkozunk. A kocogást ajánlotta helyette.

Persze nem hagytam annyiban, újra betápláltattam a gépbe az anyagot, a komputer módosította a döntését: minden szökőévben február 29-én este 11 óra körül egymásra találhatunk. Rózsika ragaszkodott ehhez a döntéshez, így fogcsikorgatva ki kellett várnom három évet. Évről évre másolgattam át előjegyzési naptáramban a randevú időpontját, végre egyszer mégiscsak elérkezett.

Mit mondjak: Rózsika már messze nem volt a régi, közben kissé meghízott, kirakós römit lehetett volna játszani a fenekén. A randevú után alig vártam, hogy felöltözhessek és elmenekülhessek, már az ajtóban álltam, mikor Rózsika utánam szólt:

— És a pénz?

Visszafordultam:

— Ja, a pénz! Nem mondtam, hogy én is áttértem a számítógépes fizetési rendszerre? Nyújtsa be az igényét Rózsika, legkésőbb két éven belül sorra kerül.

TRUNKÓ BARNABÁS:

MILYEN LESZ JÖVŐRE A KORMÁNY?

A kormány jövőre is baloldali marad. Szerencsénkre a konstruktőrök még gondolni sem mernek olyan radikális kormányváltásra, hogy az esetleg átkerüljön a másik oldalra — mint ez számos országban szokásos. Mi már ezen az oldalon szoktuk meg, ami azért is praktikus, mert így továbbra is a jobbik kezünkkel kell majd kezelni a sebességváltót. És úgy tűnik, jövőre gyakran kell majd magasabb sebességre kapcsolnunk.

Jövőre — a nagy műszaki vizsgán — igen komolyan fognak figyelni arra, hogy a kormánynak ne legyen nagy a holtjátéka. Ez a szakemberek szerint azért fontos, mert csak így tudjuk biztonságosan követni a szándékolt irányt.

Ami a vezetési stílust illeti — a szakemberek úgy vélik —, hogy jövőre szükség lesz néhány nem durva, de azért határozott kormánymozdulatra is. Az ilyen kormánymozdulatok közben óhatatlanul lassítani kell, de azért nem szabad állóra fékezni.

Ha már a vezetési stílusnál tartunk, idén egész évben a féken tartottuk a lábunkat, de feltehetőleg most majd át kell tennünk néha a gázra is.

Egyébként ne feledjék el: jövőre a pótféklámpákat le kell majd szerelni. Ne bánkódjanak, erre valóban nincs szükség: ha lassítunk, azt a mögöttünk jövők enélkül is észreveszik.

Jövőre tovább nő a rázós utak száma, ezért a kormányt jól kézben kell tartani. A szakemberek szerint különös gondot kell fordítani a kormányberendezés áttételeire is. Ezek — ideális esetben — ugyanúgy működnek, mint a kormány. Ha a rendszer nem szuperál tökéletesen, nem árt egy kis olajozás.

Figyelem! Ha a kormányműben valami meghibásodik, és egyes elemei cserére szorulnak — feltétlenül forduljunk szakemberhez!

Ha már a kormánynál tartunk, ejtsünk néhány szót az irányjelzőről is. Az irányjelző nagyon fontos szerkezet, de ne feledjük: nem az irányjelző határozza meg, hogy végül is merre megyünk, az csak jelzi. Ha viszont irányt váltunk, azt előzőleg feltétlenül jelezni kell!

És még egy jó tanács: az előttünk haladók és a mögöttünk jövők soha nem veszik jónéven, ha feleslegesen, és főleg ok nélkül villogunk.

Végül ejtsünk néhány szót a kormányhoz közel álló körökről is. Általában ilyen kormányhoz közel álló kör például a duda, vagy másnéven a kürt. Ha előzni akarunk ezt is fölösleges állandóan nyomogatni! Jól jegyezzük meg, ha gyorsítani akarunk, ne a dudát nyomjuk, hanem a gázt!

Azt hiszem, autós rovatunkban számbavettünk minden lényeges alkatrészt és tartozékot; a kormányt, az irányjelzőt, a féket, a gázt, a sebváltót stb. De azért ne feledjük: ahhoz, hogy ezeket a jótanácsokat hasznosítani tudjuk, azért autó is kell!

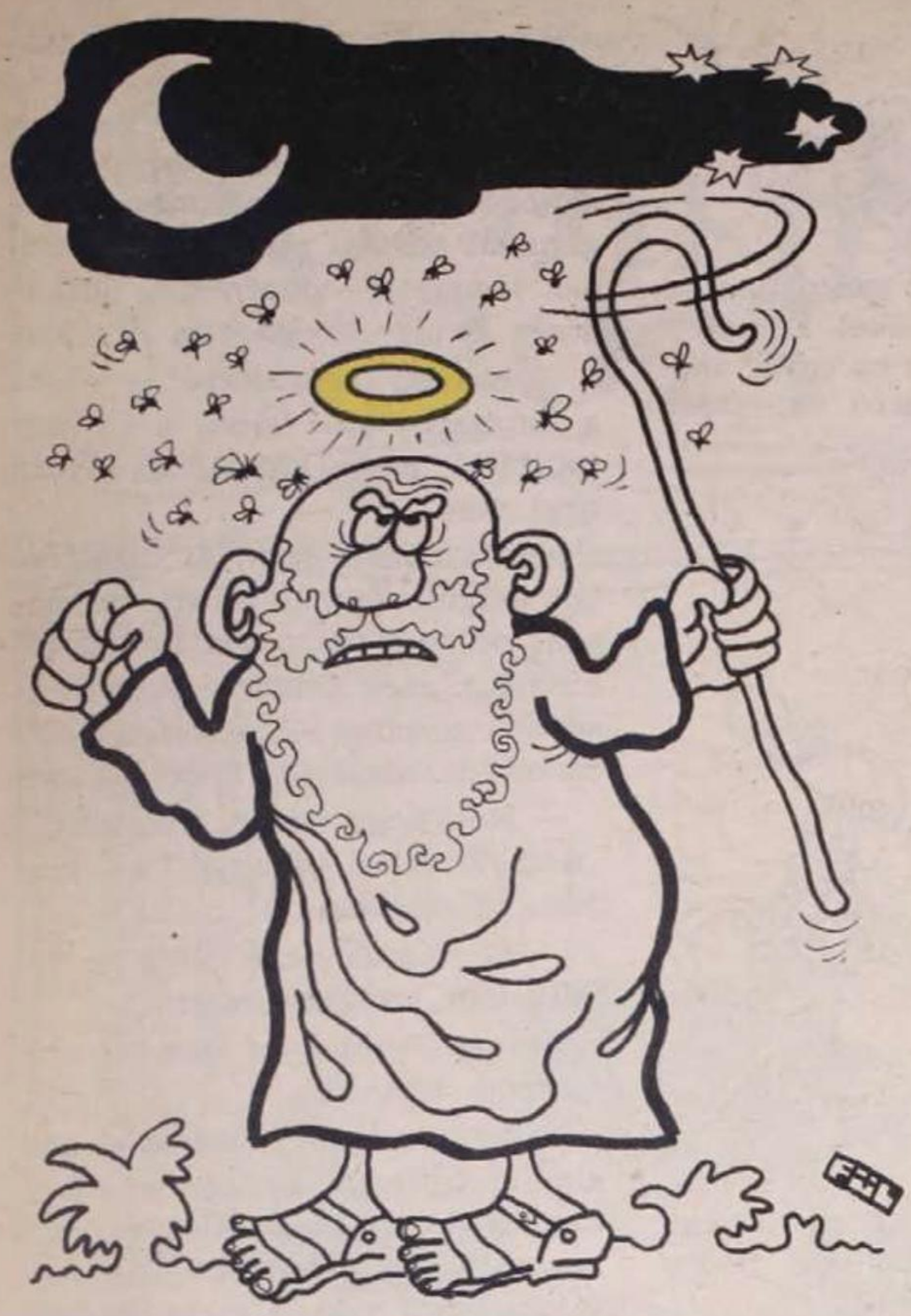

Legyen világosság!

FÜLÖP,
BRENNER,
VÁRNAI,
HEGEDŰS,
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI

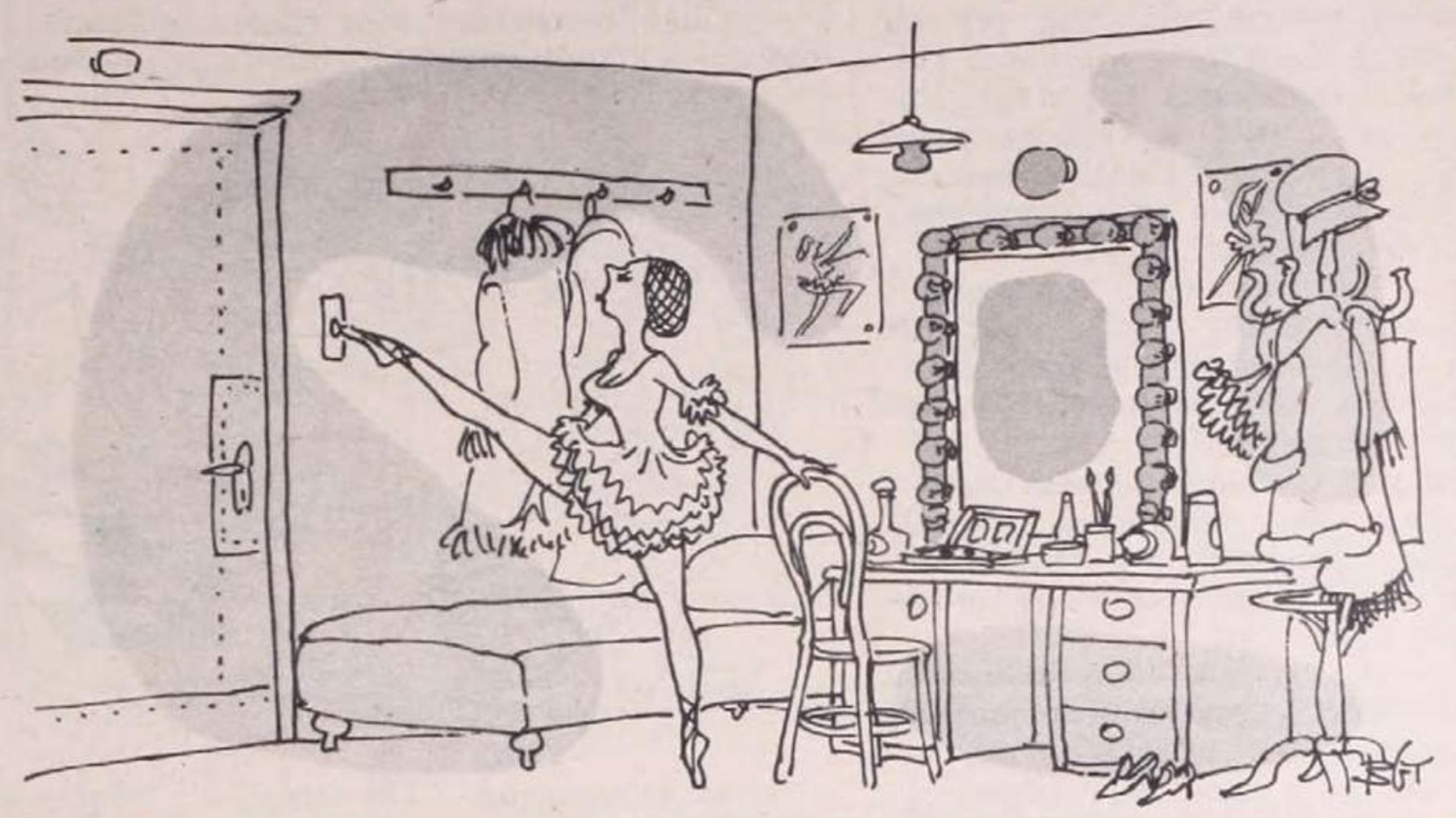

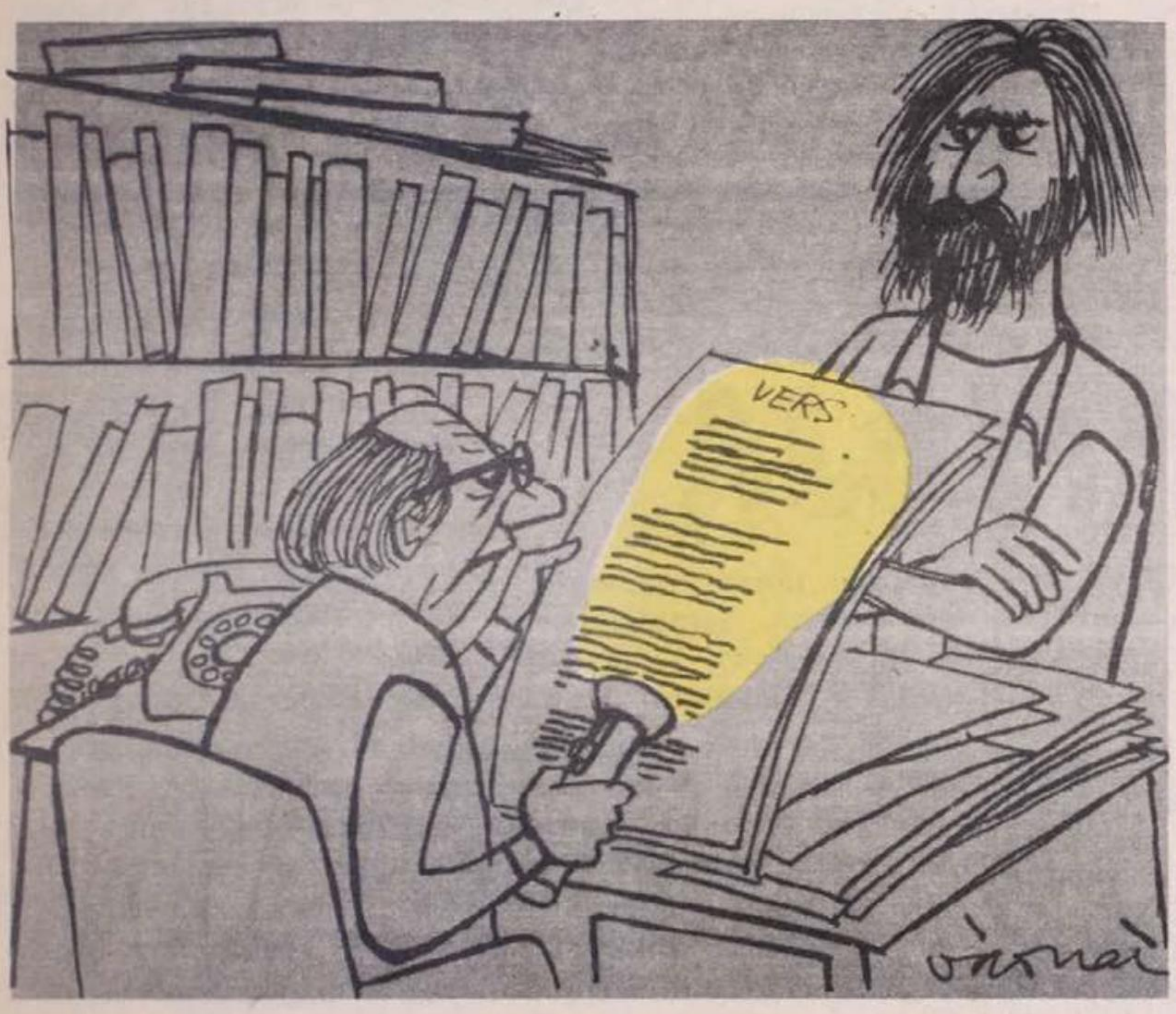

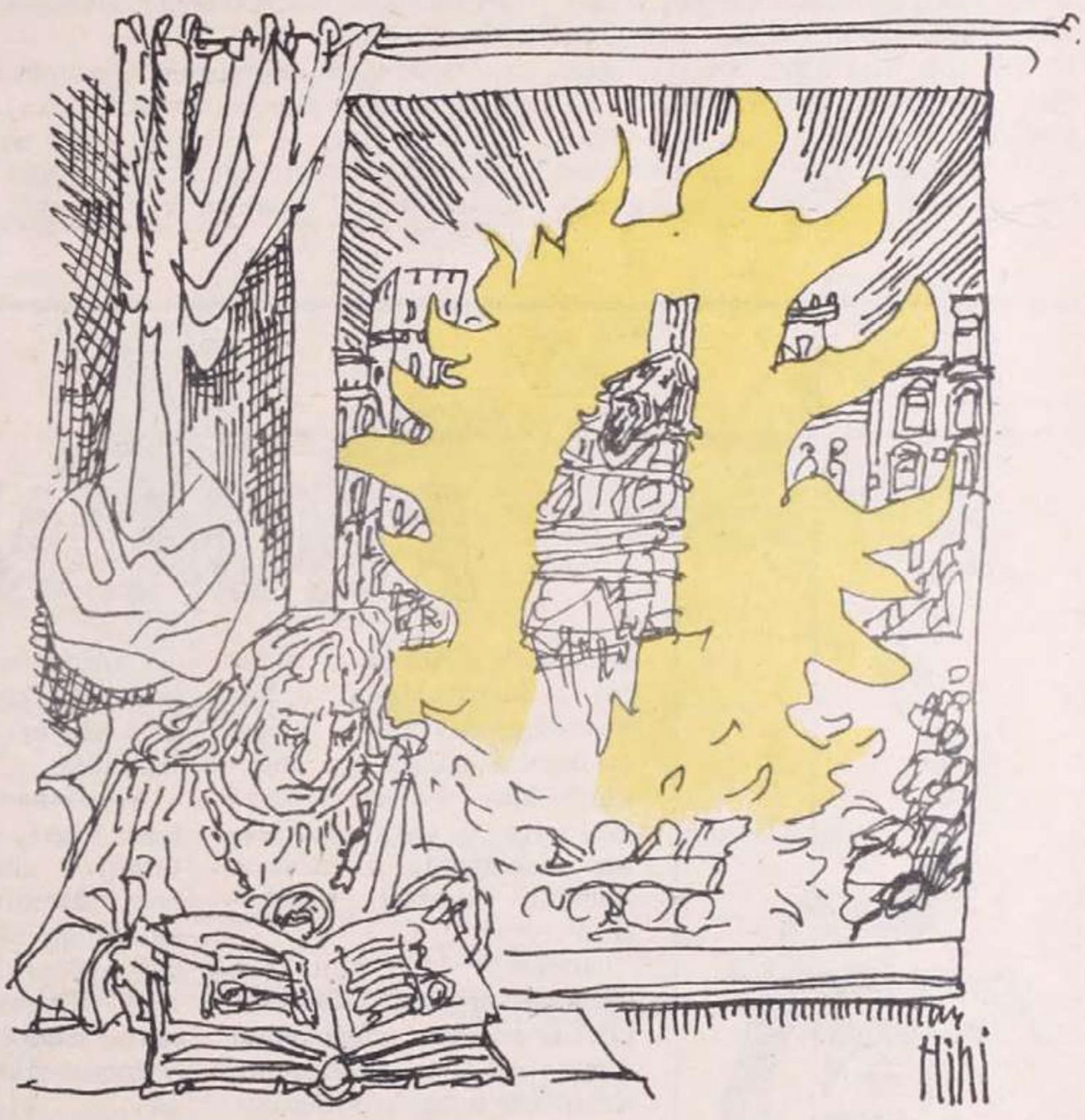

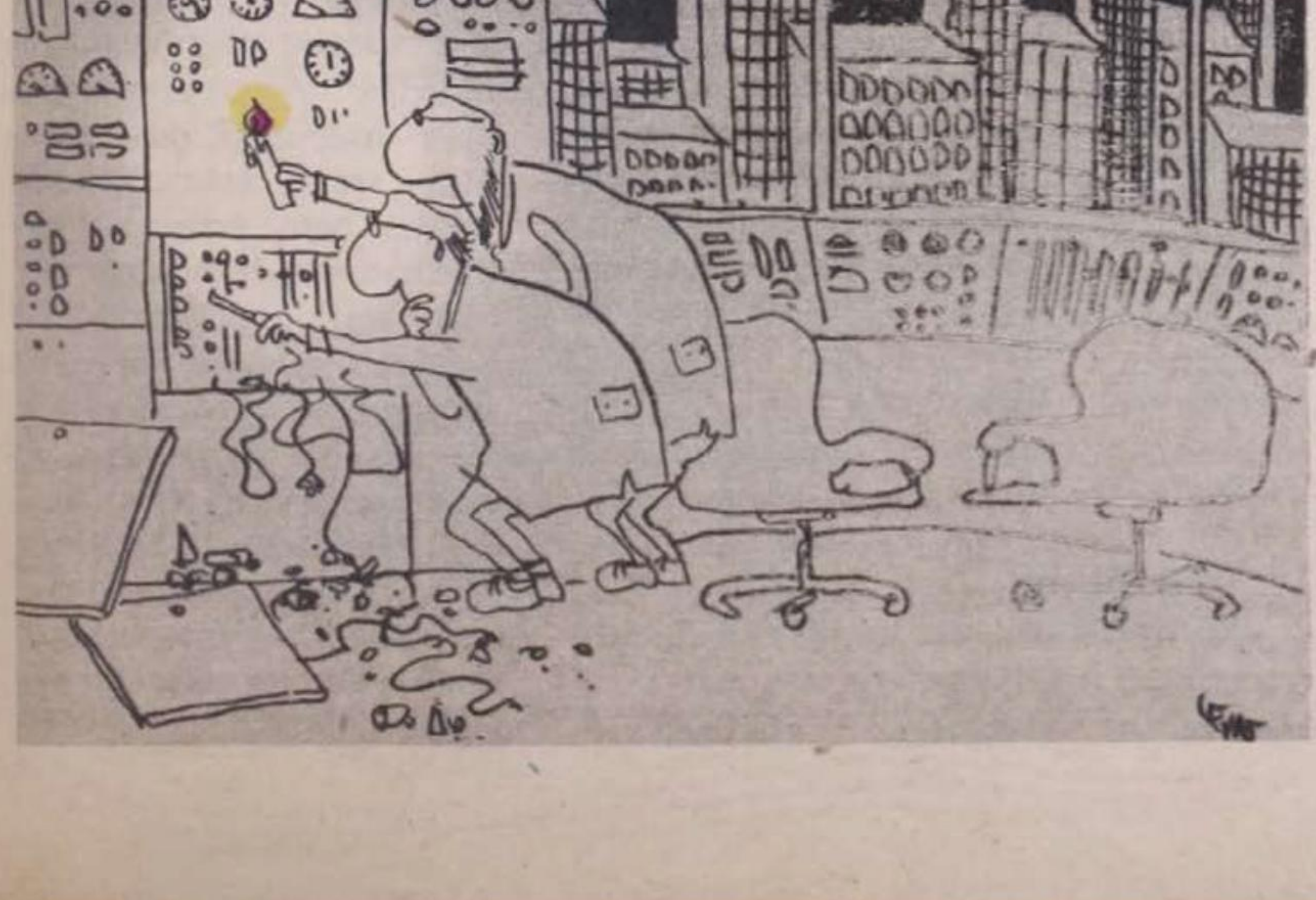

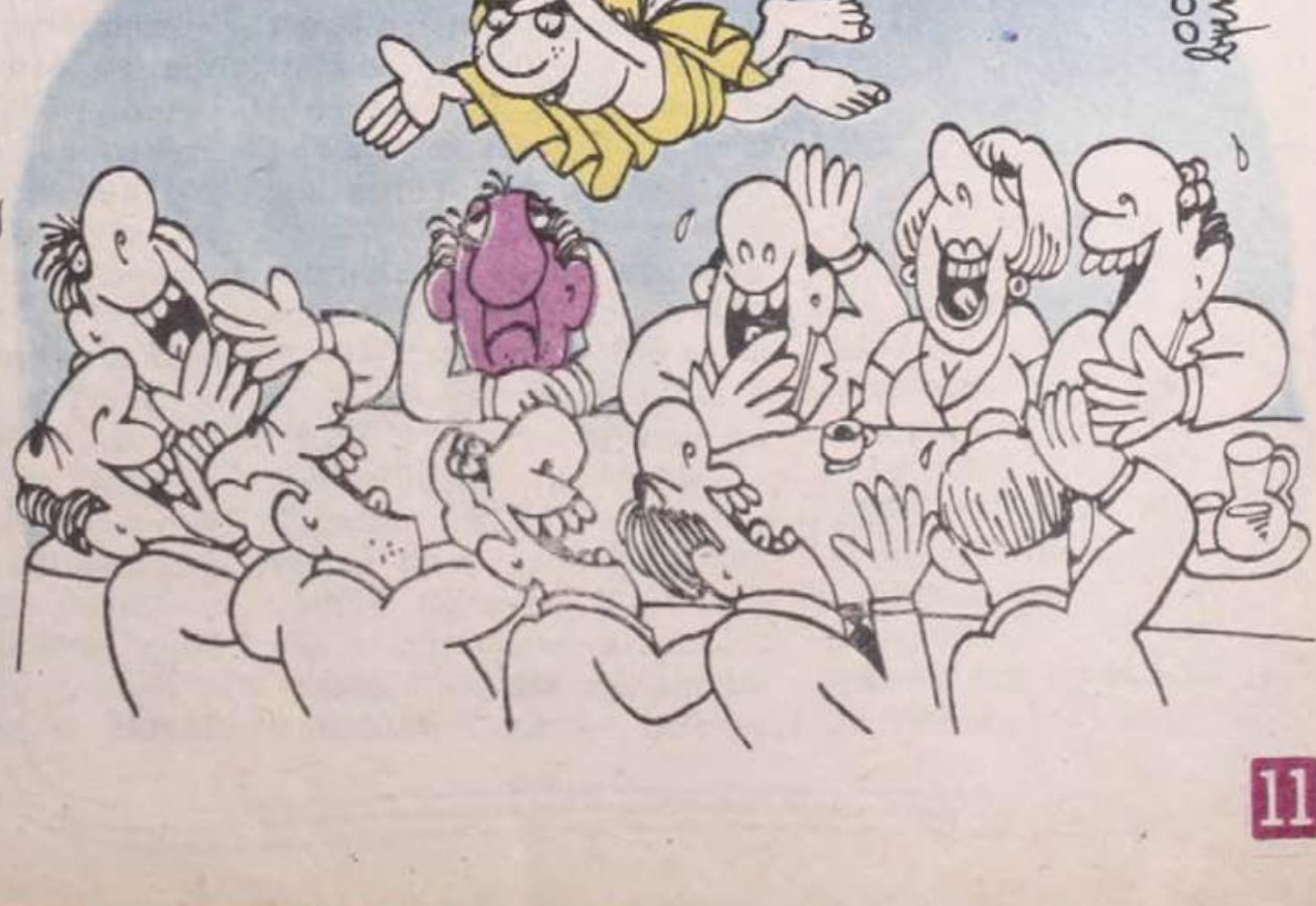

GALAMBOS SZILVESZTER:

CSAK 120 ÉVEN FELÜLIEKNEK

— Szeretettel meghívom, jöjjön el hozzánk a „Régi Emlékek Klubjába" — mondta régi ismerősöm özvegy Frejmovics Rezsőné. S máris belémkarolt. Alig fél óra múltán megálltunk a csendes külvárosi mellékutca egyik földszintes háza előtt. A repedezett falak, a lyukas, rozsdás esőcsatorna nem volt éppen szemet gyönyörködtető látvány.

— Kilencven évvel ezelőtt tatarozták utoljára ezt a házat. Itt még minden a régi — jelentette ki büszkén Frejmovics néni. — Kerüljünk beljebb!

Egy hangulatosan megvilágított helyiségben különböző formájú márványasztalok mellett férfiak, nők ültek. Életkoruk 80 és 120 között váltakozott.

— Az asztalok és a különböző berendezési tárgyak hajdanvolt kávéházakból valók — hozta tudomásomra nem titkolt gőggel özvegy Frejmovicsné. — Ez a kis kerek márványasztal például a Hadik káváházból került hozzánk. Talán épp Karinthy ült mellette. Ez a megfakult terítő a Spolarich kávéházé volt egykoron. A hamutartó a Bucsinszky, a sótartó pedig a Japán Kávéház tulajdona volt. Ez a pohár a Lövölde téri Cairó kávéházból maradt ránk. Ez a kopott tányér pedig a hírhedt, mégis népszerű Ilkovicsból való.

— Talán nemsokára újra megnyílik — kiáltottam lobogó hittel.

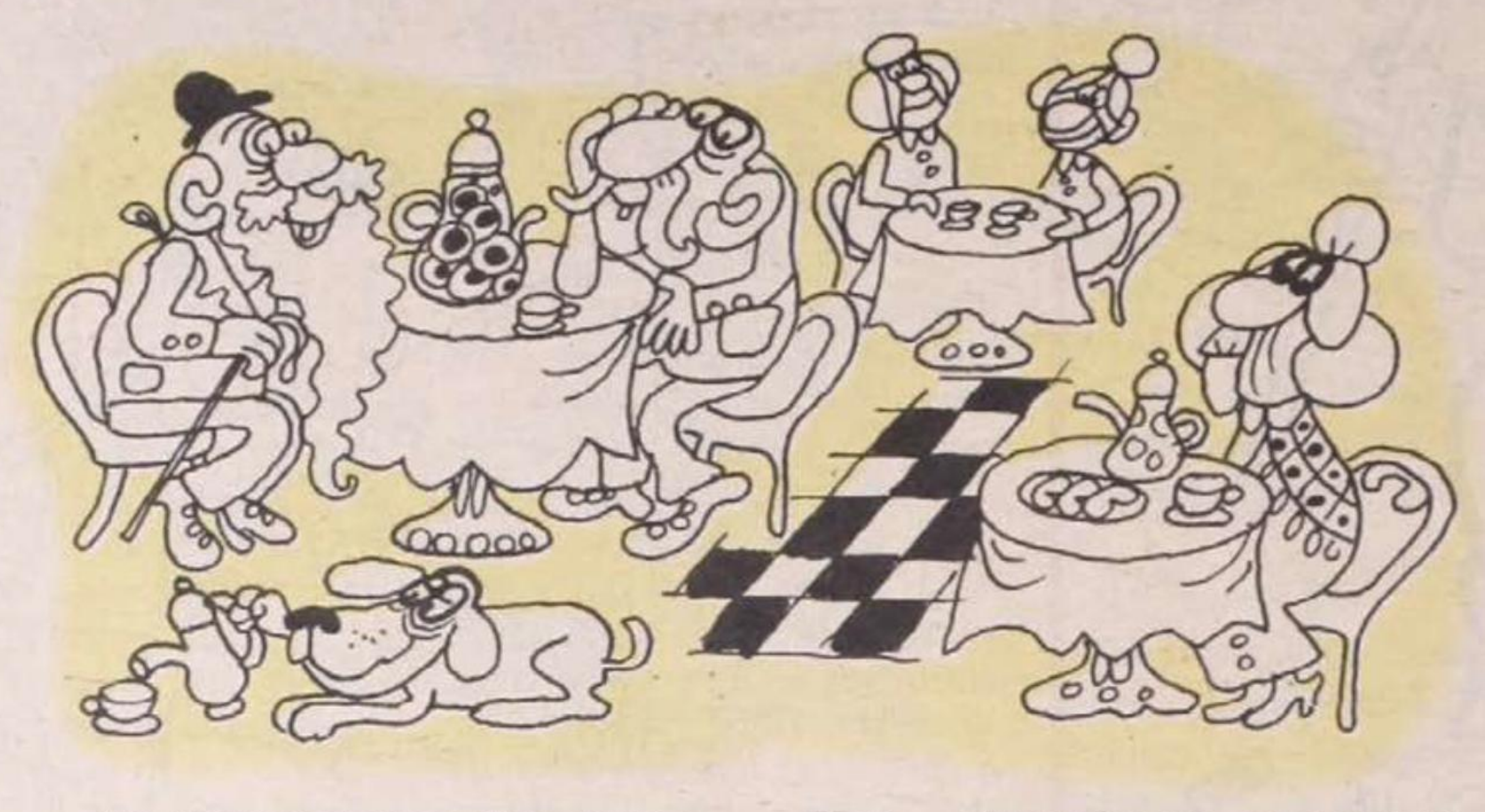

— Az ég szerelmére! Ezt többbet ki ne mondja! Ilyen fájó téma emlegetése a klubtagság elvesztésével járhat!

Özvegy Frejmovicsné figyelmeztetően felemelte a mutatóujját:

— Üljünk le közéjük, de ne szóljon közbe. Itt igen szűkszavúak az emberek. Valaki mond egy szót, s a többiek felidézik magukban az ehhez fűződő emlékeiket. Egy szép harcsabajuszos bácsi az egyik asztalnál, mint egy forró vallomást suttogta:

— Schmoll paszta.

Halk, elragadtatott morajokat hallottam. Frejmovics néni pedig szelíden oldalba bökött.

— Az sem volt jobb cipőkrém mint a mai. De Schmoll pasztával kentem be a cipőmet, amikor az első rendevúra mentem.

— Steiner keksz a kekszek rexe! — zúgta most gyönyörűséggel a sebtében megalakított szavalókórus.

— Lehet, hogy a mai kekszek finomabbak, omlósabbak, de én akkor még mind a harminckét fogammal tudtam ropogtatni a Steiner kekszet — dünnyögte ábrándosan özvegy Frejmovics Rezsőné.

— Kneipp malátakávé! — búgta a harcsabajuszú bácsi, s ez úgy hangzott mint valami gyönyörű lírai vers.

— Ma remek brazíliai babkávéból készült duplát iszom, de annak idején Kneipp malátakávéval kínáltam meg Ödönt, mikor megkérte a kezemet — mesélte a múltba révedezve özvegy Frejmovicsné.

— Nos, hogy tetszik magának a „Régi Emlékek Klubja"? — kérdezte kíváncsian.

— El vagyok ragadtatva — válaszoltam szolgálatkészen.

Özvegy Frejmovics Rezsőné elégedetten bólintott:

— Nagyon örülök. Jöjjön el holnap is. Kulturális programunk lesz. Legszívesebben Asta Nielsen, Psylander filmjeit néznénk, de erre sajnos nincs mód. A sarki utánjátszó moziban egy Jancsó-filmet játszanak. Szerencsére a mozi hangberendezése pocsék. Így legalább ma, 2025-ben is láthatunk némafilmet...

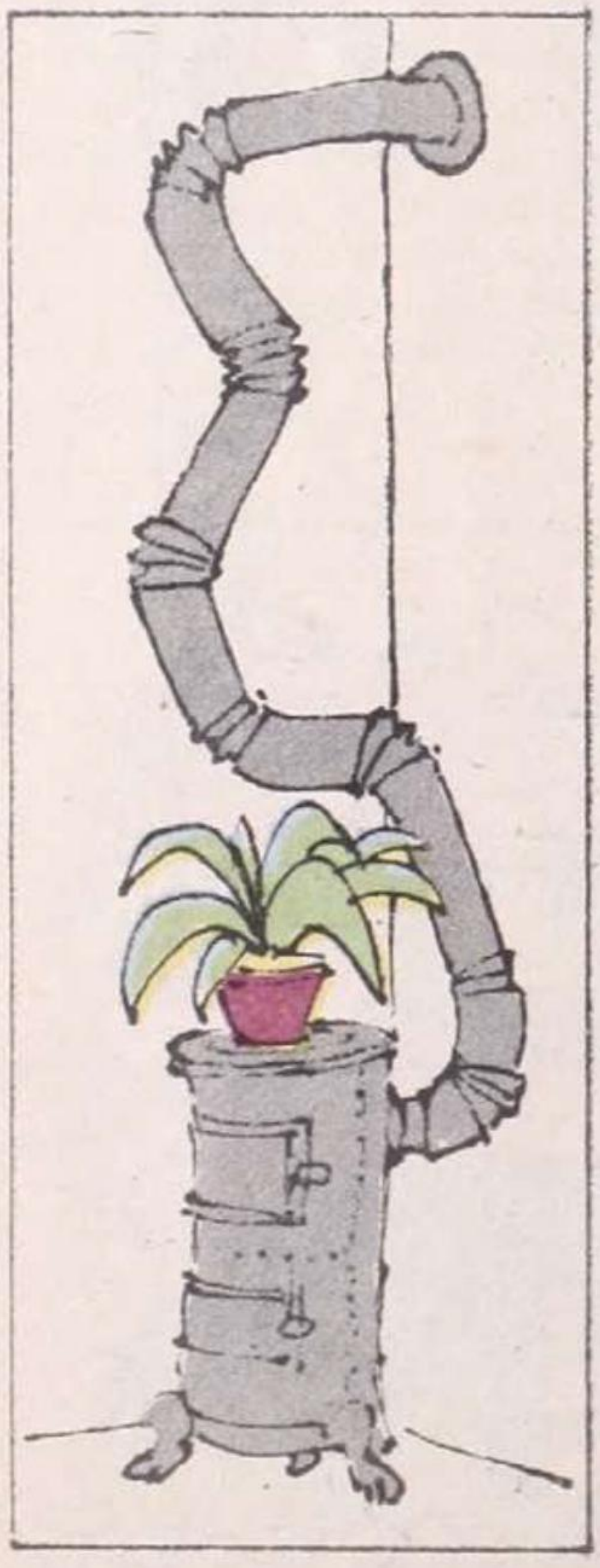

MUNZ ANDRÁS:

FIAM NAPLÓJA

2011. november 5. Tegnap voltam 30 éves. Kis társaság jött össze nálunk, ahogy manapság szokás, videotelefonon, mindenki látott és hallott mindenkit, koccintottunk és vicceket meséltünk, jól telt az idő. Apámtól tudom, régen ez úgy ment, hogy valakinek a lakásán találkoztak, nyolcan-tízen, és koccintottak, vicceket meséltek, szidták a főnököt, az iskolát, a futballistákat, a bútorelőjegyzést és a levegő szennyezettségét. Én megkérdeztem: mi az a levegő, mire ő csak rejtélyesen mosolygott, a gázálarc ablakán tisztán kivehetően...

November 11. Amióta a vitás nemzetközi kérdéseket tizenegyes rúgásokkal döntik el, úgy tapasztalom, kevesebb a baj a világban. Ezeket az eseményeket a tévé is közvetíti, s az izgalmas mozzanatokat lassítva megismétlik. Terrorista akciók persze még akadnak, épp ma mondták be a hírekben, hogy egy szeparatista csoport túszul ejtette a labdát.

November 16. Az évszakhoz képest enyhe az idő. Apám még emlékszik kemény telekre. Az ő iskolás korában egy kályha állt a tanterem sarkában, s ha szép vörösen izzott a csöve, akkor meleg volt, ha nem izzott, akkor szénszünet. Ahogy mondja, legutoljára 1984-ben támadt baj a szénnel, erről a 168 óra című korabeli rádióműsor is beszámolt, s ettől melege lett az illetékeseknek. — És a többiek? — kérdeztem. Apám erre csak rejtélyesen mosolygott, de ezt már megszoktam tőle.

November 22. Ma rájöttem végre, mi van apám talányos mosolyai hátterében. Mondtam is, hogy szerintem mi az a valami, ami bölcs iróniának látszik. Ő nem szólt egy szót sem, csak elmosolyodott, rejtélyesen, bölcs iróniával.

November 28. A mai lapokban sok érdekes hírt és cikket olvastam. Tovább bővült hazánkban a turizmus, és egyre nő az érdeklődés Magyarország iránt. Székesfehérvárott megemlékeztek arról, hogy ma 27 éve győzött a Videoton 5:0-ra a belgrádi Partizán ellen. Szépen csökken az ország adóssága, olyannyira, hogy osztrák—magyar hitelkonstrukció keretében újabb szálloda épül — Bécsben. A Nemzeti Színházban betegség miatt elmarad az előadás, jegyek a helyszínen (Dózsa György út) visszaválthatók. Bevált az iskolareform reformja. Nagy erőkkel folyik a víz a Baross utcai csőtörésen. Javult a közbiztonság, a Rákóczi téren új homokozót avattak. Bemutatkozott a számítógépek 28. generációja. Technikai okok miatt szerdán nem volt szívátültetés Budapesten. Jelenleg nem időszerű a 31 forintos napidíjak emelése. Anatolij Karpov ismét megvédte sakkvilágbajnoki címét. A városvédők nagy erőfeszítéseket tesznek a panelformálta meghitt, korabeli városképi hangulat megmentésére. Kampány kezdődött a kampányok ellen. Ferihegy a nagy köd miatt tegnap nem fogadott űrrepülőgépet. Ezentúl minden élelmiszerüzlet köteles visszaváltani az üres üvegeket. Japán autók árengedményes vására kezdődött. Izmosodik a közlekedési morál és javul a tájékoztatás gyorsasága. Kóstolóval egybekötött tömeges ételmérgezés lesz holnap a Hűvösvölgyi Nagyréten.

November 30. Apám nevenapja. Küldtünk neki csokoládétortát az öregek napközijébe. Ma már a cukorbetegek is ehetnek csokoládétortát. Apámnak egyébként több más betegsége is van, de azért jól tartja magát, még mindig megfordul a lányok után, csak az a baj, hogy ilyenkor elfelejti, merre tartott eredetileg, és elindul az ellenkező irányba.

December 8. Jön a gyerek és azt mondja, dolgozatot kell írnia a jövőről. Mármint, hogy mi lesz majd itt 40 esztendő múlva. Vagyis az ötvenes években. Elküldtem, menjen a nagyapjához, ő már nyugdíjas és príma a fantaziája. Később csalódva tért vissza, igen, járt a kisöregnél, de ő egyre csak azt hajtogatta, hogy nem jöhetnek vissza az ötvenes évek, és egészen begőzölt, az öklével verte az asztalt, alig tudták megnyugtatni. Mondom a gyereknek, hogy nagyapád még mindig a múlt században él, te ezt nem értheted, akkoriban akadt néhány dolog, ami megfeküdte az emberek gyomrát, de nyugi, nyugi, a jövő szép lesz, írd csak le nyugodtan, és tedd hozzá, hogy én mondtam. Nagyapának meg túró a fülébe. Nem, ezt ne írd bele, te észkombájn, jóságos ég, mi lesz így belőled...?

BRENNER GYÖRGY:

ANNO DOMINI 2025

MAGYAR KÁBELTELEVÍZIÓ

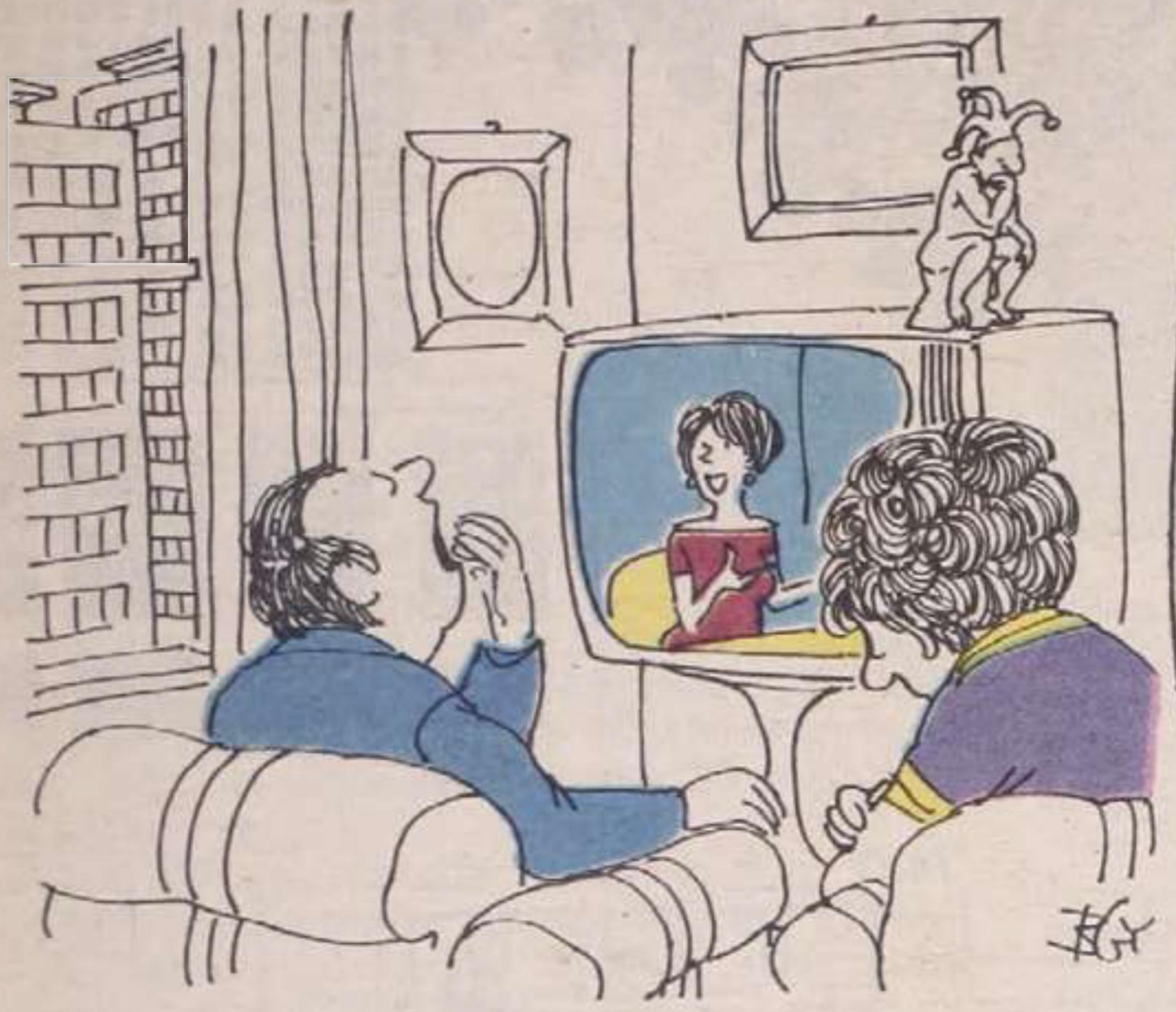

– És most, kedves nézőink, a 22-es tömb házmestere tartja meg kommentárját.

FÚRÁS NÉLKÜLI HIVATAL

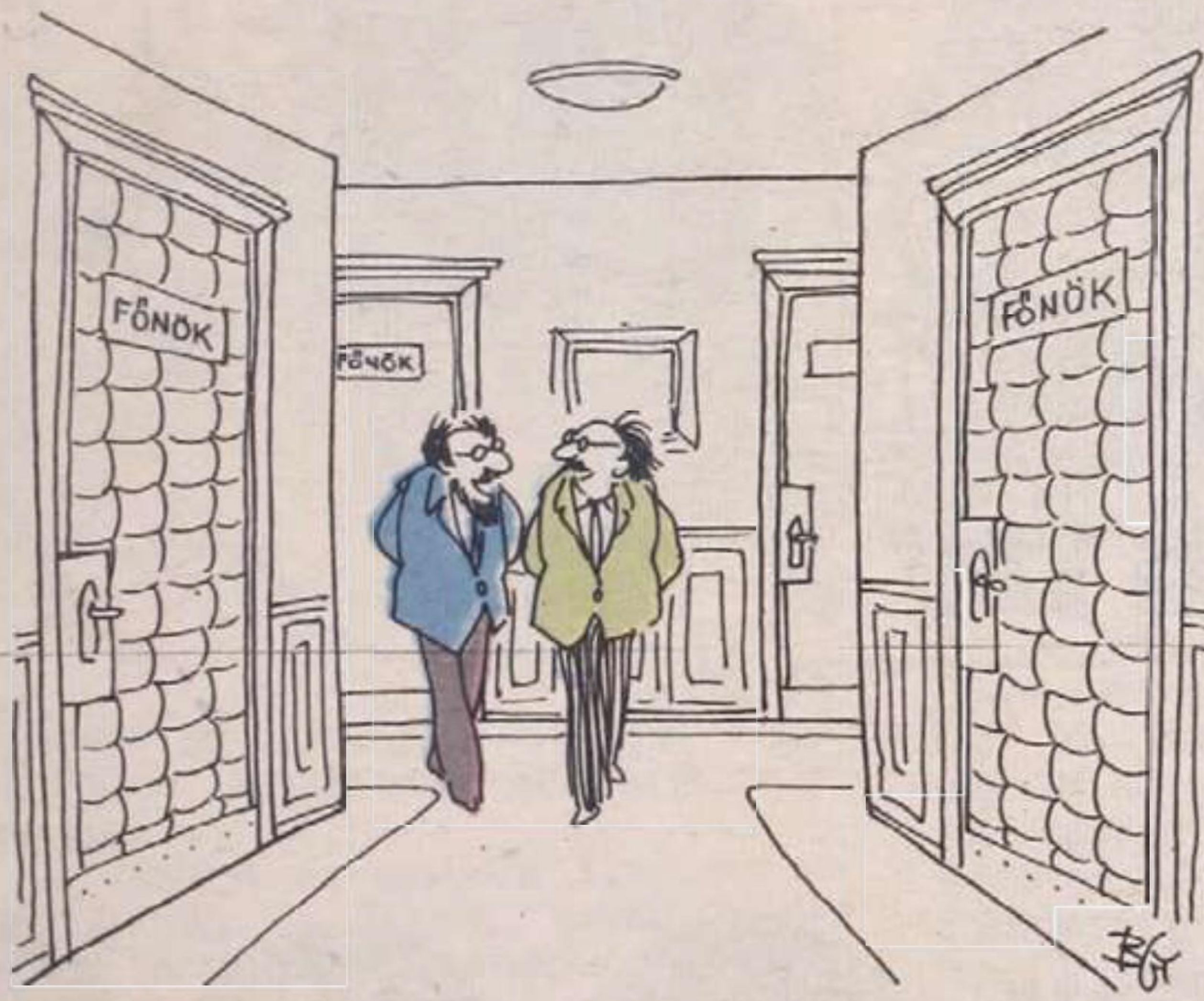

– Az a mi mázlink, hogy az utánunk következő generáció a 80-as években nem született meg . . .

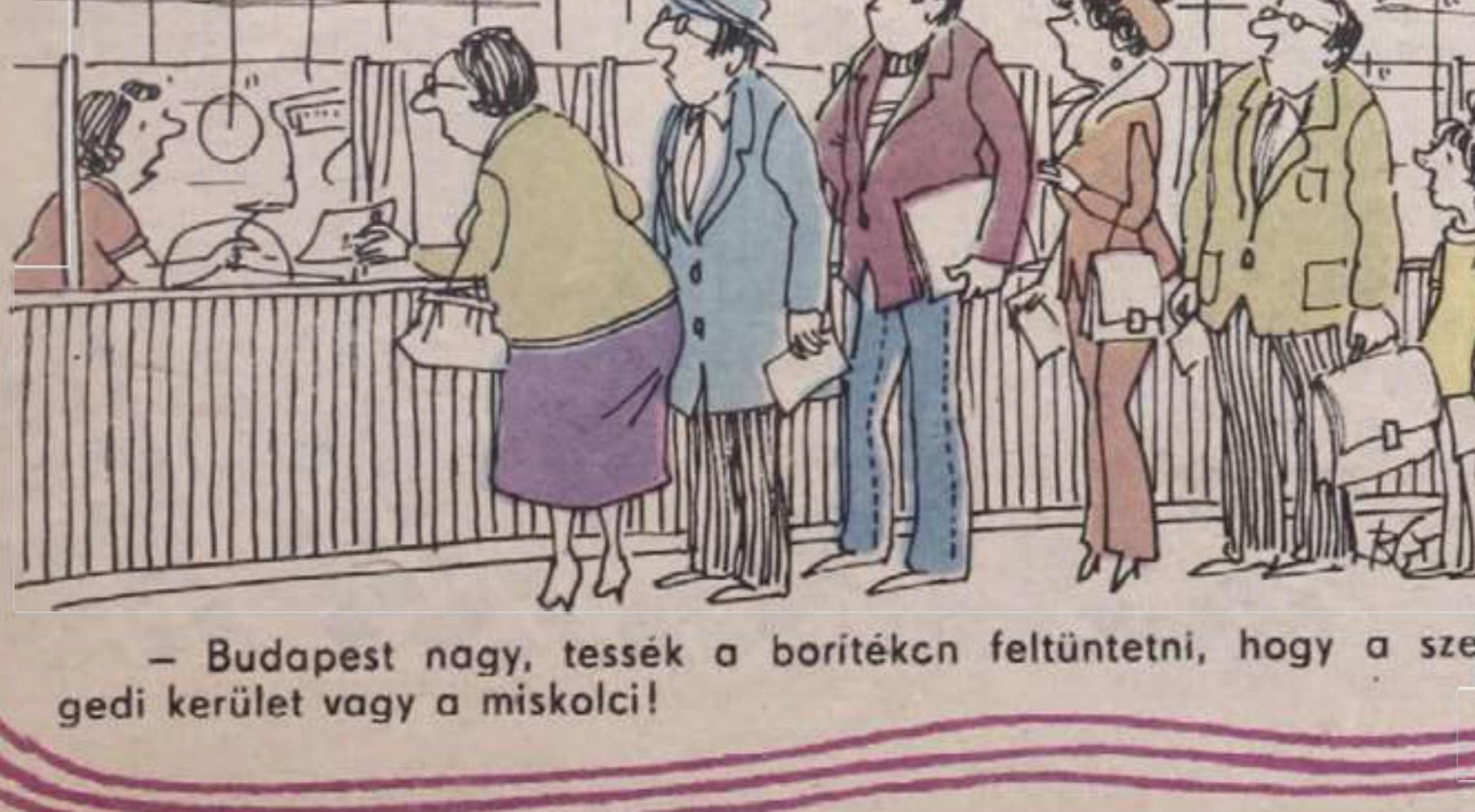

– Budapest nagy, tessék a borítékcn feltüntetni, hogy a szegedi kerület vagy a miskolci!

VÁLLALATVEZETÉS

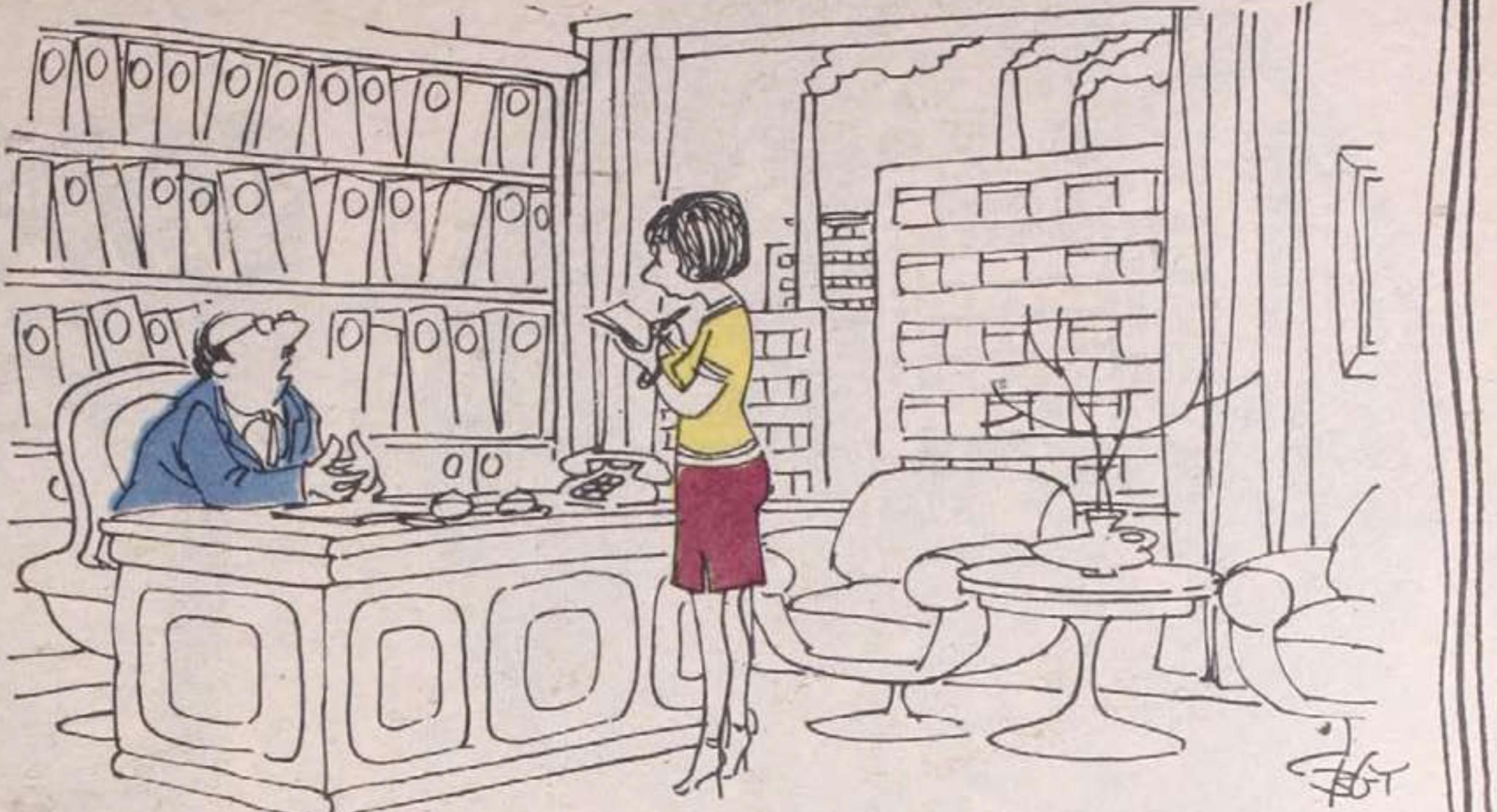

– Szabad pénteken pedig a robotok csináljanak egy kommunista műszakot!

SZÜLŐI ÉRTEKEZLET

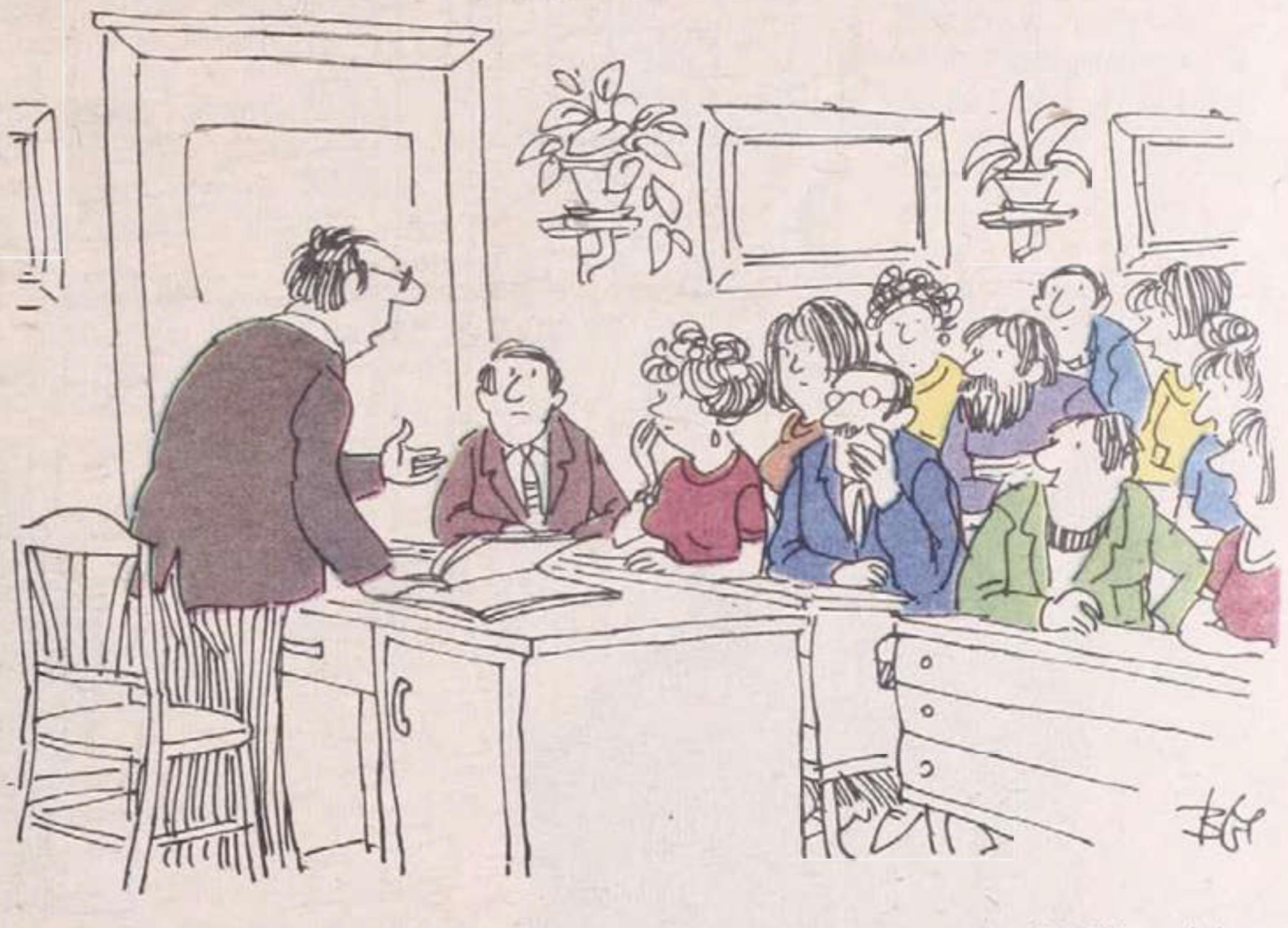

– A csemetéik azt kérték, hogy tartsak önöknek szexuális fölvilágosítást.

TURISZTIKA

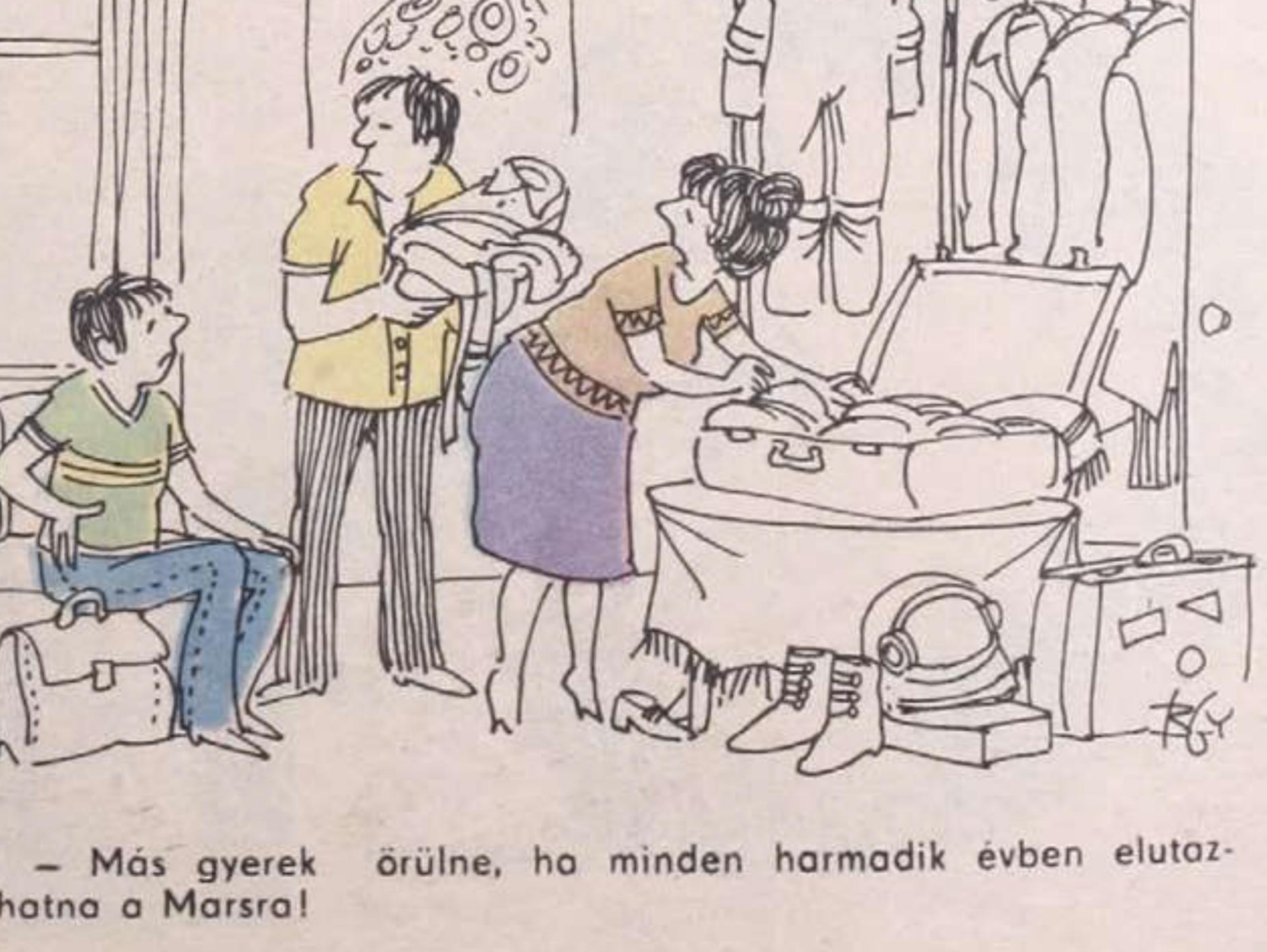

– Más gyerek örülne, ha minden harmadik évben elutazhatna a Marsra!

DALLOS JENŐ:

VÁROSKÉPEK

OPTIMIZMUS

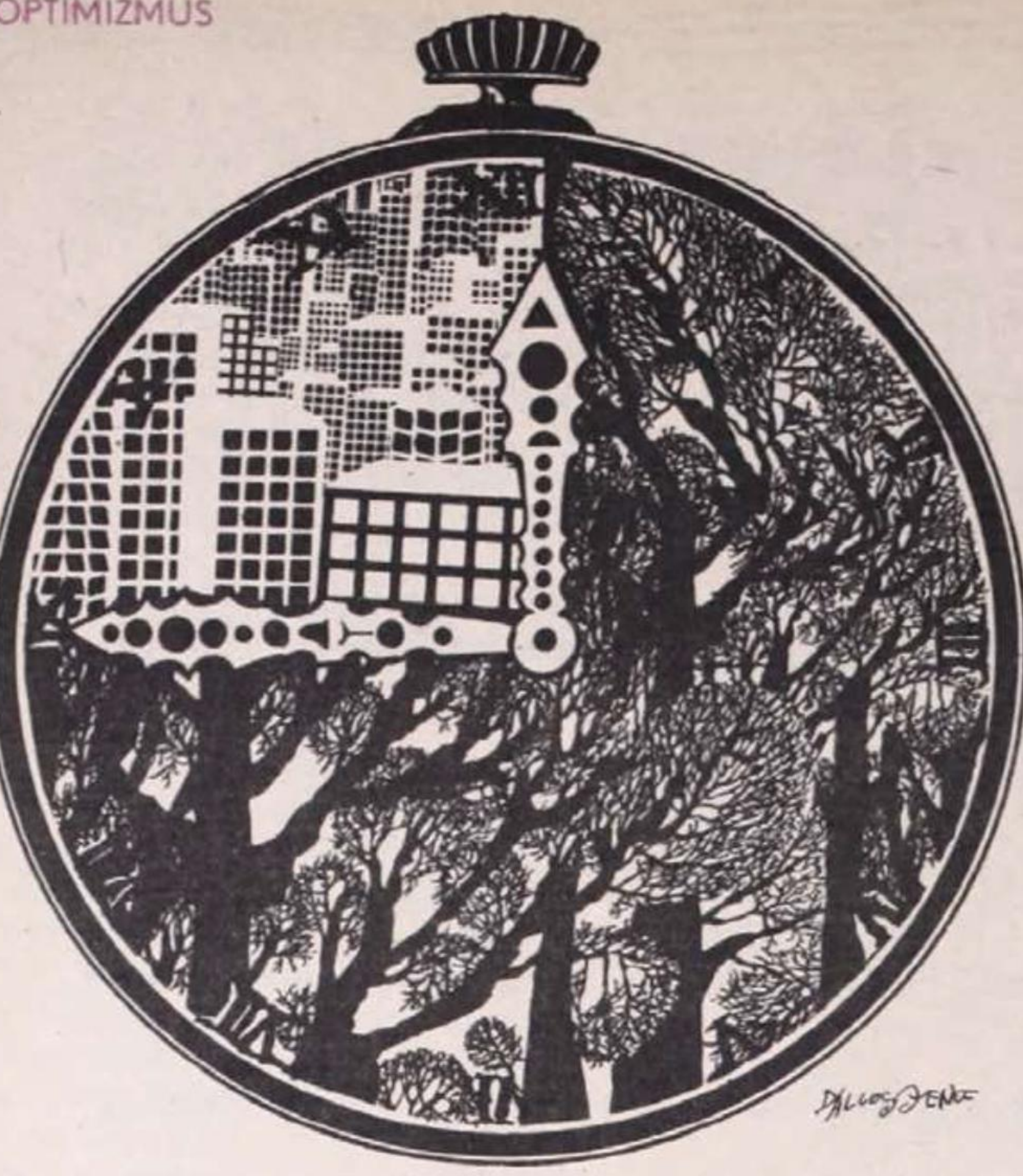

AKKLIMATIZÁLÓDÁS

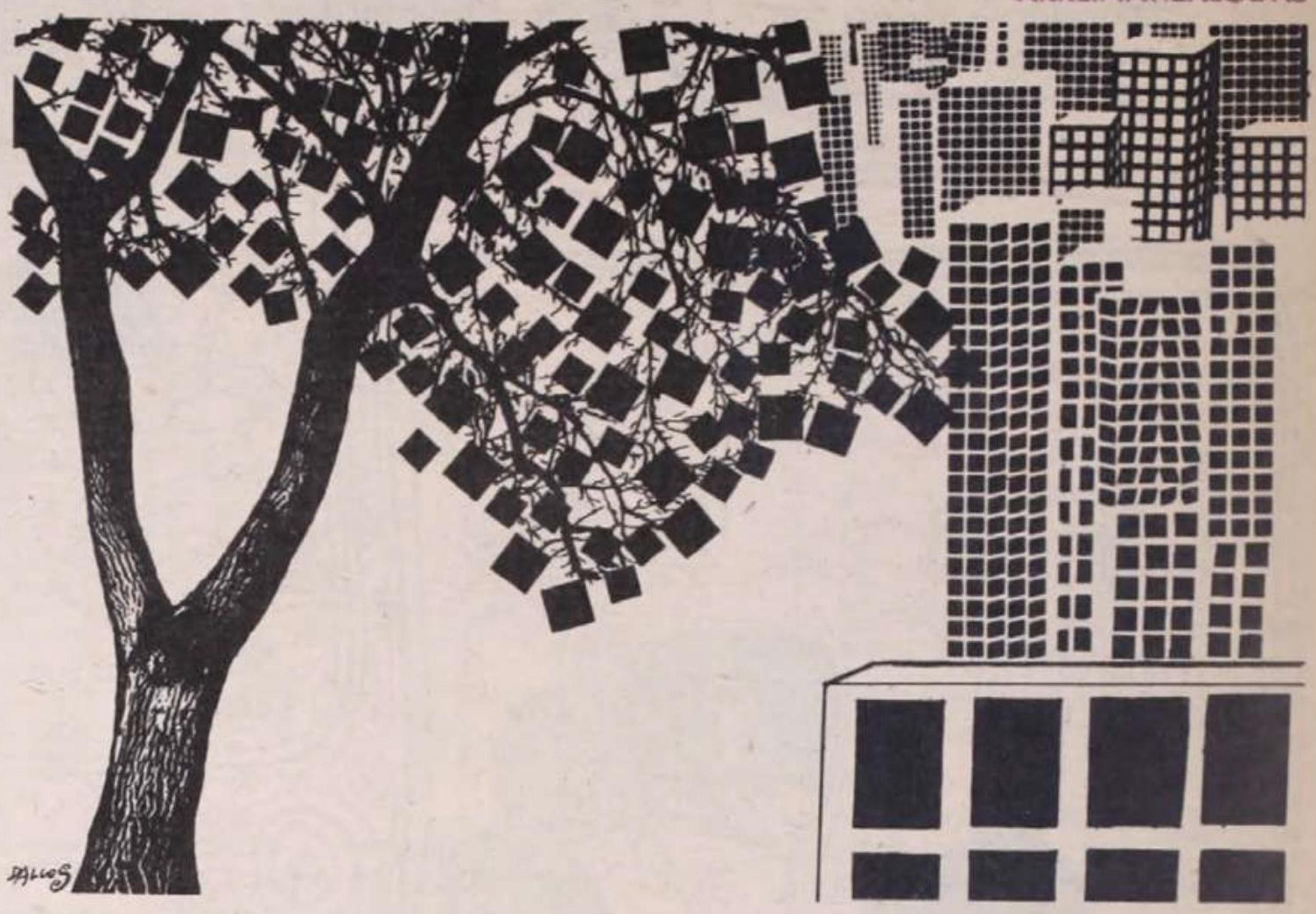

BÉKÉS EGYMÁS MELLETT ÉLÉS

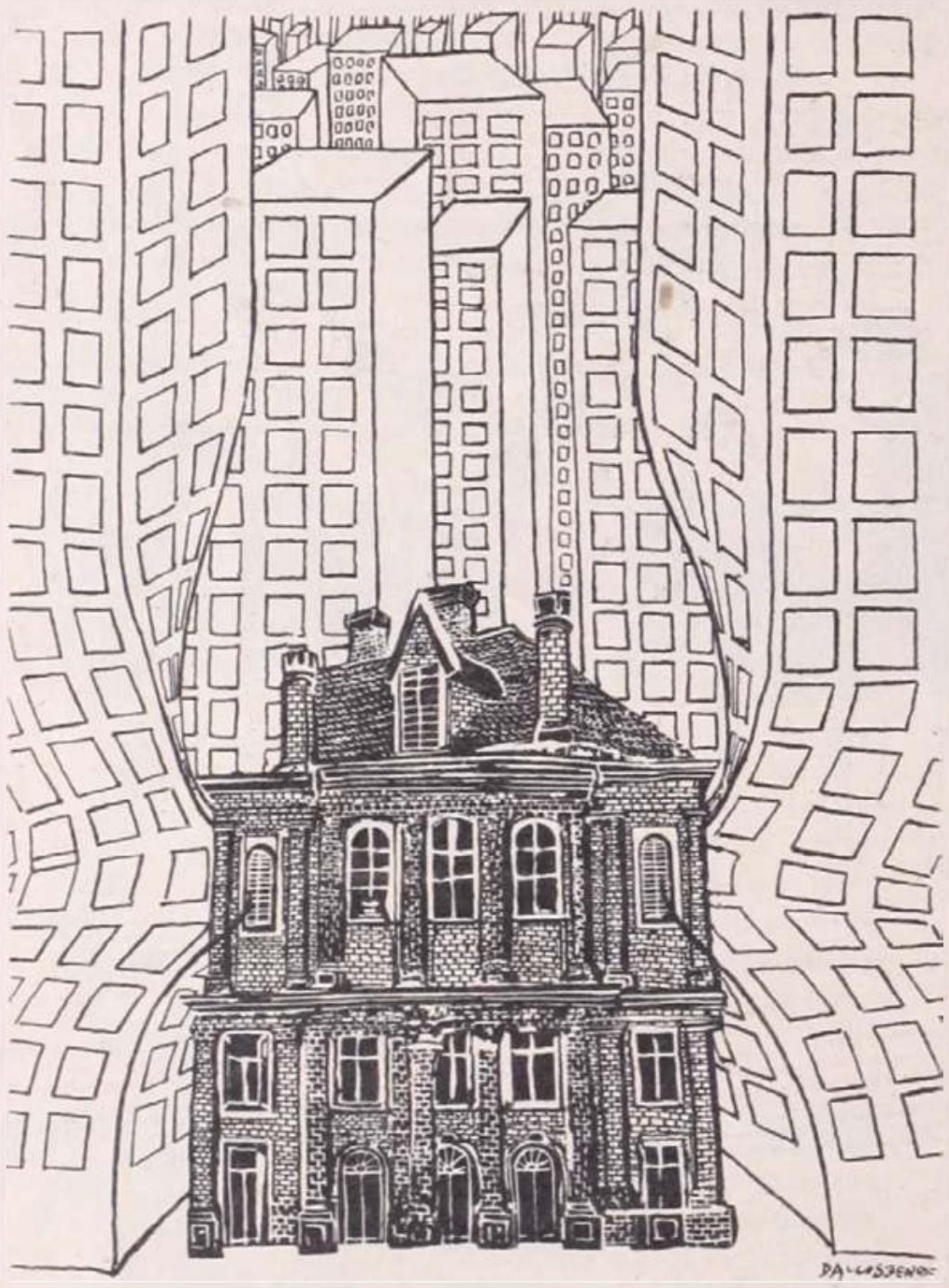

NOSZTALGIA

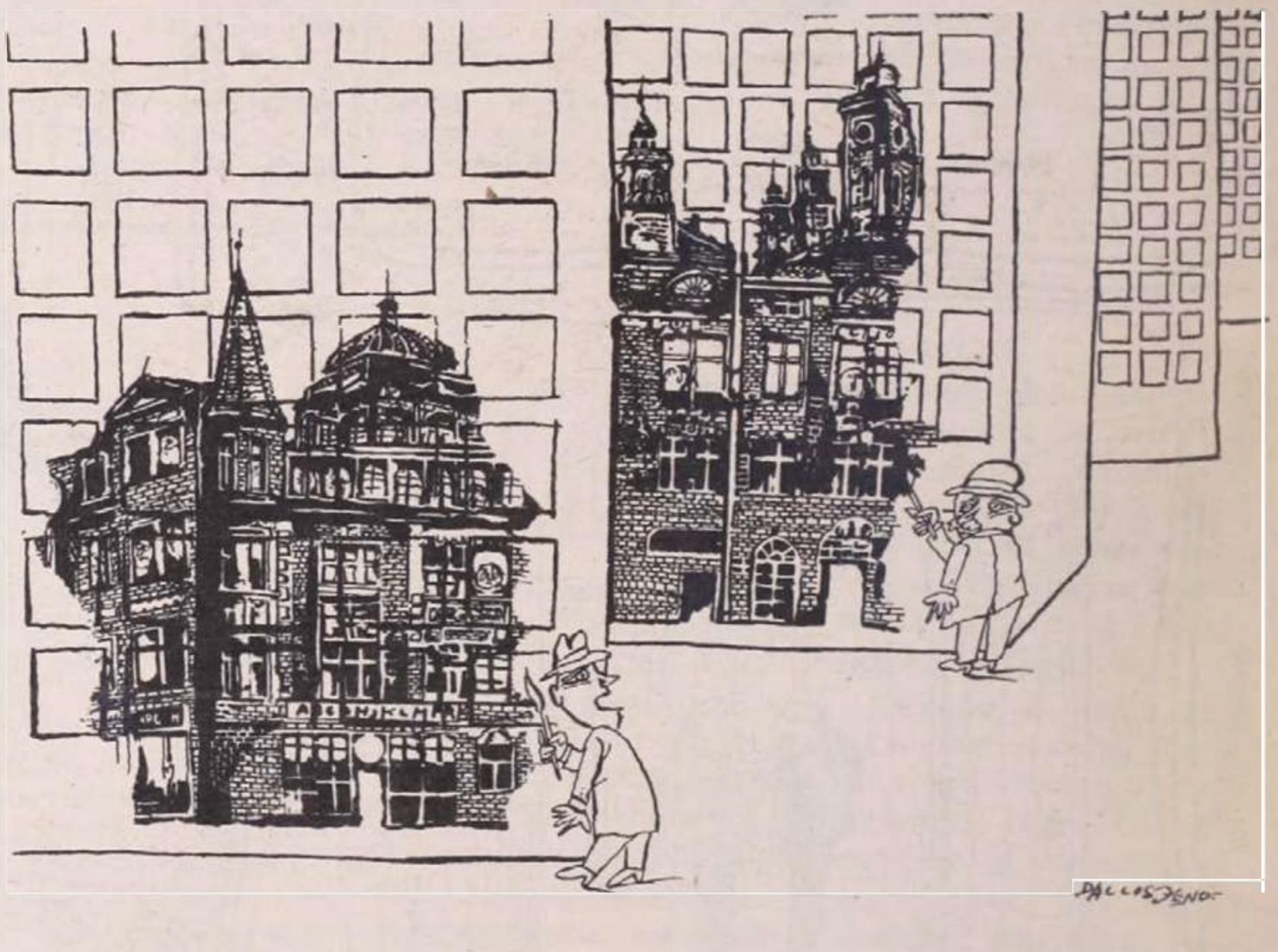

DEPRESSZIÓ

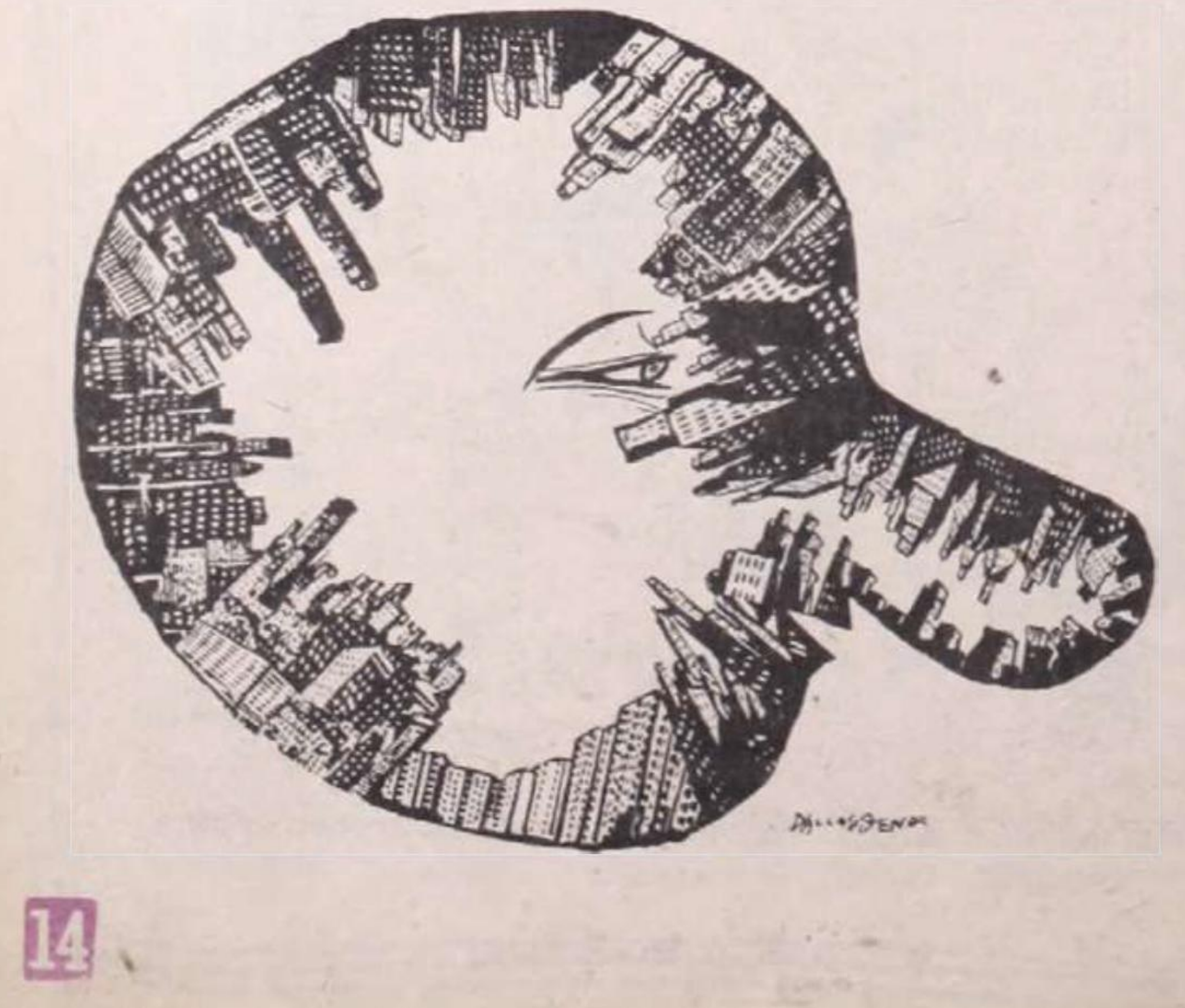

ELLENTÁMADÁS

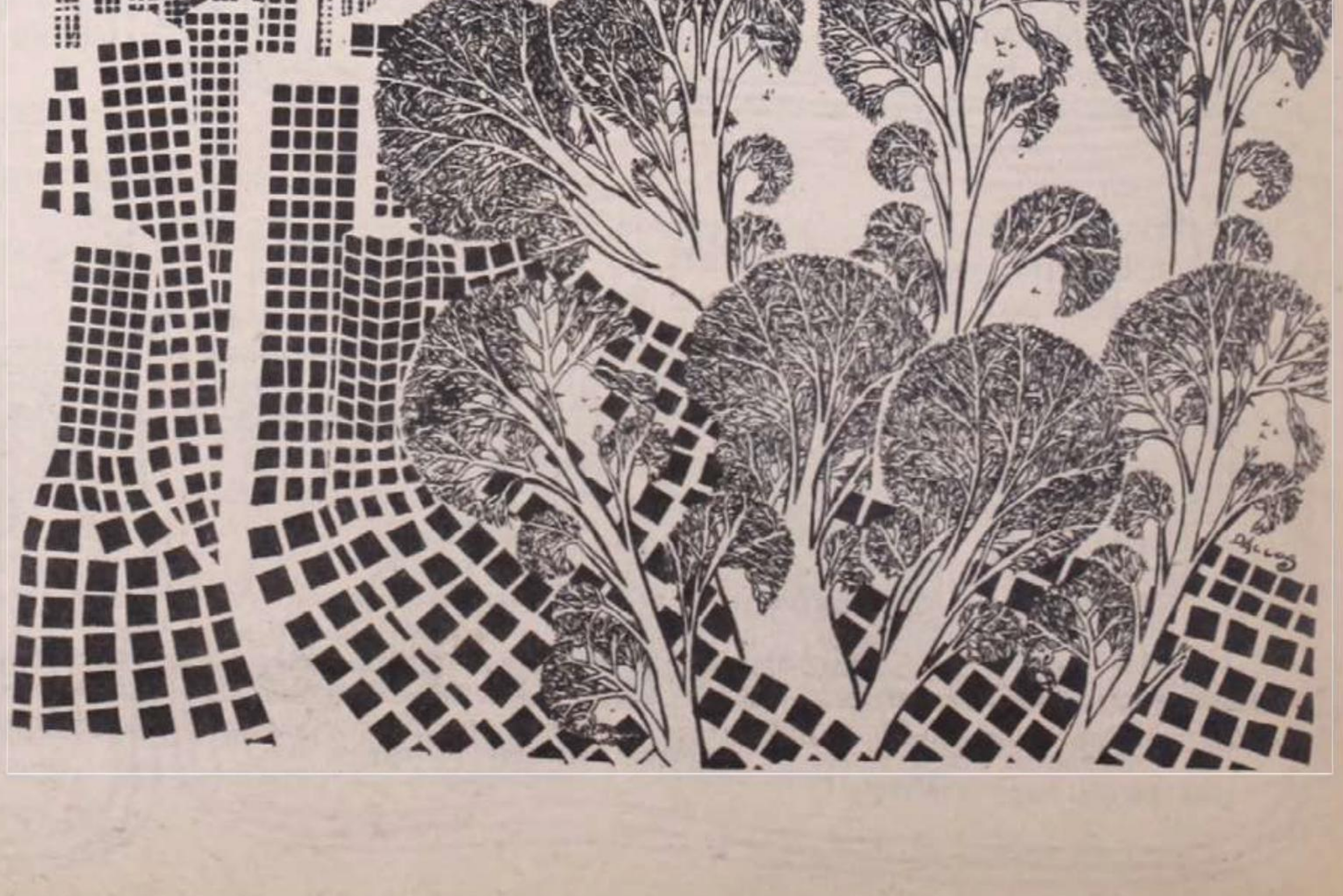

PETERDI PÁL:

2024: OLIMPIA BUDAPESTEN

Békásmegyer Ottó, a magyar sport főnöke feketére izzadt melegítőben zuhant a tanácsterembe.

— Guten Tag, meine Herrschfaten — mondta. — Good morning, gentlemen. Buenos dias, senores...

Békásmegyer Ottó ugyanis több nyelven beszélt és az elmúlt negyven év viharos eseményei közepette is ez volt a legnagyobb változás a magyar sportban.

— Bocsássanak meg a késésért — tette hozzá ugyancsak több nyelven —, az egészségügyi futásomat kellett elvégeznem.

— Csak természetes — bólintott az ősz Jean-Pierre Curette márki, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság nagy statisztikusa, majd a többiekhez fordult. — Azt tudják uraim, hogy Magyarországon ma tizenkétmillió ember sportol rendszeresen...

— Topping! — kiáltott elismerően James J. Doodah, akinek ősei a Mayflowerral keltek át Amerikába, de aztán rögtön vissza is mentek vele. — Tulajdonképpen hány lakója van Magyarországnak?

— Tízmillió — mondta Békásmegyer Ottó.

— Bless my soul — ámult el az amerikai. — Tízmillió lakosból hogyan sportolhat rendszeresen tizenkétmillió?

— Van, amelyik kétszer is csinálja — mondta könnyedén Békásmegyer Ottó, aztán intett a pincéreknek. — Italt, uraim? Tejet, málnát, limonádét...

A Nemzetközi Olimpiai Bizottság tagjai már véletlenül sem ittak volna szeszes italt és az elmúlt negyven év viharos eseményei közepette is ez volt a legnagyobb változás a nemzetközi sportban.

— Also — csapott az asztalra Freiherr ab und zu Ostphalien —, lássuk, miből élünk. Hogyan állnak a budapesti olimpia előkészületei?

— Remekül, uraim — sugárzott Békásmegyer Ottó, mintha hasadó anyagot reggelizett volna. — És minden a legnagyobb rendben lesz, ha Kuvait időben kifizeti az adóssága utolsó részletét is. De hát, miért is ne fizetné ki időben? Bocsássanak, meg, ez szónoki kérdés volt. Egyébként a NOB valamennyi tagországát meghívtuk az olimpiára, sőt, mi több, mindannyian el is fogadták a meghívást.

— Bravo! — kiáltotta lelkesen Fra Girolamo Savonarola, mert ezek az olaszok mindig lelkesen kiáltanak. — Erre negyven éve nem volt példa.

— Ötven éve! — helyesbített Lincoln Wagner Napoleon, a baráti Haiti küldötte.

— Hatvan! — licitált rá Csicsibaba Nyuszikuszi úr, a Felkelő Nap és a Felkelő Nap képviseletében, amelyek közül az egyik ország volt, a másik autógyár. — Na és hogy állunk a közbiztonsággal?

— Az micsoda? — ámult el Békásmegyer Ottó. — Vagy úgy, már emlékszem. Hekusok, zsaruk, meg ilyesmi. Hát kérem, megnyugtathatom az urakat, Magyarországon már csókot is csak elvétve lopnak. Mást ne mondjak, Mrs. Thatcher legutóbbi pesti látogatása során kiejtette a zsebéből a brit koronagyémántot. Istenkém, kicsit hebehurgya már a matróna. Nos, a gyémánt azóta is ott hever a Kőfaragó utca sarkán, a postaláda alatt. Már egészen fekete, mert a kutyák odajárnak pisilni.

— Pardon — csicsergett közbe udvariasan a japán úr. — Én elsősorban a személyi biztonságra céloztam.

— De kérem — tárta szét karját Békásmegyer Ottó. — Tudják mikor követtek el Magyarországon utoljára merényletet idegen államfő ellen? 1414-ben. Az sem sikerült. És azóta...

— Nana — mekegett közbe Toronto Maple Leafs, egy rútszakállú kanadai. — Amikor negyven éve a köztársasági elnökünk kíséretében itt jártam, egész mást láttam. Jobbról negyven motoros rendőr, balról negyven motoros rendőr...

— Móka volt — mosolygott Békásmegyer Ottó szélesen, mint egy piros eidámi sajt. — Csak az erőnket fitogtattuk.

— Elfogadom — mondta Erzherzog Wernesgrüner, az osztrák küldött. — Ám haladjunk tovább. Mi a helyzet a szexkontrollal?

— Azt elhagyjuk — referált Békásmegyer Ottó. — Mi a teljes egyenjogúság alapján állunk. Nálunk bármelyik női versenyző akármelyik férfiszámban elindulhat.

— Majd bolond lesz — dünnyögött a márki. — Lássa be, monsieur, hogy ez nem egyéb üres szólamnál.

— De milyen jól hangzik! — húzta ki magát Békásmegyer Ottó, aki ifjabb éveiben szólamvezető volt a KISZ Cérnahang dalárdájában, de aztán nem bírta cérnával. — Nos, nézzük a legfontosabbat. Ez itt az olimpiai falu távlati terve. Amint látják, minden résztvevő csapat számára külön luxusvilláról gondoskodtunk. Valamennyihez függőkert, barlangfürdő, földalatti repülőtér, muzsikáló tekepálya és csónakázó tó. Természetesen gondunk lesz rá, hogy a baráti országok sportolóit egymás tőszomszédságába szállásoljuk el. Az amerikaiakat például a szovjet csapat mellé, az izraelieket a palesztinokhoz. Irak együttesét Irán közelébe, és így tovább.

A küldöttek érdeklődve nézték a makettet, némelyikük szemében mintha az irigység sárga lángja is felsercent volna egy pillanatra.

— Az olimpia után ebből természetesen lakótelep lesz — szögezte le Sibelius Idrottsbladet, a svéd egyetemi magántanár.

— Szó sincs róla — tiltakozott Békásmegyer Ottó. — Minek az a sok lakás? Nálunk már mindenkinek van két-három lakása, érje be ennyivel. Legyünk szerények, emberek. Az olimpiai falu villáit majd afféle kulcsosházak formájában bocsátjuk a honi ifjúság rendelkezésére. Ha Isten is úgy akarja, talán kedvet kapnak némi enyelgésre.

— Természetesen ingyen — sárgult el Vargas de las Pampas, az argentin marhamilliárdos.

— Na nem — csóválta a fejét Békásmegyer Béla. — Az ajtókra perselyszerű zárakat szerelünk, ezek két forint bedobása ellenében nyílnak. Szokják meg azok a fiatalok, hogy az életben mindenért meg kell küzdeniök.

Alcantara Gomez Rubinstein, a spanyol küldött már hosszabb ideje tűnődve fürkészte az olimpiai falu makettjét. Most hirtelen felkiáltott.

— Carramba! Mit jelentsen ez? Ön, senor azt mondta, hogy a NOB valamennyi tagországát meghívták a budapesti olimpiára és mindegyik csapat külön szállást kap. Nos, a NOB-nak 239 tagja van és én itt akárhogy számolom, csak 238 villát látok.

— Természetesen — bólintott Békásmegyer Ottó, majd a többiek felé fordult. — Uraim, egy bejelentést teszek. Magyarország sportolói nem vesznek részt a budapesti olimpián!

A dermedt csend talán egy percig is eltartott, aztán zűrzavar tört ki a tanácsteremben.

— De hát miért, ember? Miért?

— Nem szívesen szántuk magunkat erre a lépésre, de nem tehettünk mást. A világ csúnyán megsértett bennünket.

— Hogyan? Mivel?

— Amikor harcos őseink, a magyar lósport úttörői nyugaton portyáztak, az egész világ fennhangon így fohászkodott: „A magyarok nyilaitól ments meg, Uram minket!" Hát most megkérdem önöket: elviselhet ilyesmit egy önérzetes ország?

— Jóságos ég. Hiszen annak már több, mint ezer éve. Az Isten szerelmére, miért most sértődnek meg?

— Nagyon egyszerű. Mert ezer éve most vagyunk először olyan gazdasági helyzetben, hogy megsértődhetünk. Uraim, döntésünk végleges: a magyar sport nem vesz részt a budapesti olimpián!

A tudósítók rohantak a telefonhoz a szenzációval, egy belga szakíró pedig máris kezdte szakírni a szakcikkét:

„A magyar sport távolmaradása alaposan felborítja a papírformát. Nem kétséges például, hogy száz síkon valamennyi érem a káprázatos magyar vágtázóhármas — Steinseifer, Draufwilliger, Stux — osztályrésze lett volna. Most viszont ki nyerheti a budapesti olimpia legklasszikusabb számát? Az amerikai Kovács? A svéd Fehér? A zimbabwei Szabó? A kanadai Nagy? A nyugatnémet Molnár? Vagy talán az izraeli Kishont?..."

SAJDIK FERENC:

NINCS MESE…

felettük is elszáll az idő!

POM POM

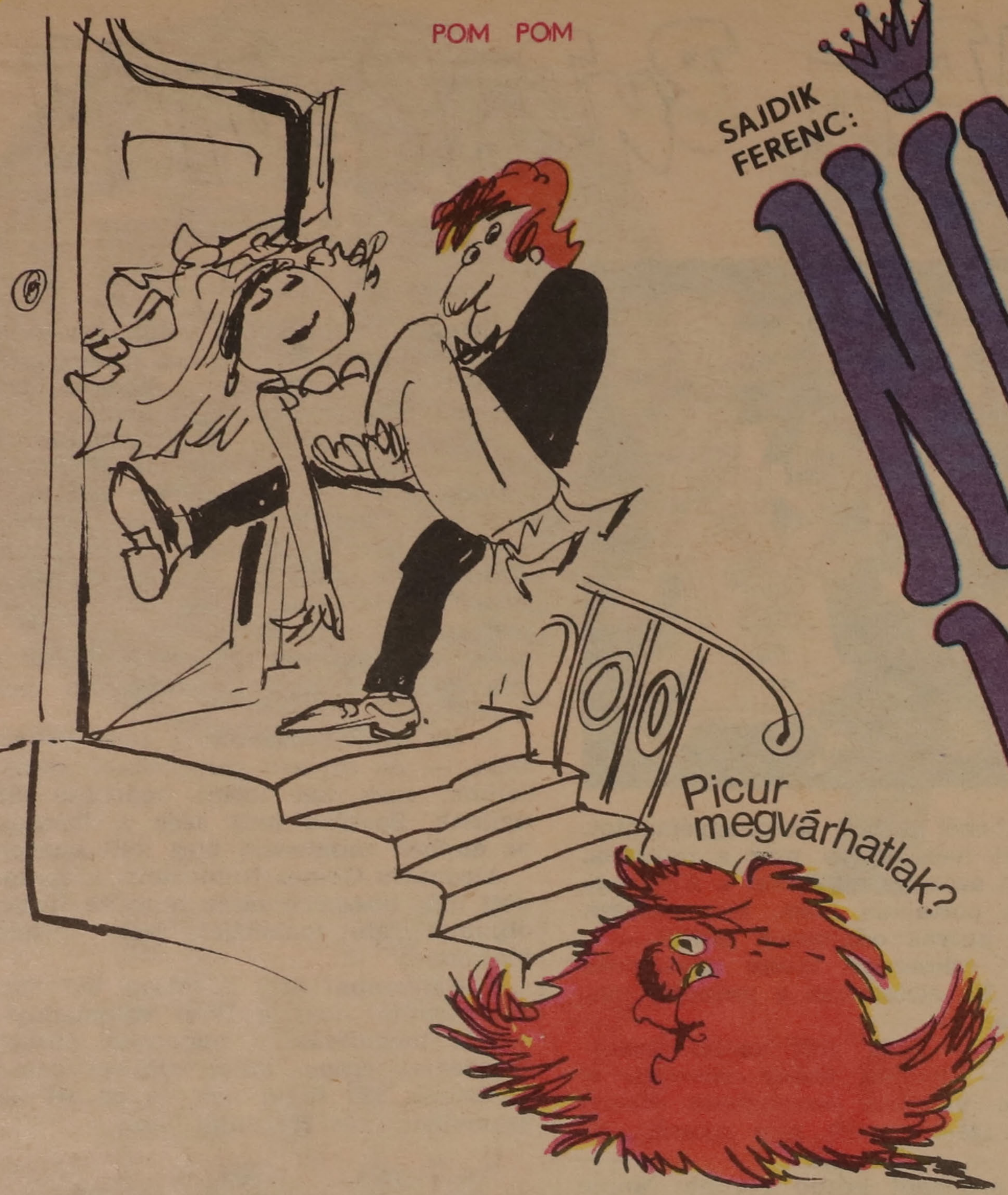
Picur megvárhatlak?

FRÉDI ÉS BÉNI

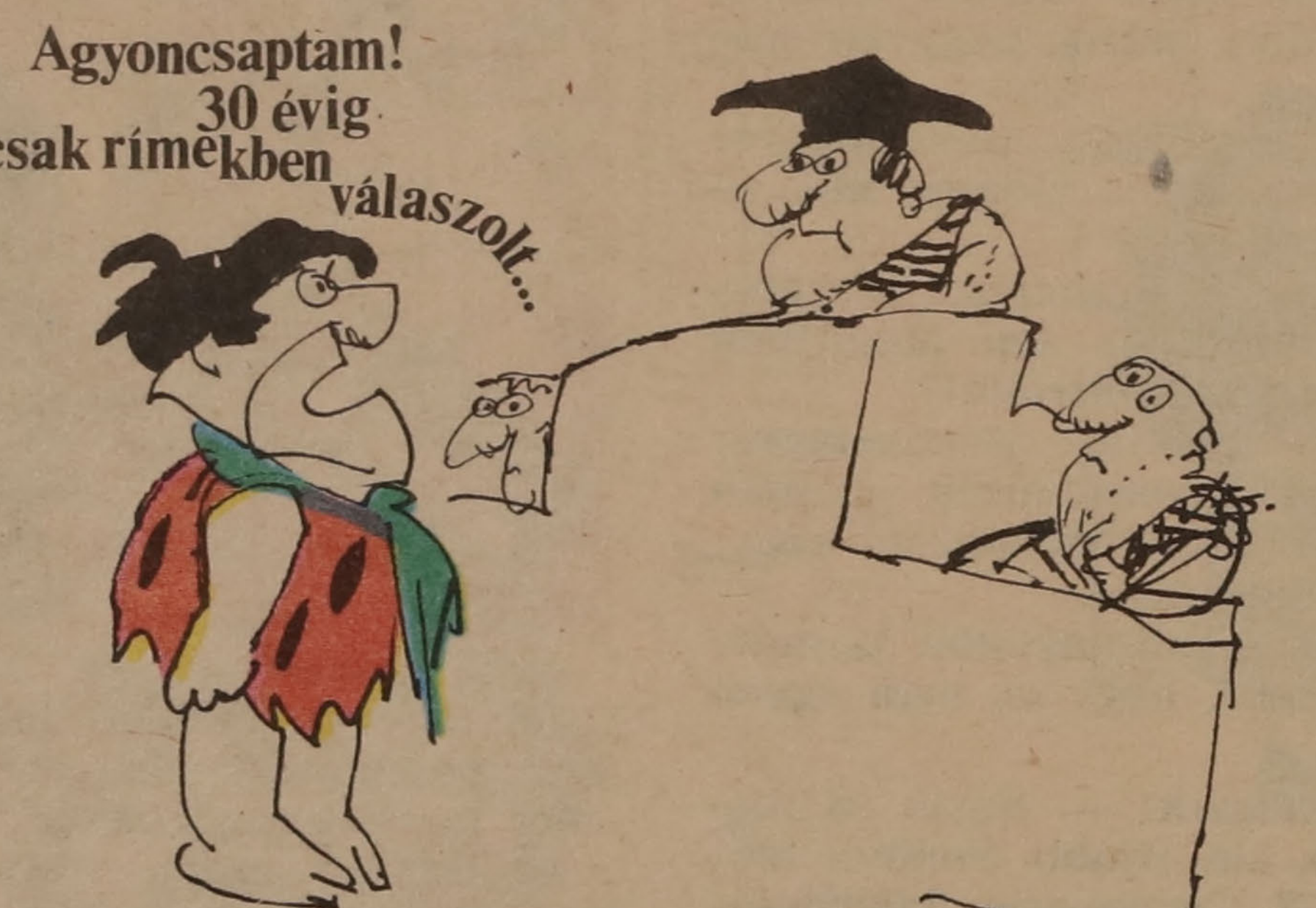
Agyoncsaptam! 30 évig csak rímekben válaszolt…

VÍZIPÓK

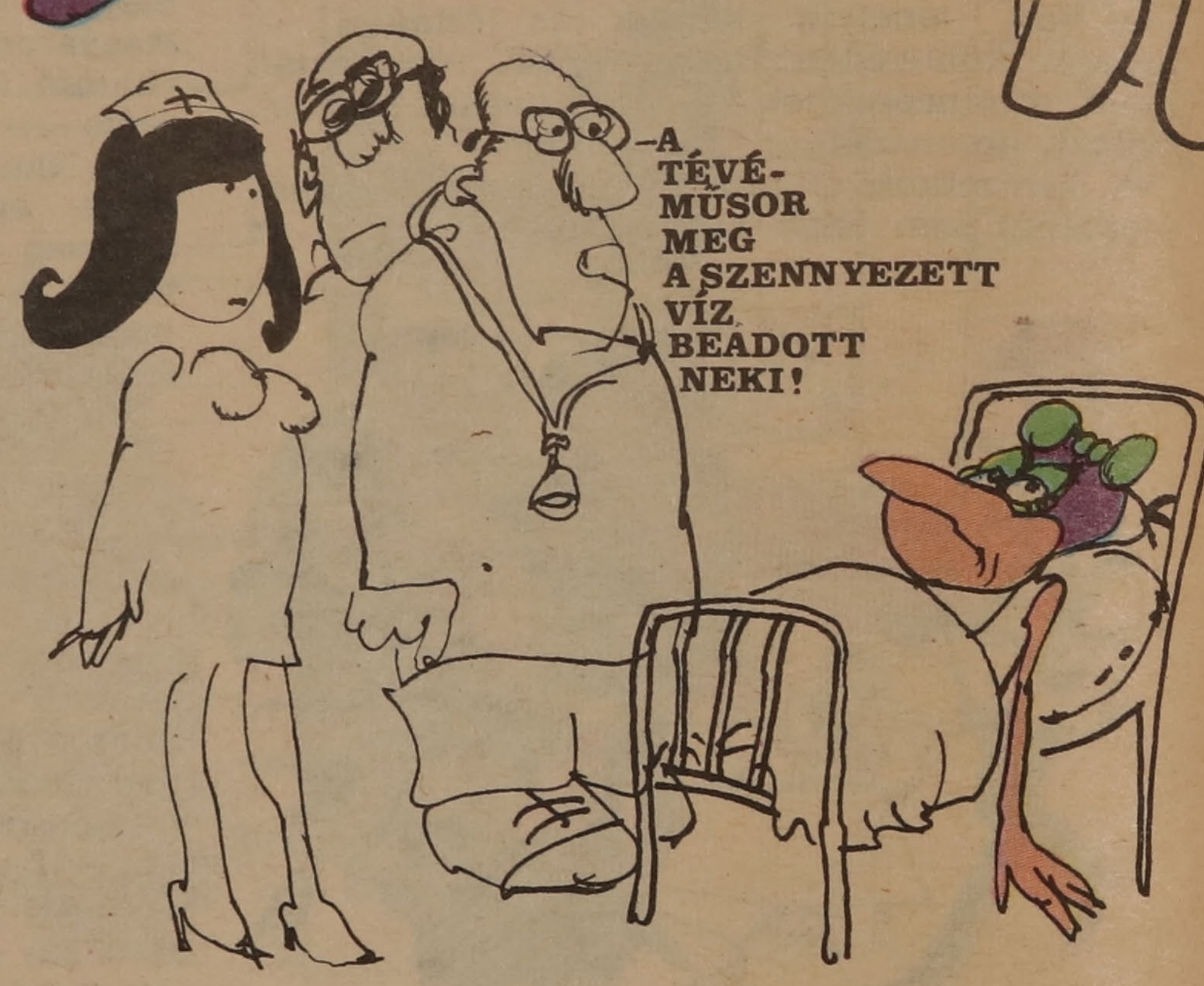
A TÉVÉMŰSOR MEG A SZENNYEZETT VÍZ BEADOTT NEKI!

HÓFEHÉRKE ÉS A 7 TÖRPE

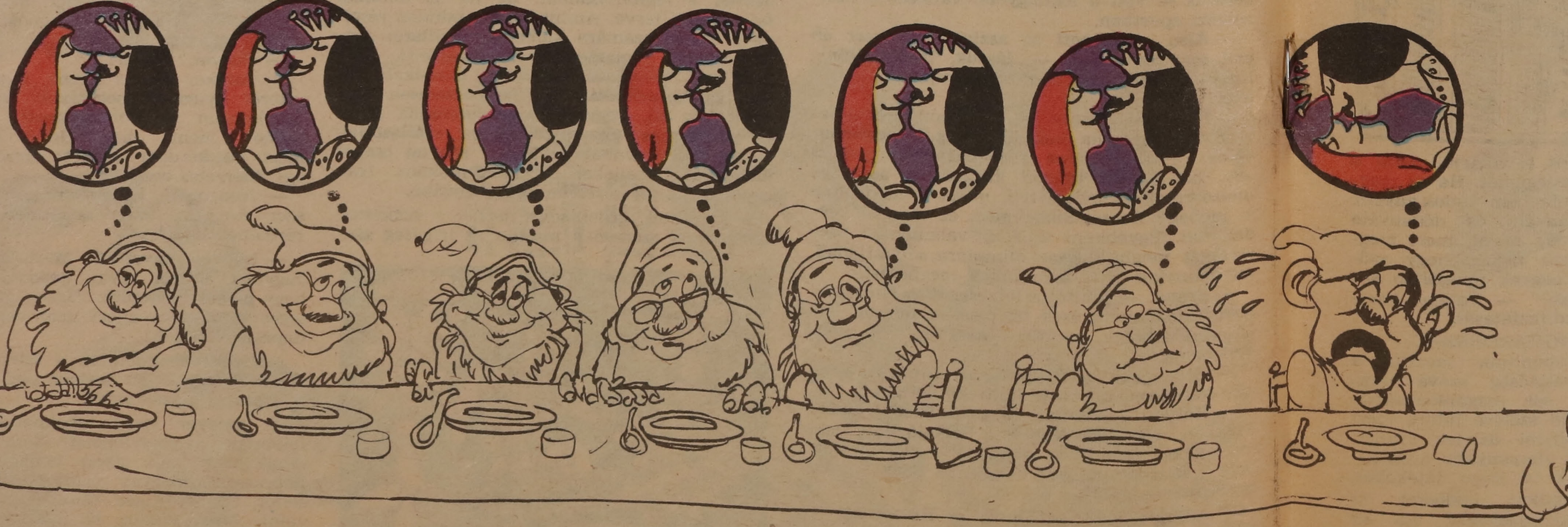

GYALOGKAKUKK

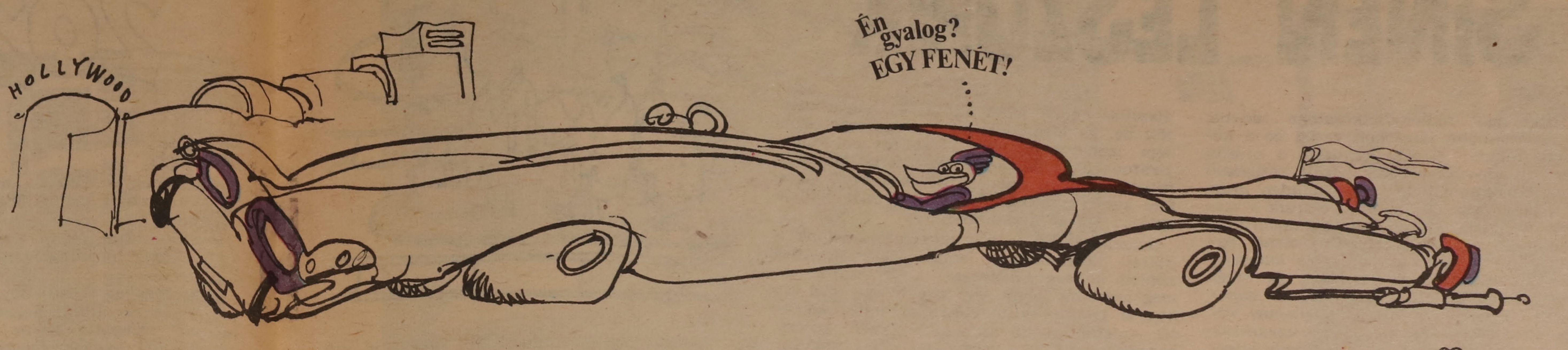
HOLLYWOOD
Én gyalog? EGY FENÉT!

FRAKK

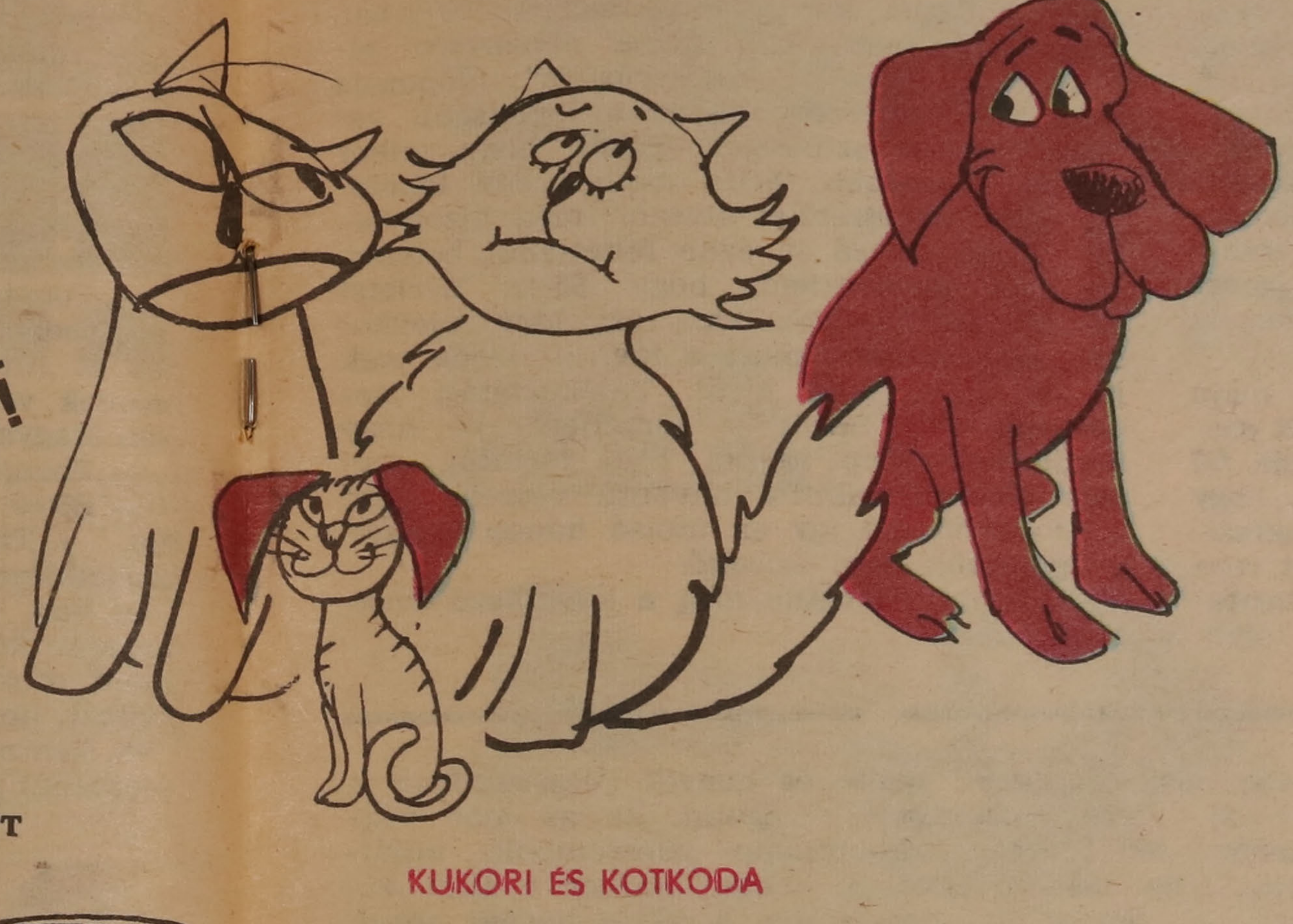

VUK

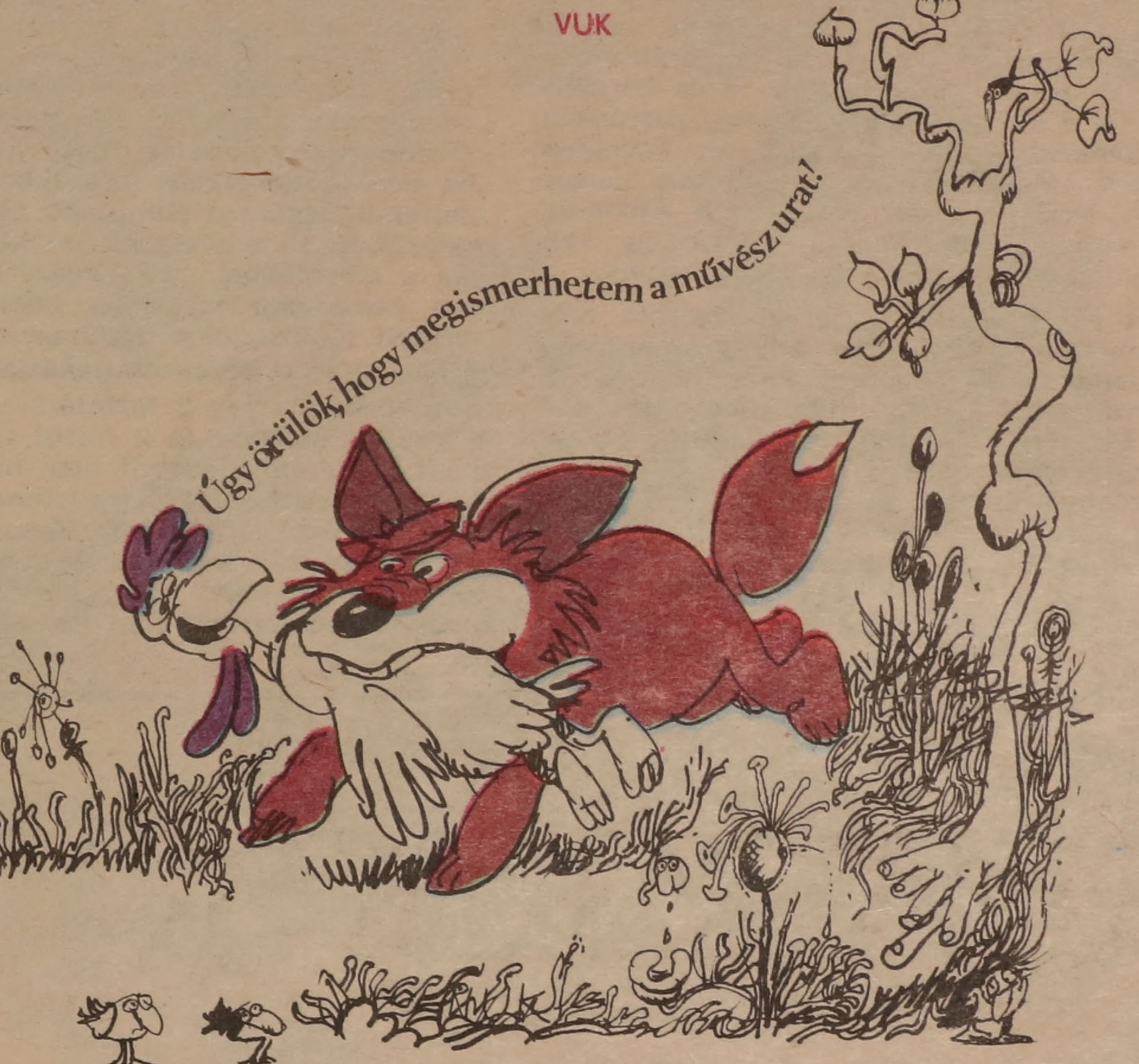
Úgy örülök, hogy megismerhetem a művész urat!

KUKORI ÉS KOTKODA

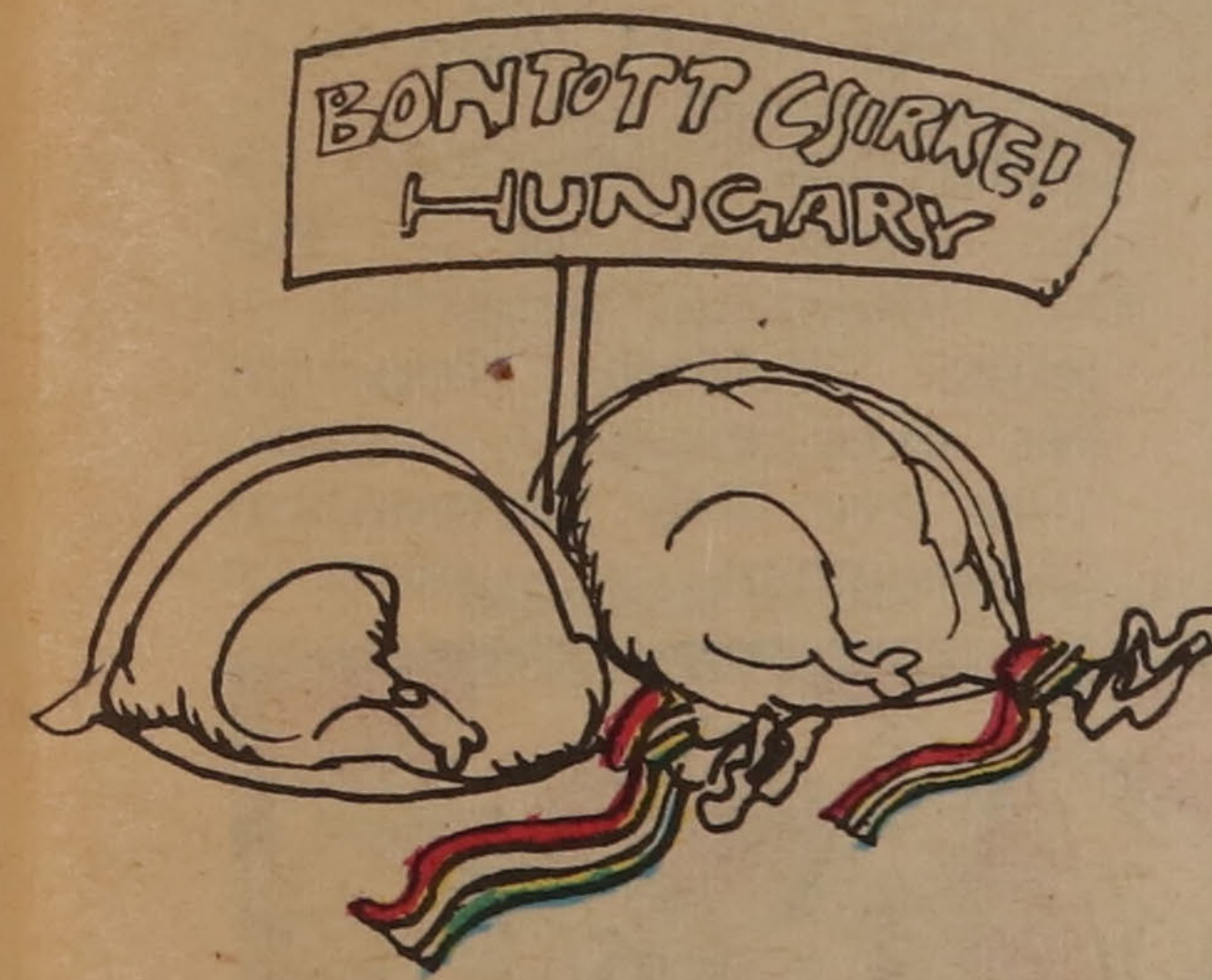
BONTOTT CSIRKE! HUNGARY

LÉDA ÉS A GOMBÓC ARTÚR

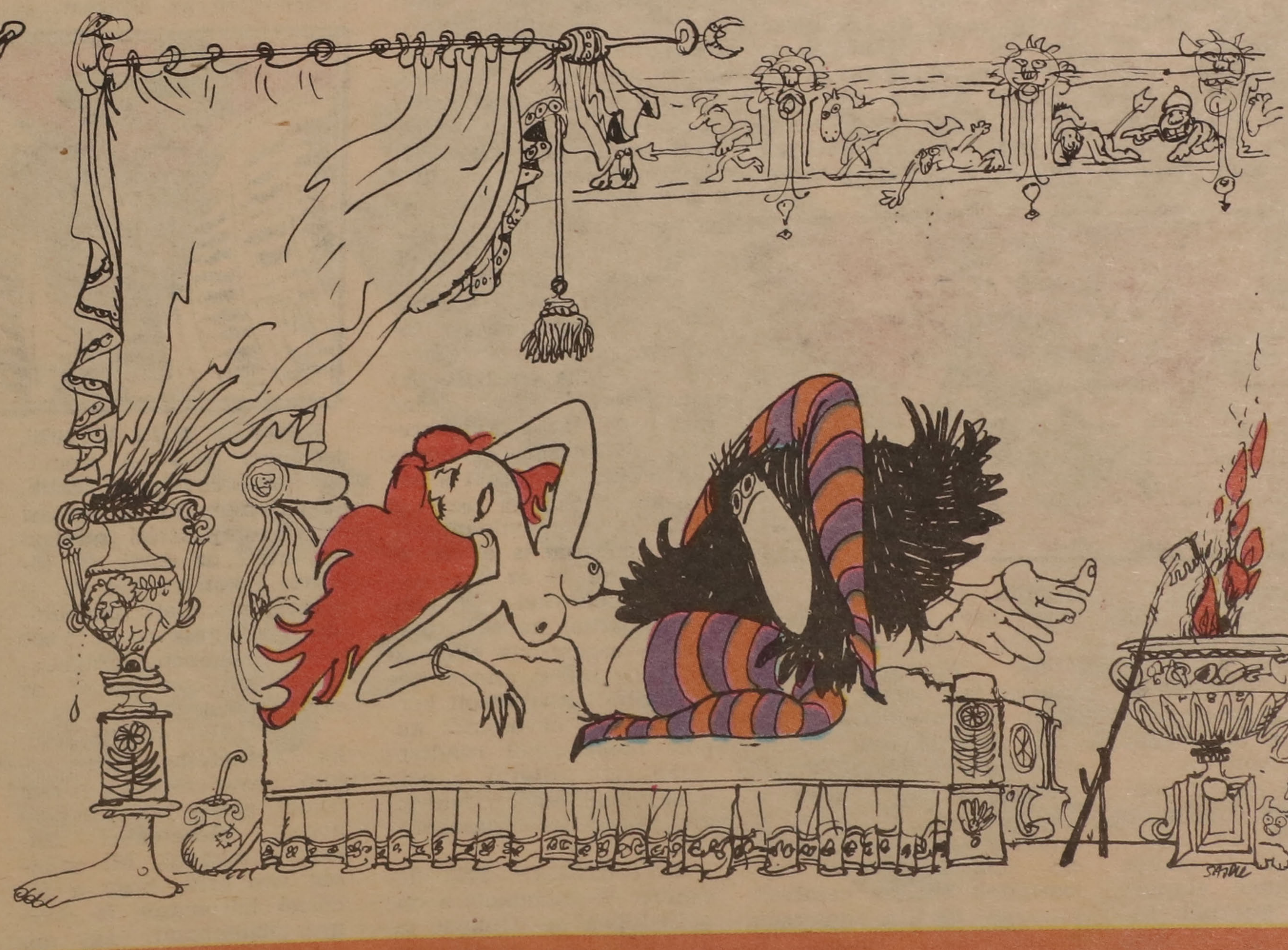

FÖLDI IVÁN:

SÍNEN LESZÜNK

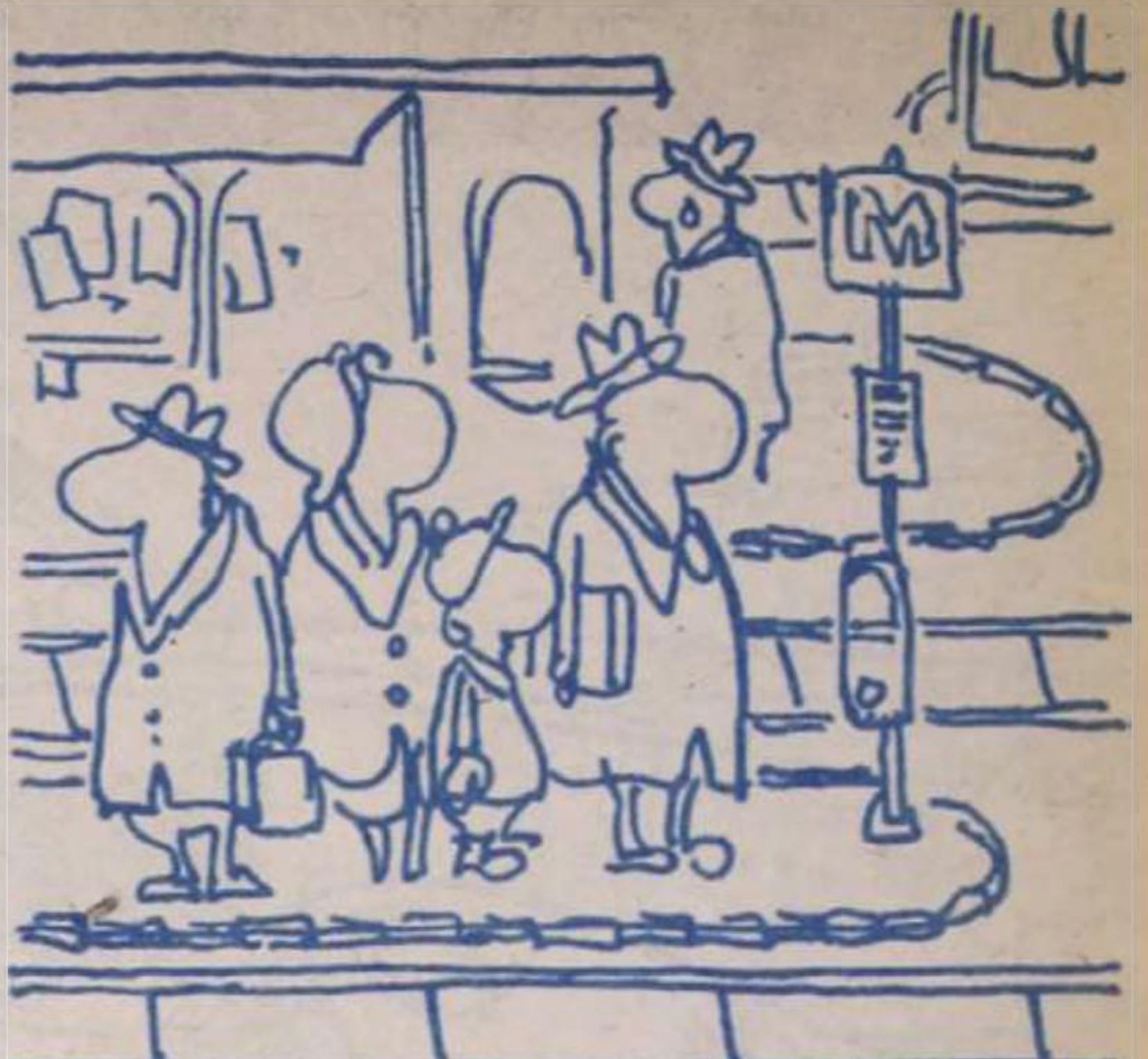

A BKV egy rádiónyilatkozatban tudatta, hogy jövőre újabb járatokon vezeti be a kötött menetrendet. Ennek premierje a nyáron a Moszkva tér—Hűvösvölgy között közlekedő 56-os villamoson zajlott le, itt minden megállóban tábla jelzi, hová mikor érkezik a szerelvény. Többször kipróbáltam, majdnem mindig stimmelt. Amikor a Moszkva térnél egy 6-os meg egy 4-es is az 56-os elé kanyarodott és emiatt vária kellett, egy kis késés már „mutatkozott". Ha beteglátogatási napokon sokan igyekeznek vissza a villamos közelében levő kórházakból, egyidőre ugyancsak felborul a menetrend. Október óta négy buszjáratnak szintén kötött menetrendje van, de ez már óvatosabb, csupán az esti órákra szorítkozik, amikor ezek a nem város központjában járó kocsik amúgy is 15—20 percenként közlekednek. A terv az, hogy a következő években valamennyi járatnak kötött menetrendje lesz. Ez csak Budapesten újdonság, több külföldi nagyvárosban régóta így van. Kíváncsian várom, mi lesz ebből nálunk.

Mert ehhez először is jól kidolgozott, reális menetrendek kellenek. Azt is számításba kell venni, hogy — mint említettem — a Moszkva térnél az 56-os elé kanyarodik valami. És mi minden zavarhatja a 12-es busz, meg más forgalmas helyen közlekedő járatok menetrendszerűségét! Az első majdnem 40 évben gyakran nem sikerült megfelelő menetrendeket kidolgozni; amikor például a Felső Határútnál jelölték ki a végállomást, ami tudvalevően a csillagos ég, méghozzá, hogy oda átszállás nélkül lehet eljutni — hát ez nem jött be. És mennyi minden nem megy azóta sem menetrendszerűen. Életszínvonal-különjáratunknak a hatvanas években jól kialakult menetrendjét is csak a hetvenes évek végefelé kezdték módosítani, amikor már jóideje gyakori volt a járatkimaradás.

Sokszor abban is túlzottan ragaszkodunk a kötött menetrendhez, amiben már kötetlenebbet kellene kidolgozni. A Népszava írta meg legutóbb, hogy egy kisebb üzemben sehogyse találtak kitüntetésre alkalmas dolgozót — akik kiváló munkát végeztek, korábban megkapták —, mégis ki kellett tüntetni néhány embert, mert „felülről megadták a keretet" és majd bolondok lesznek nem kitölteni. Ugyanakkor másutt valóban kiválóak évekig várhatnak az elismerésre, mert nem férnek bele a keretbe. Vagy még a láthatárba sem. A következő időszakban sürgető menetrendi feladat a pontosabb csatlakozás megvalósítása: a tehetségnek ne kelljen toporognia a megállóban, miközben ellenkező irányban konvojban járnak a kocsik. És persze kiemelt fontosságú a tisztességes árak meg az érdem szerinti bérek csatlakoztatása.

No nem azért a 2 forintért, amelyért majd a metrón utazunk (a 2 forint csak saját saccolás — a Ludas Matyit nem hatalmazták fel ennek bejelentésére) — mindenesetre az, hogy „az 1982 őszi helyközi tarifaemelés előkészítése idején már kidolgozott javaslat állt rendelkezésre a helyi tömegközlekedési tarifarendszer korszerűsítésére és azóta is folyik a döntéselőkészítő munka" —, már alig két évre rá, idén nyáron ki is derült a közlekedési minisztérium illetékeseinek a HVG-ban közölt nyilatkozatából. Azóta néhányszor elhangzott, hogy a „korszerűsítés" időpontja még nem ismeretes, ehhez a legfelsőbb vezetés döntése szükséges. Tehát, hogy mikor fogunk magasabb tarifa mellett egy lehetőleg jobb menetrendet élvezni, még bizonytalan. A következő 40 évbe feltétlenül belefér! Én már elhatároztam, hogy 85-re bérletet veszek. (Hogy ilyen van, azt idén újévkor még nem tudtam, mert a távirati iroda csak január 31-én adta hírül. Tájékoztatási menetrend, óh!) Lehet — reméljem? — hogy mégis kifizettem egyből 1320 forintot. Ami nem olcsóbb, mintha havonta veszem (12×110=1320), de így az utolsó hónap is annyiba kerül, mint az első.

Vajon mire lehetne még a következő évekre előfizetni?

VEZDA JÁNOS:

MAGYAR MORÁL

Negyven év óriási változásokat hozhat az erkölcsi szokásokban, bizonyítja ezt az 1945 óta eltelt időszak is. Mert például 1945-ben voltak még piros lámpás házak, s virágzott a prostitúció. Ma ugyebár nincsenek piros lámpás házak. 1945-ben feketézőnek számított, aki felvásárolt több mázsa cukrot. Ma pálinkafőzőnek. 1945-ben fokozatosan, egyre gyorsabb ütemben romlott a pénz, ezért kurrens cikkekhez csak dollárért lehetett hozzájutni. Ma viszont van Konsumtourist, és a pénz nem romlik. Annyira.

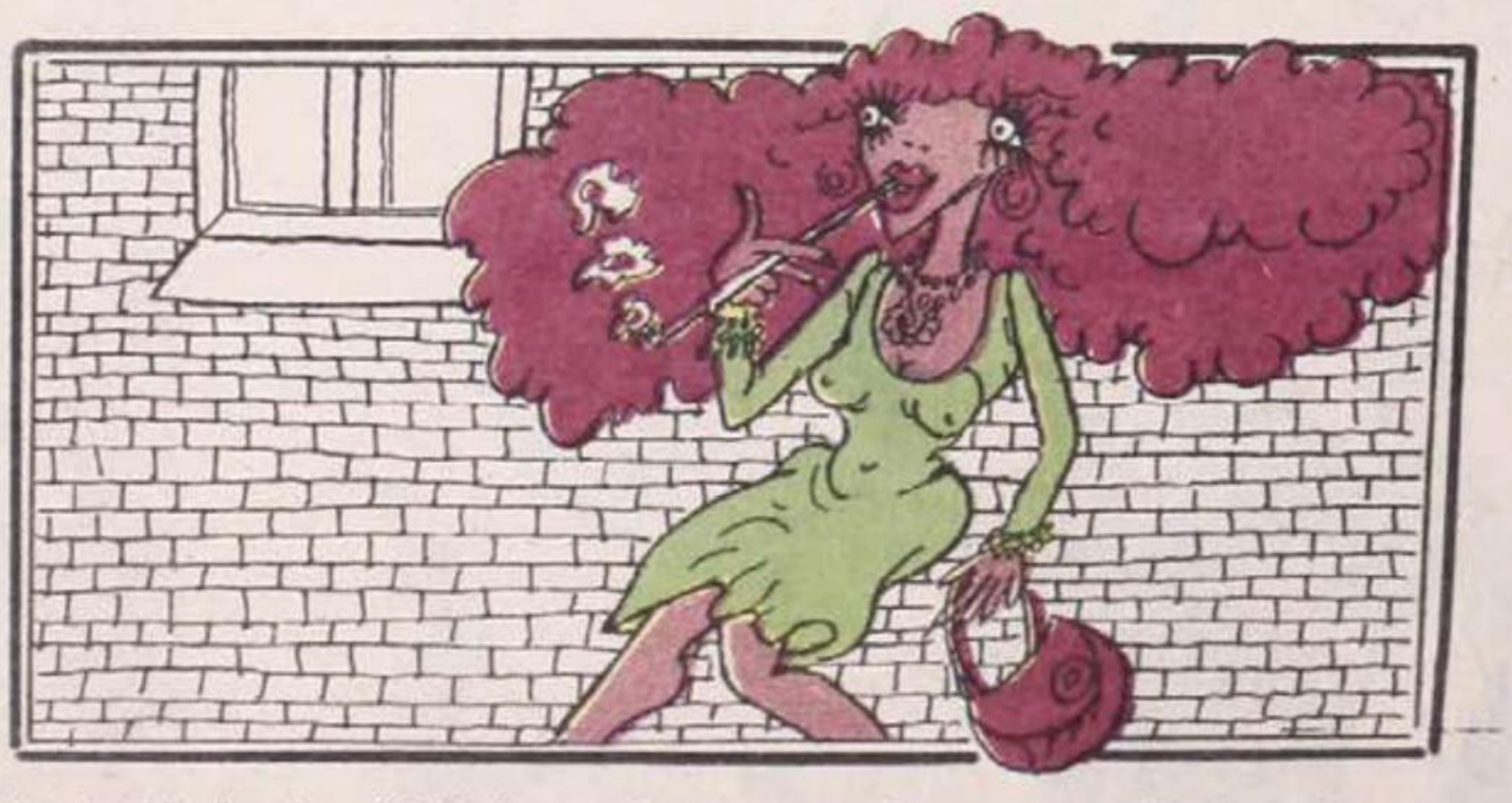

No, de ne a múltat böngésszük, hanem inkább a jövőt. A 2025-beli erkölcsi állapotokat az akkor megjelenő cikkek alapján ismertetném. Ezekből kitűnik, hogy erkölcsi szokásaink teljesen mások lesznek, hogy ez emberek tudatában óriási változások mennek végbe. Íme a válogatás a jövőbeli sajtóból:

NÉPSZABADSÁG, 2025. december 8. Az „A kongresszusi munkaverseny eredményei" című írás bemutatja az Egyesült Magyar Óragyárat. A kongresszusi munkaversenyről szólva a gyárigazgató elmondta az újságíróknak, hogy bár a világpiacról teljesen kiszorították a Seiko, Marvin, Doxa, Omega és Roamer márkát, azért teljes elégedettségre nincs okuk, hiszen a világon még van legalább tizennégy ember, aki nem magyar órát visel. Az ő megnyerésük érdekében egy újfajta karórát fejlesztettek ki, ami nemcsak víz- és tűzálló, nemcsak mosni, főzni, vasalni és porszívózni lehet vele, hanem az óra beprogramozható kutyasétáltatásra és autószervizelésre is. Az igazgató elmondta még, hogy az óra a gyár két mérnökének újítása, amit a vezetés az újítás benyújtását követő tizenkilencedik percben elfogadott, másfél óra múlva elkészült a prototípus, fél nap elteltével pedig beindult a sorozatgyártás.

NÉPSZAVA, 2025. december 12. „Hálapénzátadási ünnepség." Tegnap az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének székházában a szakszervezet főtitkára ötezer forint értékű hálapénzutalványt csúsztatott Kovács Imréné budapesti lakos kabátzsebébe. Kovácsné öt hónapig feküdt betegként a János-kórházban, s ez idő alatt nagy nyilvánosság előtt többször is elismerését fejezte ki az orvosokkal, ápolónőkkel és a kórházi koszttal kapcsolatban. A 86 éves asszony elmondta, hogy mivel minden évben több hónapot tölt kórházban, az orvosoktól kapott hálapénzből rendszeresen tud juttatni a nála albérletben lakó, s lakásra gyűjtő fiatal házaspárnak is.

ESTI HÍRLAP, 2025. december 3. „Lebukott a napidíj-hiéna" — Önként jelentkezett a rendőrségen Zanzibári Géza 51 éves anyagbeszerző, s bejelentette, hogy jogtalanul vett fel 31 forint napidíjat. Szörnyű tettét azzal indokolta, hogy nem volt nála pénz, ő viszont mindenáron akart venni magának egy kiflit, ami pont harmincegy forintba kerül. A tisztességtelen úton szerzett kifli megmaradt csücskét a rendőrség tárgyi bizonyítékként lefoglalta, s megindította Zanzibári ellen az eljárást.

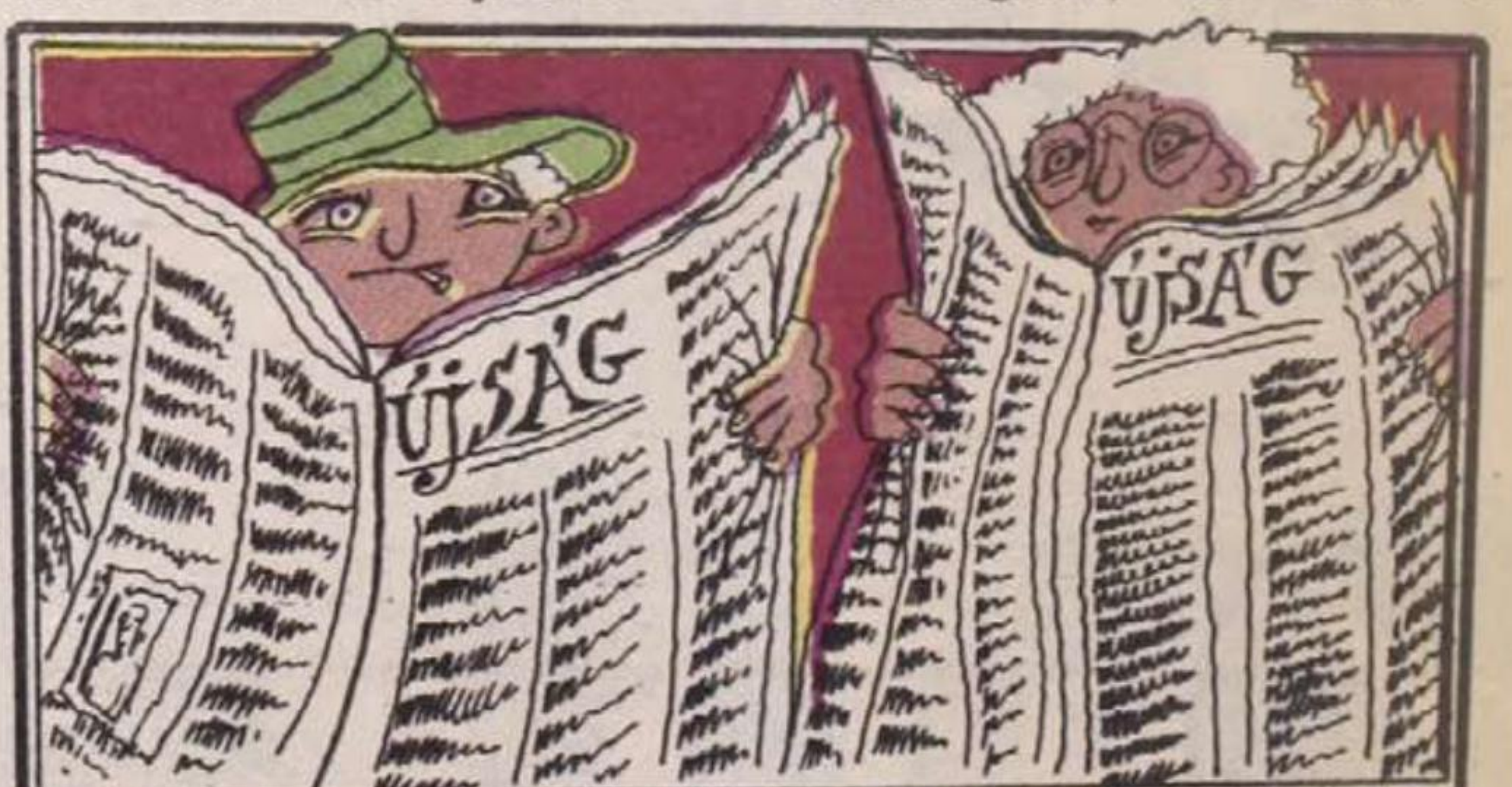

MAGYAR HIRLAP, 2025. december 30. — A személyi hírek rovatban közlik, hogy lemondott az építési és városfejlesztési miniszter, mert az egyik új fővárosi lakótelep két év fél perccel a vállalt határidő után lett kész, s a 15 000 lakás egyikében nem megfelelő kilincset tettek az egyik ajtóra.

ÚJ TÜKÖR — filmkritika. „Érthetetlen, hogy nálunk bemutatták ezt a dán filmet, amely tele van pornográf jelenetekkel, fülledt erotikával. Mi szükség van arra, hogy a főhősnő háromszor is levegye síbakancsát, vagy miért ábrázolják oly naturálisan a fürdőszobáját, ahol kombinék, sőt, melltartók és bugyik (!) száradnak a fregolin. És az már végképp ízlésromboló bujálkodás, amikor a film végén a főhős három nőnek is kezet csókol. Újra itt a gruppenszex?!

MAGYAR IFJÚSÁG — Az orvos válaszol — „Fehér liliomszál beugrik? — jelige leveléből: Negyvenkét éves asszony vagyok, húsz éve élek harmonikus házasságban, de most a férjem el akarja venni a szüzességemet. Ha ez megtörténik, nem tudok anyám, nagyanyám és dédanyám szemébe nézni, mert megígértem nekik, hogy szüzen megyek nyugdíjba. Mit tegyek?" — Válasz: kérje nyugdíjaztatását.

MAGYARORSZÁG: Az „Álláspontunk" rovatban a szerkesztőség szóvá teszi, hogy sok magánkereskedő a csőd szélére jutott, mert az állami üzletek árainál jóval alacsonyabb áron kínálták a Lego játékokat, kozmetikai cikkeket és autóalkatrészeket. Ha ez így folytatódik tovább, nem lesz értelme butikot, trafikot és alkatrész-üzletet üzemeltetni.

FULÖP GYÖRGY:

JÖN A MAGYAR KÁNAÁN!

MEGJELENIK A REPÜLŐ ÁLOMKOCSI: ELŐNYE, HOGY AZ AUTÓ JÁR A FELLEGEKBEN ÉS NEM AZ ÁRA.

ÁLTALÁNOS LESZ A BŐSÉG

IHATUNK A MEDVE BŐRÉRE

MINDEN IRÁNT ÉRDEKLŐDŐ INTELLIGENS IFJÚSÁGUNK LESZ

A NYUGATI VALUTÁKAT AZ UTCÁN ÁRULJÁK, ÁRENGEDMENNYEL.

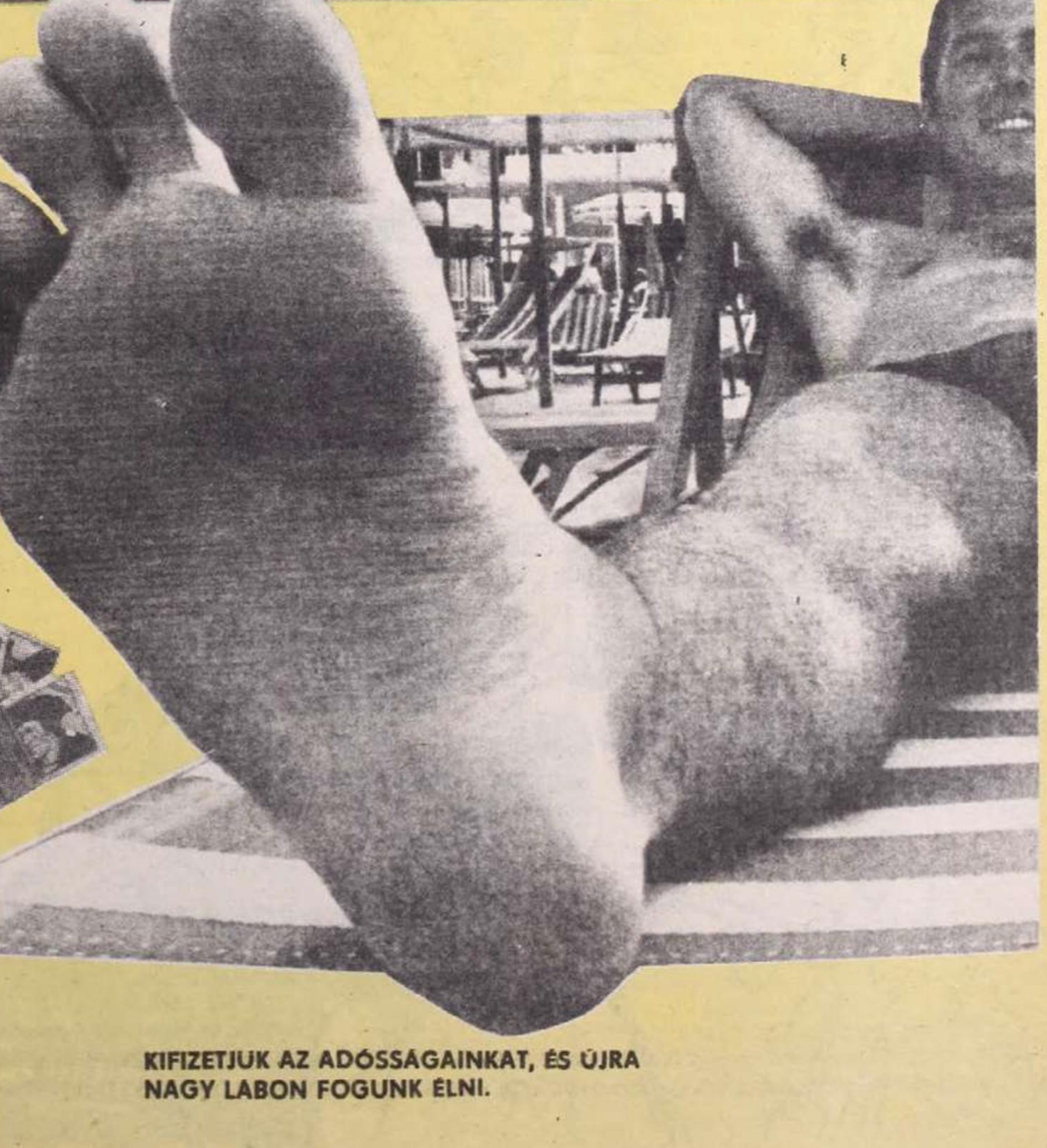

KIFIZETJUK AZ ADÓSSÁGAINKAT, ÉS ÚJRA NAGY LABON FOGUNK ÉLNI.

LEHOCZKI ISTVÁN:

PERSPEKTÍVA

– Már 25 éves volt! Sajnos, ebben a korban már mindannyian várhatjuk az infarktust!

– Nem mondom, kitűnővel végezte a gyerek az egyetemet, de hát azért rendőrnek még csak nem elég okos...

DEMOGRÁFIA

– Miből telik ennek évente egy válóperre?!

SORONKÍVÜL

HÁZI KENYÉR

KUTATÓ INTÉZET

– Úgy látszik, mégiscsak sikerült feltalálniuk azt az életelixírt!

FÖLD S. PÉTER:

A JÖVŐ SZÁZAD POP-SZTÁRJAI

Az egyik legrangosabb, a Tervhivatal kebelén belül működő állami jósda előtt sokan várakoztak sorukra. Amióta OTP-részletre is lehet jóslatokat kérni, különösen megélénkült az érdeklődés, s nem csoda, hogy munkatársunk, akit a szerkesztői önkény az életnek e nehéz terepére küldött, kissé fáradtan állt egyik lábáról a másikra.

Végül, ha nem is könnyen, de legalább sorra került. A terembe belépve villódzó fényeket látott, modern számítógépeket, mindenhonnan fütyülő és zúgó hangok ijesztgették az ügyfeleket.

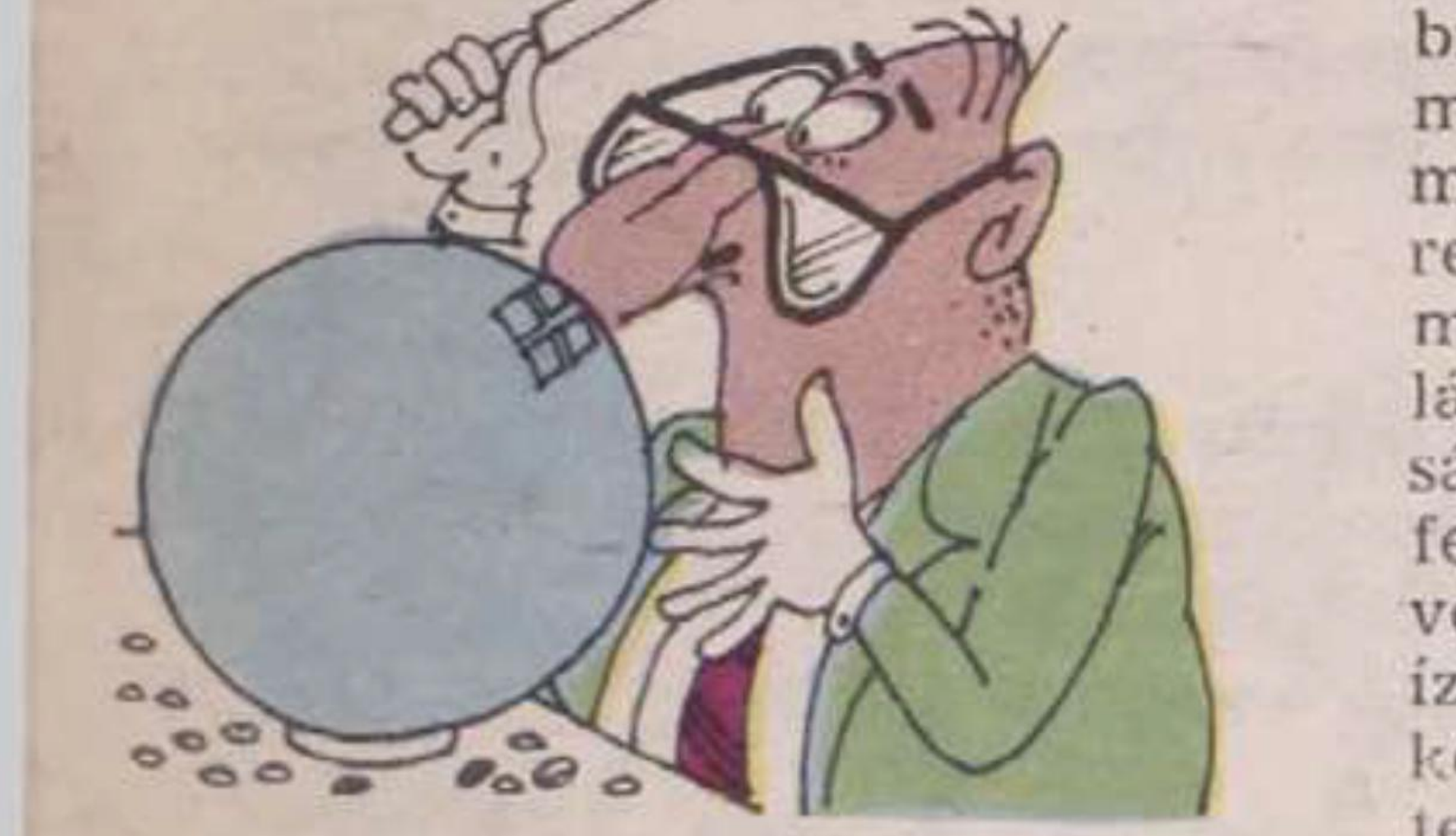

Dr. Vaják Vendel, okleveles jós és hasraütő, egy hatalmas üveggömb előtt üldögélt. A kezében lévő bicskával napraforgót hegyezett, de máskülönben semmi különös nem látszott rajta. Olyan volt, mint a jósok általában, 2025-ben.

— Tessék, csak tessék! — invitálta a magyaros vendégszeretet jeleként munkatársunkat. — Mivel szolgálhatok?

Jövőbe előre küldött kollégánk kissé szégyenkezve markolászta elmaradhatatlan kalapját, majd úgy döntött, a dolgok közepébe vág.

— Szeretnék valami biztosat hallani a hazai pop-zene napi állásáról! — bökte ki ami a szívét egyengette. — Mi lesz a divat, kik uralják a piacot, lesz-e közönség, szóval minden. Ha lehet, 12 havi OTP-re kérem!

— 8 százalékos kamat mellett — jegyezte meg a jós és hasraütő, majd simogatni kezdte az üveggömböt. Amikor ezt némiképp megunta, elővett egy kimutatást és hangosan olvasni kezdte.

— Az egyik legnépszerűbb hazai zenekar természetesen 2025-ben is a Neoton Família lesz — mondta a szakember. — A família időközben egytagúra csökken, de ezt a közönségen kívül senki sem veszi észre. Ha jól látom a betűket, ami az új olvasószemüvegem miatt korántsem biztos, megjelenik szanszkrit nyelvű nagylemezük, s készülnek egy mükénéi, valamint két pun koncertre. Ez utóbbira egyébként videofelvételt is csináltak, csak nem tudják levetíteni, mert a televízióban az Onedin család tölti be a képernyőt.

Az üveggömbből füst gomolygott elő, de dr. Vaják Vendel egy szakavatott kézmozdulattal eloltotta.

— Ez az Omega! — mondta a sokat tapasztalt emberek hangján. — Még mindig játszanak és egyre népszerűbbek. Különösen amióta egy olyan komputert fejlesztettek ki, amely nemcsak játszik helyettük, de a közönséget is pótolja. Így azután a fiataloknak nem kell koncerteken üvöltözve tölteniük kevéske szabadidejüket, a zenekar pedig aktív pihenéssel élvezheti hátralévő napjait.

Az állami alkalmazásban lévő jós — aki valamikor tervező közgazdászként tengette életét —, itt egy pillanatra elhalgatott. Ez elég is volt munkatársunknak ahhoz, hogy megszólaljon.

— Jön a pék — mondta és egy maréknyi lisztet kotort elő a zsebéből.

— Nem pék az, hanem break! — javította ki a jós a kollégát. — Meg a Fenyő Miki! Ő is igen népszerű lesz, de már nem break-et játszik. Az röpke harminc év elmúltával teljesen kimúlt. A kétezerhuszas évek derekán az örökifjú Miki a busman, valamint a pápua zenei világot ülteti át a magyar valóságba. Sajnos, Miki igen lassan fejlődik, így csak a jövő évezred végére jut el odáig, hogy az ízeltlábúak és a tarajos gyíkok kedvenc ritmusait is megismertesse a hazai fiatalokkal.

Vaják doktor várhatóan folytatta volna a méltatást, amikor óriási robbanás rázta meg a termet. Kollégánk ijedten bújt volna anyja szoknyájához, de az említett hölgy éppen nadrágot viselt.

— Nyugi, nyugi — mondta a jós és vidáman szalutált. — Befutott az LGT zenevonatja.

— Még ők is játszanak? — kérdezte kissé kábán munkatársunk.

A jós akkorát legyintett, hogy úgy tűnt, mintha a hasára ütött volna.

— Nemcsak hogy játszanak, de emellett még élnek is! — jelentette ki büszkén. — A szövegeik pedig annyira mélyértelműek, hogy külön bizottság foglalkozik a megfejtésükkel. Ha még emlékszik rá fiatal barátom, annak idején ők jelentették meg először Magyarországon óriás kislemezt. 2025-ben ugyancsak újdonsággal rukkoltak elő: egy törpe nagylemezzel, amely olyan nagy, hogy szinte nem is látható, mert a saját terjedelme beárnyékolja.

Az üveggömb hirtelen elsötétedett, majd hirtelen kivilágosodott. Munkatársunk azonnal tudta, hogy reggel van. Kicsit hosszúra nyúlt a beszélgetés. Már készült elköszönni, amikor egy koponya gurult végig a szobán.

— Á, csak a Feró hülyéskedik — mondta Vaják doktor. — Tudja, amióta Kecskeméten Hamletet játszott, csak ilyeneken töri a fejét.

— Nagy Feró, a volt Beatricés? — kérdezte kollégánk az újságolvasók mind teljesebb tájékoztatása érdekében.

— Igen — mondta a jós és ismét a hasára ütött. Az ütés ezúttal nem sikerült, olyan volt, mintha jósolt volna. — Egyébként Kossuth-díjas színművész lett belőle, s ő a színház igazgatója.

— És Zalatnay? — lopakodott elő szívének egy kedvelt csücskével korához képest meglehetősen középkorúnak látszó kollégánk. — Mit csinál?

A jós ezúttal ismét jegyzeteibe mélyedt, onnan pedig a gondolataiba.

— A körülményekhez képest viszonylag jól van — mondta rövid habozás után. — Egy kicsit bosszús, mert már 43 éve nem akarják kiadni a *Nem vagyok én apáca* című önéletírását. Ezért megfogadta, hogy addig írja, amíg ki nem adják.

— Nagyon szép — jegyezte meg érdeklődő kollégánk. — Hát Zorán?

— Ő vezényli a Bánk bán-t az Operában. Bánk szerepét természetesen Demjén Rózsi énekli, aki egyébként másodállásban váltott műszakban dolgozó éjjeliőröknek tanítja be a *Várj, míg felkel majd a nap* című dalt.

Bohó kollégánk egy kútásó eltökéltségével kutakodott emlékezetében, de nem jutott eszébe már semmi és senki.

— Az Illés zenekar nem érdekli? — próbálta őt jobb kedvre deríteni a jós. — Ismét nosztalgia fellépést rendeznek, még egykori dobosuk is hazajön a Holdból. Ott vett ugyanis öröklakást, leszállított áron.

— Nosztalgia fellépést? — hüledezett munkatársunk.

— Ne hüledezzen, mert még meghűl! — intette önmérséklettre felhevült kollégánkat dr. Vaják. — Igen, jól hallotta. Ismét összejön a régi nagy csapat. Ha hajlandó még valamivel többet fizetni, elárulok Önnek egy meglehetősen pikáns részletet is.

Jövőbe kiküldött kollégánk mindig is fogékony volt a pikáns részletek iránt, így azután bólintott a fejével. Dr. Vaják Vendel egészen közel araszolt pályatársunk fülkagylójához, úgy súgta.

— Ez lesz Szörényi Levente 500., s egyben utolsó búcsúfellépése. Az első három, még 1984 decemberében olyan sikeres volt, hogy határozat született a további előadások megtartására. S még valami: 2025-ben az ország nemzeti himnusza az *István a király* című opera lesz, ami csak azért kellemetlen, mert válogatott labdarúgó mérkőzéseken a csapatoknak több mint másfél órát kell várniuk, míg elkezdhetnek játszani.

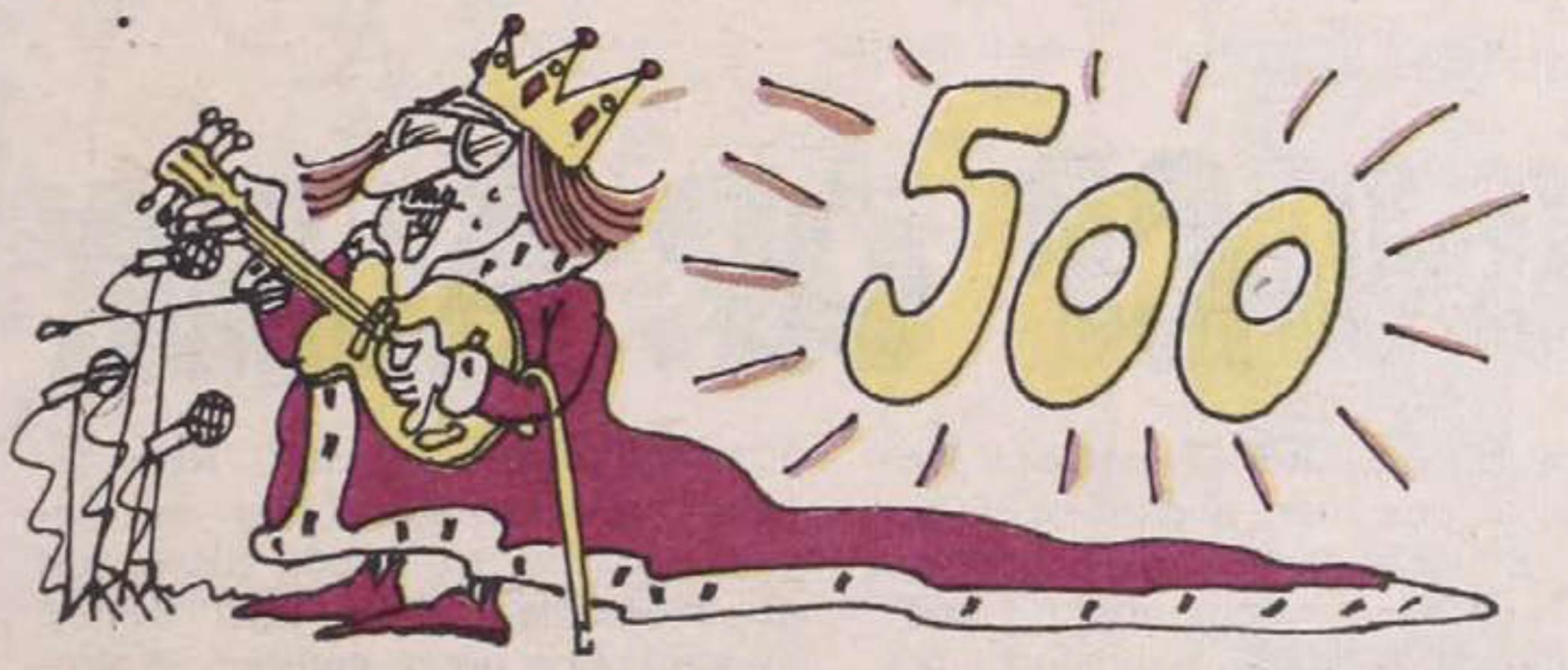

NOVOBÁCZKY SÁNDOR:

VÁLASZ AZ OLVASÓNAK

40 év múlva, amikor a Ludas Matyi 80 esztendős lesz, én kereken 100 éves leszek. (Mindig együtt szoktuk ünnepelni az évfordulókat Ludas öcsivel.) Természetesen a szerkesztőség vezetői bankettet adnak tiszteletemre. Ezt a nagyvonalú gesztust minden száz éves munkatársukkal gyakorolni szokták. Utána író-olvasó találkozó következik.

Mint kiküldött tudósító alábbiakban számolok be a hozzám intézett kérdésekről és válaszaimról.

Kérdés: Könnyebb-e most humort írni, mint fiatal korában?

Válasz: Sokkal könnyebb. Az embernek ilyen korában már rossz a memóriája. Így könnyű szívvel írhat akármit, nem zavarja, ha ugyanazt már húszszor megírta.

Kérdés: Használja-e a korszerű humorelektronikát és kemikáliákat: a humorkomputert, a poénlézert, szed-e dúsított élctablettákat?

Válasz: Nehezen barátkozom meg velük. Mindazonáltal a korszerű technikát és kémiát használom. Például a nagyothalló készüléket, a gégemikrofont és szedem a Cavintont.

Kérdés: Szereti-e a nőket?

Válasz: Hogy pontos legyek: szeretném, ha szeretném szeretni őket.

Kérdés: Ön szerint a humor hozzájárul-e az élet meghosszabbításához?

Válasz: Az enyémhez okvetlenül hozzájárult. Minthogy a humorból éltem, biztos vagyok benne, hogy nélküle régen éhen haltam volna.

Kérdés: Az éhségről jut eszembe... Jó az étvágya? Illetve jók még a fogai az étvágyhoz?

Válasz: Az étvágyam jó, de a fogaimmal már vagy 50 éve baj van. Olyan fogaim voltak, hogy a vasszöget is kettéharaptam volna.

Kérdés: És mitől mentek tönkre?

Válasz: Kettéharaptam egy vasszöget. A vendéglői fasírtban.

Kérdés: Jól alszik?

Válasz: (nincs)

Kérdés: Azt kérdeztem, jól alszik-e?

Válasz: (nincs)

Kérdés: (hangosan) Azt kérdezem..., ja most látom, hogy szundikál... (ordítva) ... hogy jól tetszik-e aludni?

Válasz: Sokkal jobban, mint 40 évvel ezelőtt Akkor csak két, most már 12 tévécsatorna közül választhatom, hogy melyiknél aludjak el...

Kérdés: Ön szerint fejlődött-e a Ludas Matyi az utolsó negyven évben?

Válasz: Hatalmasan fejlődött. Gondolja meg, 40 évvel ezelőtt ezt a lapot csak 3 forintért tudták eladni. Ma ugyanannyi munkával és terjedelemben egy 3300 forintos lapot tudnak előállítani.

Kérdés: És mi az, ami Ön szerint stabil maradt, semmit sem változott a lapnál?

Válasz: A honorárium.

SZILÁGYI GYÖRGY:

BEJGLI VÍZIÓ

Hétfőn, kedden, szerdán: bejgli!
Csütörtökön szintén, (dettó!),
pénteken és szombaton is,
megőrülök én már „ettó” . . .

Mákos tekercs, diós tekercs,
vasárnap is le kell nyelni,
mondtam is a nejemnek már:
nem akarok tekercselni! . . .

Hosszú bejgli, rövid öröm,
gyomrom tőle mindig ége,
a bejglinek, mint a boldog
házasságnak, sosincs vége . . .

Láttál cseresznyefán bejglit?
És ön, uram? Netán kegyed?
Mert nekem már ingyen se kell
bejgliszelet, fél, se negyed!

Bejgli reggel, bejgli délben,
uzsonnára, vacsorára,
ki az urát azzal várja,
számíthat a vicsorára . . .

Bejgli hegyek, bejgli dombok,
minden bejgli külön átok!
Ha egy nő jön velem szemben,
keble helyett bejglit látok . . .

Nincs karácsony bejgli nélkül,
a pékbolt is bejgli-raktár,
bejglifejű Braunovicsné
bejglivel torkig traktál! . . .

Eszperente estelente:
nem csemege eme tekercs,
engem vele reggelente,
lelkem fele, Lenke, ne kelts!

Kit bejglivel megmérgeztek,
fejfájára ez van írva:
„Mondjatok egy fohászt érte,
mert a bejgli vitte sírba . . .”

Azt javaslom, bár az ötlet
nem méltó e komoly dalhoz:
fogd marokra bejglidet és
– ha nem látják – vágd a falhoz!

MAJLÁTH LÁSZLÓ:

KOVÁCS ÚR ÁLMA

Kovács úr 2025 egyik őszi reggelén fél hétkor kelt a vekker csörgésére. Hiába volt az a vekker távirányítós és infravörös, hiába ébresztett libapecsenye illattal, akkor is fel kellett kelni. Kovács úr kinyitotta a robotfürdőszoba vízcsapját, de csak koszos, hideg lé csurgott a csapból. A térhatású rádió bemondta, hogy csőtörés van a külső Váci úton. Kovács úr megmosta a szemét mélyhűtött kakaóval és letántorgott a légpárnás autóbusz megállójába, ahol húsz percet várakozott, míg felfért a tömött buszra.

A hivatalban Kovács úr bement az automata-büfébe, ahol csak a múlt hétről maradt zöldes párizsi fogadta és szikkadt zsemle. A főnöke lekapta a körméről, mert a személyi számítógépébe rosszul táplálta be az adatokat, s ezért ötszáz fővárosi kiskereskedő tévesen kapta meg az adókivetését. Ötven százalékkal nagyobb lett az adójuk, mint az íróknak, s ez ellentétes volt az adópolitikával.

Kovács úr aznap kapott egy névtelen telefont is. Nem vigasztalta, hogy sztereo-videotelefon volt. Az ismeretlen telefonáló azt közölte, hogy Kovácsné, született Aba Etelka éppen most csalja meg egy számítógép-programozó teammel. Kovács úr keserűen legyintett, s bevett egy erős nyugtatót. A nyugtatót a fülébe kellett dugni, mert a dobhártyájában szívódott fel. Rossz hírek ellen tervezték a kutatók.

Kovács úr munkaidő után bevásárolt. A mozgópadlós üzletben a videokamerák éberen figyelték, nehogy a zsebébe tegyen valami kifizetetlen árut. A robot pénztáros 22,50-el többet számolt. Nem lehetett vele vitatkozni, így volt beprogramozva. Ha valaki tiltakozott az árdrágítás ellen, meg kellett nyomni egy piros gombot. Akkor a robot pénztáros elküldte a kedves vevőt a jó édes mamájába.

Bevásárlás után Kovács kiváltotta a tisztítóból az ágyneműjét. Csak otthon vette észre, hogy két lepedő, négy paplanhuzat, négy nagypárna és négy kispárna helyett a következő volt a csomagban: két búvárruha, hat vegyvédelmi köpeny, két zsebkendő, egy fityula és két kézilány — mosva, vasalva. Kovács visszament az üzletbe és kérte a „Vásárlók panaszvideomagnóját”. A kisasszony odaadta, de kivette belőle a biztosítékot. Aztán elküldte Kovácsot a bús francgalaxisba. Kovácsnak könnybe lábadt a szeme, már régen szóltak hozzá emberi hangon.

Kovács hazabattyogott, kifőzött négy barátfülét, megvacsorált. A felesége este tízkor jött meg, s azt állította, hogy különmunkája volt egy számítógépes teammel. Kovács nem vitatkozott, mert az asszony végeredményben nem hazudott. Bekapcsolták a szoba jobb falát. Az volt a szupertévé. A hat négyzetméteres, színes, sztereó, illatfelhőket árasztó, visszabeszélő tévében éppen a híradó belpolitikai blokkja ment. Arról volt szó, hogy a nagy esőzések miatt késnek a mezőgazdasági munkák, és átadtak egy falusi kultúrházat, melynek másnap már beázott a teteje.

Kovács úr elszenderedett. Arról álmodott, hogy negyven év múlva milyen lesz a világ. Még tudományosabb és még fantasztikusabb. Bárcsak megérhetné . . .

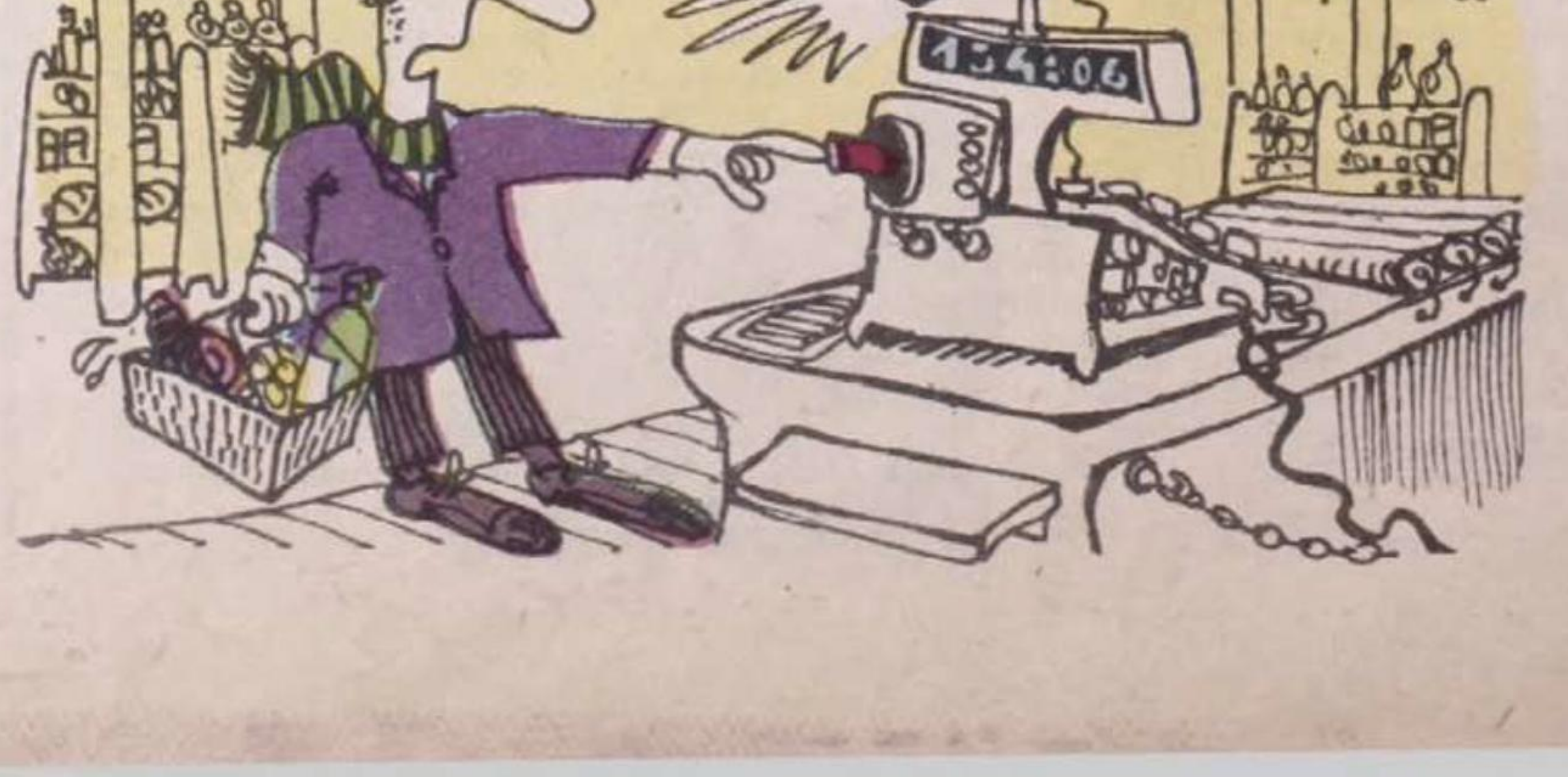

KRENNER ISTVÁN:

KÓRHÁZI zárójelentés 2025-ből

GYERMEKGYÓGYÁSZAT

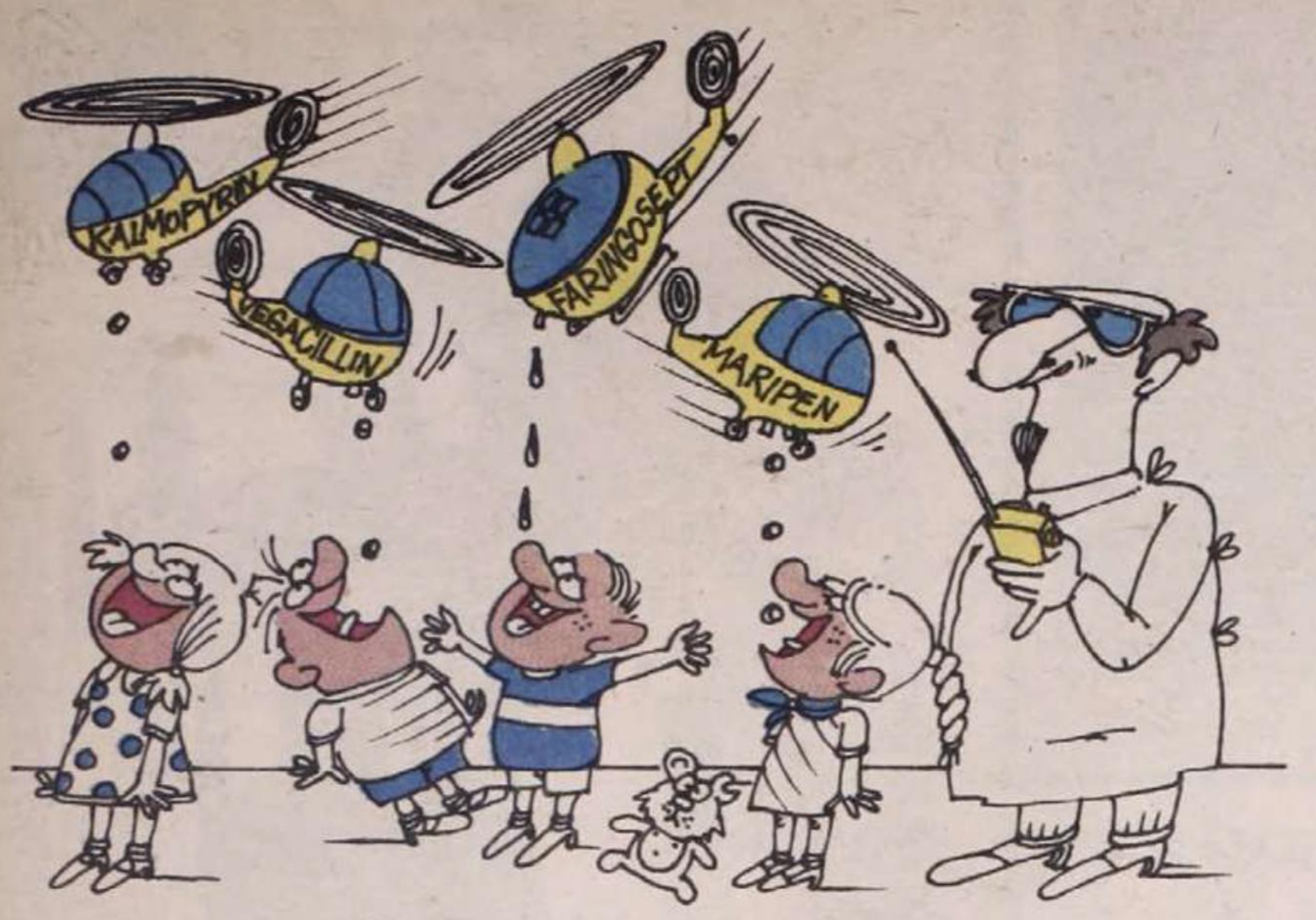
KALMOPYRIN
VEGACILLIN
FARINGOSEPT
MARIPEN

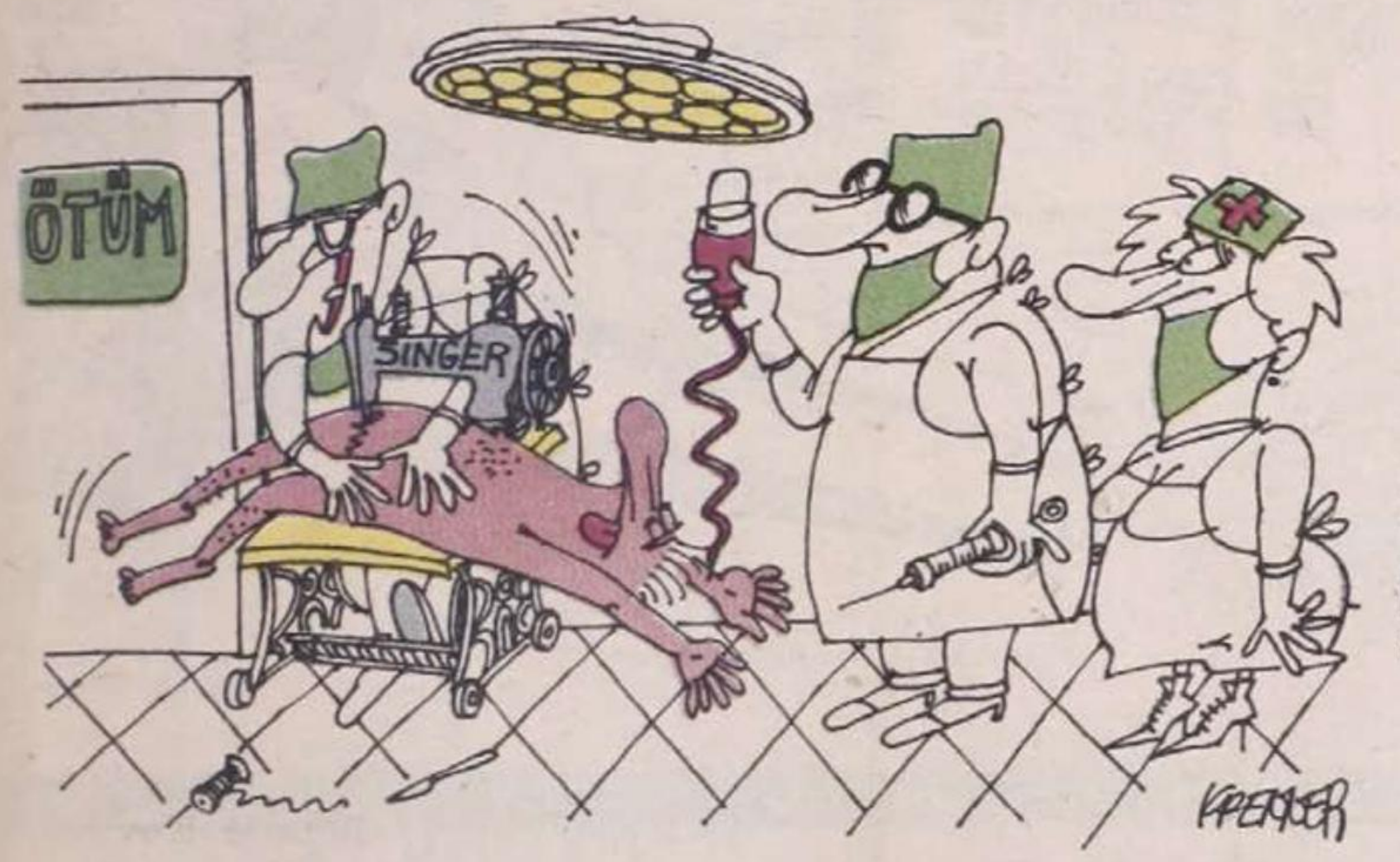
ÖTÜM
SINGER
KRENNER

SEBÉSZET

– Sajnos, még mindig nem kaptuk meg a szuperautomata lézeres sebvarrógépet . . .

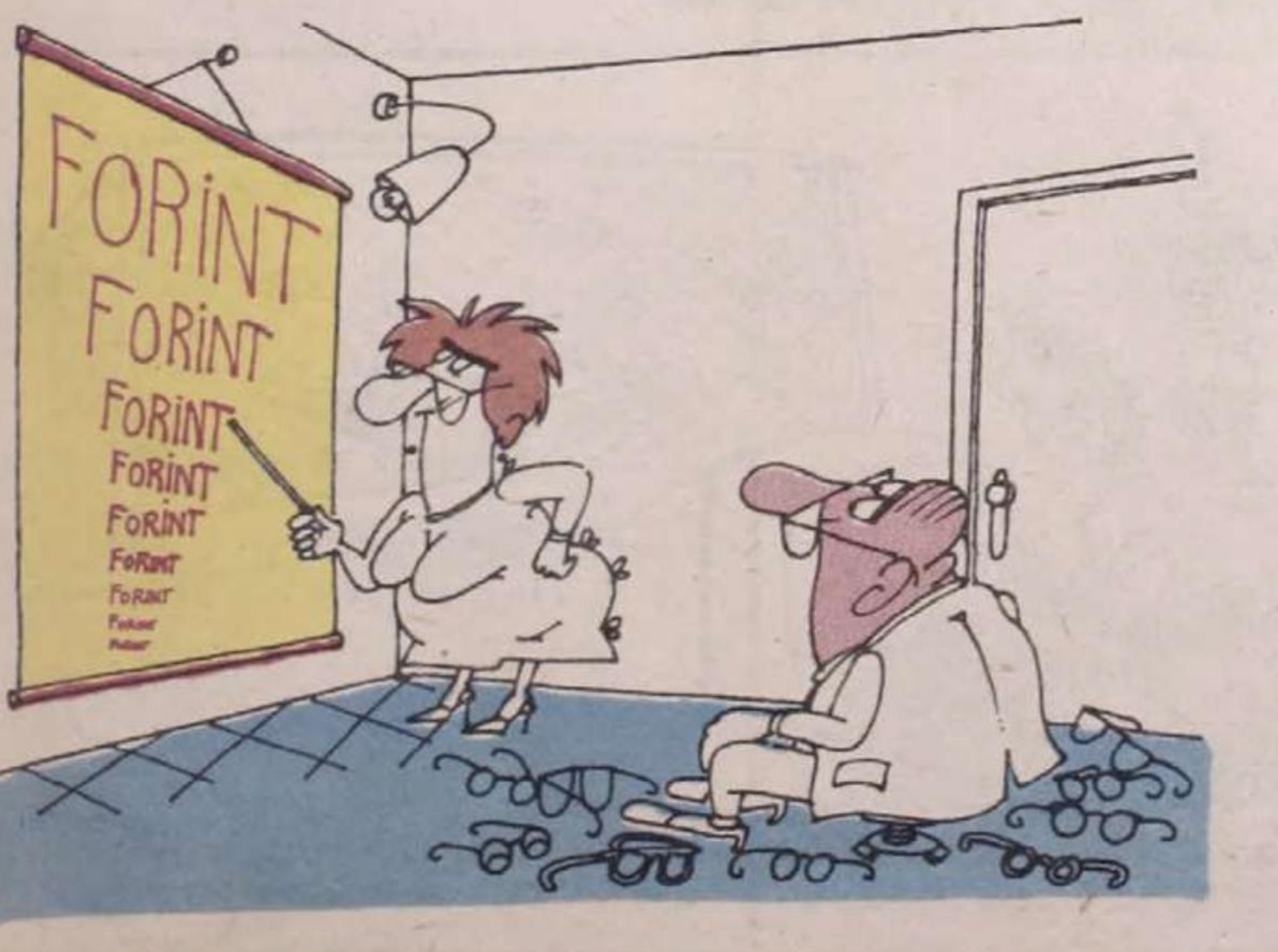
FORINT
FORINT
FORINT
FORINT
FORINT
FORINT
FORINT

SZEMÉSZET

KARDIOLÓGIA

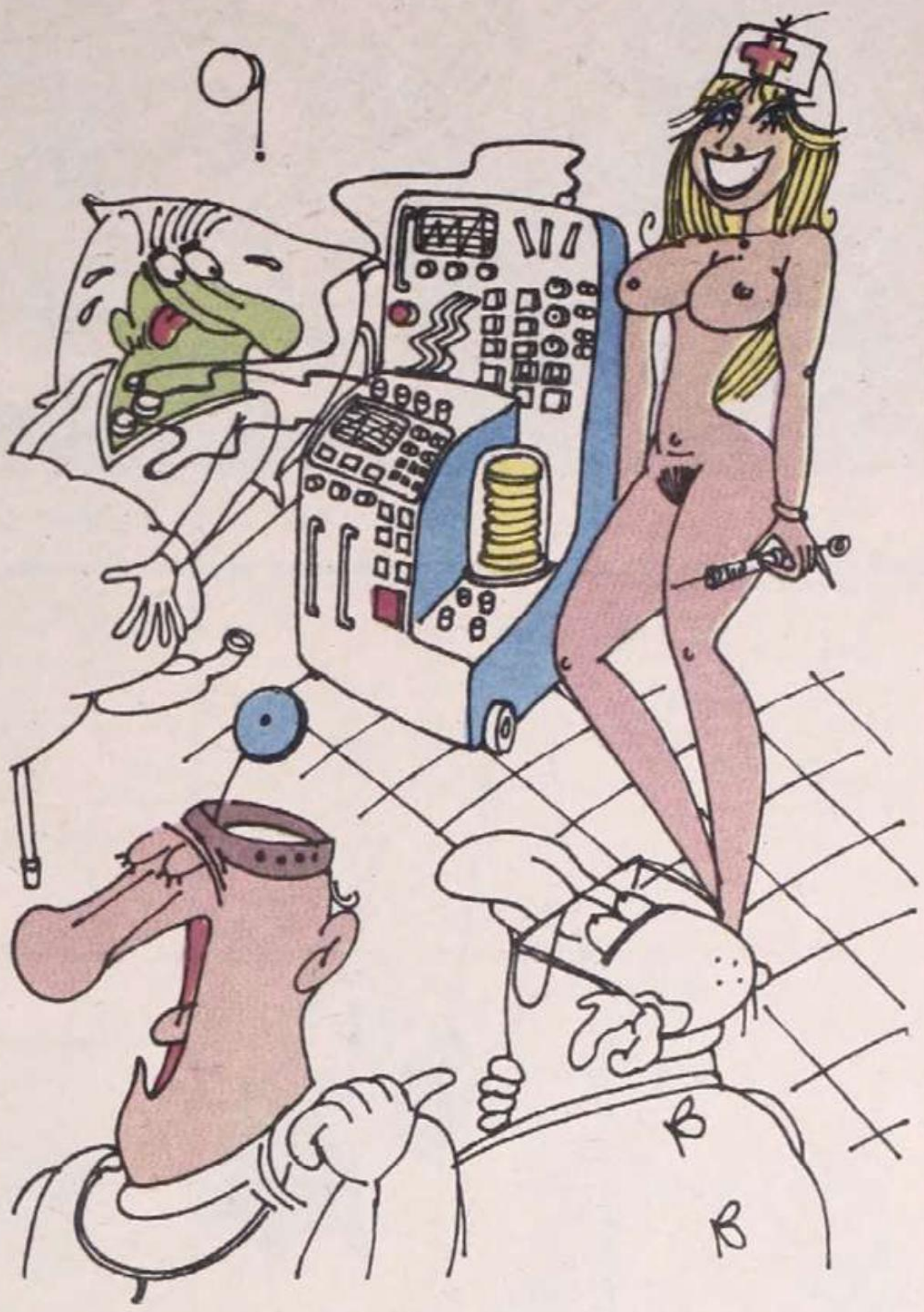

– Ha most sem megy fel a pulzusa, holnap hazamehet!

BELGYÓGYÁSZAT

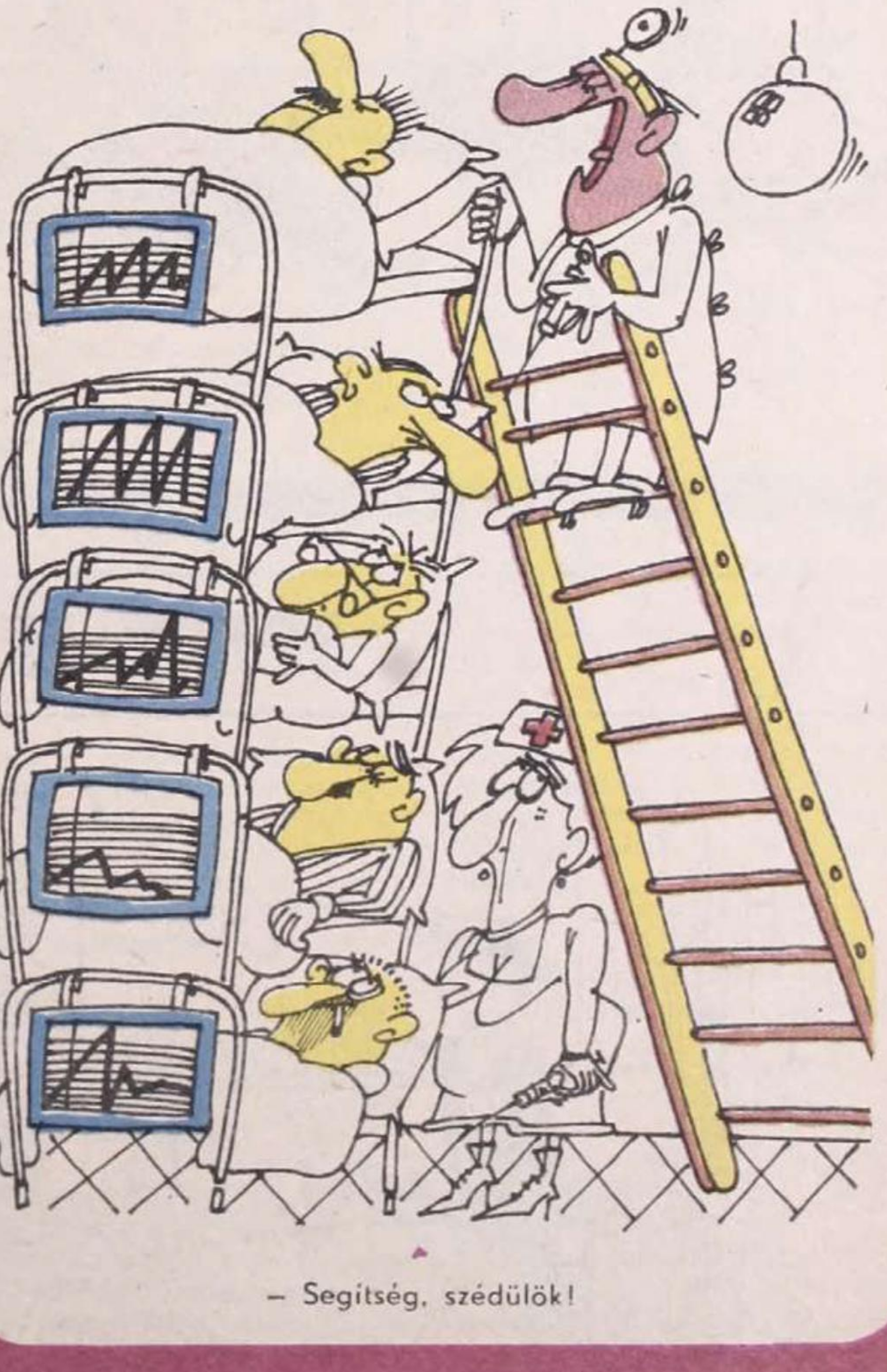

– Segítség, szédülök!

BARÁT JÓZSEF:

SZERINTEM...

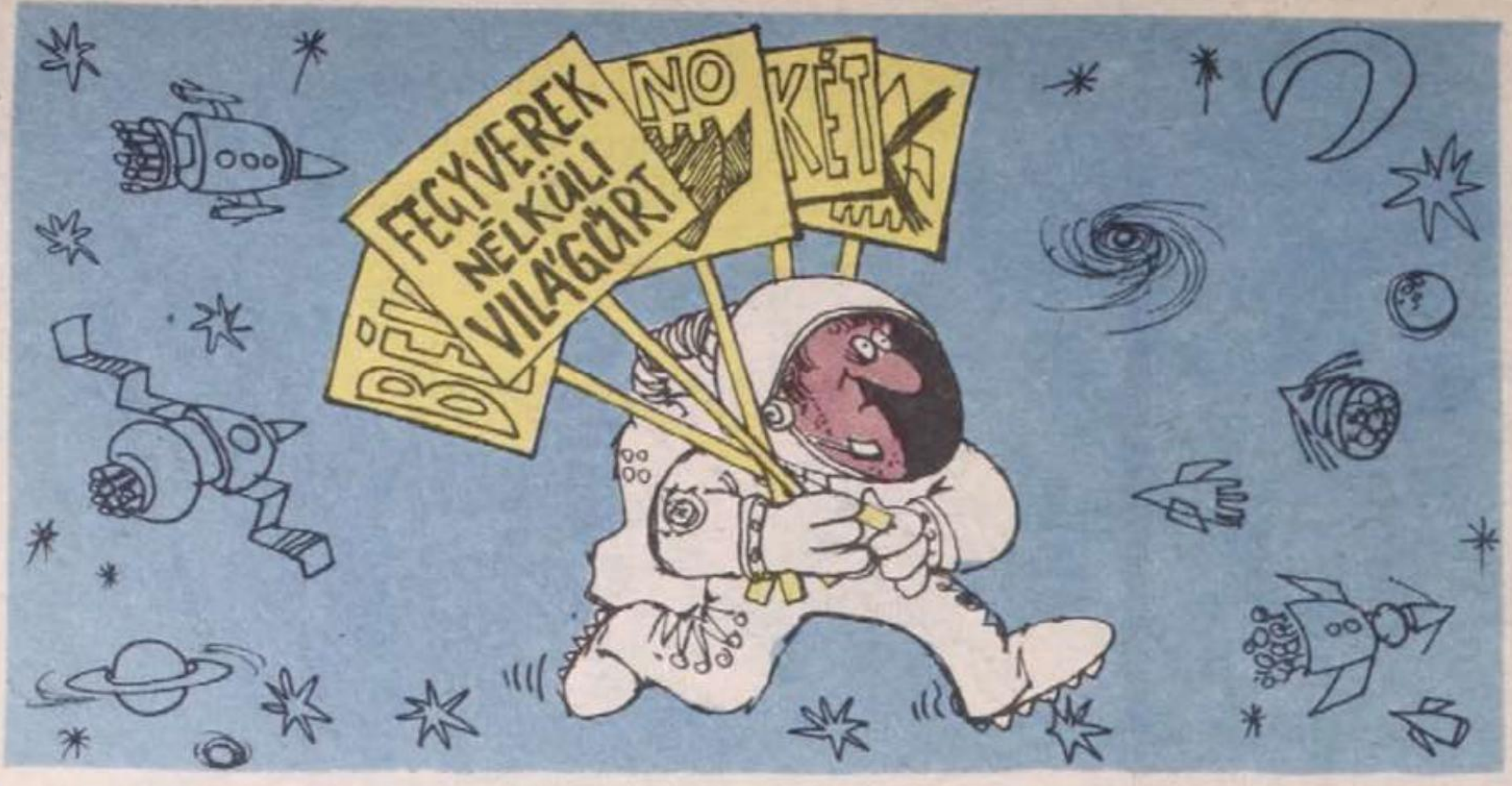
FEGYVEREK NÉLKÜLI VILÁGŰRT
NO
KÉT
BÉ

– Demonstráció a világűr teljes leszereléséért.

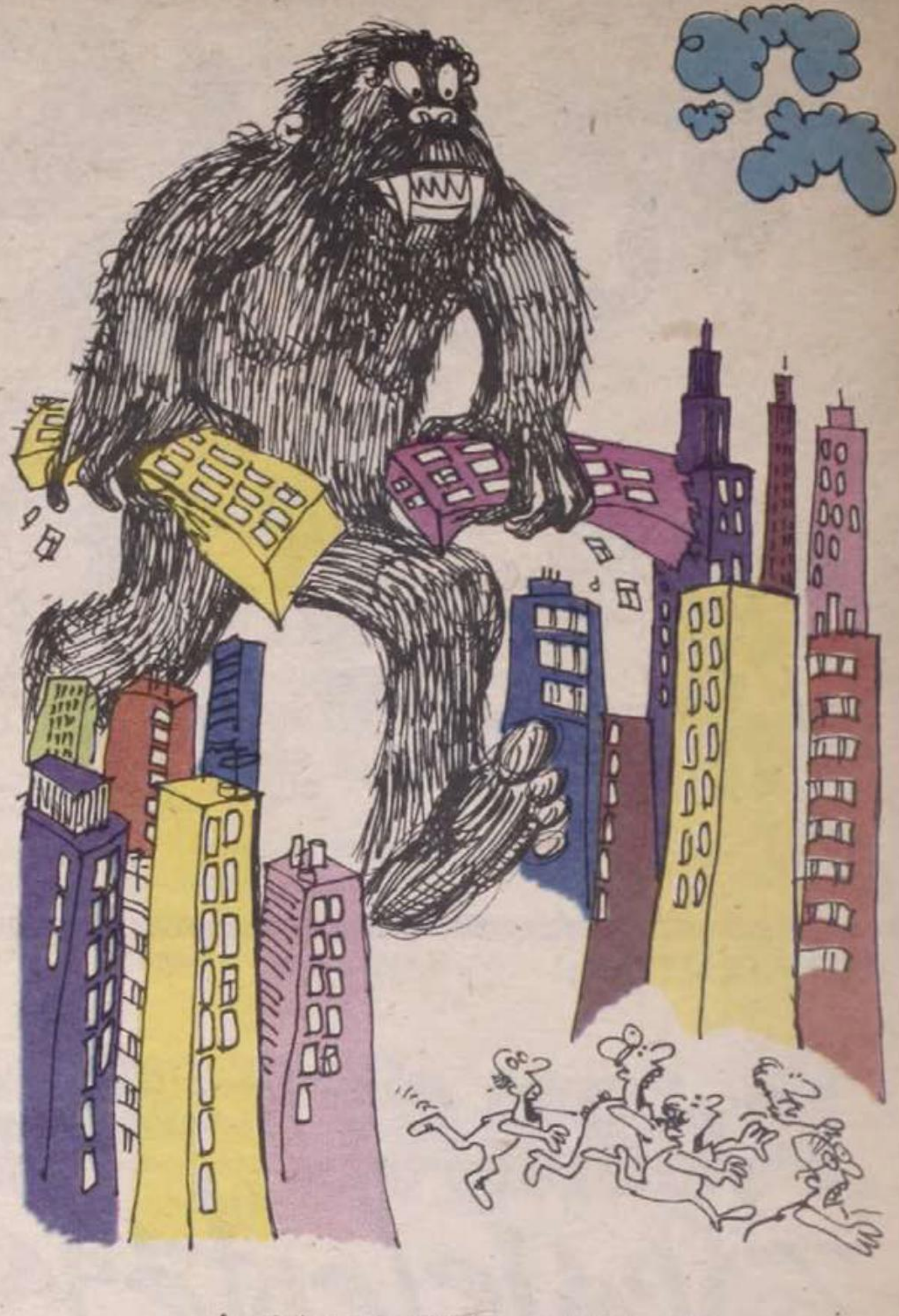

– A génkutatás túlnő az adott keretein.

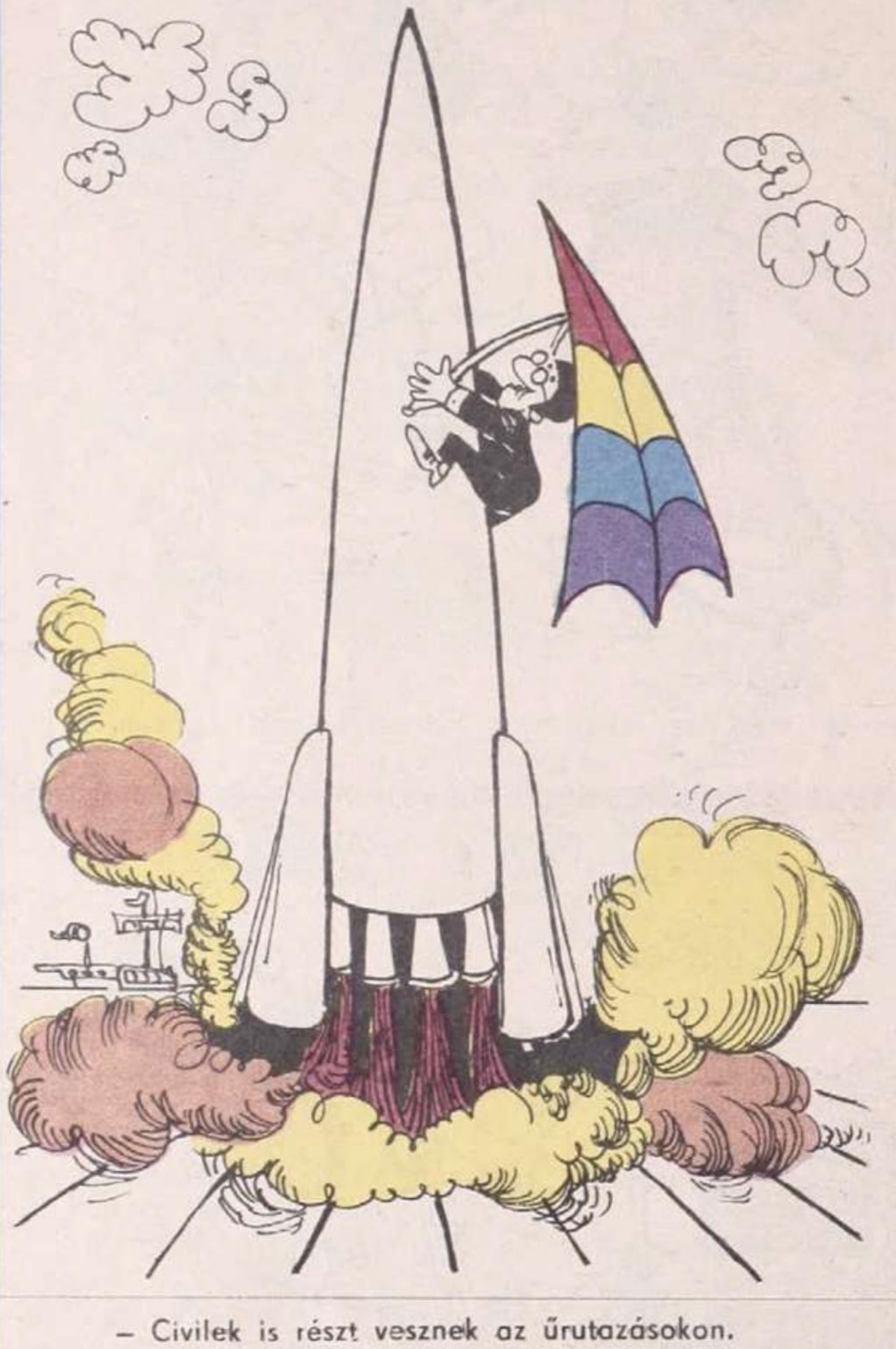

– Civilek is részt vesznek az űrutazásokon.

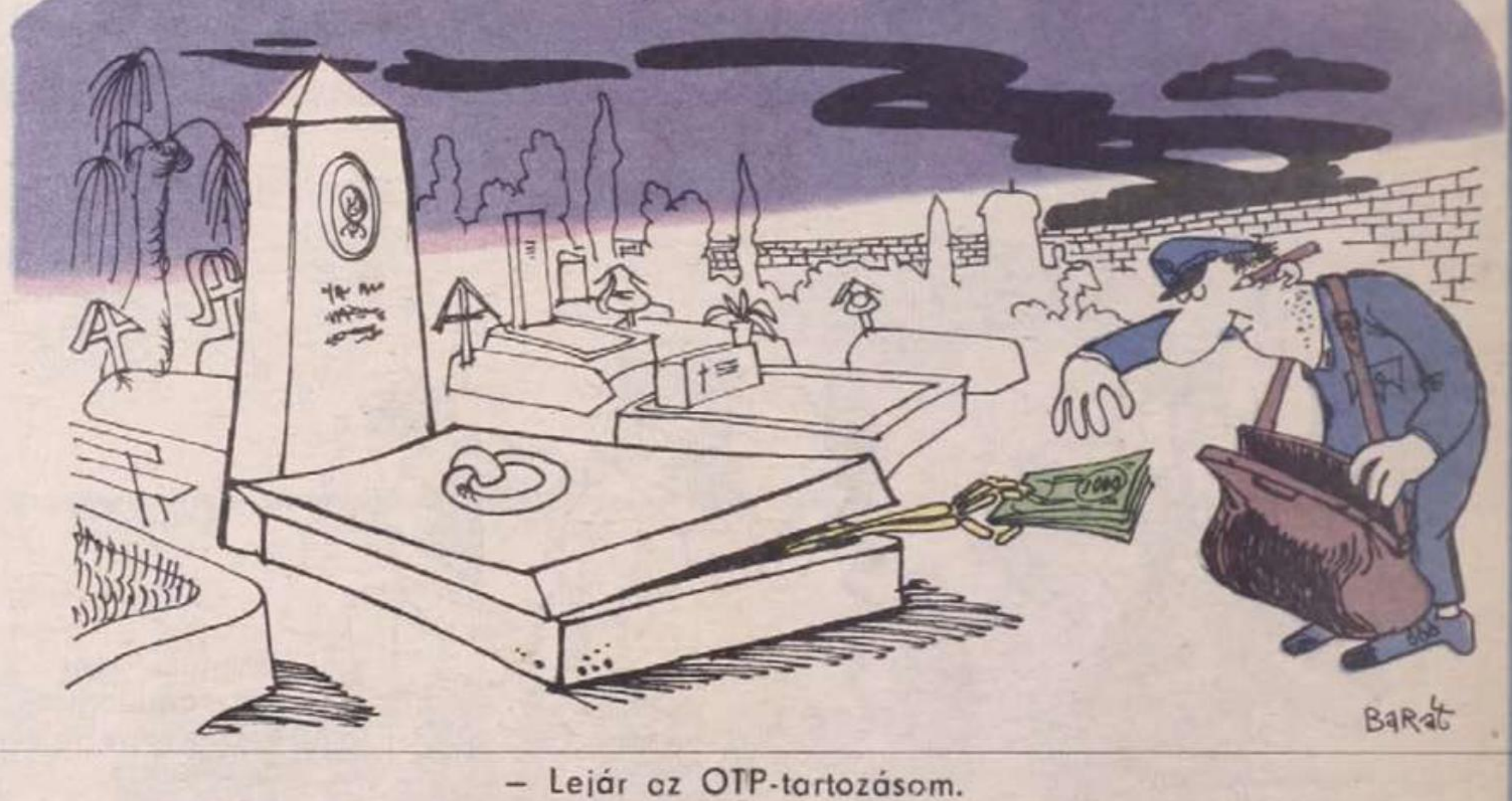

– Lejár az OTP-tartozásom.

KÉT KÉP A JÖVŐBŐL

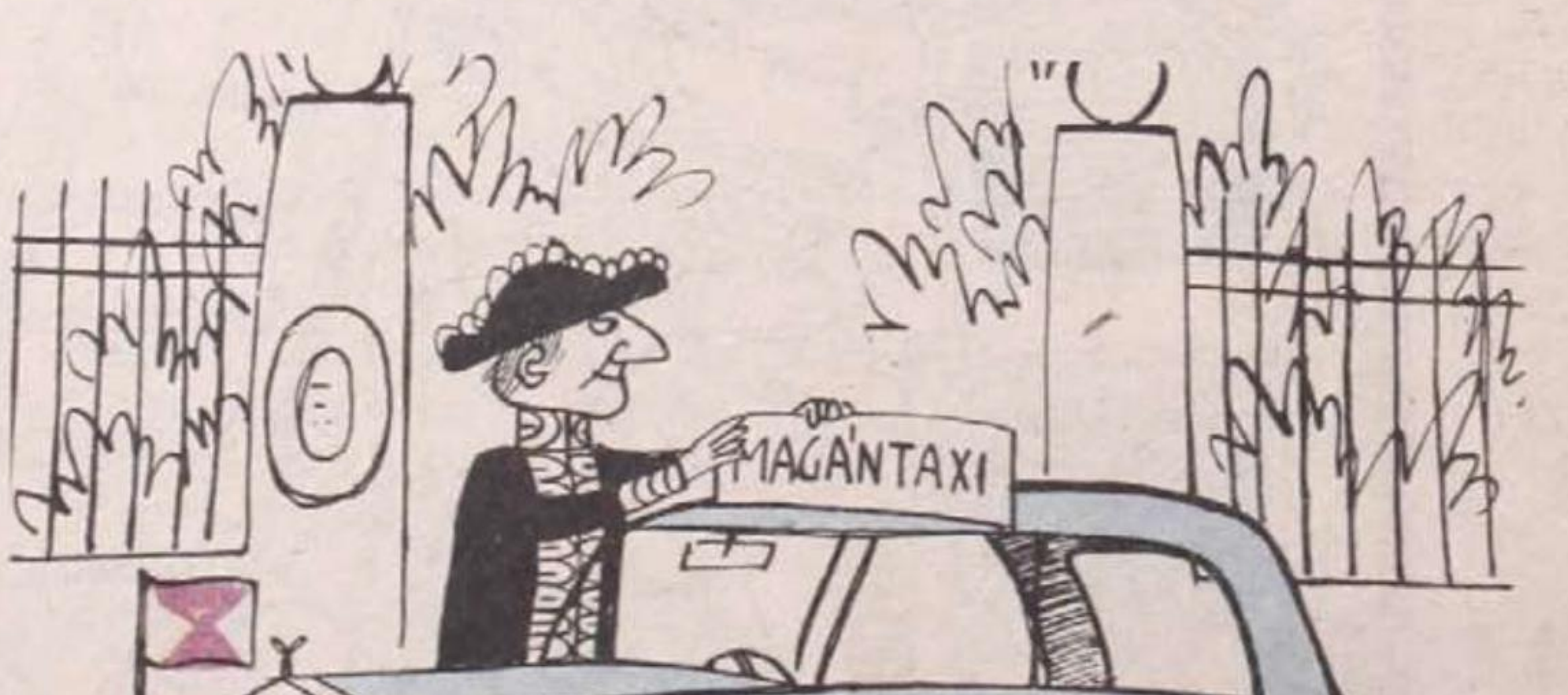
MAGÁNTAXI
CD

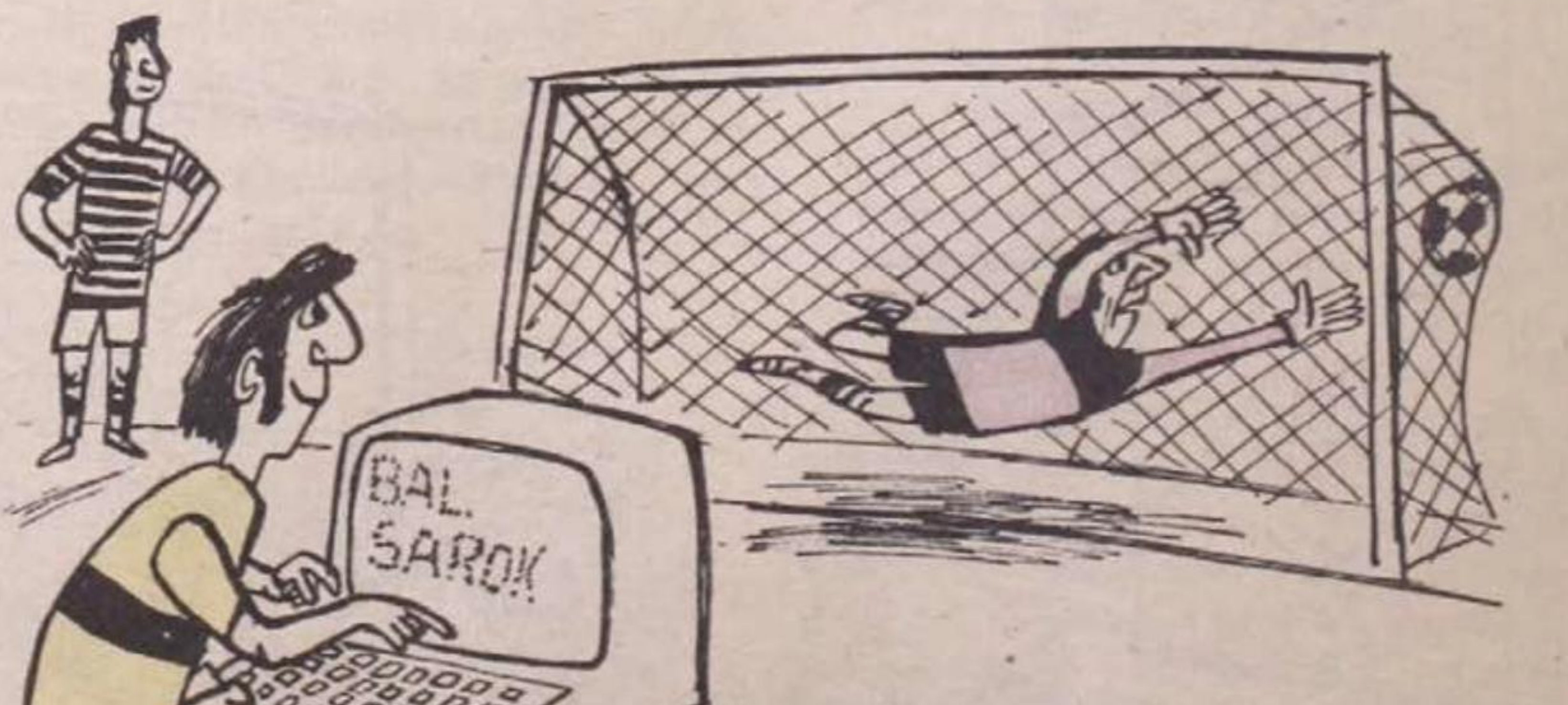

TIMÁR GYÖRGY:

SZILVESZTERI AGYRÉM-RÍMEK

SZILVESZTER

Ez az óév badar kora,
fogy a csaplár kadarbora.

A BUKSZA

(Négynapos ünnepkor)

Megszabadult ama súlytul,
ami pocakunkon túlsúly.

AZ ELSŐ ÉDENEN KÍVULI ÚJÉV

Lucifer:

Eggyel több az év ám,
Ádám!

Ádám:

Csókot másnak ád ám
Évám . . .

SZELLEMIDÉZÉS

(Kettős kecskerím)

„Nyolcvanötben, Dante, mi lesz?"
„Duna-Tisza menti dalesz . . ."

HÁROM NŐVÉR SZILVESZTERI BULIN

– Birkózzatok meg e dugóval, hugok!
Én azonközben a Hugóval diszkózok.

IFJÚ HÁZASOK ASZTALOSMŰHELYE

Kiválasztá Tivadar
Márit passzív angyalul,
és most ez a fiatal
pár itt masszívan gyalul.

FESTŐNŐ

Aktjain minden
festékes, tarka,
kivált a férfi-
test ékes füle.

NAGYKANIZSAI SÖRRAJONGÓK

– Itt van e sör. Mard el: „Platán"!
– Jobban ittam Mar del Platán!

ITT A TÉL

Elmaradt a citerások s
pikulások meccse:
fagyott volt a pálya, mint a
Mikulások papírfövege.

KOLOSTORMÉLYI KECSKERÍM

Álmában a szegény Máter retten:
pap öleli – s milyen rátermetten!

SZILAJ PARIPA

Föl nem ülnék ezer
dukátért e lóra,
csak, ha nekem adja
lányát érte Dóra!

GONDOS GYEREK

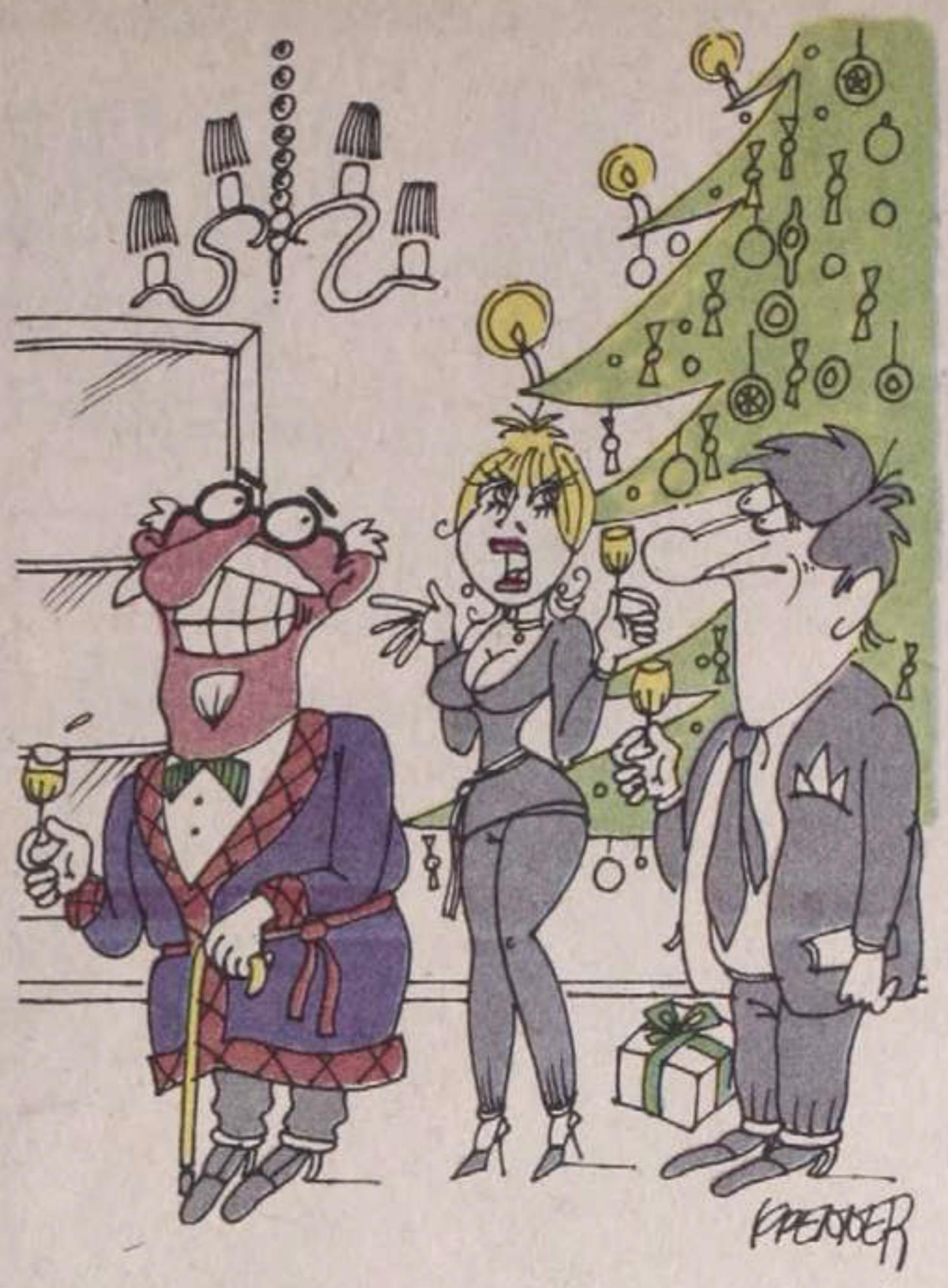

– Ugye mondtam, hogy jobban örül majd a nagypapa az új műfogsornak, mint a villanyvasútnak . . .

ELSŐ AZ ÚJ ÉVBEN

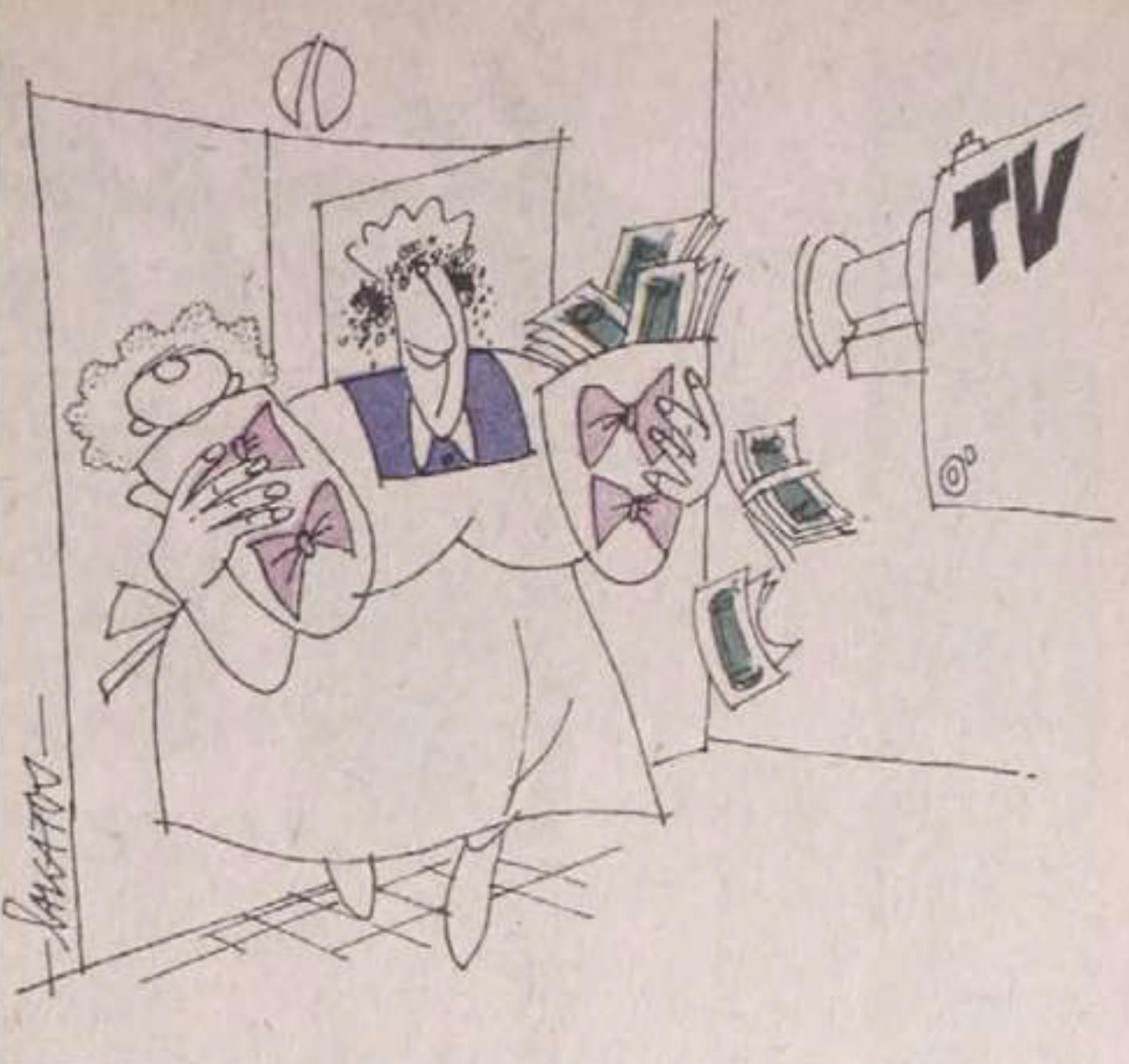

GYERMEKKÖNYVHET

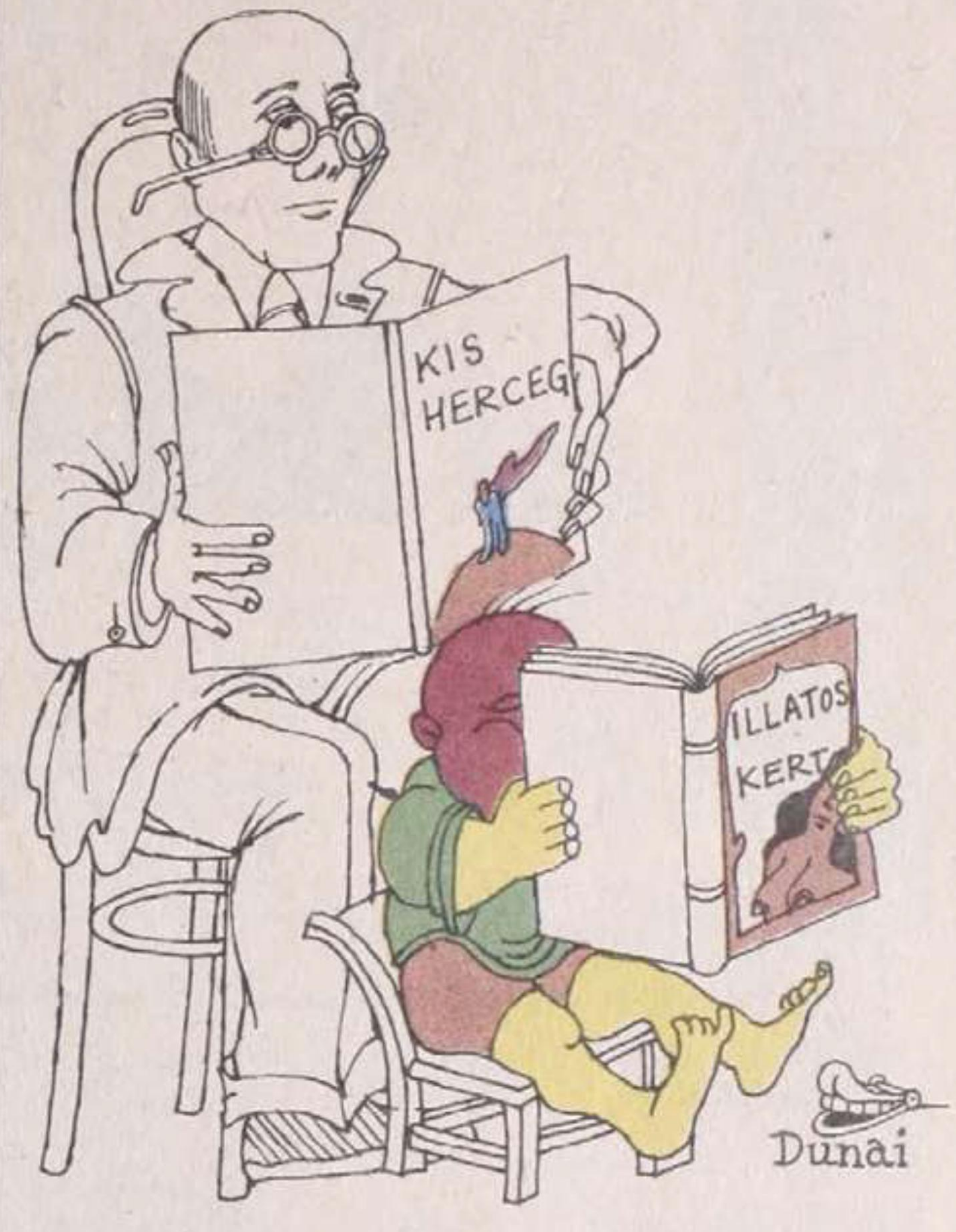

TANÍTVÁNY

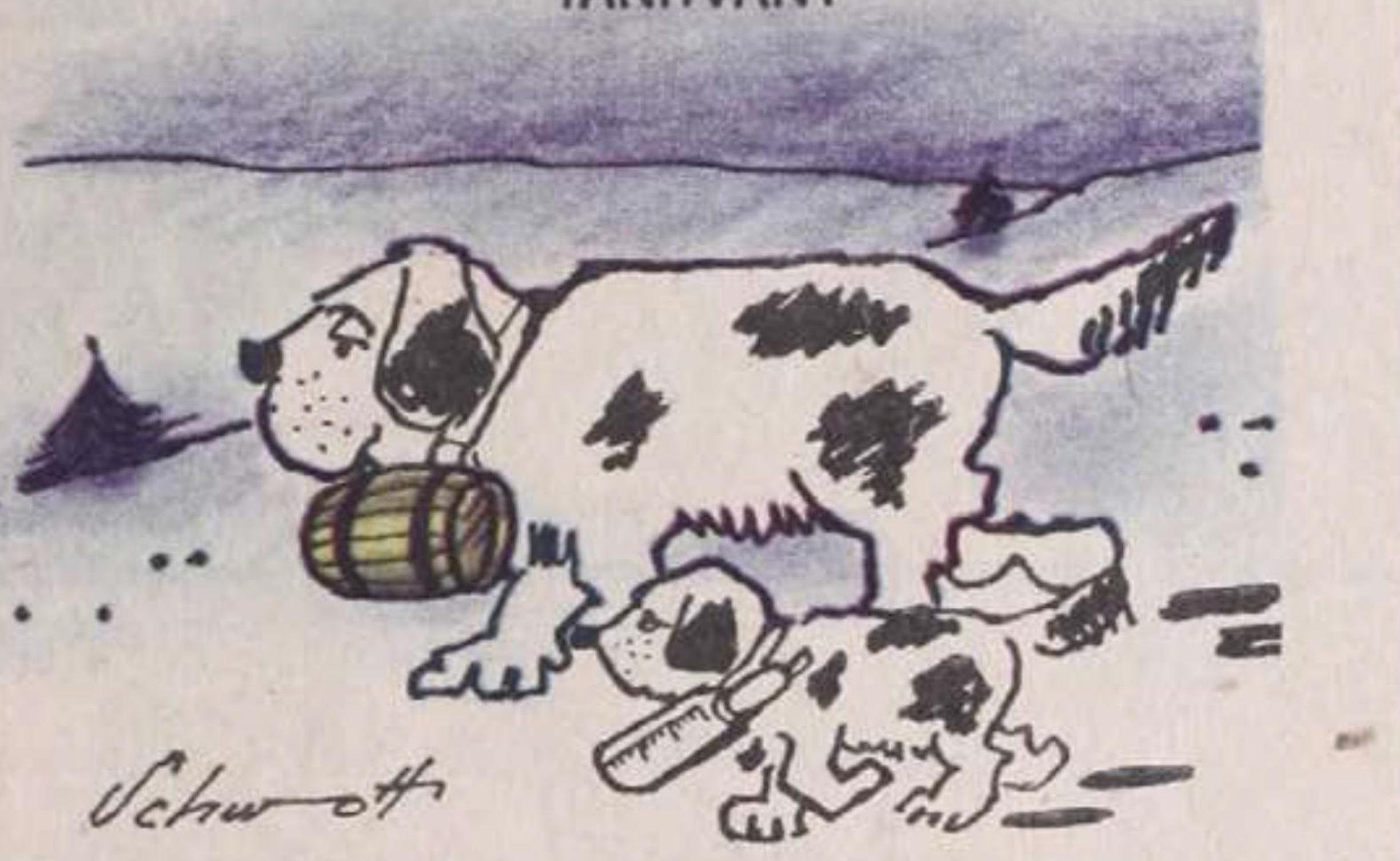

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Drágám, most, hogy már berendezkedtünk, az adósságokat kifizettük, talán már gondolhatnánk egy kis . . .

— Kis?! — szakítja félbe a feleség. — Csak nem azt akarod ezzel mondani, hogy Trabanttal fogunk járni?

*

— Ma jó napunk lesz, a főnök nem jön be.

— Beteg?

— Nem ő! A sofőrje!

*

— Mama, itt az van az újságban, hogy a színház statisztákat vesz fel. Mit csinálnak a statiszták?

— Csak ott vannak a színpadon, de nem szólalnak meg.

— Akkor a papa is jelentkezhetne, ugye?

TRIBÜN

Ted Crockert, az angol labdarúgó-szövetség főtitkárát megkérdezték: miért van az, hogy a válogatott csapat tagjai most már tíz esztendeje változatlanul húsz-húsz fontot kapnak egy-egy mérkőzésért. A főtitkár elgondolkozott, aztán így válaszolt:

— Alighanem azért, mert mostanáig még egyikük sem kért többet.

* * *

Howard Kendall, az Everton menedzsere tizennégy esztendő után ismét a bajnoki táblázat élére vezette csapatát. A szurkolók persze egeket csapkodó örömmel kísérik az Everton sikersorozatát.

— Ez a tábor — mondta Kendall — akkor is ugyanilyen lelkesedéssel ünnepelne bennünket, ha a negyedik osztály utolsó előtti helyén állnánk. Csak a Liverpool legyen az utolsó.

* * *

A Toronto Globe sportrovatvezetőjét Chilébe helyezték, hogy a lap ottani szerkesztőségét vezesse. Új beosztásán tűnődve a következőket írta haza: „Az itteni kormány minden külföldi újságírót kémnek tekint. Akik csak azért jöttek, hogy tönkretegyék, amiről írnak. Röviden szólva: mi vagyunk az ellenség. Vagyis pontosan úgy érzem magam, mint otthon, amikor a Toronto Maple Leafs korongmérkőzéseiről írtam."

* * *

A Texas Rangers baseballcsapata súlyos anyagi nehézségekkel küzd. Legutóbb mégis híre járta, hogy Dave Winfield, a hírneves New York Yankees csillaga hozzájuk igazol.

— Dave Winfield csak egyetlen módon játszhatna nálunk —, kommentálta a hírt Pete O'Brien, a Rangers veteránja. — Ha megvásárolná a csapatunkat és beállítaná magát.

* * *

Jim Counsilman, a világhírű amerikai úszóedző mondta:

— Újabban gyakran figyelem a medence aljáról az úszóim technikáját. A szakember számára az a leghasznosabb nézőpont. Tehát: edző, menj a víz alá!

Érdekes: mostanában a mi úszószövetségünk is ezt az utolsó mondatban kifejtett álláspontot hangoztatja. De talán nem elsősorban szakmai célzattal.

(p. p.)

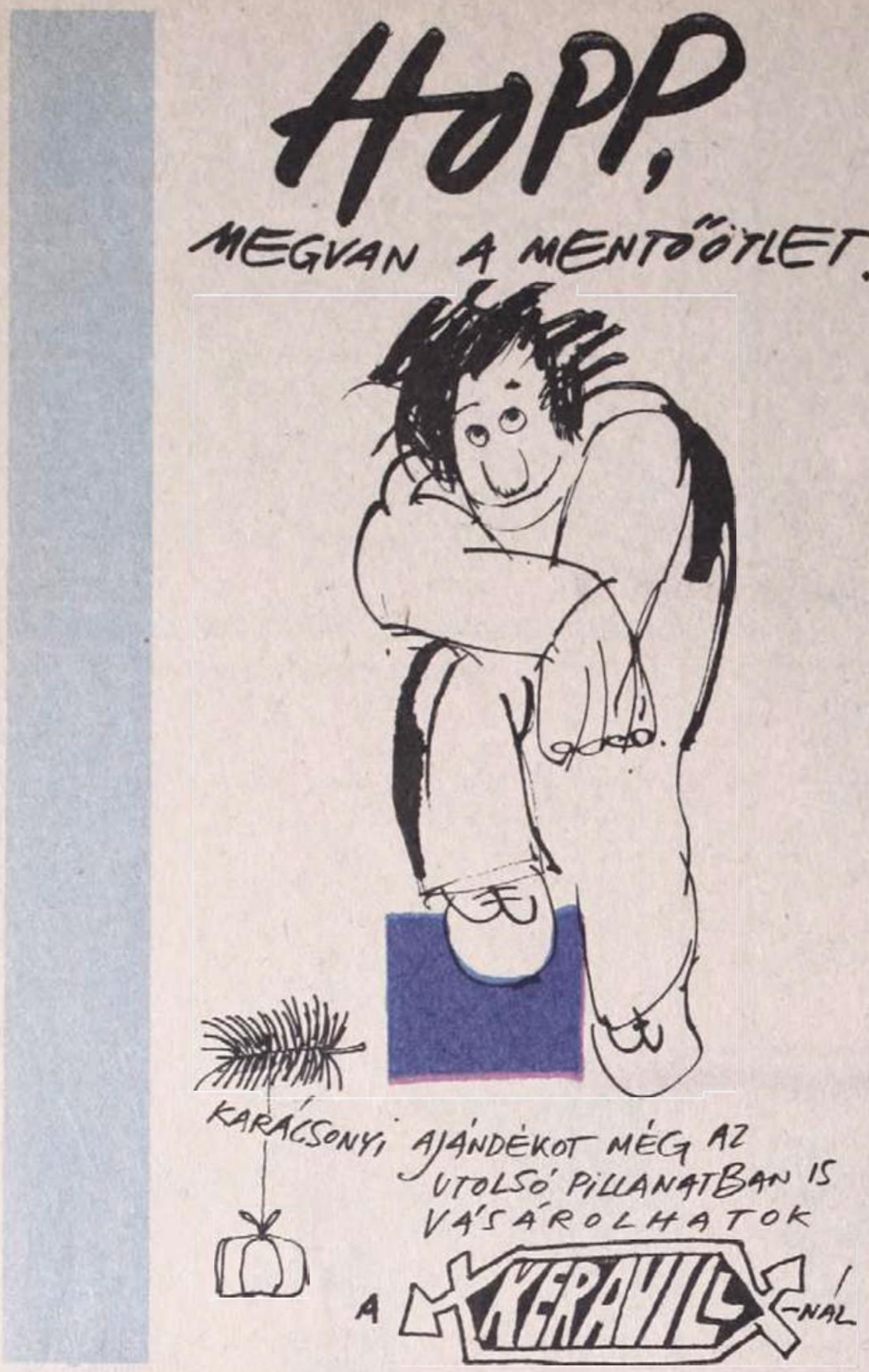

HOPP,

MEGVAN A MENTŐÖTLET!

KARÁCSONYI AJÁNDÉKOT MÉG AZ UTOLSÓ PILLANATBAN IS VÁSÁROLHATOK

A KERAVILL-NÁL!

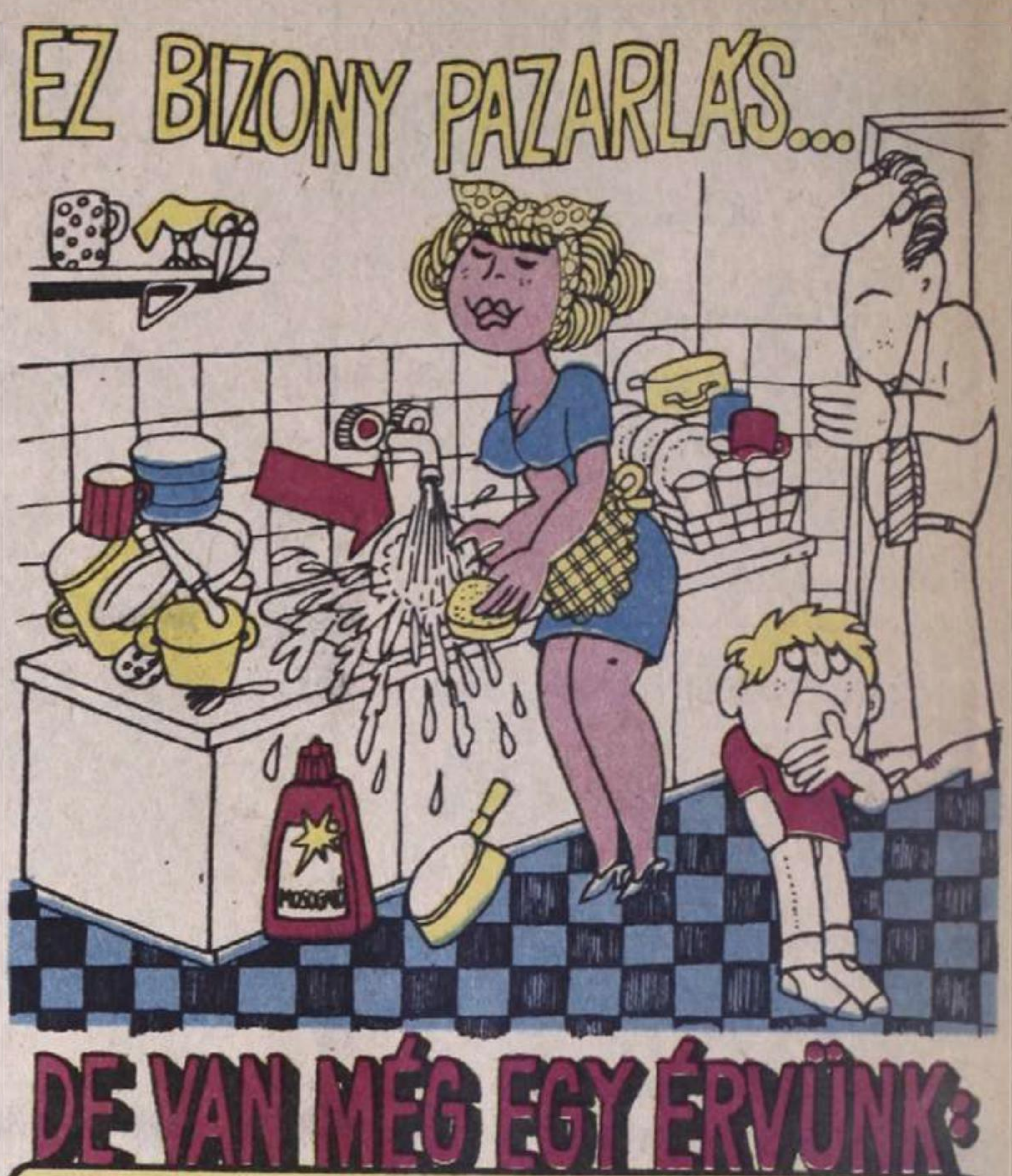
EZ BIZONY PAZARLÁS...
MOSOGATÓ
DE VAN MÉG EGY ÉRVÜNK:

HA FOLYÓ VÍZZEL MOSOGAT, LÉNYEGESEN TÖBB MOSOGATÓSZER FOGY.

CENTRUMBAN A KARÁCSONY

NÁLUNK MINDENKI
MINDENKINEK TALÁL AJÁNDÉKOT.

Centrum Áruházak

TÜCSÖK és BOGÁR

Elfogták a kék fényes betörőt

Felárral értékesítették

Pult alól?

(A Pest megyei Hírlapban találta P. Bátorkeszi Valéria, váci olvasónk)

— Ugrásszerűen csökkent az engedély nélküli és az engedélytől eltérően kivitelezett építkezések száma Szabolcs-Szatmár megyében, ál-

Csak vigyázzunk, nehogy újra zuhanásszerűen emelkedjék!

(A Népszavában lelte dr. Szám László)

Több mint másfél millió tonna kokaint fedeztek fel 1982-ben Miami nemzetközi repülőterén egy kolumbiai repülőgép fedélzetén az amerikai vám-

Így jár, aki mohó. Ha csak egymilló tonna kokaint visznek azon a fedélzeten, a kutya sem jön rá.

(A Népszava kalendáriumából merítette Herold Emil, szentesi olvasónk)

12.00: DÉLI KRÓNIKA
Szerkesztő: Havas Henrik

12.00: DÉLI KRÓNIKA
Magyar Kornél műsora

Tessék választani!

(A rádióújságból ollózta Varga Imréné, debreceni olvasónk)

Valamiféle jelzés persze mindig volt. A félrevert harangozó például ősidők óta baljós zengéssel figyelmeztette a tóparti települések népét a közelgő veszedelmekre. Szél- és vihar-ügyben a

Harangozónak nem jó lenni!

(A Somogyi Néplapban lelte Papp Jánosné, homokszentgyörgyi olvasónk)

Ez a Hódiköt Mintabolt 1985-ös kártyanaptára. A minta jó, jöhet!

(Beküldte Czékus Zoltán, hódmezővásárhelyi olvasónk)

goznak. A régészek szerint *az egyik sír valószínűleg Tutanhamon fáraó számára készülhetett,* aki uralkodásának első három évében lakott itt.

Utána közzétett egy apróhirdetést: „Luxuskripta igényesnek eladó!"

(A Népszavából ollózta Matus Attila, tatabányai olvasónk)

ről írtunk, milyen időjárás szében. Az egyik mondatba várható az év hátra levő ré- értelemzavaró hiba csúszott, és úgy lehetett érteni, mintha a hónap közepe táján

Szerencse, hogy ügyesen helyesbítették!

(A Déli Hírlapban találta Lekli Szabolcs, miskolci olvasónk)

Az akkumulátor megbízható téli üzemét tehát gondos karbantartással ki lehet küszöbölni. Fontos azonban az akku töltését szabályozó készü-

Szorgos munkával előre az üzemképtelenség bástyáinak meghódítására!

(A Népszabadságban fedezte fel Balázs Ferenc)

Szerencsémre, mint állatorvos, jól ismerem minden dolgozónkat, így aztán könnyű volt kiválasztani azt a tízegynéhány him-

A főkönyvelő egy kicsit kehes, a pénztároskisasszonynak meg alighanem pipje van.

(A Petőfi Népe c. lapban lelte Sáfrán Károlyné, kalocsai olvasónk)

jója közé. Dolgozik a stáb, fölvétel készül a szegedi Forradalmi templom belsejéről, ahol Kléner György vezetőoperatőr

Kérdésünk: keresztelőn, vagy névadón kapta az új nevét?

(A Szabad Földből ollózta Pócs Imre, miskolci olvasónk)

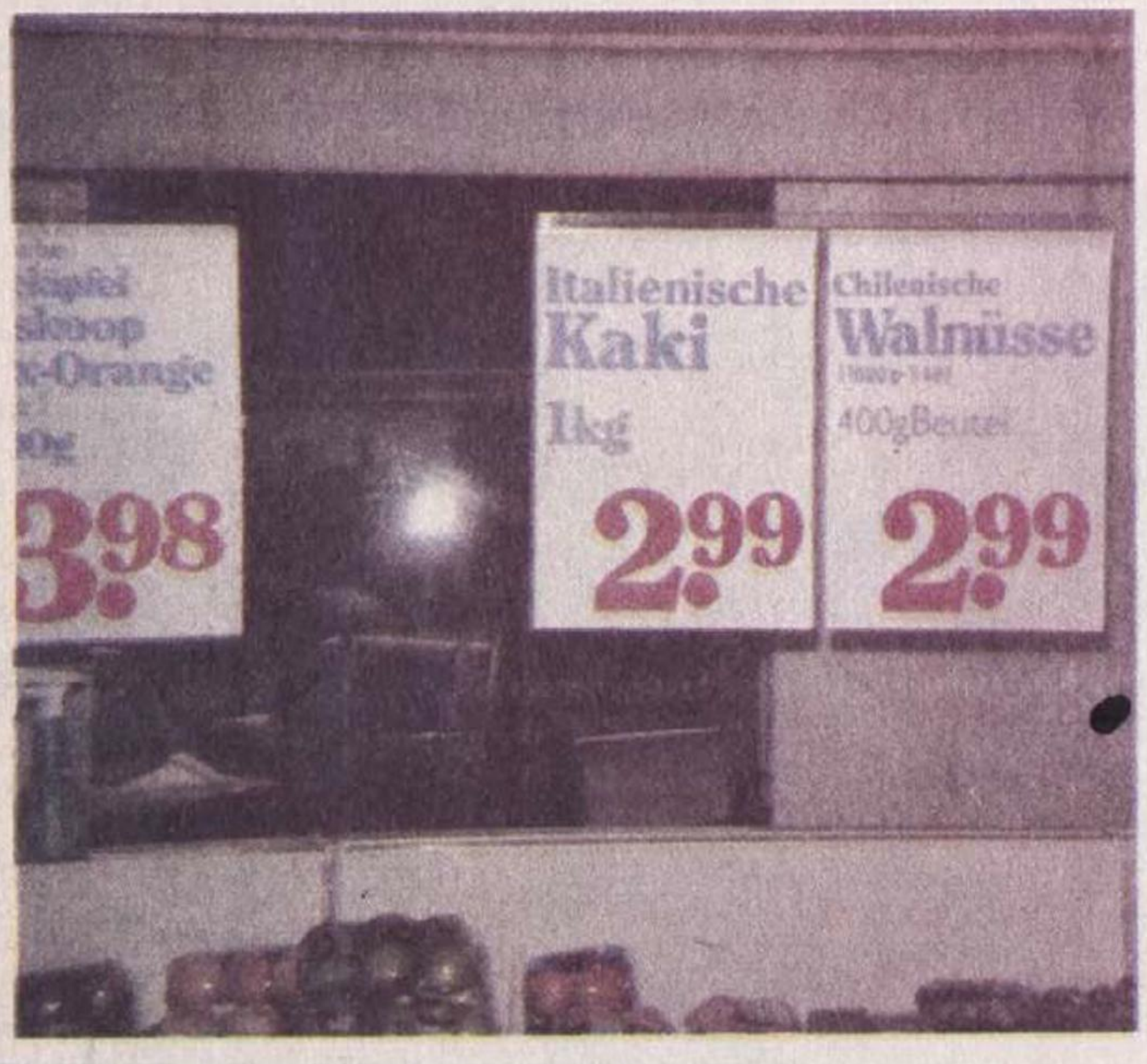

Lehet, hogy minőségi, de — akkor is drága!

(Frankfurtban fotózta Steven M. Shelley)

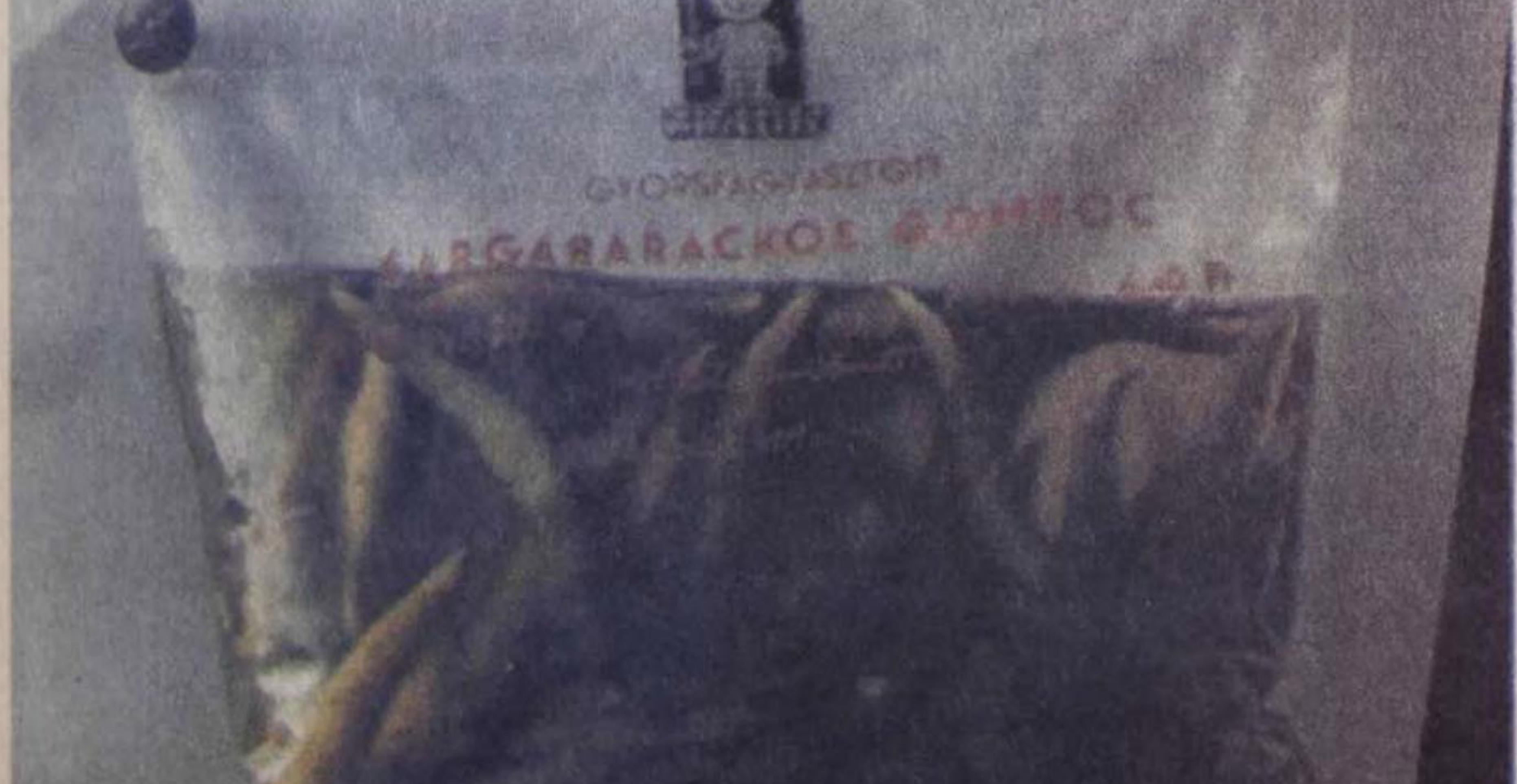

Voilá! A sárgabarackos gombócból nagyhirtelen hegyespaprika lett. Alighanem Micsurin keze van a dologban.

(Chapó Ákos, zsámbéki olvasónk felvétele)

1985-ben
A keresetek átlagosan
7–7,5 százalékkal emelkednek

egy százalékkal nő. A *nominál jövedelem* 9 százalékkal emelkedik. A társadalmi juttatások ezt meghaladóan nőnek. A munkások és alkalmazottak, valamint a termelőszövetkezeti dolgozók *átlagkeresete* 5.5—6 százalékkal emelkedik. A *fogyasztói*

A *beruházási összegek* gyobb részét kell a műs technológiai színvonal lésére, valamint a feldol ipar és a termelést szo infrastruktúra fejleszt fordítani.

A támogatások, hi odaítélésénél

Példázat a nadrágszíj behúzásáról!

(A Népszavából nyírta dr. Kovács Tiborné, miskolci olvasónk)

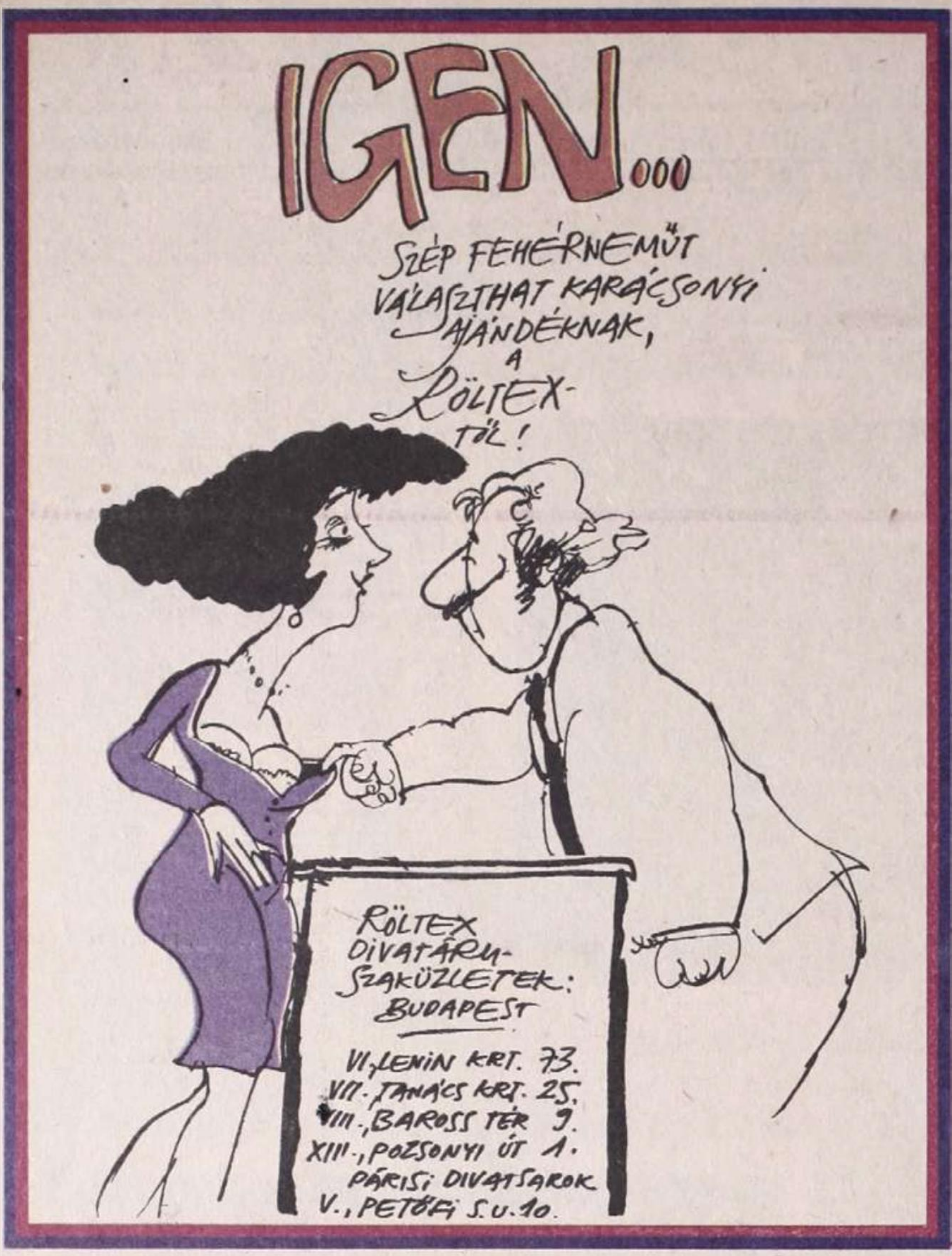
IGEN...
SZÉP FEHÉRNEMŰT
VÁLASZTHAT KARÁCSONYI
AJÁNDÉKNAK,
A
RÖLTEX-
TŐL!
RÖLTEX
DIVATÁRU-
SZAKÜZLETEK:
BUDAPEST
VI., LENIN KRT. 73.
VII., TANÁCS KRT. 25.
VIII., BAROSS TÉR 9.
XIII., POZSONYI ÚT 1.
PÁRISI DIVATSAROK
V., PETŐFI S. U. 10.

MEGJELENT!

RÁDIÓ
KABARÉ
VÁDAS GYÖRGY
NAGY BANDÓ
ANDRÁS
ÖRKÉNY ISTVÁN
DOVA
GYÖRGY
PETERDI
PÁL
ÖSZ
FERENC
SAS JÓZSEF
SIKLÓ
PÉTER
SOMOGYI
PÁL
SZILÁGYI
GYÖRGY
TABI LÁSZLÓ
VEREBES ISTVÁN
És még sok ismert
humorista

KAPHATÓ A HÍRLAPÁRUSOKNÁL.

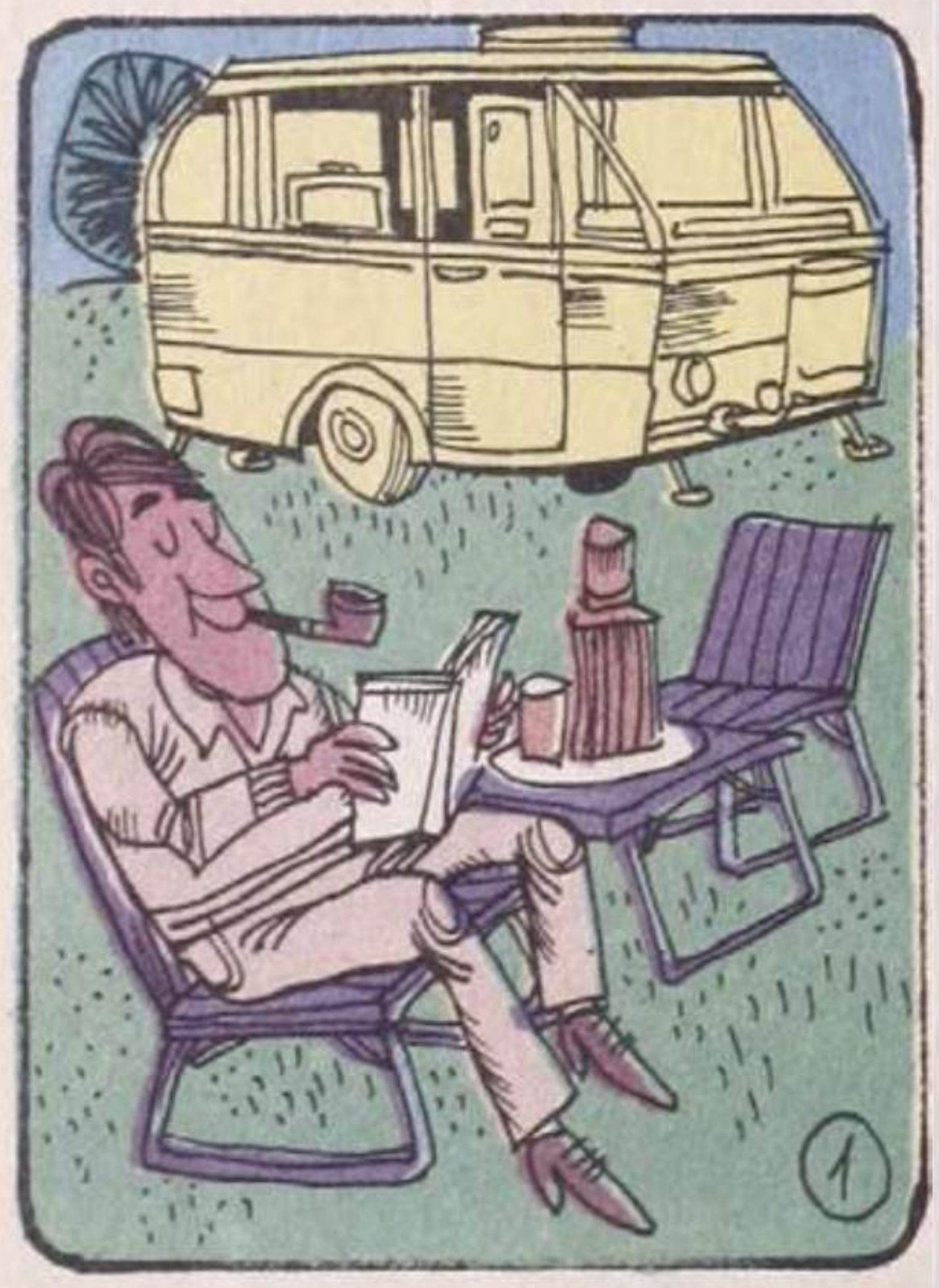

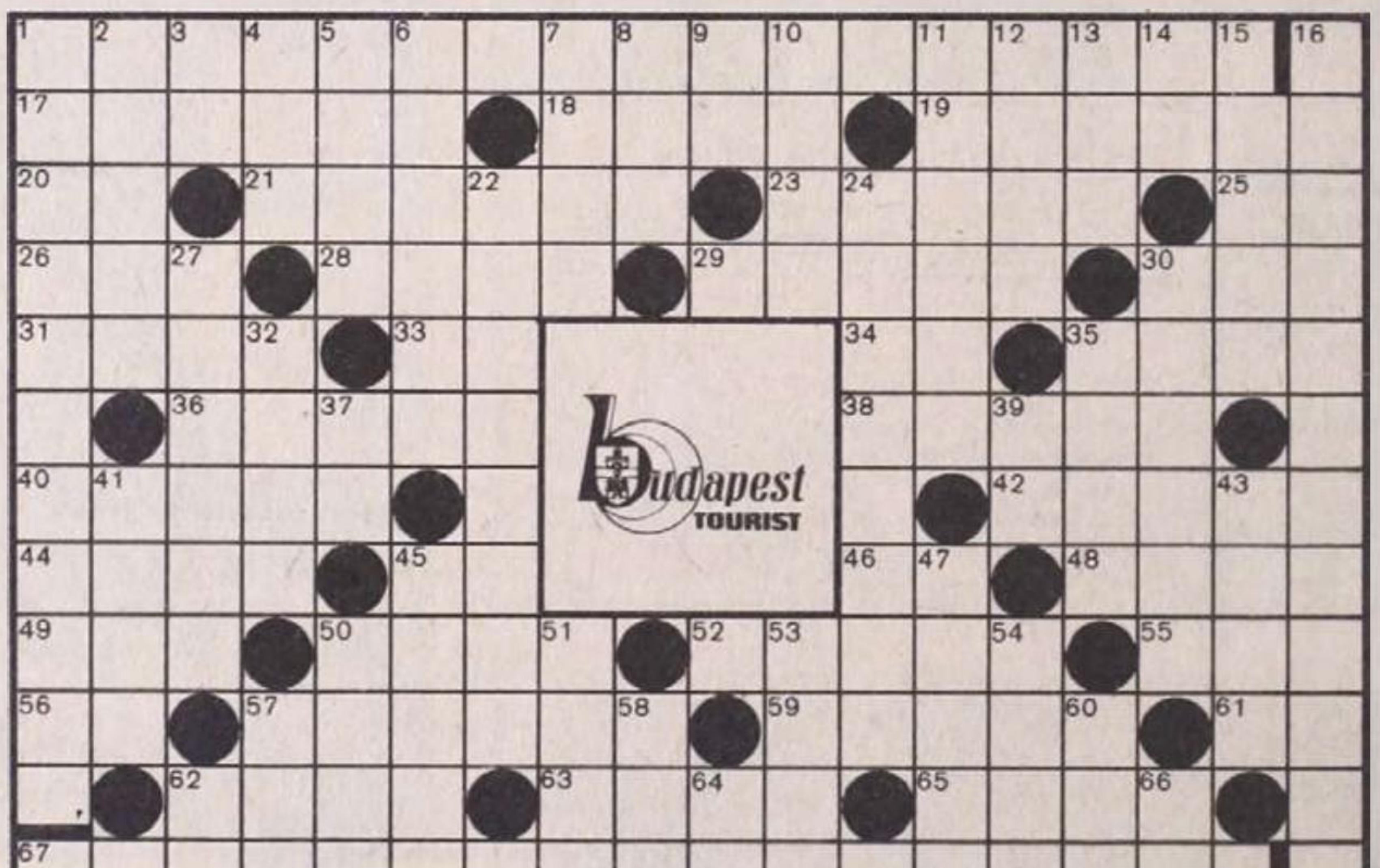
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
Budapest
TOURIST

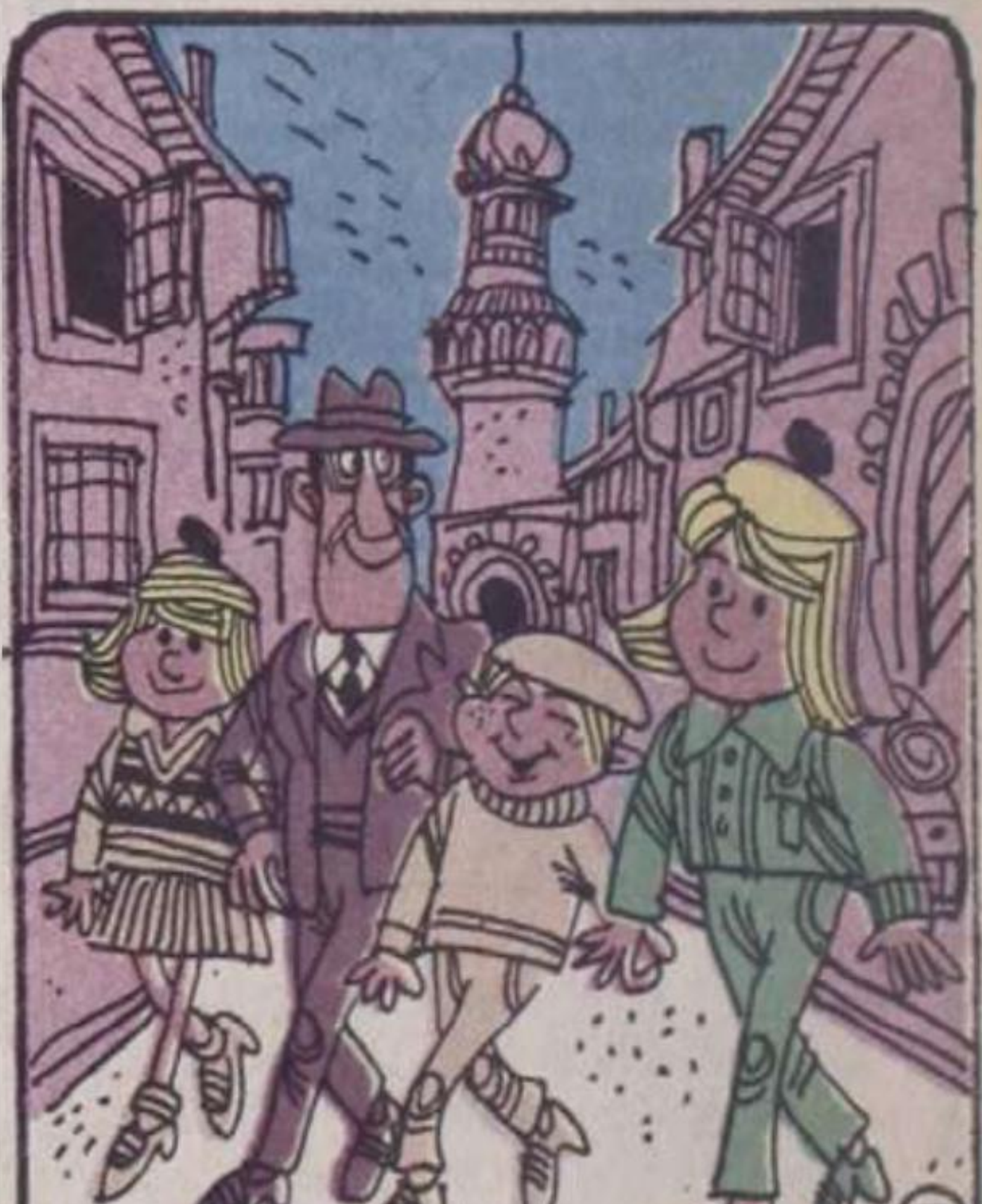

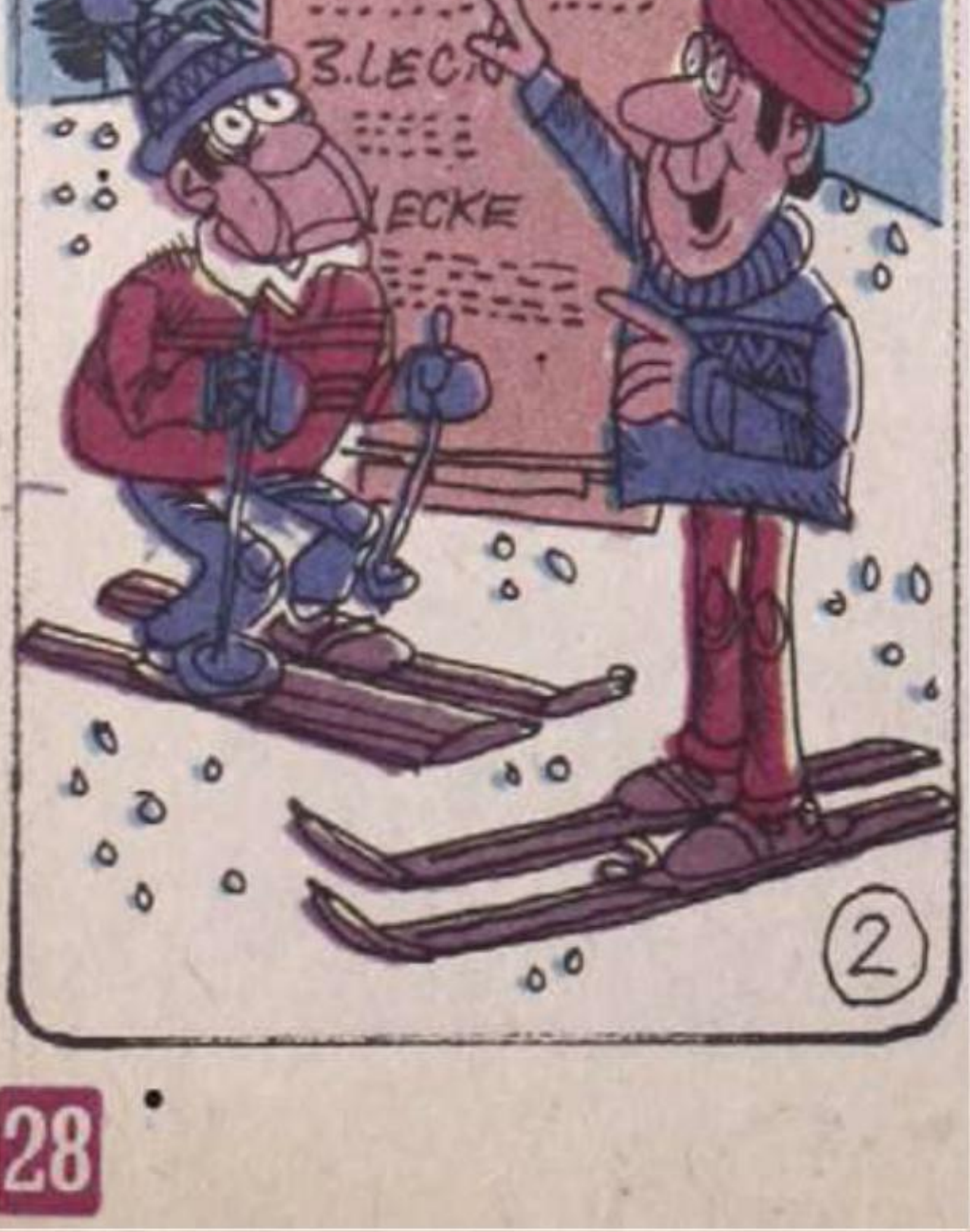
1. LECKE
2. LECKE
3. LECKE
LECKE
2

VÍZSZINTES: 1. **A Budapest Tourist egyik gyermeküdültetőhelye (zárt betűk: Gy, K).** 17. Kezével megérinté. 18. ... Eireann — az Ír Köztársaság országgyűlése. 19. „A" vonalzó. 20. Személyes névmás. 21. Nazim ... — török komunista költő (1902—1963). 23. Vármegye élén álló királyi főtisztviselő volt. 25. A gúla egynemű hangzói. 26. Üdvözlégy, latin köszönési forma. 28. Hűségesen. 29. Annak a segítségével. 30. Kettőzve: kutyaugatás. 31. Név, németül (NAME). 33. Inga közepe! 34. A spanyol és az NSZK-beli autók jelzése. 35. Rizs németül (REIS) 36. Képződmény epehólyagban és -vezetékben. 38. Családtag. 40. Olajozókanna, angolul (OILER). 42. Valamilyen színe van. 44. Leérkezik. 45. KZ. 46. IW. 48. A tizenhárom vértanúról is ismert város. 49. YSS. 50. Kint leül. 52. Színész, angolul. 55. Ez a tű. 56. Francia „e". 57. Hagyja, hogy hulljon. 59. Sátán, németül. 61. Állati lak. 62. ...hupa — több kisebb bucka. 63. Súlymérték. 65. Pozitív sarok. 67. **A bolgár tengerparton, Kamcsijában ezt is kínálja utasainak a Budapest Tourist (zárt betűk: Ü, D, A, I, N).**

FÜGGŐLEGES: 1. **Brassó—Poianán ezt a programot ajánlja utasainak a Budapest Tourist.** 2. A legfinomabb étolaj. 3. Például, röv. 4. Részben dréhal! 5. Hiro... — a japán császár (fordítva). 6. Részünkre, népiesen. 7. 1955—56-ban angol miniszterelnök volt. 8. Tanács, németül. 9. Személyes névmás. 10. Becézett női név. 11. Szorosan simuló. 12. Kétszer hamis! 13. Majdnem béna! 14. Puha fém. 15. Sekély öböl a Balti-tengerben. 16. **A városi embereknek felüdülést jelent az Őrségben, Kondorfán.** 22. A haja fehér lesz. 24. Férfi szerzetesrend. 27. Fölfelé mozgatás. 30. Jönni, franciául (VENIRE). 32. Gyümölcs. 35. Női név. 37. Ő, németül. 39. A késő egynemű hangzói. 41. Város Olaszországban. 43. Észak-atlanti Szövetség, röv. 45. Kikémlel. 47. Germán főisten. 50. Vasúti fülke. 51. Fényes bevonat. 53. Határállomás a SZU-ban. 54. Rendfokozat. 57. Keskeny félsziget Lengyelországban. 58. Nyakkendő, angolul. 60. Nemzetközi Olimpiai Bizottság, röv. 62. Hűséges. 64. Elem! 66. Kötőszó.

Beküldendő: a vízszintes 1., 67., a függőleges 1. és 16. sor, valamint a négy képrejtvény megfejtése, január 15-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Üdülések".

A helyes megfejtők között tíz százforintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

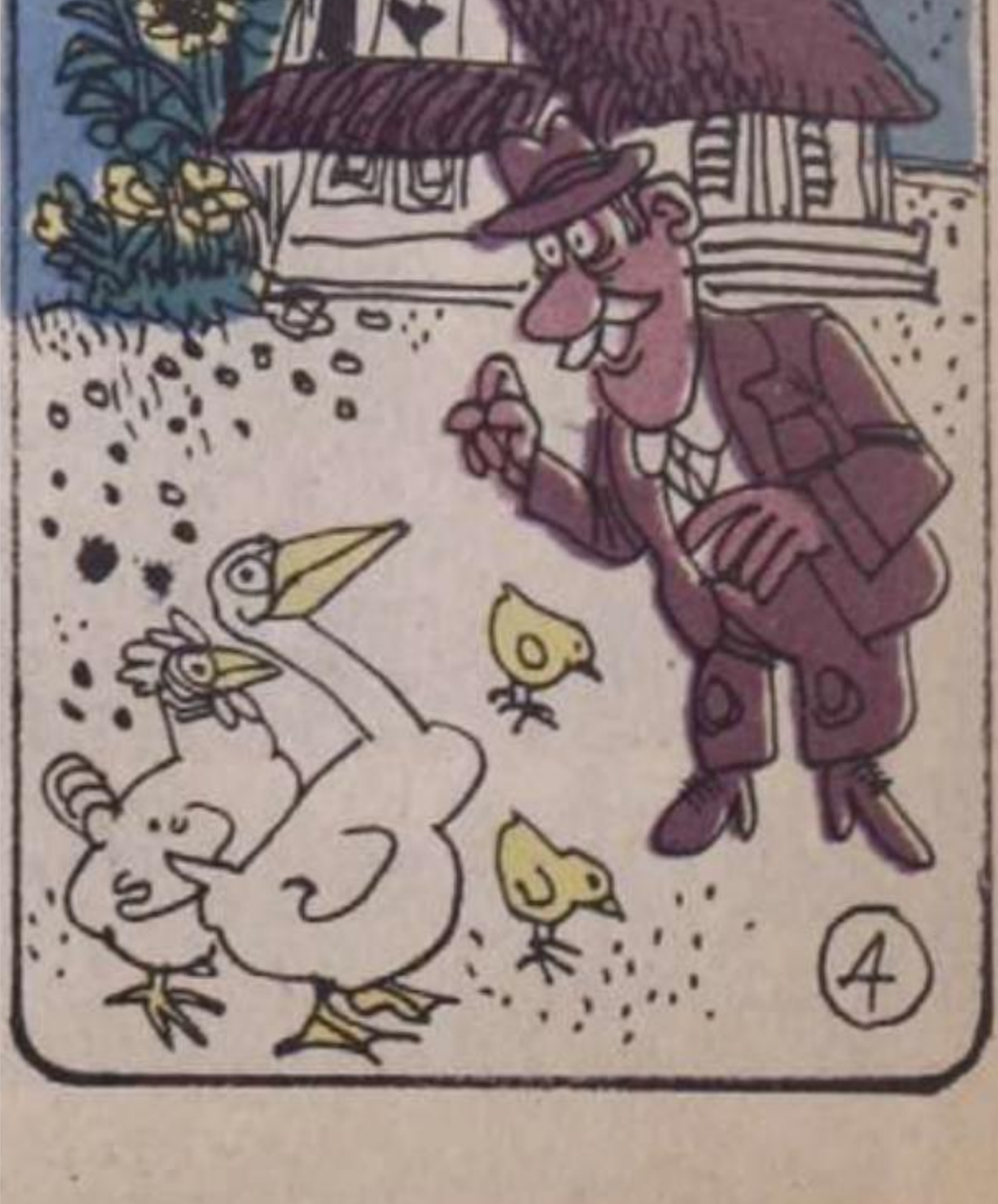

AZ OLVASÓ OLDALA

ILYEN UTCA NINCS IS . . .

A Budakeszi Tanács értesítette az érdekelteket, hogy a nagyközségben a közterületi elnevezések rendezése folytán a Lenin lakótelepen az eddigi A-sor új neve: Szamuely Tibor utca, a B-soré: Sallai köz, a D-soré: Nyerges Gábor utca, az E-soré: Jegenye utca és az F-soré: Honvéd utca lett. Egyúttal megkérték az állampolgárokat, hogy ügyfélfogadási időben a népességnyilvántartónál lakcímváltozási kötelezettségüknek szíveskedjenek eleget tenni. Tájékoztatásul megírták, hogy az ehhez szükséges „Jelentőlapot" a postahivatalban lehet beszerezni és precízen közölték az ügyfélfogadási időket. Végül megértésünket és segítségünket illően megköszönték.

Nos, mi a felszólításnak annak rendje és módja szerint eleget tettünk, mégis az történt, hogy immár az új címünkre címzett levelet visszaküldték a feladónak, azzal a megjegyzéssel, hogy ilyen utca nincs Budakeszin. Apósom Biharkeresztesről történetesen ezen a levelezőlapon közölte velünk, hogy ha nem késik a vonata, 1/2 1 és 1 óra között érkezik. A vonat nem késett, ő sem — csak a Budakeszi Nagyközségi Tanács és a Posta!

Aranyi Ferenc
Budakeszi,
Lenin lkt. E/3 vagy Jegenye u. 3.,
már én sem tudom . . .

ENNYIRE GAZDAGOK VAGYUNK?

November 29-én a déli órákban a Batthyány téri ABC-áruházba mentem vásárolni. Kifelé jövet az üzletből, a Gyorskocsi utcában levő raktár felőli részen hangos csörömpölésre lettem figyelmes. A „látvány" nem volt mindennapi. Két férfi — az áruház alkalmazottai — különféle áruféléket — üveges zöldbab, csabai rostos üdítőital, befőttek, halkonzervek, aromák, citrálok, dzsemek stb. — dobálták a szemetes konténerbe. Vagyis az egyik férfi dobálta, a másik az erre a célra segítségül vett vascsővel összetörte az egyébként véletlenül épségben maradt üvegeket. Pedig véleményem szerint ez göngyölegárban sem csekély összeg.

Kíváncsi ember lévén, megkérdeztem az egyik férfit:

— Mit csinálnak, uraim? Mire a válasz:

— Dolgozunk, főnöki utasításra! Lejárt az áruk szavatossági ideje.

Munkájuk nyomán hamarosan két konténer is megtelt. Valóban jó dolog, ha a vásárló egyre kevésbé találkozik idejét múlt árufélességekkel a polcokon. De egy dolgot azért nem értek: nagyobb körültekintéssel, egy kis üzleti érzékkel — netán a szavatossági idő lejárta előtt — nem lehetett volna engedményes vásár keretében eladni ezeket a cikkeket? Úgy gondolom, mégsem lenne ekkora a veszteség.

Sík Ernő
Budapest XI.,
Szentpéteri u. 20.
1115

FURA PROGRAM

Két évvel ezelőtt vettünk egy A60 típusú mosógépet. A garanciaidő letelte után, ez év május elején, a masina elromlott. A Gelka szakembere megállapította, hogy a berendezés programkapcsolója hibás, de nincs hozzá alkatrész, várjak türelemmel. Két pici, pelenkás gyermekem mellett ez nem volt könnyű, mégis türelmesen várakoztam, közben hetente érdeklődtem, mi a helyzet? Természetesen minden alkalommal megígérték, hogy hamarosan megjavítják a gépet.

Közben kényszerűségből új mosógépet vásároltunk, mivel négytagú családom nem méltányolta eléggé a programkapcsoló programon kívüli mutatványát, s az alkatrészhiányt. Eléggé el nem ítélhető módon ugyanúgy koszolta mindenki a ruháját, mint annakelőtte. Az első, a hibás masinát a szüleimnek adtuk, hogy ők próbálkozzanak tovább a javíttatásával. Nos, miután e furcsa örökség a nyakukba szakadt, ők újra kihívták a Gelka szakemberét, aki közölte, hogy menjenek be a központjukba, s keressék vissza azt a szerelőt, aki megállapította a gép hibáját. Ezután, mint aki jól végezte dolgát, távozott.

Több dolgot nem értek ezzel kapcsolatban. A Gelka nyolc évig vállal garanciát az alkatrész biztosítására. Hogy lehet hát, hogy hét hónapja nem tudják megjavítani a gépet? Miért a mi feladatunk, hogy visszakeressük azt a szerelőt, aki a hibát megállapította, és minek? Egy ilyen fiatal gépnek hogyan lehet ekkora hibája, mint ennek?

Azóta is olvasom az újságok reklámjai között, hogy hirdetik rendületlenül: állandóan kapható, csupa öröm a háztartásban. Igen, ha van otthon teknő, amiben mosni is lehet.

Sominé Schöck Zsuzsanna
Budapest X.,
Csombor u. 5. 1103

Minden kedves olvasónknak
kellemes karácsonyt
és boldog új évet kíván

LUDAS MATYI

REJTVÉNYREKORD:

TÖBB MINT SZÁZEZER MEGFEJTÉS

(Dolezsál felv.)

Befejeződött három héten át tartó közös játékunk, s ez alkalomból olvasóinkkal egy jó és egy kevésbé szívderítő hírt kell közölnünk.

A jó hír: minden eddiginél több, 109 826 megfejtés érkezett szerkesztőségünkbe, s külön öröm számunkra, hogy 107 644-en a helyes megoldást is eltalálták. A kért három név: Vitray Tamás, Tolnay Klári és Nyilasi Tibor.

December 10-én, a Ludas Matyi szerkesztőségében — közjegyző jelenlétében — megtartott sorsoláson a következő eredmény született:

20 000 forint értékű Centrum vásárlási utalványt nyert: Kollár Sándor, Ócsa, Katona J. u. 42. 2364.

5000 forint értékű vásárlási utalványt nyertek: Péter József, Palotabozsok, Petőfi u. 34. 7727 és **Dévainé Németh Margit, Daraboshegy,** Fő u. 5. 9917.

Az ezerforintos vásárlási utalványok nyertesei: Müller Attila, Bózsva, Senyő vadászház, 3994; **Erdei Lajos, Kaba,** Vörös Hadsereg u. 40. 4183; **Csonka Lászlóné,** Budapest XX., Rákóczi u. 14/A. IV/18. 1203; **Göncz Szilvia, Bak,** Petőfi S. u. 6. 8945; **Pálfi Zoltánné, Bakóca,** Felsőkövesd u. 6. 7393; **Mészáros Gyula, Szárföld,** Vasút u. 6. 9353; **Bősze Ottília, Szombathely,** Lenin u. 4. 1/1. 9700; **Bándoli Pál, Sárvár,** Bartók B. u. 28. 9600; **Váradi Gyöngyi, Pécs,** Rákóczi út 77. 7626; és **Lukács Gyuláné, Szombathely,** Váci M. út 32. 9700.

Ötszázforintos Centrum vásárlási utalványt nyert: Horváth Lajos, Budapest, Méta u. 39. 1194; **Szabó Lászlóné, Komló,** Vörösmarty u. 23. 7300; **Jámbor János, Putnok,** MSZB tér 4. ép. 2. lépcsőház 2/3. 3630; **László Bálintné, Csongrád,** Kossuth tér 8/10. I. em. 9. 6640; **Horváth József, Tatabánya,** Sárvári E. út 17/D. III. 3/3. 2800; **ifj. Szűcs Lajos, Budapest,** XIV. utca 26. 1224; **Gubics Mihály,** Tompa, Rákóczi út 35/B. 6422; **László Lívia, Rátót,** Fő u. 4. 9951; **Varga Ferencné, Kóny,** Győri út 64. 9144; **Sturcz Lajos, Kiskunhalas,** Pf. 23/gkv. 6401; **Hanyicska Jánosné, Nyíregyháza,** Honfoglalás út 7. 4400; **Lukács Istvánné, Szeged,** Zöldfa u. 5/B. 6723; **Csillag Józsefné, Budapest,** Lukács Gy. u. 2. 1038; **Dósa József, Solymár,** Hősök u. 40. 2083; **Szabó Ildikó, Szeged,** Tápéi u. 56. 6723; **Deli Csilla, Szeged,** József Attila sgt. 77/A. 6723; **Pogrányi Károly, Budapest,** Váci út 170/A. 1132; **Bartos Judith, Kaposvár,** Rezeda u. 24. 7451; **Balogh Veronika, Kiskunhalas,** Köztársaság u. 4. 6400; és **Kárászi Ede, Budapest,** Havas u. 2. 1056.

Minden kedves játékosunknak kellemes ünnepeket és jó vásárlást kívánunk.

És most a rossz hír: **januártól** — a többi sajtótermékhez hasonlóan — a **Ludas Matyi ára** is emelkedik: egy szám ára az eddigi 3 forint helyett **3,80 lesz**. Ezzel összefüggésben változnak az előfizetési díjak is: egy hónapra 16, negyedévre 48, félévre 96 és egész évre 192 forintot kell fizetniük előfizetőinknek.

HOL VAGY, VONAL?

A Leninváros és Mezőcsát közötti 25 kilométeres út több kilométeres szakaszán eltűnt az útfelező vonal. Kérjük, mi, ködös időben is autózni kényszerülők, azt aki „eltüntette" és van benne egy szikrányi jóérzés, a vonalat a legrövidebb időn belül a helyére festeni szíveskedjék!

Kondrák Mihály
Mezőcsát
Hunyady út 27.
3450

TÁJÉKOZÓDÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Egy térkép, egy iránytű és egy helybeli ember, aki elmagyarázza, merre kell menni.

200 forintot nyertek:

Csincsák Béláné, Bp., Gyarmat u. 52/a 1145
Németh Tamás, Ózd, Csépányi út 207. 3600
Járai Jakabné, Bp., Puskás Tivadar u. 8. 1119

A nyereményeket postán küldjük el.

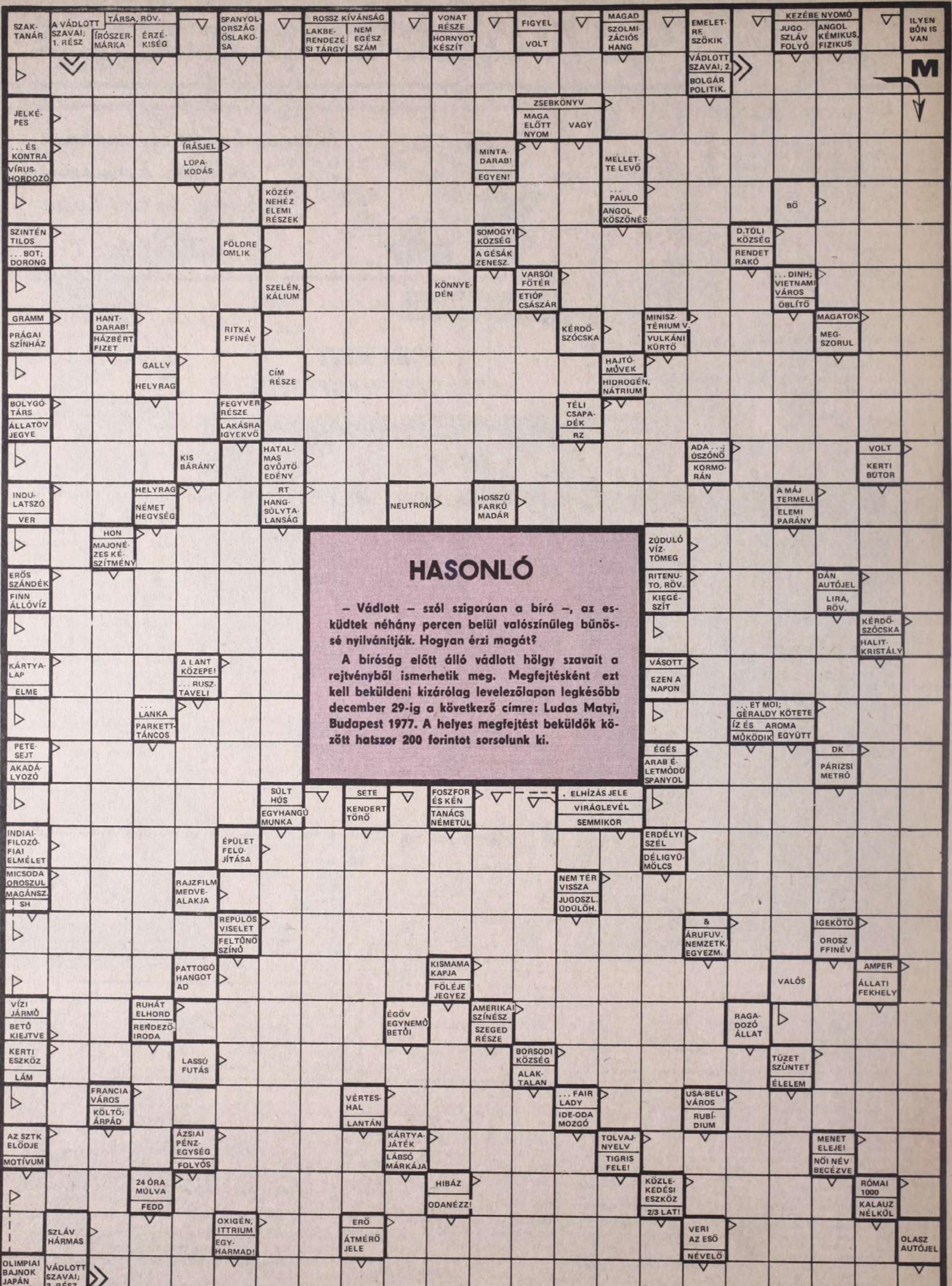
SZAKTANÁR
A VÁDLOTT SZAVAI; 1. RÉSZ
TÁRSA, RÖV.
ÍRÓSZERMÁRKA
ÉRZÉKISÉG
SPANYOLORSZÁG ŐSLAKOSA
ROSSZ KÍVÁNSÁG
LAKBERENDEZÉSI TÁRGY
NEM EGÉSZ SZÁM
VONAT RÉSZE
HORNYOT KÉSZÍT
FIGYEL
VOLT
MAGAD
SZOLMIZÁCIÓS HANG
EMELETRE SZÖKIK
KEZÉBE NYOMÓ
JUGOSZLÁV FOLYÓ
ANGOL KÉMIKUS, FIZIKUS
ILYEN BŰN IS VAN
VÁDLOTT SZAVAI; 2.
BOLGÁR POLITIK.
M
JELKÉPES
ZSEBKÖNYV
MAGA ELŐTT NYOM
VAGY
... ÉS KONTRA
VÍRUSHORDOZÓ
ÍRÁSJEL
LOPAKODÁS
MINTADARAB!
EGYEN!
MELLETTE LEVŐ
KÖZÉPNEHÉZ ELEMI RÉSZEK
... PAULO
ANGOL KÖSZÖNÉS
BŐ
SZINTÉN TILOS
... BOT; DORONG
FÖLDRE OMLIK
SOMOGYI KÖZSÉG
A GÉSÁK ZENESZ.
D.TÚLI KÖZSÉG
RENDET RAKÓ
SZÉLEN, KÁLIUM
KÖNNYEDÉN
VARSÓI FŐTÉR
ETIÓP CSÁSZÁR
... DINH; VIETNAMI VÁROS
ÖBLÍTŐ
GRAMM
PRÁGAI SZÍNHÁZ
HANTDARAB!
HÁZBÉRT FIZET
RITKA FFINÉV
KÉRDŐSZÓCSKA
MINISZTÉRIUM V.
VULKÁNI KÜRTŐ
MAGATOK
MEGSZORUL
GALLY
HELYRAG
CÍM RÉSZE
HAJTÓMŰVEK
HIDROGÉN, NÁTRIUM
BOLYGÓTÁRS
ÁLLATÖV JEGYE
FEGYVER RÉSZE
LAKÁSRA IGYEKVŐ
TÉLI CSAPADÉK
RZ
KIS BÁRÁNY
HATALMAS GYŰJTŐEDÉNY
ADA ...; ÚSZÓNŐ
KORMORÁN
VOLT
KERTI BÚTOR
INDULATSZÓ
VER
HELYRAG
NÉMET HEGYSÉG
RT
HANGSÚLYTALANSÁG
NEUTRON
HOSSZÚ FARKÚ MADÁR
A MÁJ TERMELI
ELEMI PARÁNY
HON
MAJONÉZES KÉSZÍTMÉNY
ZÚDULÓ VÍZTÖMEG
ERŐS SZÁNDÉK
FINN ÁLLÓVÍZ
RITENUTO, RÖV.
KIEGÉSZÍT
DÁN AUTÓJEL
LIRA, RÖV.
KÉRDŐSZÓCSKA
HALITKRISTÁLY
KÁRTYALAP
ELME
A LANT KÖZEPE!
... RUSZTAVELI
VÁSOTT
EZEN A NAPON
... LANKA
PARKETTTÁNCOS
... ET MOI; GERALDY KÖTETE
ÍZ ÉS MŰKÖDIK
AROMA EGYÜTT
PETESEJT
AKADÁLYOZÓ
ÉGÉS
ARAB ÉLETMÓDÚ SPANYOL
DK
PÁRIZSI METRÓ
SÜLT HÚS
EGYHANGÚ MUNKA
SETE
KENDERTÖRŐ
FOSZFOR ÉS KÉN
TANÁCS NÉMETÜL
. ELHÍZÁS JELE
VIRÁGLEVÉL
SEMMIKOR
INDIAI FILOZÓFIAI ELMÉLET
ÉPÜLET FELÚJÍTÁSA
ERDÉLYI SZÉL
DÉLIGYÜMÖLCS
MICSODA OROSZUL
MAGÁNSZ.
SH
RAJZFILM MEDVEALAKJA
NEM TÉR VISSZA
JUGOSZL. ÜDÜLŐH.
REPÜLŐS VISELET
FELTŰNŐ SZÍNŰ
&
ÁRUFUV. NEMZETK. EGYEZM.
IGEKÖTŐ
OROSZ FFINÉV
PATTOGÓ HANGOT AD
KISMAMA KAPJA
FÖLÉJE JEGYEZ
VALÓS
AMPER
ÁLLATI FEKHELY
VÍZI JÁRMŰ
BETŰ KIEJTVE
RUHÁT ELHORD
RENDEZŐIRODA
ÉGÖV EGYNEMŰ BETŰI
AMERIKAI SZÍNÉSZ
SZEGED RÉSZE
RAGADOZÓ ÁLLAT
KERTI ESZKÖZ
LÁM
LASSÚ FUTÁS
BORSODI KÖZSÉG
ALAKTALAN
TÜZET SZÜNTET
ÉLELEM
FRANCIA VÁROS
KÖLTŐ; ÁRPÁD
VÉRTESHAL
LANTÁN
... FAIR LADY
IDE-ODA MOZGÓ
USA-BELI VÁROS
RUBÍDIUM
AZ SZTK ELŐDJE
MOTÍVUM
ÁZSIAI PÉNZEGYSÉG
FOLYÓS
KÁRTYAJÁTÉK
LÁBSÓ MÁRKÁJA
TOLVAJNYELV
TIGRIS FELE!
MENET ELEJE!
NŐI NÉV BECÉZVE
24 ÓRA MÚLVA
FEDD
HIBÁZ
ODANÉZZ!
KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZ
2/3 LAT!
RÓMAI 1000
KALAUZ NÉLKÜL
SZLÁV HÁRMAS
OXIGÉN, ITTRIUM
EGYHARMAD!
ERŐ
ÁTMÉRŐ JELE
VERI AZ ESŐ
NÉVELŐ
OLASZ AUTÓJEL
OLIMPIAI BAJNOK JAPÁN TORNÁSZ
VÁDLOTT SZAVAI; 3. RÉSZ

HASONLÓ

– Vádlott – szól szigorúan a bíró –, az esküdtek néhány percen belül valószínűleg bűnössé nyilvánítják. Hogyan érzi magát?

A bíróság előtt álló vádlott hölgy szavait a rejtvényből ismerhetik meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 29-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A helyes megfejtést beküldők között hatszor 200 forintot sorsolunk ki.

ÍMPORT HUMOR

A HAMBURGI STERN CÍMŰ LAPBÓL

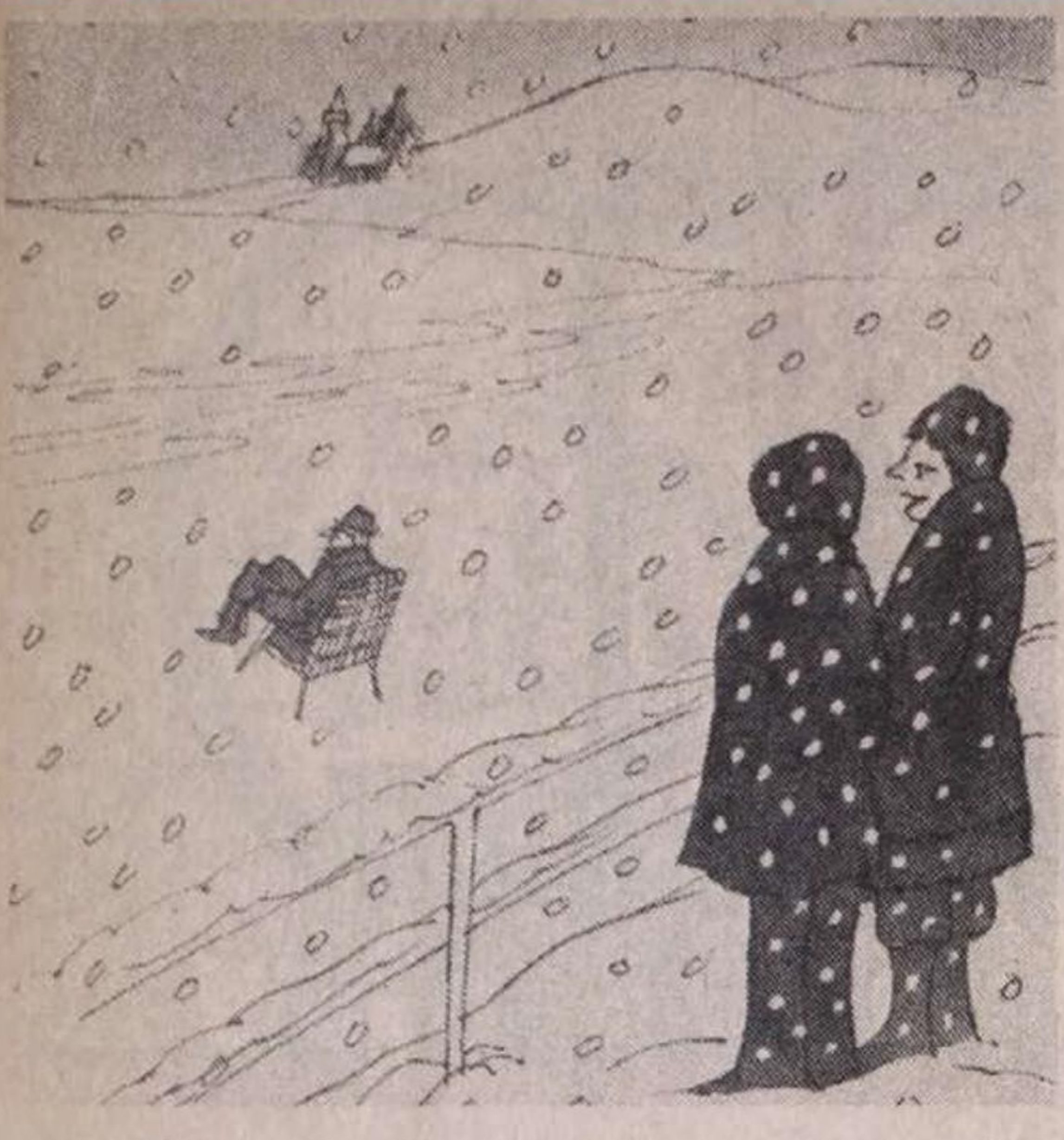

– A férjem ilyenkor jár a strandra, mert nyáron nem fér be a turistáktól.

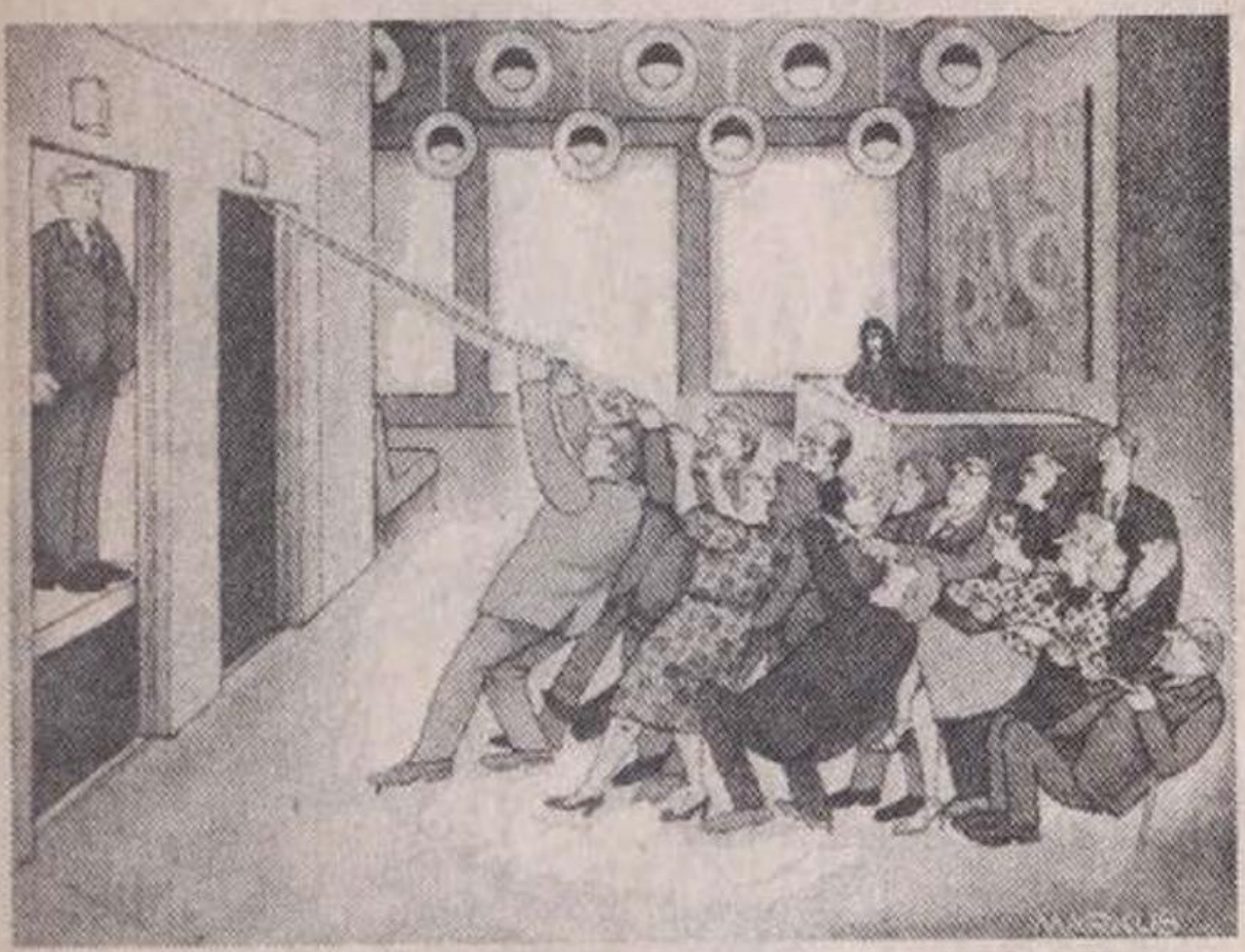

– Az igazgató elrendelte, hogy amíg meg nem javíttatják a liftet, a gondnokság dolgozóinak kell a kötelet húzni!

KÖRNYEZETVÉDELEM

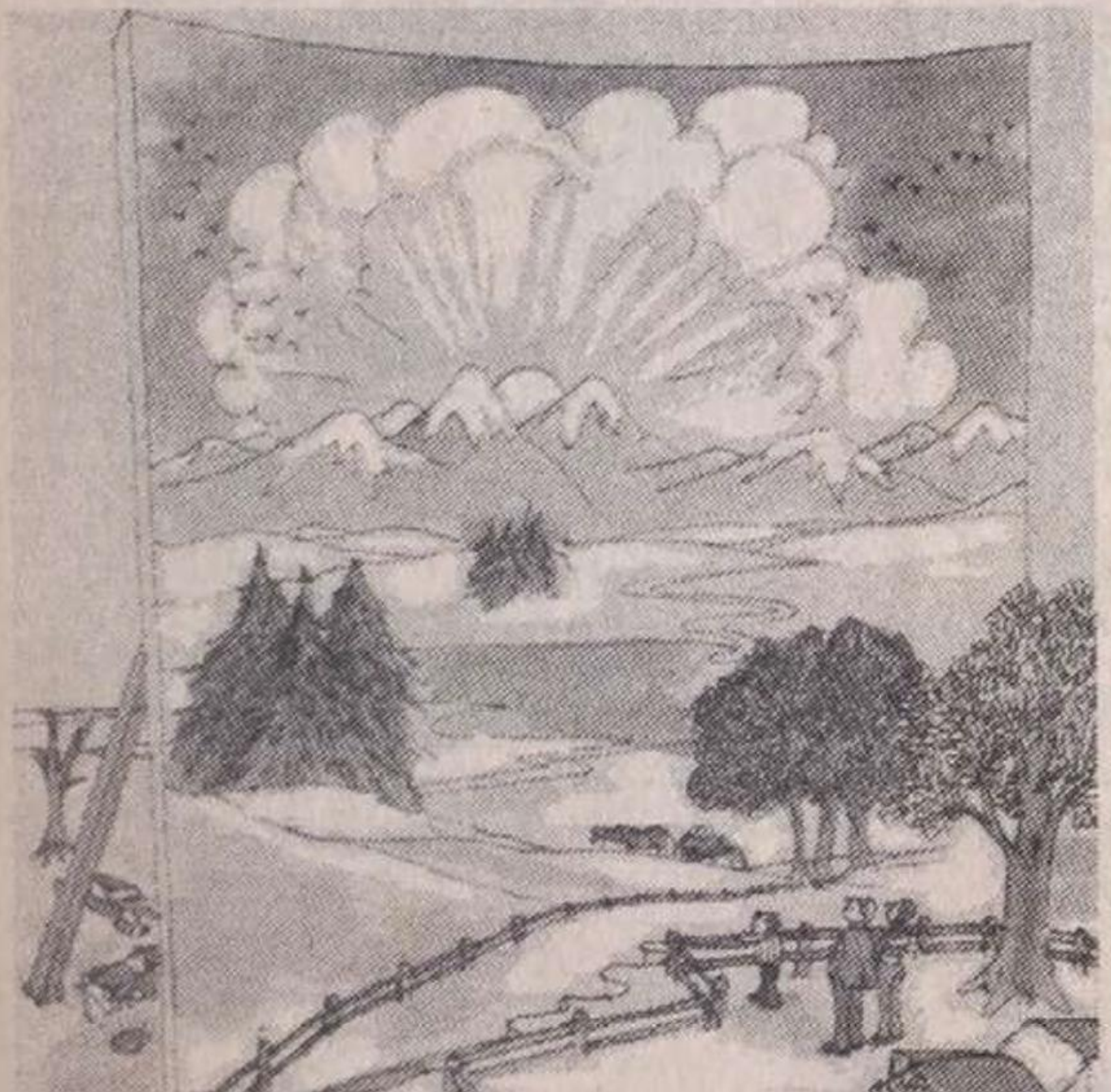

ÁSATÁS

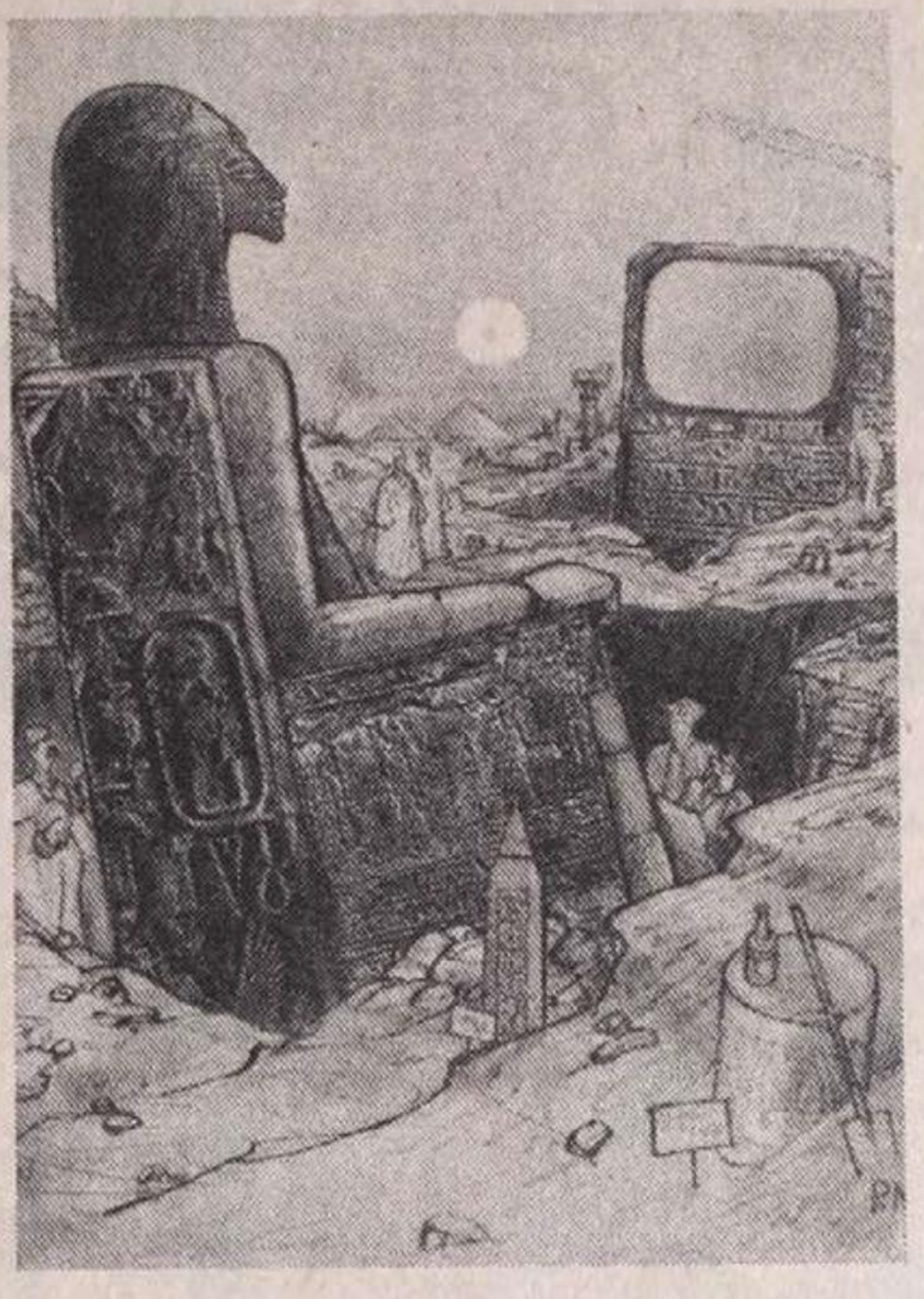

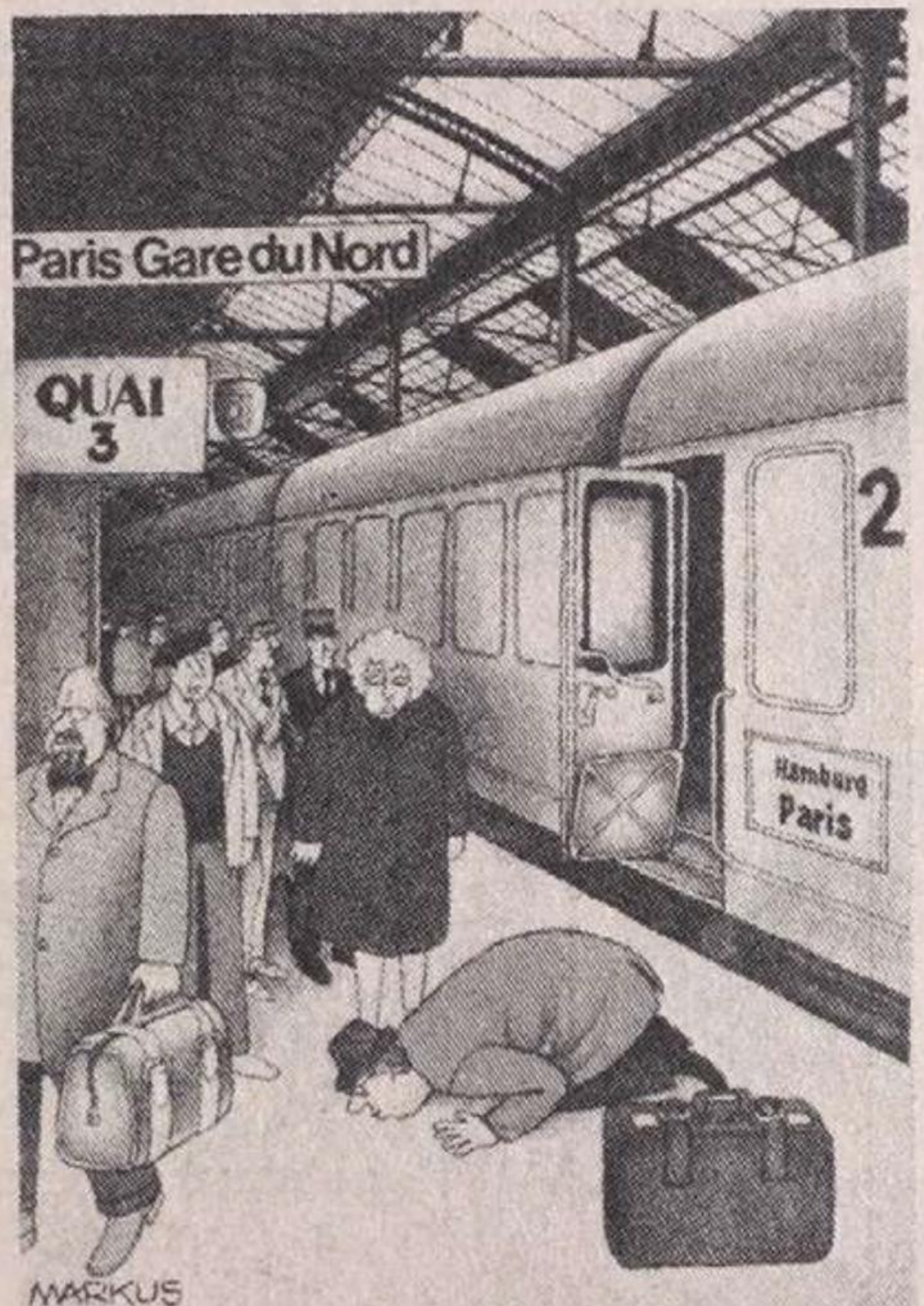

– Amióta látta egyszer a pápát a tévében . . .

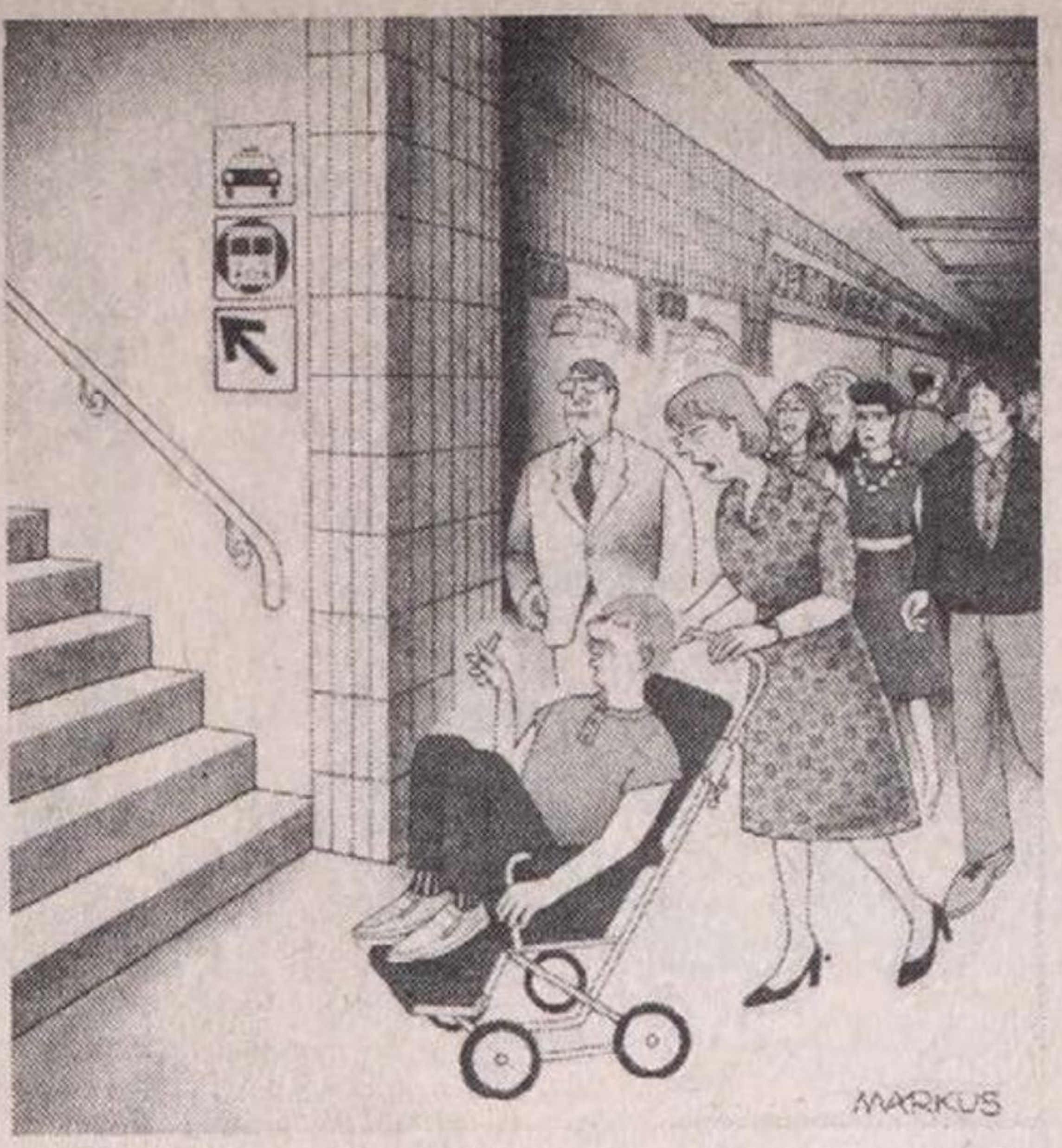

– Most, hogy elmúltál harminc, fiacskám, igazán felmehetnél egyedül is a lépcsőn . . .

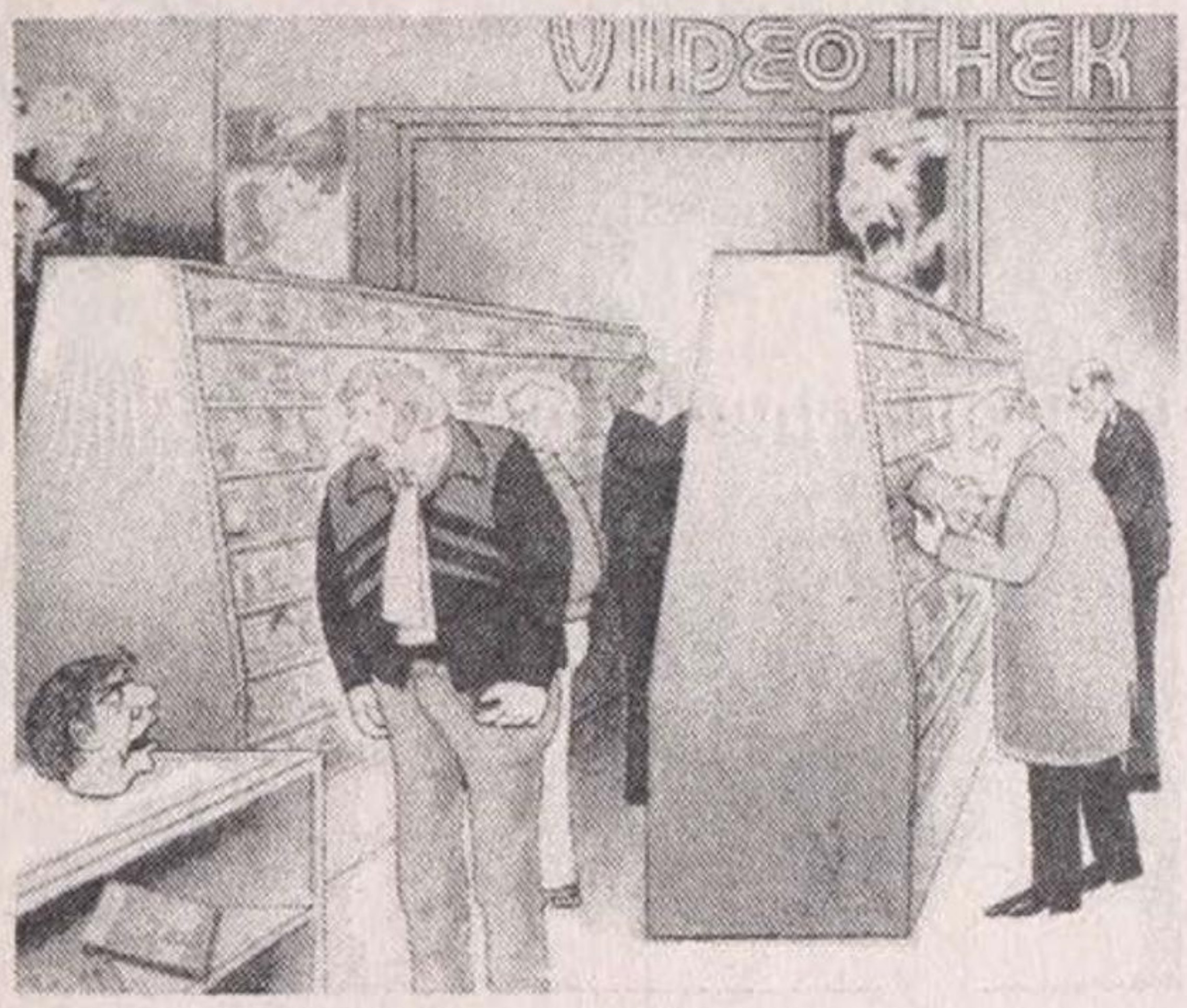

– Horrorfilmek a harmadik polcon, jobbra . . .

ÉDES OTTHON

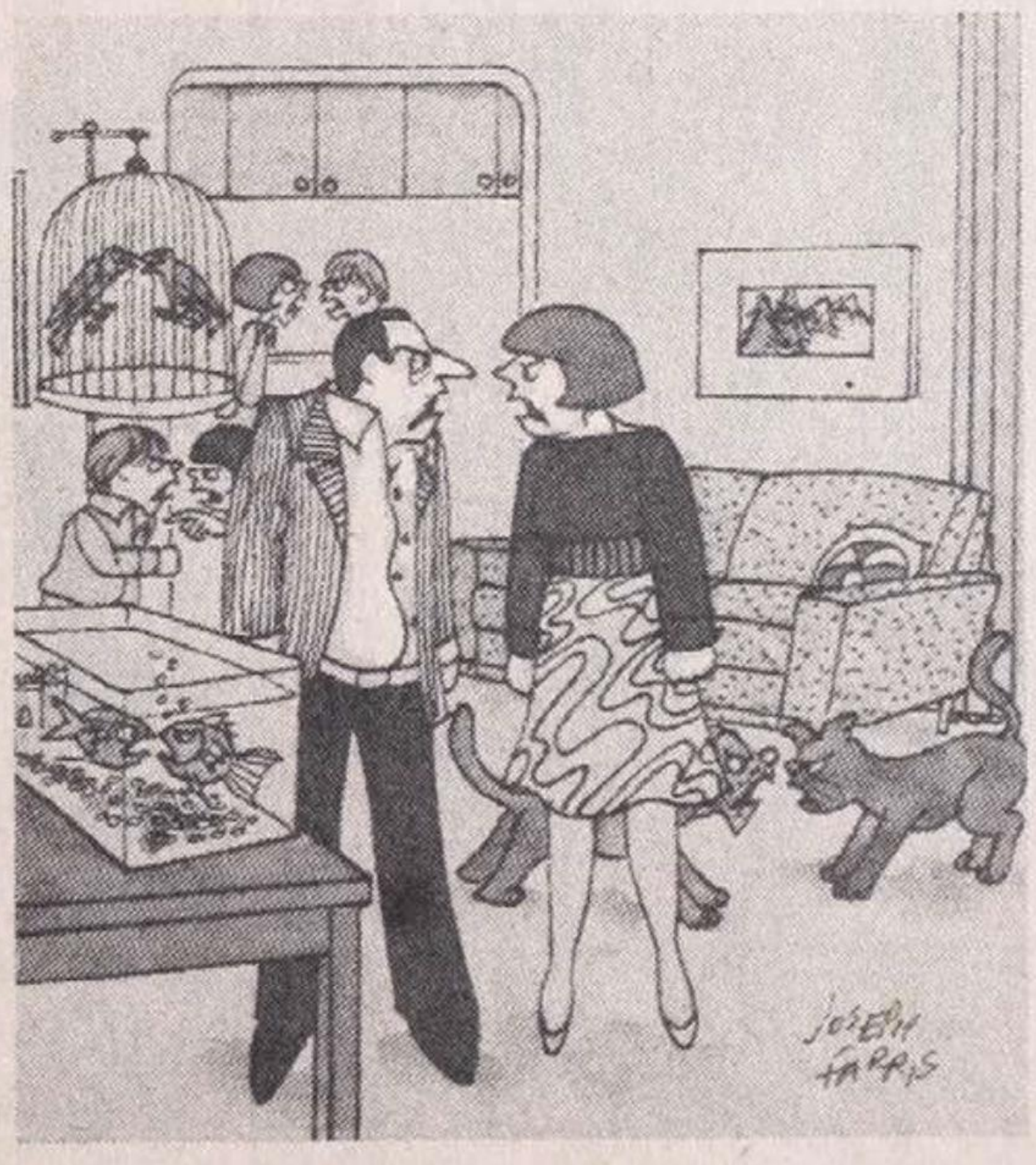

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-51—52
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Egy házaspár több mint 200 kilót nyom együtt. A szomszédok tűnődnek:

— Vajon hogyan találtak egymásra?

— Telefonfülkében. Egyikük megpróbált kijönni, másikuk pedig bemenni . . .

*

— Az orvos átadja a receptet és még tanáccsal is szolgál:

— Ezenkívül naponta legalább három órát sétálni kell.

— Mielőtt kihordtam a leveleket, vagy utána? Ugyanis postás vagyok.

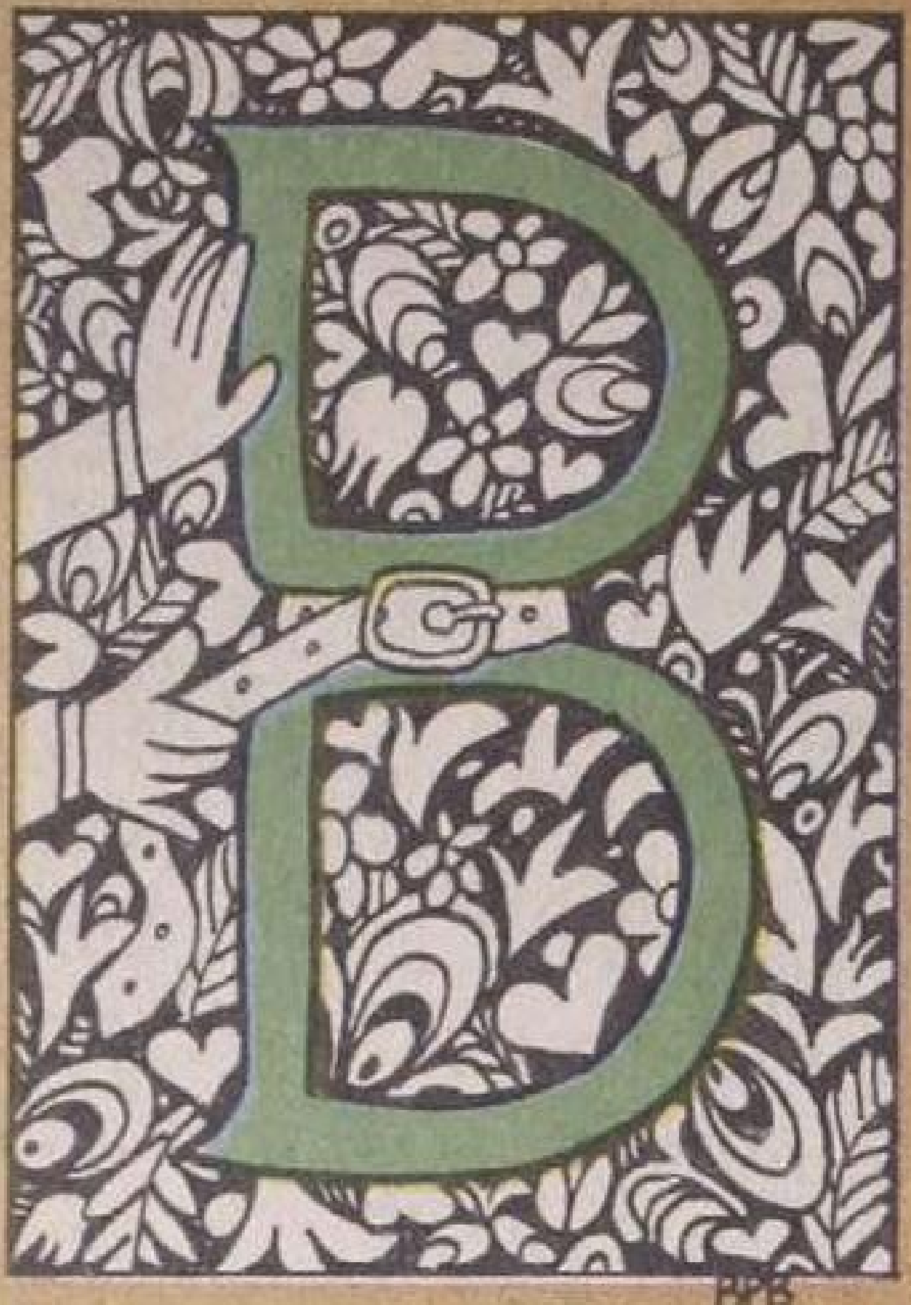
B
BPB

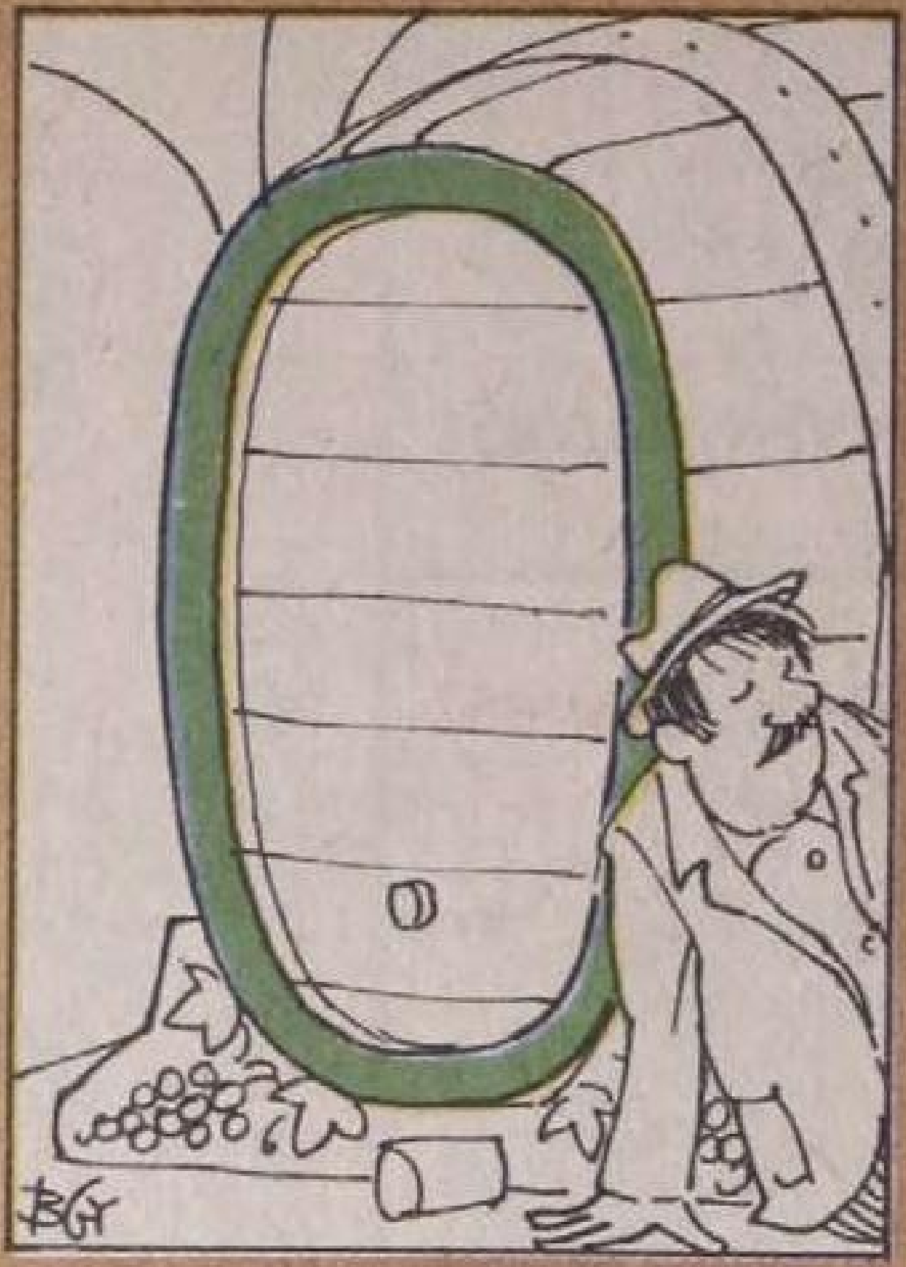
O
BGY

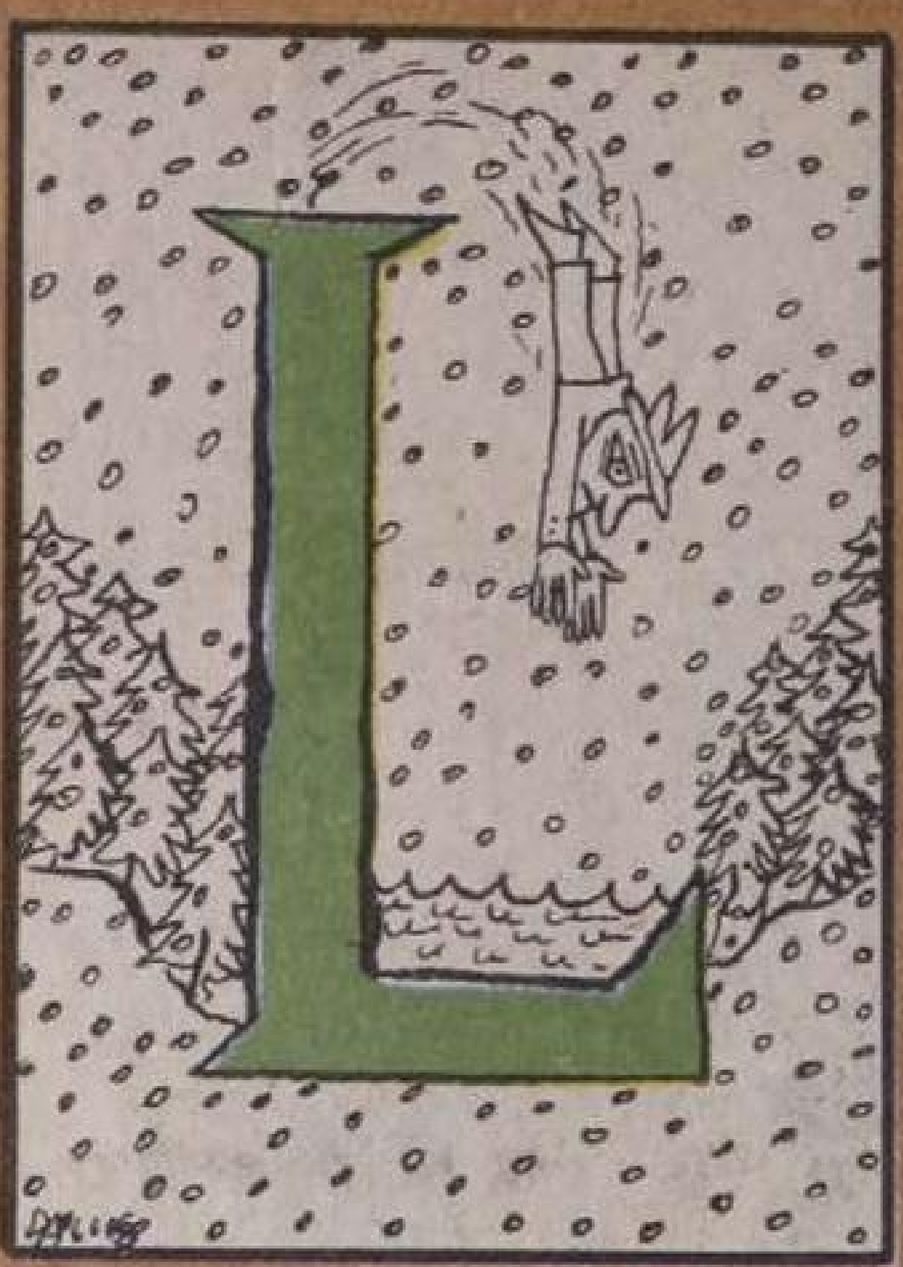
L
Dallos

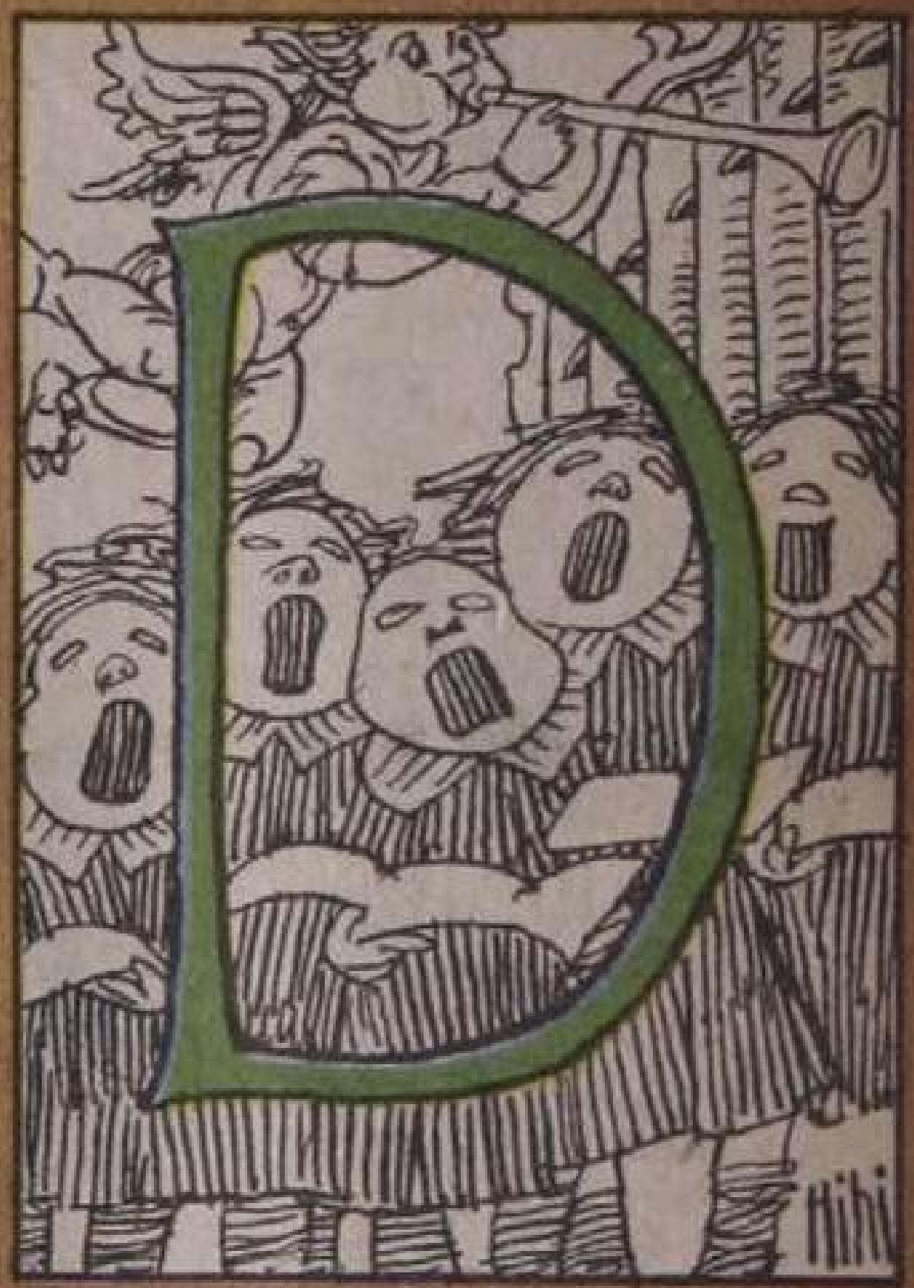
D
Hihi

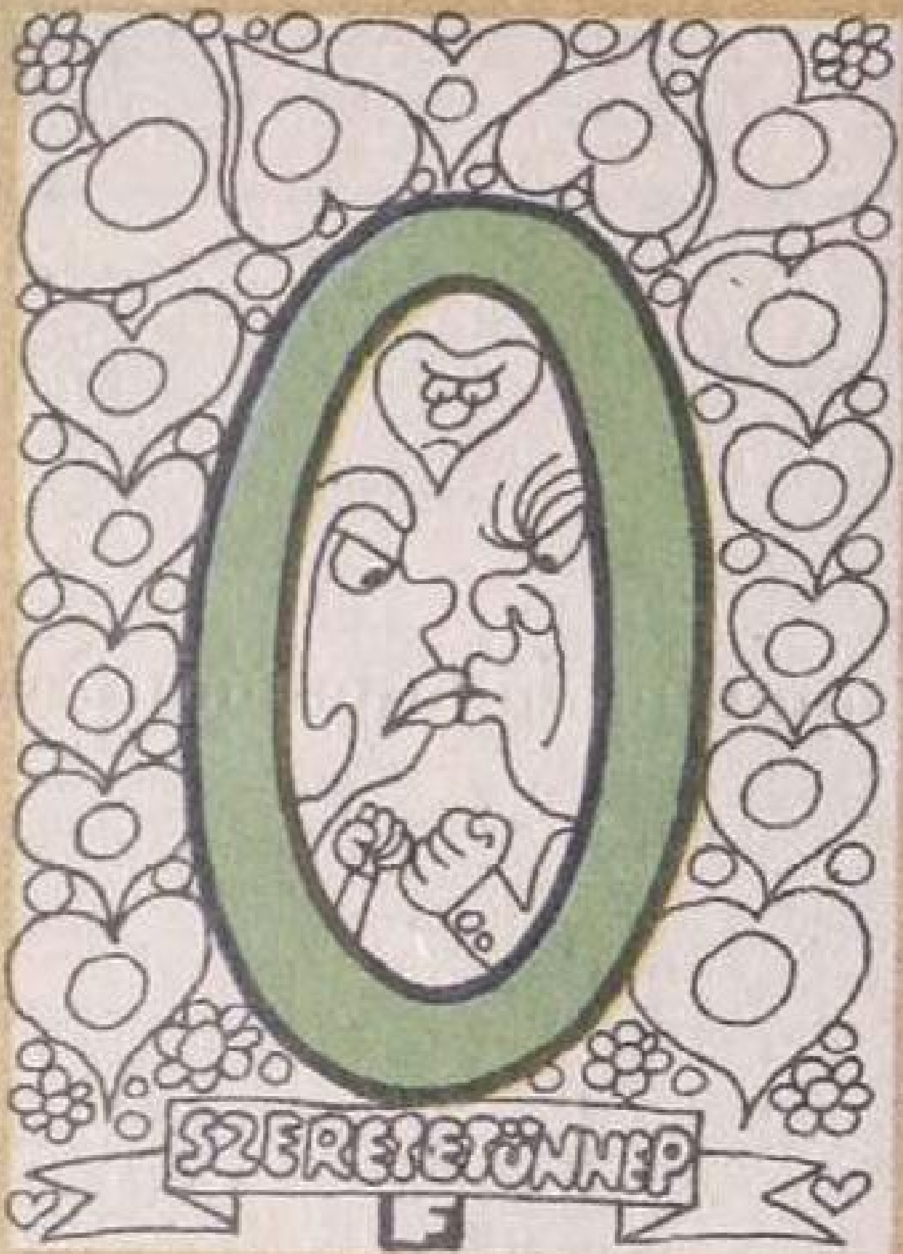
O
SZERETETÜNNEP
F

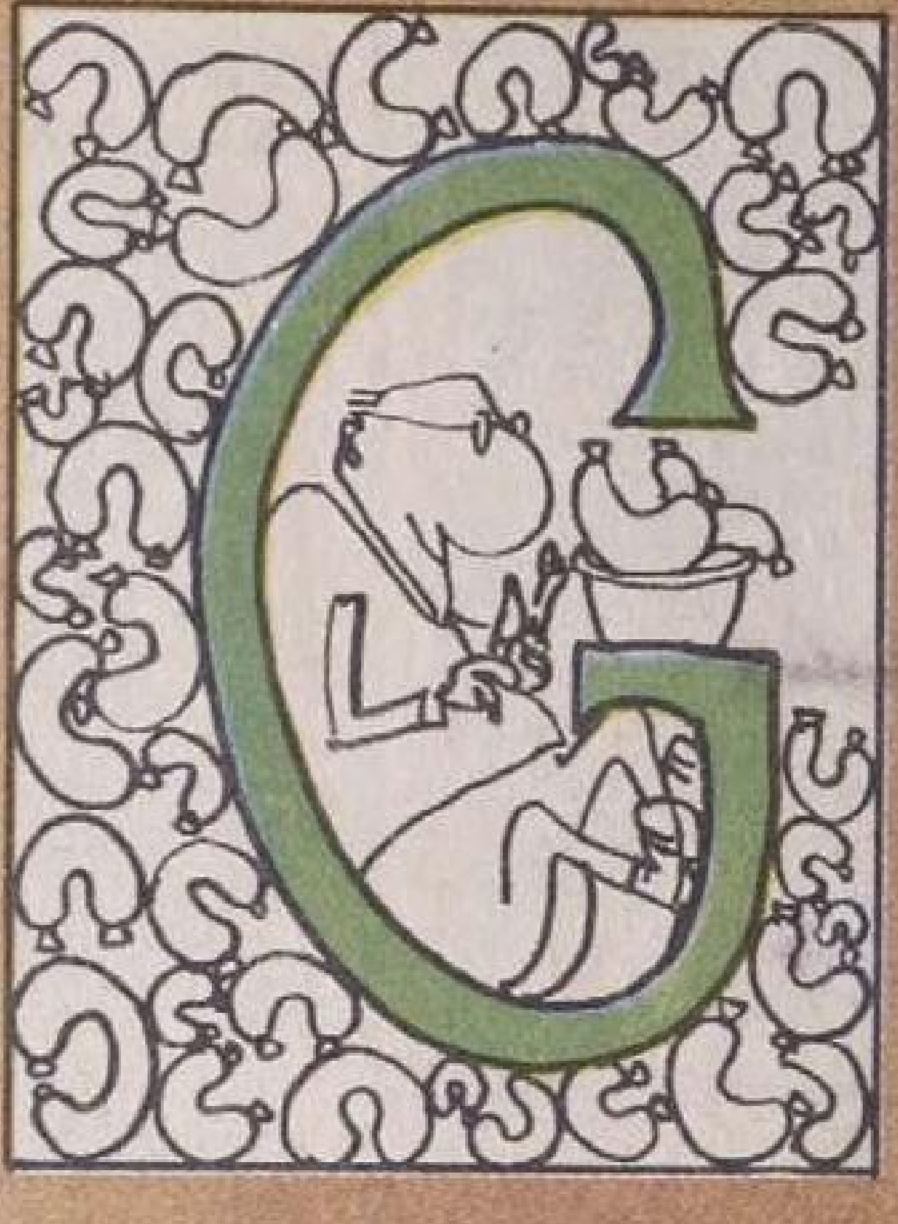
G

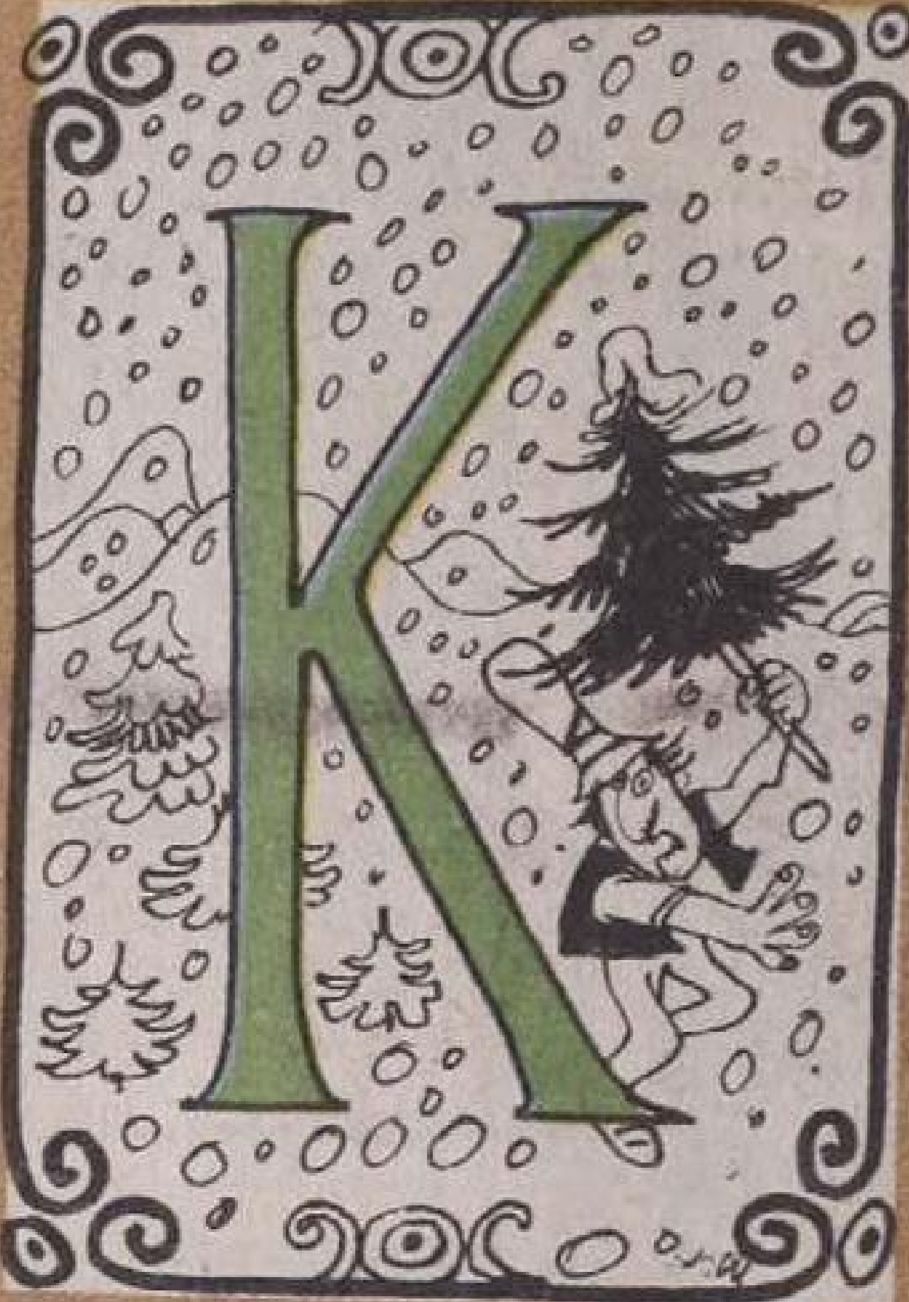
K

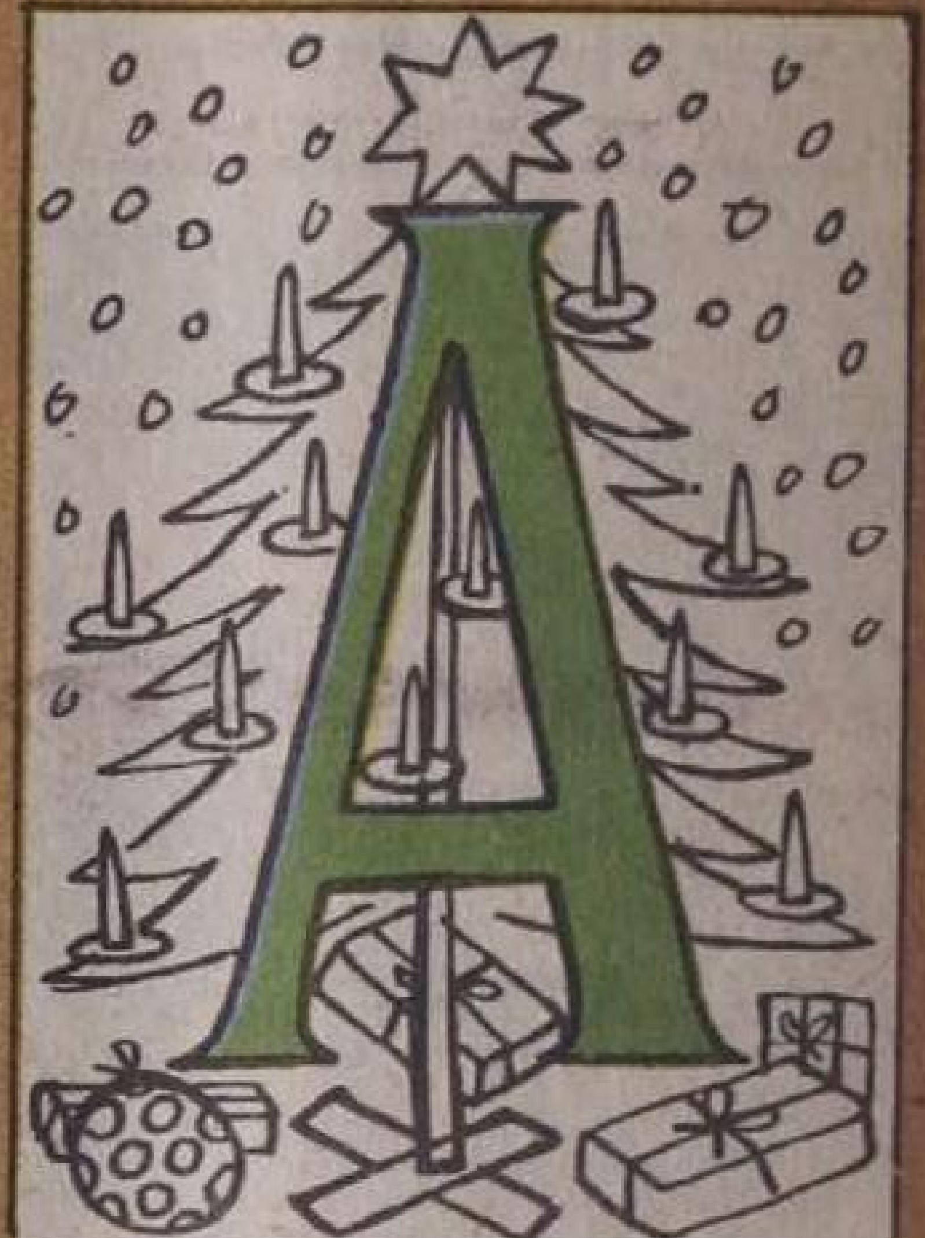
A

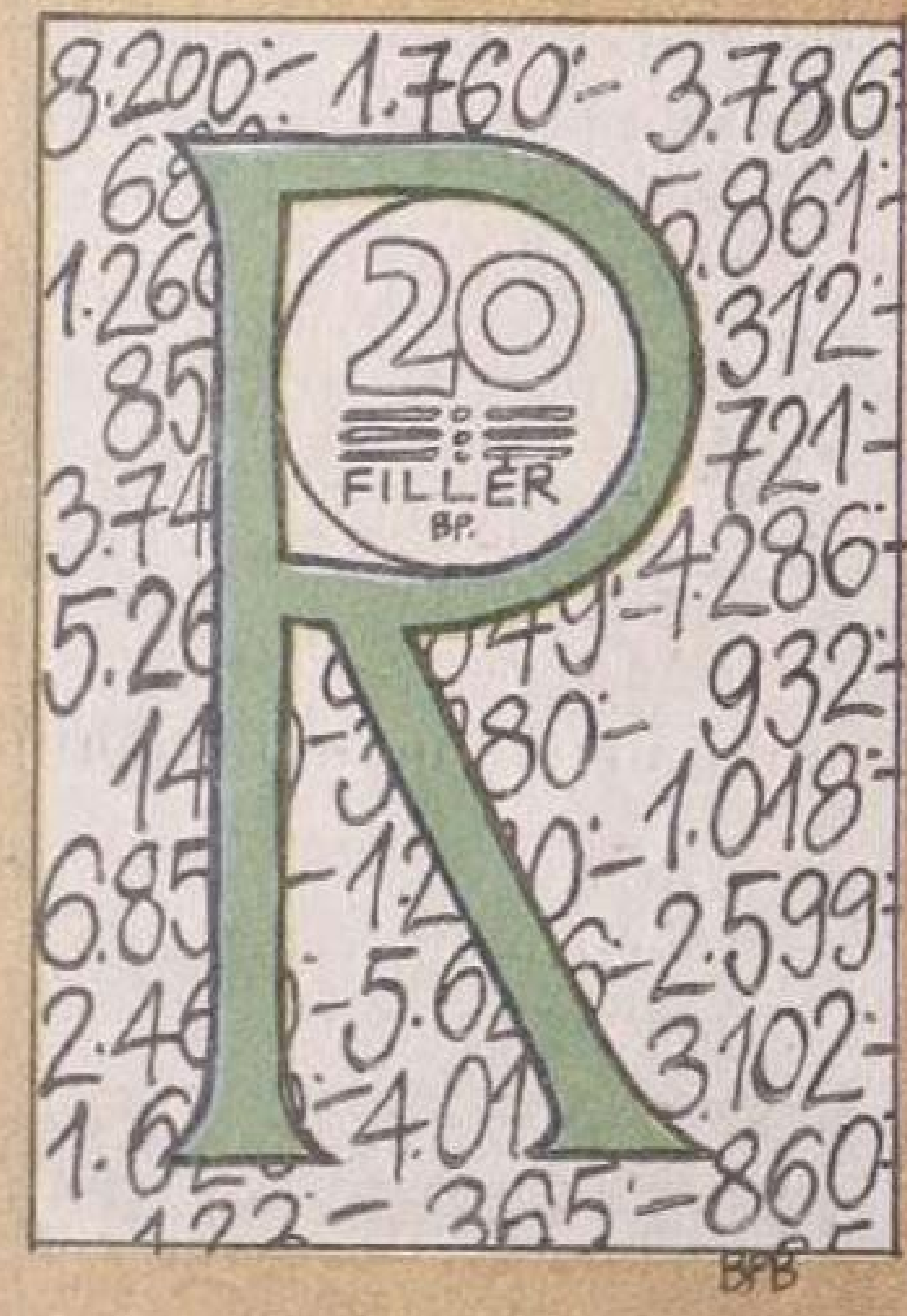
R
20
FILLER
BP.
8.200.- 1.760.- 3.786.-
5.861.-
312.-
721.-
4.286.-
932.-
1.018.-
2.599.-
3.102.-
365.- 860.-
BPB

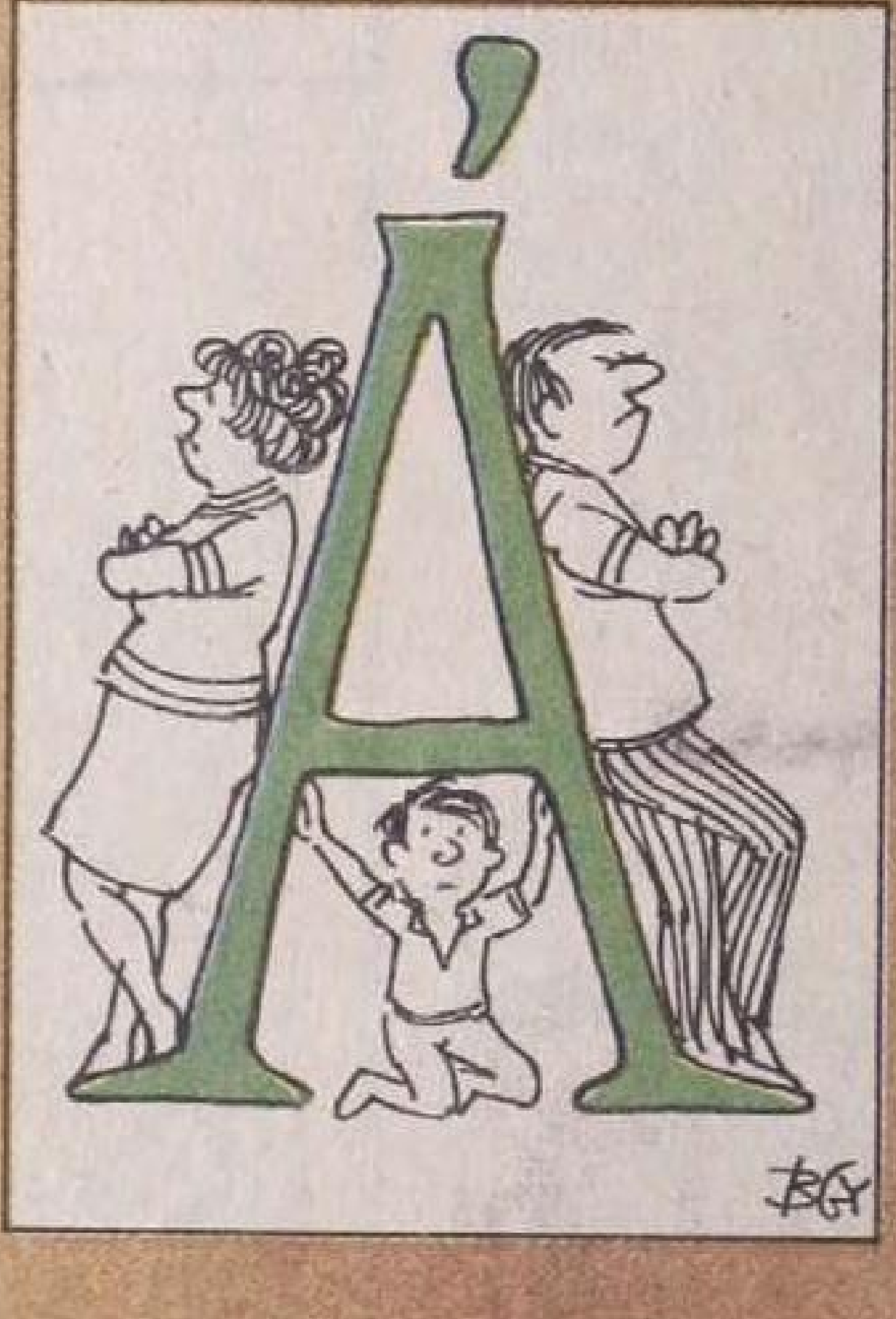
Á
BGY

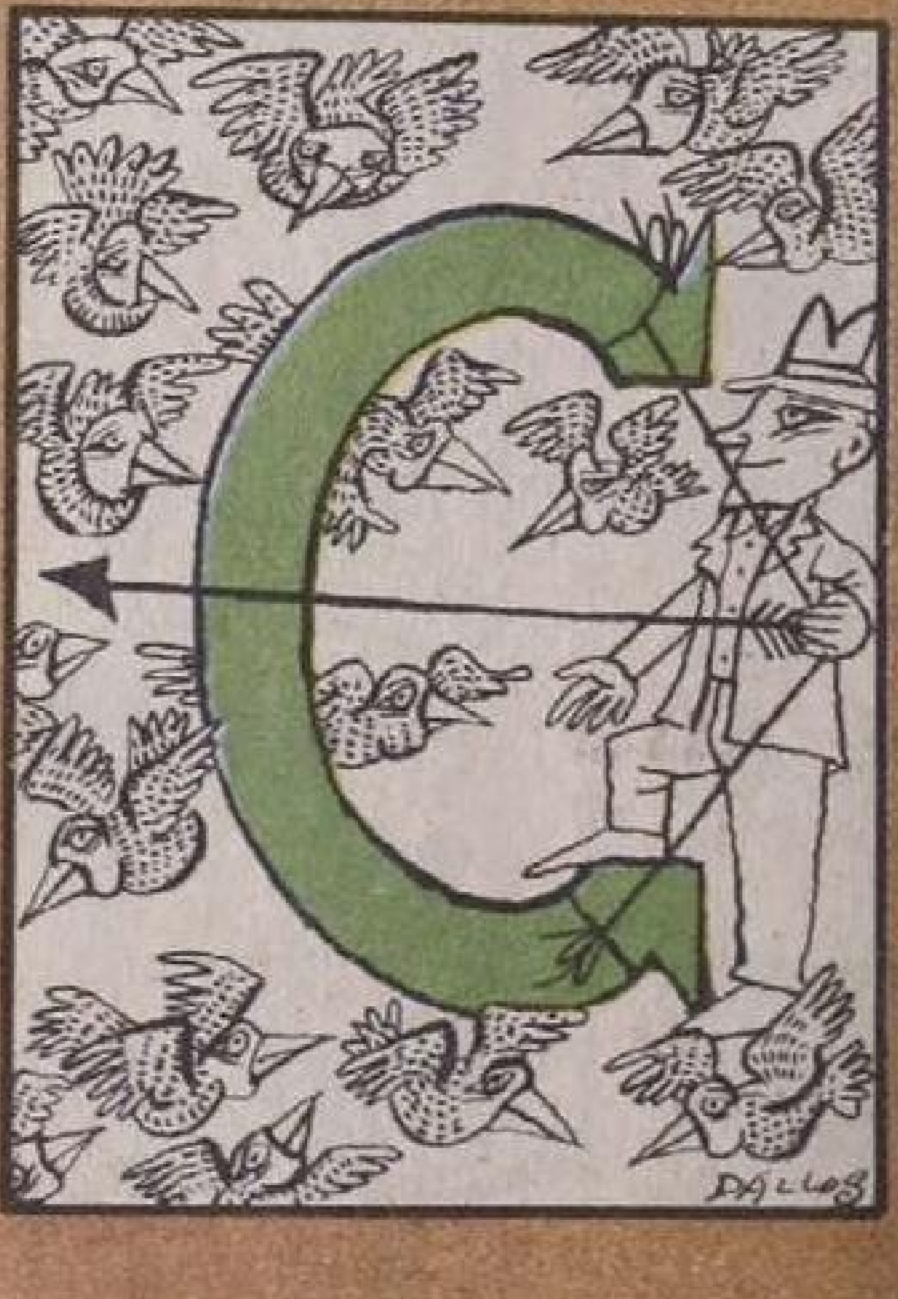
C
Dallos

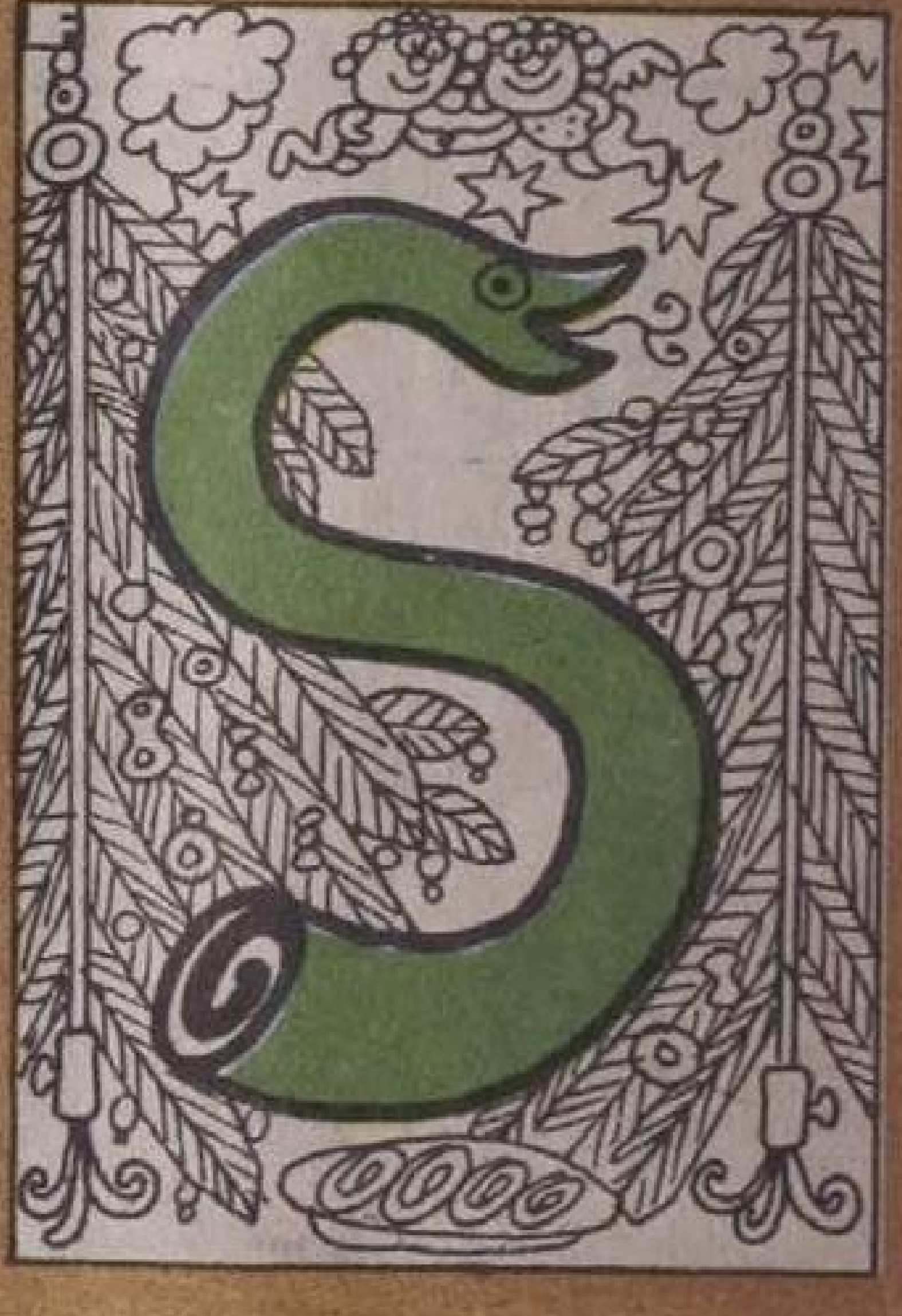
S

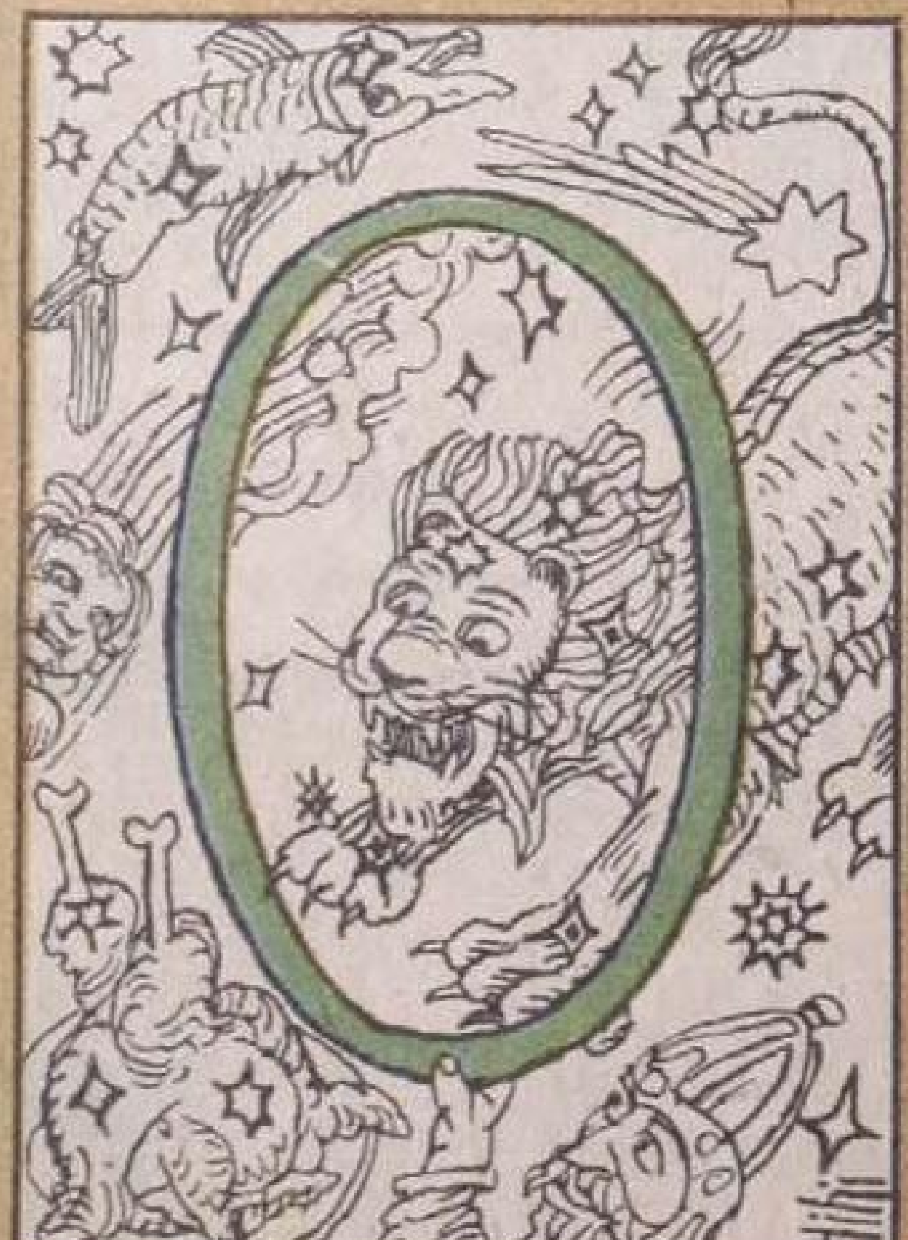
O
Hihi

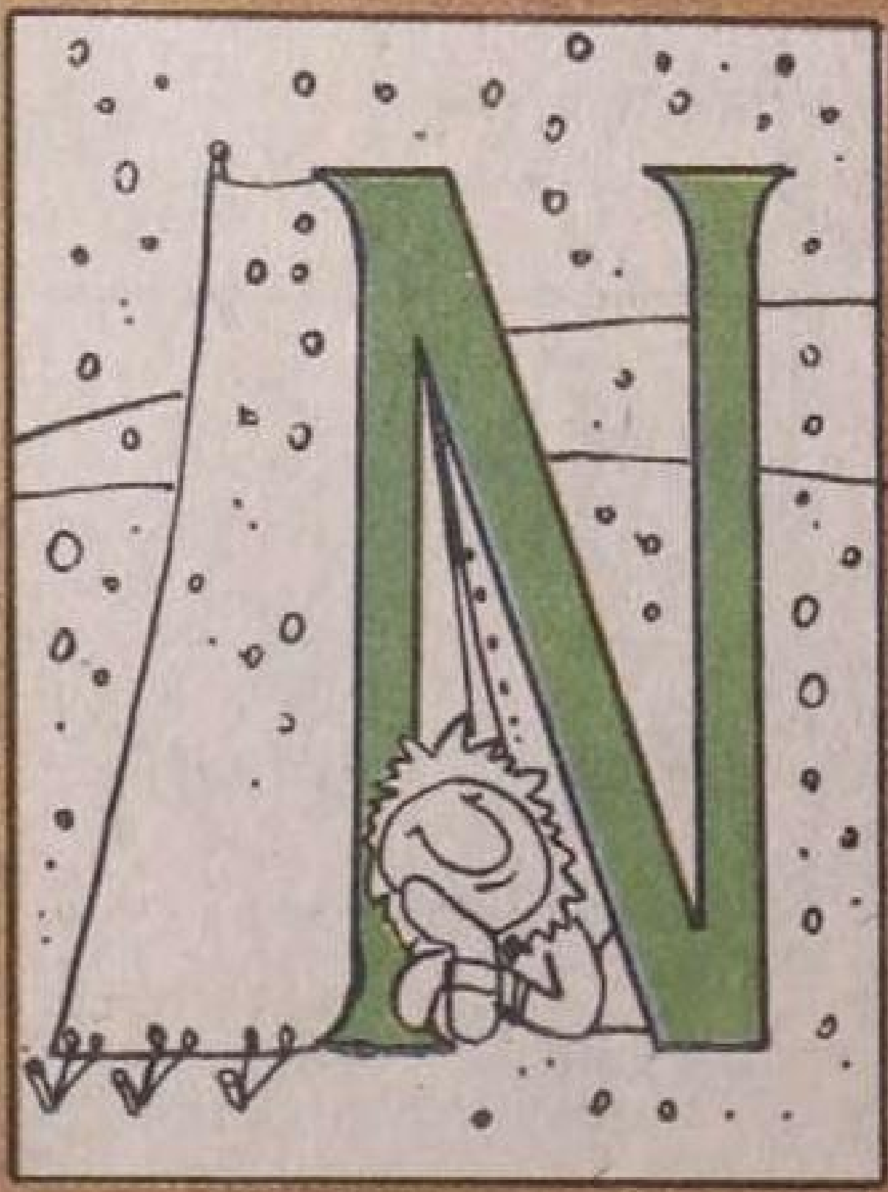
N

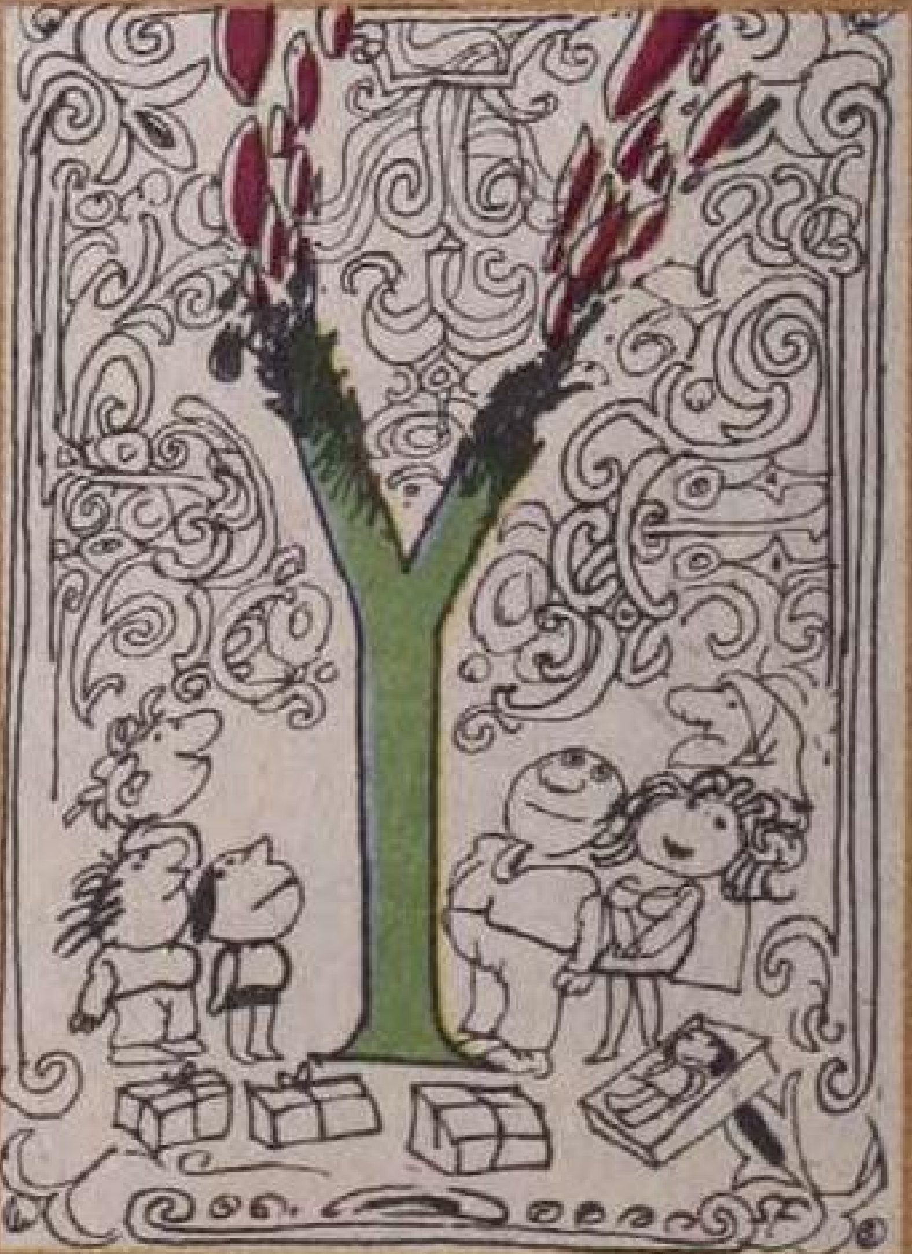
Y

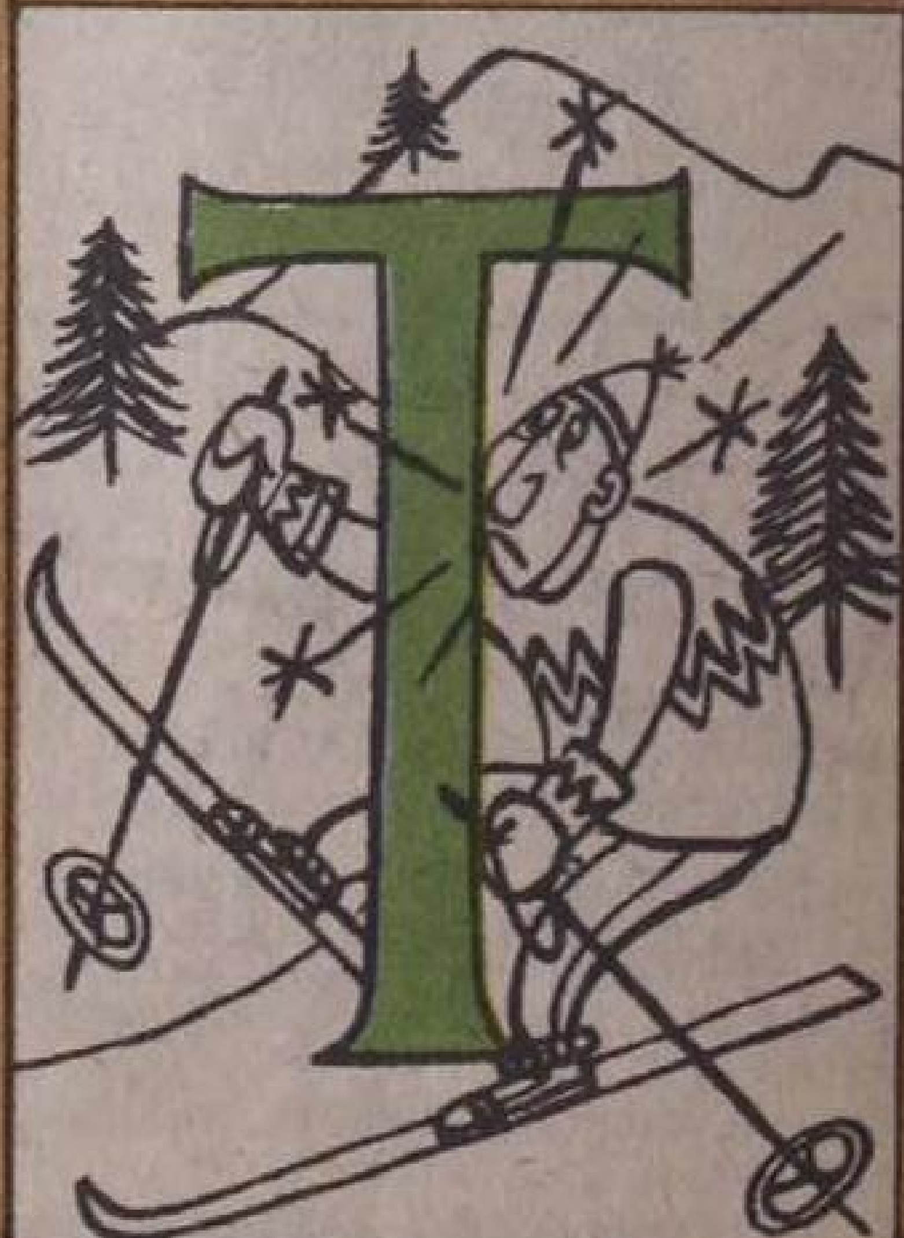
T